

چیرۆکە
نوورانییەکان

چیرۆکە
نوورانییەکان

چيروڪو نوورانبيہ کان

سادق حڪمہت

لہسہر ٿہپی
کانی عیرفان
لہگہلمان بن

پیرست

- پیشہ کی ۷
- دہستہ کی ۹
- کتیبی گہردوون ۱۲
- حہسرت ۵۲
- تاریکی و پویشنبوونہوہ ۶۰
- پاداشت بوئہوانہی گویرایہلن ۷۳
- ہونہرمہندیکی شانازیکہر ۸۱
- بازنہکان ۸۸
- زیندانی تاکہکہسی ۹۸
- ہہلسوکہوتہکانی مروؤف ۱۱۰
- یہک دونیا خہلوز ۱۲۱
- بہزہیی ۱۲۸
- پازی خہوہکہ ۱۳۷
- غرور ۱۴۷

١٥٨ ..... سٲداره

١٦٧ ..... ٲانسٲب

١٧٨ ..... كارگهٲ گول

١٨٨ ..... قورسائٲ شاخٲك

٢٠٤ ..... ئٲسقانه رهقهكان

پيشه كى

ئەم كۆمەلە چىرۆكەي لىرەدا خراوتە بەرچاوى خوينەر، ھەلگۆزراوى
بىرۆكە كانى ناو پەيامە كانى نورن. دەشىت خوينەر ۋە ك دەستپىك بۆ چوونە
ناو دونىاي ھزرى مامۇستا بەدىعوزەمان سەئىد نورسى لىيان برۋانىت.

يە كىك لەو ھەقىقەتە گىرگانەي خوينەرى پەيامە كان پىي ئاشنا
دەيىت، ئەۋەيە كە كۆي گەردوون و پرووداۋە كانى ژيانمان تەنھا لە پروو
ماددىيە كەي پىكئەھاتوۋە و دەشىت چەندىن پەند، وانە و اتا لە پشت
ھەرىە كەيانەۋە خۆيان شارديتتەۋە.

مروڧ كاتىك سەيرى خۆي و بوونەۋەرانى چواردەورى دەكات،
دەگاتە ئەو دەرئەنجامەي كە كۆي گەردوون كتيپىكە و پىكەۋە دىرە كانى
ئەو كتيبەيان پىكەيئاۋە. ھەربۆيە مروڧى خوينەر لە پشت ھەرىە ك
لە دىرە كانەۋە درەوشانەۋەي ناو و سيفەتتىكى ئىلاھى بەدى دەكات و
بە ھەستە كانى سوپاسگوزارى و دەرپرېنى بىگەردى بۆ پەرۋەردگارى،
شكۆفە بە دل و رۆحى خۆي دەدات.

پرووداۋە كانى ناو ژيانىشمان بە خۆش و ناخۆشەۋە ھەرىە كەيان پروويە كى
واتابەخشان ھەيە كە دەشىت مروڧ لە رىگەيەۋە بە پلە كانى كەمالى
خۆيدا ھەلگەرىت. ھەندىك جار پرووداۋە كان سەخت و دژوارن، تاقەتپروكىنن

و برست له ئەژنۆی مرۆف دەبرن. بەلام مرۆفی خوینەر لەو تێدەگات
که ئەمە تاقیکردنەوه یان زللهی میهره بانیه و بهرەنگاربوونەوه یان به
ئارامگری و پیشاندانی رەزامەندی بهرانبەر قەدەری خودا سەرباری ئەوهی
ئاسانکاری بو دەکن له تێپەراندنیان، له هەمان کاتدا بهرزبوونەوهی به
پلهکانی دڵ و پۆحیشیدا بو فەراهم دەکن. به هەمان شیوه رووداوه
خۆشهکانی ژیانی مرۆف، سەرکەوتن و لیوهشاوویه تیه کانیشی بهدەر نین
له تاقیکردنەوه، رەنگه هەندیک جار تاقیکردنەوهی ساتهکانی سەرکەوتن
و خۆشیهکانی ژیان سەختتر بیّت له تاقیکردنەوهی ساته ناخۆشهکان!
چونکه دەرپرینی سوپاسگوزاری بهرانبەر خۆشی و سەرکەوتنه کانمان گەر
هیندهی تاقیکردنەوهی ئارامگری بهرانبەر نارەحەتی و شهوهزەنگهکانی
ژیانمان سەخت نه بیّت، ئەوا ئاسانتر نیه!

پیشه کیی وەرگیر

دهستيک

من لهو باوه په دام که پيوسته کتیب له پیناو سوودی مروقه کان و گهشتیان به زانیاری به سوود بنوسریت. پیم وایه نهو کتیبانه ی له ریځگی رسته ی باقوبریق و گه مه کانی وشه وه چند پروداویکی سهرسور هیته ریان به دوا یه کدا ریز کردووه، سوودیکی نهوتویان ناییت.

له م پروانگه یه شه وه، هینده ی له توانامدا بووه، خوازیاری ته وه بووم هم خوّم هم خویند ره کانشم، له ژیان تیځگن و شیکاری بو پرازه شاره کانی دانایی "نهو" بکن کهوا له نیو کاروباری گهردووندا له کاردایه. په ببردن به حکمه تی فرمانه کانی "نهو" و چاوه پروانکرنی سهرته نجامی نهو کارانه ی لهو داناییه وه سهرچاوه دهیان گرتووه، گه وره ترین چیژی ژیانم بووه. من درکم به وه بردووه چه شنی مروّف ته وای بوونه وهره کانی تریش به هموو وهرزه کاندایه پهن. گهر به نارامگرییه وه چاوه پروان بین، له کوتایی وهرزی زستاندا به هار و هاوین ههر دین، به لام شایه تی نهوش بووم که نه وهرزانه ش زور درپزه ناکیشن. ههربویه توشی ههر پروداویک بوویتم، له جیاتی سهرنجدان له پروک شه که ی، هه ولی تیځگه شتم له پروی حکمه تی پروداوه که داوه.

سهرته نجامي تيروانينه كانم و نهو شتانه ي فيريان بووم، نهوه ي
 تيگه شتووم برتتیه له ”نهوه ي له بووندایه دهروات، هه موو فانییه کان
 دهمرن“. وپرای نهوه ي سهرته نجامي رووداوه کان بهم شیوهیه یه، تیمه ي
 مروف كهوا هیشتا له زیانداین دهییت نهوه بزاینن كه هه موو كردارنكي
 نیو گهردوون به گویره ي نه خشه و پروگراميك بهرپوهده چیت. تهنانه ت
 زیانی بچوكتین زینده وهریش له ژیر یاسا و رپسایه كدا بهرپوهده چیت.
 ئیدی مروفتيك كهوا وه ك كاملترین كهسی نیو بوونه وهران به دیهینراوه
 چون دهییت له ژیر یاسا و رپسایه كدا نهییت و بهرله كراییت. ده ي
 كارنكي لهو شیوهیه ههتا چهنده گونجاوه؟

له بهر تهواوی تهمانهش، به دريژایی گهشتی ته مه نمان، كهوا له نیو
 شه مه نده فهری كاتدا دیین و ده چین، هه ندیک جار ده چینه تونیلیك كهوه و
 بهرده ممان تاریكونوته ك دهییت. دهییت نهوه بزاینن كه دواي ماوهیه كي
 دیاریكراو بهرده ممان رووناك دهیته وه. شهو- پروژ و وهرزه كان گوپرانیان
 به سهردا دیت. ته مه له كاتيكدايه تیمه هه ر له سهر نهو هیله دیاریكراوه ي
 شه مه نده فهره كه دهروین. هه لوپستی نه رینی یان نه رینی تیمه بهرانبه ر
 نهو رووداوانه ي له م كاته دیاریكراوه دا توشمان دهبن، وه ك تاكیردنه وه ي
 كهسی هه ریه ك له تیمه یه. هه موو چركه یه ك به تاكیردنه وه دا
 تیده پهرین، سهرته نجامي ته م تاكیردنه وه یه ده رده كه ویت كه تیمه خه لوزین
 یان ته لماس.

له حالیکي له م شیوهیه شدا، نهو زاته ي مروقی له نه بوونه وه هیناوته
 بوون و پهوانه ي دونیای كرده وه، سهیری هه لوپست و هه لسو كه ته كانی تیمه
 دهكات. من لهو باوه په دام هیچ رووداویكي توقینه ر ناتوانیت مروقه كان

بسوتىنىت. گەشتى مروڧ ھەر بەردەوام دەيىت. ھەربۆيە پيويستە لە بەرانبەر پروداوہ ئازار بەخشە كاندا بيترس و خوراگرانە بوەستين، ئەريئانە مامەلە بکەين. سەرئەنجام ناسۆرييە كان وەك يادەوہرى شيرينيان ليديت. لە ھەمان کاتدا دەيىت ئەوہش بزائين ئەو قوناغانەى ژيانيشمان کەوا بە ساتە جوانە كان ئەژماریان دەکەين ھەر زوو تەواو دەبن و دەيىت بە گوڤرەى ئەمە خۆمان ئامادە بکەين. کەسيك کەوا خۆى بو پروداوہ تال و شيرينەکانى نار ژيان ئامادە کردووە، بيگومان ئاسوودەيى ھەميشەيى دەستدەکوڤت. مروڧ ھەتا ئەو کاتەى بەم شيوہيە بىردەکاتەوہ، ھيچ پروداوڤك توشى شلەژانى ناکات.

چەند خۆشە پەرودەگارڤك ھەيىت کەوا مروڤەکان پارڤژڤت و پالڤشتيان لى بکات. کەوايە بىرکردنەوہ لەوہى گەردوون و پروداوہکان ھەردەمە کيانە پرودەدەن، بىرکردنەوہيە کى توڤينەر نييە؟

لەم سۆنگەيەوہ، بو ئەوہى لە دونيا و ئاخىرەتدا ئاسوودەيى بەدەستبھيئين، زۆر گرنگە لەو پەند و داناييانە بروانين کەوا لە پروداوہکانى نيو گەردووندا ھەيە و ھەولى لى تيگەشتيان بەدين. ئيدى دەتوانين ئەو تونکل و قاوغدى لە دەرەوہى ئەمە دەميئيتەوہ، فرى بەدينە نيو ھەوا و لافارى شتە تياچووەکانەوہ. ھەربۆيە لە چىرۆکەکانى ئەم کتیبەدا پروبە پروي ئەم شتانە دەبنەوہ.

کتیبی گهر دوون

له کوټا قوټاغی ناماده ییدا بووین. وهرزی به هاریش هاتبوو. ماموستانی وانهی فلسه فه، دواى نهوهی مؤله تی له بهرپوه بهری خویندنگه وهرگرت، خویندکارانی کوټا قوټاغی ناماده یی بانگه یشتی باخچه ی ماله که ی خو ی کرد. ماله که شی له خویندنگه که وه زور نزیک بوو.

ثم کارهی سهرنجی نیمه ی راکیشا. بیرمان له وه ده کرده وه که ناخو پراتیکی وانهی فلسه فه ده ییت چونی بیټ؟ له دهر گایه که وه که وا زور ره نه قدار نه بوو، چووینه باخچه که یه وه. ماله که ی به گویره ی دهر وازه ی چوونه ناو باخچه که، له به شی پشته وه ی خانووه که ی بوو. زهوییه که ی له ناوهر استدا بو دوو به ش جیا بوویوو وه. دواى نهوه ی له دهر گاکه یه وه ده چوویته ژوور، ریگه یه ک چه شنی شریټ که وا نزیکه ی ۱۰ مه ترینک فراوان بوو، هه تا به رده م ماله که ی دریز دهبوو وه. هه ردوو لای ریگه که ش به گول رازیندرا بووه وه. لای راست، به دره ختی میوه داری جوړاوجوړ ته نرابوو. لای چه پیش دیسان به دره ختی میوه دار ته ندرابوو. به لام نه میان که متر چر بوو، له ناویدا هه موو جوړه سه وزیه ک چیندرا بوو. به هو ی نه وه ی لق و گه لای سه وزه کان پروویان له زیاد بوون ده کرد، که میک دووری یه کتر چیندرا بوون. نهو گولانه ی له ملا و له ولای شریته ریگه که وه

چینرابوون، پشکوتبوون. ههموویان رهنگاوپرننگ، گوپهری جیاواز و دهیان جوړ بوون... رینک چهشنی نهوهی به پرووی مروځدا پینکه نن. باخچهیه ک هر وهک بههشت... له راستیشدا خاکی ولاته کهی نیمه خوئی ههروا بهپیته. ههموو لایه ک سهوزایی بوو. گیاکان وهک نهوه وا بوو به ههیهجانوه له بنی خاکهوه سهریان دهرهیناییت. نهوه گیایانهی نهخوش و بینگیان بوون، هینده کم بوون که ده کرتت بلین هه نهبوون. له لای چهپی نهوه درگایدی دهچوویته ژوورهوه، نهستیلکی ښاوی لیبوو. قهباغیکی له تهخته دروستکراویش کهوا هیندهی مهترینک بهرز بوو له سهری دانرابوو. له ناو نهستیله کهدا ماسییه کان مهلهیان ده کرد سه تله ښاوی کیش به جهنجه رینکی بهرزوه هه لواسرابوو. دهتوانی سه تله که شوړ بکه یته وه و ناو له نهستیله کهوه هه لښکوزیت. قورساییه کیش به پشتی جهنجه ره کهوه به سترابوو. کاتیک ښاوت هه لښکوزی، ته نیا هینده بهس بوو که میک زنجیره کهی رابکیشیت.

هه هیندهی له باخچه کهوه پیمان نایه ژوور، ماموستا که مان گوتی:

— با سه ره تا شتیکتان پیشککش بکه م، ښینجا برؤینه سه ر پراتیکی وانه که مان.

نیمه ی له باخچه کهیدا جیهیشت و چووهوه ماله وه. له گه ل هاورپیاندا سهیری جوانییه کانی سرووشتان ده کرد. پاش که میک ماموستا که مان دهر کهوته وه. له گه ل کچه کهی هات کهوا له قوناغی ناوهندی بوو... ماموستا که مان سه تلیکی گه وره ی به دهسته وه گرتبوو. مه راقی نهوه لپی دابووین که چیی تیدایه. سه تله که پر بوو له ماستاو. دوا ی

ئەوێ سەتڵە کە ی دانا، پەرداخە پلاستیکییە کانی لە دەستی کچە کە ی
وەرگرت، بە کەرچکیک پەرداخە کانی پر لە ماستاو کرد و فەرمووی
لە هەموومان کرد. تەنانەت هەندیکمان دوو پەرداخیشمان خواردووە. پاشان
سەتڵە بە تالبوو کە ی دایە دەستی کچە کە ی.

– بیبەرەو مالهو کچم.

دواتر بوخچە یە کە ی لە دەستی کچە کە ی وەرگرت. هەموومان لە
چواردەوری مامۆستا کە مان کۆ بووینەو. گوتمان پێدەچیت سوپرایزێکی
بۆمان ئامادە کردییت. هەموومان مەراقی بوخچە رازاو کە ی لێی دابووین.
مامۆستا کە مان گوتی:

– ئیستا کاتی تاقیکردنەو کە مانە.

ئەو بوخچە یە کە ی کردووە کەوا بە نەخشونیگار رازیندرا بوو. زۆر بە
رێکوپێکی پێچرا بوو. لەناویدا قوتووێک هەبوو کە لە کتیب دەچوو.
دواتر بە کللیک قوتوو کە ی کردووە. دیسان لەناو ئەویشدا قوتووێکی
هاو شیوێ کتیبی تیدا بوو. هەموومان سەرمان سوور ما بوو. لە گەڵ دەرچوونی
هەر قوتووێکی نویدا زیاتر سەرسام دەبووین. کاتیک قوتووێ دوو مە
کردووە، هەمدیسان لەناو ئەویشدا قوتووێکی لە دار دروستکراوی تیدا بوو.
چواردەوری تەختە دارینە کە، لە رێگە ی کاویەو شیوازی کتیبی پێ
درا بوو. مامۆستا بەردەوام بوو لە کردنەو قوتوو کە مان، قوتووێ چوارەمیش
دەرکەوت. هاو رێکانم لە قوتوو کە مان ورد دەبوونەو. هەموویان هەتا بلیت بە
جوانی دروست کرا بوون. لە ئێو قەپاغی ئەو قوتوو دارینانە ی کە لە کتیب
دەچوون، رافە ی یە کیک لە ئایە تە کان نوسرا بوو و باسی لەوێش دە کرد

که خودا گهردوونی چۆن ئافراندووه. به هه موویان ۱۰ قوتوو دهبوون. له هه ریه ک له قوتوووه کاندای باسی حه قیقه تیک کرابوو. هه ریه کهشیان به نه خشیک رازیندرابوووه. کاتییک قوتووی کۆتایی کردهوه، قورئانیکی بهرگنالتوونی تیدا بوو. ئەم قورئانهش به دهستی یه کیک له جواننووسه به ناوبانگه کان نووسرابوو، قورئانیکی موعجیزاوی بوو. ئەو هاوڕیانی ه دهستنوێژیان هه بوو، دهستیان کرد به وردبوونهوه له شاکاره که. ئەم شاکاره، ئەوهی پیشاندهدا که شیوازی نووسینی قورئانیش موعجیزه یه. تهواوی واژه کانی ئەللا له ژیر یه کدا نووسرابووون و مامۆستا که مان کاتییک زانیی له وردبوونهوه که مان تهواو بووین، دهستی به قسه کرد:

— دهی بزائم بوخچهی جیازی کچه که متان به دلّه؟

— زۆر جوانه. به راستی بیرو که یه کی زۆر ناوازی سه رسوور هینه ره.

— با ئیستا بچینه سه ر وانه که مان...

هه موومانی له ژیر دارباده می کدا دانیشانده.

— کورینه، ئیستا با باسی زنجیره ی ئەو پروودا وانه تان بو بکم که به شیوه یه کی کامل پلانپریژییان بو کراوه. هه ر بویه حه زم کرد خۆیشتان راسته وخۆ پرۆژه کان بینن. کتیبيکی وههاتان پی ده ناسینم که له نیو خۆیدا چه ندین کتیبي هه لگرتوووه. ته نانه ت له نیو هه ر کتیبي کیدا، ملیۆنان کتیبي تر حه شار دراوه. له سه ر هه ر وشه یه کی ئەم کتیبه، کتیبيک نووسراوه. کتیبيکی پر په رجووی وهه ایه، هه ر دپریکی هینه واتاداره که وا کتیبيکی تری لی ده رده چییت. گه ر له نیو دهستی ئیوه دا کتیبيکی پر په رجووی له و شیوه یه هه بووايه، بیرتان له چی ده کردهوه؟

له راستیدا، کاتیگ مامۆستا وتی ”پلان و پرۆژه کانتان پیشان ددهم“، سهیریکی لای راست و چهپی خۆمانمان کرد، شتیکی وهامان بهدی نه کرد، سهرمان له قسه کانی سوورپما بوو. زیاتر له مهش، نهو کتیبه ناوازییهی مامۆستا باسی ده کرد، ده بوو له کویدا بووایه؟ زۆریک له هاوپیان وتیان:

— مامۆستا ناگونجیت کتیبی وهها هه بییت.

هه ندیکیشمان به مهراقی نهوهی که ئاخۆ له پستی ئهم قسه سهیرانهوه چی بیرو کهیه کی سهر سوورپهینهر دهرده چیت، بیدهنگ بوو بووین. مامۆستا کهمان هه میسه به شیوازیکی جیاوازی بیری له زیان و بیرکردنهوه دهر خکراو و خوویپوه گیراوه کان، ده کردهوه. باسی له پروه جیاوازه کانی پروداوه کان ده کرد، راقهی جیاوازی ده خستنه سهر. باسی به شه به چاویینراوه کانی شته کانی نه ده کرد، به لکوو بیرکردنهوهی ئیمهی به رهو رازه شاراوه کانی شته که و لایه نه په ند ئامیژه کانی، ده جولاند. هه ردهم ده یگوت: ”گرنگترین تایبه تمه ندیی مرووف نهوهیه که هه میسه بیر ده کاتهوه“. له دلی خۆماندا گرتمان کتیبیکی لهو شیویه بوونی نییه، ئیستا مامۆستا راقهی قسه کانی خوی ده کات، به لام نهو: ”ئیستا نهو کتیبه تان پیده ناسینم.“ له گوته وهی وانه کانیدا، هه ردهم چه شنی شانۆ کاریک رۆلی ده بینی. به شیویه کی وه هاش ده چوه نار کهشی رۆله کهی خۆیه وه، نهو خویند کارانهی سهیریان ده کرد، جگه لهو شانۆ گه رییهی سهیریان ده کرد، بیریان له شتی تر نه ده کردهوه. لهم کاته شدا

چوو بووه ناو هه مان که شه وه. نه مه له کاتی کدا بوو، کاتی ک ۳ پۆلی خویندنگه تی که لی یه کتر ده کران و ده بووه ژاوه ژاوه. به لام ئەم جار هیان خویند کاره کان پیلانی تی کدانی وانه که یان دانه رشت، چونکه بابه ته که سهرنجی راکیشابوون، مامۆستا دهستی به گوتنه وهی وانه که ی کرد:

– ئەو کتیبه ی پیشتر ئاماژەم پئی دا، به کتیبی گهر دوون ناوی ده به یین. به شیکی ئەم کتیبه له کۆمه له ی خوړ پیک هاتوو، به شیکی شی له ریگه ی شیری/کاکیشان، به شه که ی تریشی له کۆمه له ئەستیره یه کی تر. یه کی ک له خویند کاره کان له و کاته دا گوتی:

– مامۆستا ئاخر ئەم بیر کردنه وانه ته نیا بیردۆزن.

– نه خیر، ته نیا بیردۆز نین؛ به لکوو خودی حه قیقه تن.

ئیدی ئیمه ی برده لای ئەو ته له سکۆبه ی که له سووچیکی باخچه کهیدا جیگیری کرد بوو. هه موومان له که شیکی سامالدا، سهیری ئەستیره و ته نه ئاسمانیه کانمان کرد.

– گهر باوه رتان به چاوی خو تان هه یه، ئەوا ئیستا بینیتان.

دواتر دیسان گه راینه وه بۆ ژیر درهختی باده مه که.

– مادام پیتان وایه ئەستیره کان له ئیوه وه دوورن، ئیستا له نزیکه وه وشه کانی ئەم کتیبه تان پئی پیشان ده ده م. ته نانه ت ده توانن خویشتان دهستیان لی بدن. هاورپکانم به سهرنجه وه گوئیان لی گرت بوو. به لام له و ناوه دا کتیبی کی وه های لی نه بوو که به ده ست بگیری ت. نه ویش له باسه که ی به رده وام بوو:

- يه كيڭ له لاپه رِه كاني كتيبي گهردوون دونيايه. با ههريه ك له
مرؤفه كانيش وشهيه كي ناو كتيبي دونيا بن.

يه كيڭ له هاورپكانماني بانگ كرده لاي خوي:

- ئەم هاورپيهي خوتان دهبينن. گهردوون لاپه رِهيه كي كتيبي دونيا ئەم
هاورپيهي ئوه بيت، دهشيت تهنيا يه ك وشه بيت، وا نيه؟

- به لي، وايه.

- خو له وشه مرؤفا، كتيبيكي گه وري وه ك چاو دهبينن؟

ئيدى له و كاته دا چاري هاورپكه ماني پيشان داين.

- ئەمەش كتيبيكي تر بو ئوه.

هه موومان ديسان سه رمان سوورمايه وه. ناميلكه يه كي له جانتاكي
دهرئنا كه وا باسي له به شه كاني چاو ده كرد. ئەمەش ناميلكه ي
يه كيڭ له نه خوشخانه تايبه ته كان بوو. سه بارهت به چاوي مرؤف
زانيارسي ددها، باسي نه خوشييه كاني چاوي ده كرد. هه نديك شكوشيوه
جياواز كيشرابوون. ئيدى ناميلكه كه ده ستاوده ست سوورپندرايه وه. له ناويدا
هه موو زانيارسيه ك سه بارهت به چاو باس كرابوو. هه موومان سه راسيمه
بوو بووين. مامؤستا كه شمان سه بارهت به چاو زانيارسيه گه ليكي زوري هه بوو.

- ئەها با كتيبيكي تري ناو مرؤفتان پيشان بدهم: پيست.

ديسان له جانتاكيه وه ناميلكه يه كي رهنگاو رهنگي دهرئنا كه به
وينه وه باسي له پيست و نه خوشييه كاني ده كرد، دايه دهستي ئيمه.

– مێشکیش لە مەرۆڤدا کتیبیکی ترە. بەلام لەنیو کتیبی مێشکدا،
چەندین کتیبی تر هەیە.

دواتر ئەندامەکانی تری جەستەمانی ژمارد:

– گەدە، گورچیلە، سی، جەرگ، دل... هتد. هەریەک لە
ئەندامەکانی جەستەمان کتیبیکە بۆ خۆی.

– هەریەک لە خرۆکە سوورەکان هونەر و کتیبیکی جیاوازان،
هەریەک لە خرۆکە سپییەکانیش هونەر و کتیبیکی جیاوازان. ئیستا با
کەمیک پشوو بدەین.

دواتر سەتلیکمان لەو فەریکەبادەمانە پەر کرد کە پێشتر مامۆستا لە
داربەدەمەکانی کردبوووە. لە بیرەکش ئاومان دەرھینا و شۆردماننەوہ.
پیکەوہ دەستمان بە خواردنیان کرد. زۆر خۆشە لە قەرەبالیغیدا شتیک
بخۆیت. ھاوڕێکانم خەریکی حەپیشانندی بادەمەکان بوون. مامۆستا کەمان:

– زۆر ماندوو بوون، سەرنج لەوہ بدن لەمەرۆدا ملیۆنان کتیب
دەخویننەوہ، دەی بخۆن.

کاتیکی خواردەمەنی ھاتە بەرەوہ، ئیدی کی گوی لە مامۆستا دەگریت؟
ھەموومان لە فەریکە بادەمەکانمان خوارد. دواتر مامۆستا بۆ ماوہی ۱۵
خولەک مۆلەتی پشووی پئی داین. ئەمەش وەک پشووی نیوان وانەکانمان
بوو. مامۆستا کەمان لە گەل ئیمە بادەمی دەخوارد. لە ماوہی ۵ خولەکدا
فەریکەکانی ناو سەتلە کە تەواو بوون. مامۆستا کەمان دیسان گەرایەوہ بۆ
رۆلە کەی خۆی، ئەم جارەیان داربەدەمە کەی پیشان داین.

— داریادهم بۆ خۆی کتیییکه. تهنانهت گهر هیندهی مرۆفیش نه بیئت،
ههر کتیییکی گرنگه، ئیدی چهشنی پرووه کناسیک باسی ئهو درهختهی
بۆ کردین.

— رهگی نهم وشه ی درهختهش بۆ خۆی کتیییکی تره. قهده که ی
کتیییکی جیاوازه، گه لاکانیسی کتیییکی جیاوازترن، شیوازی هه ناسه دانیان
کتیییکی جیاوازتره، گۆلی بادهم کتیییکی تره، نه ندامی نیرینه و میینه ی
ناو نهم گۆلهش کتیییکی تره، ئایا نهم کتیبه زۆر نه ستور نییه؟ لهو
تۆوه ی له نیو فهریکه که دا دروست ده بیئت، تهواوی تایبه تمه ندییه کانی
درهخته که نووسراون، ئیوهش خواردتان، ئایا ئیوه نه مه تان به چاوی خۆتان
بینی؟ (کاتییک نهم پرسیاره ی کرد، هه موو لایه ک بیده نگ بوون.)
هه موو به هاریک، گهر تۆوی بادهم فری بدهیته ناو خاکه وه، درهختیکی
بادهمی لی دهرده چیت. وشه ی خاکیش کتیییکی وه هایه، خاوه نی زانیاری
و توئشوویه کی وه هایه که ۲۰۰ هه زار جووری گیای لی دهر ویت.

پاشان چنگیک خۆلی هه لگرت و فووی لی کرد و پرشتیه وه سه ر
زهوی. ئایا ئیوه نهم زانیاری و توئشووه تان له م خاکه دا بینیه؟

— نه خیر، نه ماندیوه.

— به لی، له م خاکه دا ئهو توئشووه هه یه، خۆ ئهو گۆل، سه وزه، ته مه اته
و دره ختانه ده بینن که وا له باخچه که ی مندا هه ن؟ هه موویان له م خاکه وه
دینه دهر، که واته له م خاکه دا ئهو زانیاری و توئشووه هه یه. ئایا وایه؟

— نه خیر، خاک بیگیانه، زانست و ویستی نییه.

دواتر ئیمەى بردهى لای داری گوئیك، باسى لهوه كرد كه ئه ویش به هه مان شیوه کتیبه. باسى لهوه كرد كه هه ندیک له گوله کان ده بنه توو و ده مرن، هه ندیکیشیان سه رله نوئ گوئیان لی ده رویتته وه.

— هه ر بۆیه له م باخچه یه دا ملیۆنان وشه هه ن... له نیو هه ریه ک له وشه کانیشدا ملیۆنان کتیب... باخچه که ی منیش پره له کتیب، که واته هه زاران کتیبخانه ی تیدایه. ئایا ده توانن بیبینن؟ له م گه ردوونه ی که وا ئافرێندراوه، له و لاپه ره یه ی که وا به دونیا ناو ده بریت، بابه تی ئه وه ی گوتمان وشه ی هه ریه ک له بوونه وه ره کان کتیبیکی جیاوازه بو خۆی، به م شیوه یه یه. گه ر هه له یه کم هه یه، پیم بلین.

رێک له و ساته دا، بالنده یه ک که وا به سه ر لقی یه کیك له دره خته کان نیشته وه، سه ری یه کیك له هاوړی کچه کانمانی پیس کرد. هه موومان که وتینه پیکه نین. مامۆستا که مان شانێ خویندکاره که ی به ده سته سه رپیک پا ککرده وه.

— ده زانن بالنده که چیی گوت؟ ده لیت منیش له بیر مه که ن. ده لیت منیش وشه یه کم. له نیو وشه ی بالنده شدا چه ندین کتیبی نوسراو هه یه. ئیدی ئه و میروولانه ی له سه ر زه وییه که ده سوورانه وه، خالخالۆ که کان، ئه و مارمیلکانه ی به لاماندا تیده په رین، هه زاران زینده وه زی به نمونه هینایه وه.

— هاوړییان، ئه م باخچه یه کتیبخانه ی منه، کتیبه کانی ناو ئه م کتیبخانه یه ده خوینمه وه.

وهک ئهوه وا بوو که مییک ماندوو بوویت. دواتر بهم شیوهیه بهردهوام

بوو:

— ئایا پیویست به ناسینی نووسه ری کتیبیکی پرپه رجووی له م شیوهیه ناکات؟ گهر خوومان به مرووف بزاین، ئهوا پیویسته ئهوه هونه رهنده بناسین که خاوهنی زانستی بیکوتایه، دهنه له گهل زینده وهره کانی ترده جیاوازیه کمان نامینیت. له نیو کتیبی گهر دووندا دهخوین، دهخوینه وه، دهژیین و دهمرین. هه مووتان ئهوه تان قبوله که مروفایه تی پیگه یه کی بالای هه یه. مادام وایه، به لای که سانیکی خاوه نه قل و ژیرییه وه، خودایه ک کهوا له ریگه ی ئافراندنی گیاکانی ناو ئه م باخچه یه وه دهیه ویت خووی به ئیوه پیشان بدات و بناسینیت، بی گومان ده بیت بیناسن و ستایشی بکه ن. دواتر ئیمه ی به ره و دارنکی گیلاس برد که تازه خه ریک بوو سه وز

ده بوو.

— خودا وهها دهوله مهنده و زهنگینه، ده توانن سوود له کتیبه کان و هونه ره کانیسی وهر بگرن. زۆرینه ی هاوړپیکانم له وه ترسان که له گیلاسه که بخۆن. ئه وانه شی لیان خوارد، بیریان له وه کرده وه که تووه که ی شا کارنکی هونه رییه و، هه ولی ئه وه یان دا بیشارنه وه. دوا ی تیپه رینی دوو کاترمیر، کاتی وانه که مان ته واو بوو. پاشان مامۆستا که مان گو تی:

ئایا بهرگی قورئانه که ی من جوانه، یان کتیبی گهر دوون؟ کام له هونه رهنده کان کارامه ترن؟

به راستی کاریگه ری له سه ره هه موومان دانا. به شیوهیه ک هه ستمان

بەو دە کرد که خوا لەلامانەوہیە و لیمان نزیکە. ئیدی ئە گەری بیباوەرپوونی
 ئەو خویندکارانە ی لەم وانە یەدا بەژداربوون لە ئارادا نە مابوو. چونکە
 ھەموومان لەو تێگەشتین کہ هیچ شتیکی ناو گەردوون بە ھەلکەوت
 نییە، ھەموو شتیکی پەندێک لە ئافراندیدا ھەییە و ھەموو شتیکی ناو
 گەردوونیش باسی ئەو دە کات. لە سایە ی ئەم وانە پراتیکییەوہ کہوا بەناو
 باخچە کہدا گەپاین، فیۆری بیر کردنەوہ بووین.

***

ئەو شتانە ی میواندارییە کہ بیری خستینەوہ

کاتیکی بەسەر پلیکانە کاندای سەرکەوتم، ھەستم بە نارەحەتییە کی زۆر
 دە کرد. توپە بووم بەرانبەر ئەوہ ی ژووری مامۆستایانیان لە دوو قاتی
 سەر ووتر دانابوو. دلم بە پەلە پەل لێی دەدا، ھەولێ ئەوہم دەدا یە کہ بە
 یە کہ پلیکانە کان ببڕم. کاتیکی گەیشتمە ژووری مامۆستایان، ھەموویان
 لە گەل یە کتری گالتهیان دە کرد. رەنگە لەبەر خاتری پیرییە کہم بوویت
 کہ کہمیک پروویان پی دەدام. کاتیکی دەچوومە ژوورەوہ، ھەولێ ئەوہم
 دەدا فریای وەلامی ئەو پرسیارانەیان بکہوم کہ دەیانگوت ”مامۆستا،
 بەخیر یین! ئەحوالتان چۆنە، باشن؟“

گەنجیکی شەرمم بەرچاو کەوت، کہ لە بەشی پشتموہ ی ژوورە کہ
 دانیشتبوو. سمیلێ تازە گووگرە بوو، ھەرزە کارێکی چەشنی نیونە مام
 بوو. جگە لەمە، پاکی و شەرمینی گەنجە کہ لە زووژو سەردانە وانندیدا،

خۆی ئاشکرا ده کرد. چاویکم پێدا گیرا، هەر ده بوو ئەو مامۆستایه ی
وانه ی زینده زانی بیته که تازه هاتبوو. وه ک ئەوه ی بهرپۆهبه ره که مان
باسی ده کرد، ده رچووی کۆلیژی زانسته بوو. مامۆستا گه نجه که ناشنا
ده هاته بهرچاوم. دیسان سه یریکم کرده وه. وه ک ئەوه وا بوو بیناسم.
گه نجه که ی بهرده مم چاوی برییه من:

— مامۆستا گیان، منتان ناسییه وه؟

فریای ئەوه نه که وتم ناوه که ی بلیم:

— مامۆستا، من یه کیکم له خویندکاره دێرینه کانی ئیوه، فازلی

مامۆستای زینده زانیم.

با وه شم پێدا کرد. له راستیشدا هەر کاتیکی یه کیکی له خویندکاره
دێرینه کانی خۆمم بدیتبا، دلم پر ده بوو. خه یالم، له گه ل دلمدا که وا به
په رۆشه وه لێی ده دا، بو پێش ۱۵ سال گه رایه وه. به ره و پۆلی ۳-ج که
یادگاری تال و شیرینی زۆری تیدا بوو... میواندارییه که ی ئەو کاته م
بیر هاته وه. له و میواندارییه دا، به سه رنجه وه له فازل ورد بوو بوومه وه. هەر
له و کاته وه دیار بوو که شایه نی بوون به مامۆستایه .

وا بزانه م رۆژیکی پشوو بوو، مندا له کان منیان بانگه یشتی خویندنگه
کردبوو. منیش بو ئەو خویندنگه یه رۆشتم که زۆرم خۆش ده ویست
و یه که م جاریشم بوو ئه رکی مامۆستایه تی تیدا بینم. وا بزانه
خویندکاره کان خه ریکی ناماده کردنی چالاکییه ک بوون که کوربان د
کچانیش پیکه وه تیدا به شدار بوون. کتوپر سه یریکم له پۆلی به راییه کان

دا، پر بوو له خواردهمهنی. پاشان به خیرایی بهرهو ژووری کارمهندهکان
چووم. ماموستای وانهی زانست لهوی کاری دهکرد. دواتر، سه‌ره‌تا
سدری خویندکاریکی بیگهرد، پاشان جهسته‌ی ده‌رکه‌وت. به پیکه‌نینه‌وه:

– فهرموو ماموستا.

گه‌ر هه‌له‌ نه‌بم، ناوی شه‌ننور بوو. له‌سهر میزه‌کانی ژووری وه‌رشه‌ی
ئابووری، کی‌ک، کولیچه، چه‌ره‌س و زور خوارده‌مه‌نیی تر به‌رپیکوپیکي
ریز کرابوون. له‌ به‌رانبه‌رمدا هاشم وه‌ستابوو که به‌ رازه‌کانی ناخییه‌وه
سه‌یری ده‌کردم، به‌ پیکه‌نینه‌وه کورسییه‌که‌می نیشان دام و زیاتر له‌وانی
دی، رپو‌حیکي باوکئاسایانه‌ی هه‌بوو. چاویکم به‌سهر خویندکاره‌کانی
تری‌شدا گیرا. له‌ هه‌موویاندا په‌رؤشی نه‌نجامدانی کاریک هه‌بوو. له
به‌رانبه‌رمدا فازل. دیسان هه‌ر وه‌ک نه‌مرو به‌ شهرمنی وه‌ستابوو، به‌ده‌م
زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی کاله‌وه له‌ خواره‌وه‌ی ده‌روانی. وه‌ک ۱۵ سال به‌ر له‌ ئیستا
له‌ به‌رانبه‌رمدا وه‌ستابوو:

– فهرموو ماموستا گیان.

هیشتا هه‌موو خویندکاره‌کان له‌ به‌رچاومدا بوون؛ عایشه‌که‌وا به
کارامه‌یی سه‌مونه‌کانی ده‌برپی، ده‌موچاوه‌پر زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی زیهنی و
بیرکردنه‌وه‌کانی که‌وا هه‌ر خووم و خووی ده‌مانزانی. سه‌رپیلیش له‌سهر
کورسییه‌ک دانیشتبوو له‌نیو چه‌ند هه‌ستیکی تیکه‌لدا، حالی له‌و جیاوازتر
نه‌بوو. نه‌ویش پی‌ده‌که‌نی. وا بزانه‌م ته‌ریق بو‌بووه‌وه، له‌ شوینی خو‌مدا
ئیستیکم کرد و لییم روانی. کاتی‌ک گوتم: ”دانیسه‌که‌چم”، نه‌ویش
له‌سهر کورسییه‌که‌ دانیشت. له‌ به‌رانبه‌ر نه‌ویشدا حاجی وه‌ستابوو، به

چاوه شینه کانییه وه پیکه نینی به سهه چوارده وریدا ده باراند. مورادیش، به جددییه ته وه زهرده خه نه که ی خۆی شارده وه، به خوارده مه نییه کانی بهرده مییه وه خۆی خه ریک کرد. ئیراش هم پیده که نی و هم چه مییه وه و شتیکی به گۆی شه نۆلدا چرپاند که وا هر زوو له گه ل هه موو که سیکدا په یوه ندیی خۆی گهرم ده کرد. له و کاته دا که میک به رانه ر قسه نهینییه کانی نیوانیان نارپه حهت بووم. له پرینکدا دهنگی شه ن نورمان بیست:

— چایه کانتان بخۆنه وه!

به ئاسته م بیرم ماوه، به لام وا بزانه شه ن نور برای بچوو کی شه نۆل بوو. وئرای ئه مه ش، گهرموگۆری و ته ربیه ته که ی هیچی له وه ی شه نۆل که متر نه بوو. له پرینکدا له به رانه ردا مامۆستا قویلام بینی، بیزار ده رده که وت. رهنگه رۆژانی خۆند کاری خۆی بیر که وت بیته وه، ده موچاوی ترش و تال کرد، هیچ شتیکی بو نه خورا.

قویلا ی به ییدهنگی له سووچینکدا بیر ی ده کرده وه. پیده چوو یاده وه ربیه کۆنه کانی خۆی بیر که وت بنه وه. ویستم هاویه شی خه مه که ی بم. جارانی پیشوو کاتیک نوکته م ده گیرایه وه، نه ویش زۆر پیده که نی، به لام له و کاته دا نه متوانی بیخه مه پیکه نین. کیک، چاو و هیلکه ی سه ر میزه که هیدی هیدی به ره و ته واویون ده چوون، خۆند کاره کانیش هه تا بلیت دلخۆش بوون. کچه کان چرپه چرپان له گه ل یه کتریدا ده کرد. هاشم وئرای ئه وه ی به خوارده کانی بهرده مییه وه مه شغۆل بوو، به لام دلی له جیهانگه لیکی تردا لی ده دا. مورادیش نازانه بیر ی له چی ده کرده وه. فازلیش بسته کانی فری ده دانه ناو ده می، له هه مان کانه

هەولێ تەواوکردنی هیلکە باسترماوییه کە دەدا. خزمەتگوزاریکیش بە ناوی ئیسماعیل ئەفەندی کە لە سووچیکی میژە کەووە دانیشتبوو، چاوە پێبرۆکانی بەسەر خواردەمەنییەکاندا دەگیران. عائیشە بە چاوە گەورەکانی باسی شتیکی بوو سەرپیل دەکرد. ئەم گەنجانە کەوا تازە پێیان نابوو تەمەنی هەرزە کارییەوه، هەتا بلیت پر جو شوخرۆش و جولە بوون. مامۆستای زانست کە کەسیکی بەسۆز بوو، توند خۆی گرتبوو هەتا هەستەکانی نەگۆرپن بە فرمیسکی چاوە. پاشان ئیرای نوکتەیه کی گیرایەوه. خوێندکارەکانی تریش خەریکی شیعر، نوکتە، سروود و گۆرانی بوون... منیش شیعرێکم خوێندەوه. پێکەوه لە گەل ئەوان سروودی "لە گوڵی زەردم پرسى" مان گووتەوه.

— گۆل دەلیت ئەى مامە دەرویش مردن لە ئیمە نزیکە.

دواى چەند نوکتەیه ک چایەکان تەواو بوون. لە گەل منداڵەکان رێک کەوتین لەسەر ئەوهی یاریی بالە بکەین. لە سالۆنی وەرزش، بەرپەری خوشحالییەوه بالەمان دەکرد. کاتیکی زەنگی خوێندنگە لییدا، وام زانی فیکەى ئەو کاتەى هەلدانی تۆپی بالە کەیه. کاتیکی سەیری کاتر میژە کەم کرد، کاتی وانە هاتبوو. بە لەرز و حەسرەتی پۆژانی رابردووه، یادگارییەکانی میواندارییە کەى پۆژی شەممەى پێش ۱۵ سالی ئەو خوێندنگە ناوەندییەى یە کەم شوینی دەستبە کاربوونم بوو، لە خەیاڵدا زیندوو بوونەوه.

دواى ئەوهی وانەکان تەواو بوون، فازل هات بوو لام. هەردوو کمان وانەمان نەبرو. دەمویست سەیری بەشە راستەقینەکانی تری فیلمی ژیان

بکه م و بیزانم. پرسپاری هاوړی دیرینه کانی فازلم کرد.

- مامۆستا، زیهنی بوو ته پارێزەر، له گه‌ل سه‌رپیلدا هاوسه‌رگیریان کردوو.

خۆم هه‌ر زوو تر پێشبینیم کردبوو.

- مورادیش ته‌ فسه‌ری سوپایه. عایشه ئیستا مامۆستای وانه‌ی تابوورییه. گولسوم و ئێردو‌غانیش بوونه‌ته‌ پزیشک. خالد ئیستا به‌رپۆه‌به‌ری پۆلیسه. شه‌نۆل خه‌ریکی بازرگانیه، له‌ هه‌مان کاتدا سه‌رۆکی ژووری بازرگانیه. عیرفانیس وه‌ک ئیوه‌ مامۆستای میژوو.

باسی زۆریک له‌ هاوړیکانی تری کرد. جارێکیان له‌سه‌ر عیرفان، له‌ گه‌ل مامۆستای بیرکاری بووه‌ شه‌رمان. چووبوو له‌ وانه‌ی بیرکاریدا کتیبی وانه‌ی میژووی خویندبووه‌وه، مامۆستاکه‌شی هاتبوو منی تاوانبار ده‌کرد. رۆژیکیان مامۆستایه‌کی تری بیرکاریش به‌ هه‌مان شیوه‌ یه‌خه‌ی منی گرت:

- ته‌ری تۆ چی له‌ مندا لانه‌ ده‌که‌یت؟ کاتیکی وانه‌یان پێ ده‌لیم،

ته‌وان کتیبی میژوو ده‌خه‌نه‌ ژێر میژه‌کانیان و ده‌یخویننه‌وه.

- من هیچیان لێ ناکه‌م، ته‌نیا بابوای پیرانی خو‌یان له‌لا خو‌شه‌ویست ده‌که‌م.

قه‌سه‌کانی نیوانمان منیان زۆر خرۆشاندبوو.

- کاتی زۆرمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ هه‌تا باسی یادگارییه‌کانمان بکه‌ین.

- به‌لام مامۆستا تا باسی ته‌م شته‌ نه‌که‌م، نارپۆم. ئیوه‌ له‌ رێکه‌وتی

۱۸ی ئازادا، لە سالیادی سەرکەوتن لە جەنگی چەناقە لە، بۆنە یە کتان
رێکخستبوو. ئیوه لە وتارە کە تاندا ئاماژەتان بەووە کرد کە سەربازەکان
باوەریان بە ژيانی ئاخیرەت هەبوو و لە پیناو پرزگارکردنی دین و
ولایەتە کەماندا جەنگاون، بەم هۆیەووە ئەوانت بە شەهید ناوزەند کرد. خۆ
بیرتان ماوە کە پارێزگاری ئەو کاتە، بەم هۆیەووە مانگیک ئیوهی لە
خوێندنەگە دوورخستەووە. تووشی لیپرسینەووە بووبوون.

— بەلێ، ئیدی ئەو رۆژگارانه بەسەرچوون.

— مامۆستا لە سایە کەسانیکى وه ک ئیوهووە بەسەرچوون!

— نا گیانی من. هەموو شتیک هەر بە ویستی خودایە. چاکەکان
لە خوداوون، خراپەکانیش لە نەفسی خۆمانەووە...

— نەخیر مامۆستا، ئەو رۆژگارانه بە تەواوی بەسەر نەچوون، هیشتا
بیردۆزی پەرەسەندن چەشنی ئەوهی زانستیکى سەلمیندراو بیّت، لە
زانکۆکاندا وه ک وانه دەگوتریتەووە. ئینجا پیگەیانندنی مروۆفی بیّدین،
سوودی بۆ کى هەیه؟

پاستی دەگوت. لەم سەردەمەشدا دوژمنانیکى دینیى وه ک ئەوهی
سەردەمی ئیمە هەبوون. بەو پەڕی خیرایی خۆیانەووە بەردەوام بوون لە
کارەکانیان. ئیدی لیڕەدا لە یە ک جیا بووینەووە.

لە دواى خواردنی نانی ئیواره، باسی فازلێ مامۆستا نوێکەى وانهی
زیندەزانیم کرد. باسی ئەوهم بۆ کرد کە کات چەندە خیرا تیدە پەریّت.

— بەلێ، ئەى مندالەکان لە کوێن؟

له راستیدا هەر چوار منداله که مان له شوینی جیاجیا بوون. هه موویان
زانکۆیان ته واکردبوو، کاریان ده کرد. هاوسه ره کهم خه فهت دایگرت.
دهستی به گریان کرد. ئەو کورپه مان بێر که و ته وه که وا له ته مه نی چوار
سالی دا وه فاتی کرد.

– تو له کاتی خۆیدا چاره سه ری ئەو کورپه مان نه کرد. گهر وازت
له مامۆستایی بهینایه و کارت بکردایه، هیچ نه بیئت پارته ده بوو.
پزیشک وتی: ”دلی ئەم منداله کونه“. تۆش له بهر ئەوهی پارته
نه بوو، ئینجا که میکیش پشتگویت خست، ئەو کورپه ت کوشت. هەر
هینده ده زانیت بچیته خویندنگه و بگه ریته وه. ئیدی هیچی تر نازانیت.
له م کاته دا هاواری به سه ردا کردم.

– حاشا ژنه که! شوکرانه ی ئەللا بکه، ئەوه تا ئ مندالت له ژیاندا
ماون، هه موویان ده لێی پهره ی گولن، ماشه لالا. خودا دهیدا و هەر
خۆشی ده بیاته وه. سه یرکه له ئیستادا هه زاران مندالی وه ک فازلمان
هه یه.

به لام هاوسه ره کهم هیشتا هاواری ده کرد:

– ئەوان مندالی تۆن، منداله کانی منیش چه شنی زپ مندالی تۆن،
ته نیا خویندکاره کانت به مندالی راسته قینه ی خۆت ده زانی.

به م شیویه به رده وام بوو له تورپه بوونه که ی، چه شنی دوژمنیک
ته ماشامی ده کرد. منیش بو ئەوهی بابه ته که بگورم:

– وا مه لی ژنه که! بیرت ماوه که بو یه کهم جار خه ندانی کچمانمان

شۆری؟ دەترساین لەوەی بیشۆین. ئیستا گەورە بوو، ئەم ساڵ خەریکی دکتۆرا کە یەتی.

— سەبارەت بەو بابەتەش دەم مە کەرەو! بە بیانوری ئەوەی پارە ی تە کسیت پی نییە، منت ناچاری ئەو کرد لە مالهو مندالم بیئت. زۆرت پی چە شتم.

ئیدی لەو تێگەشتم ئەم ئیوارە یە هەرچیە ک بلیم ئەو هەر لیم تورە دەبیئت، ناچار کتیپیکم گرت بە دەستمەو و لە تەنیاییدا رۆچووم.

خانم، تەلە فۆنە کە ی بە دەستیەو و گرت و قسە ی لە گەل یە کە بە یە کە ی مندالە کان کرد، چە شنی ئەوە ی بیەویت لە چاکبوونیان دلنیا بیتهو، پرسیا ریگە لیک ی لە هەموویان کرد. گەرچی ئەو ئەوە ی لە بیر کردبوو کە خاوەنی راستە قینە ی مندالە کان خودایە. ئیمە چیمان کردبوو بۆ ئەوە ی بیینە خاوەنی مندال؟ لە تورە یی خۆیدا تەلە فۆنە کە ی بە منیش نەدا، وا بزاتم مندالە کان لە تەلە فۆنە کە یاندا پرسیا ری حالی منیان لی دە کرد، ئەویش لە وە لامدا:

— قابیلە چۆن بیئت، هەر وە ک هەمیشە سەری بە نیو کتیپە کانیدا کردوو، لە نیو کتیپە کاندا خۆ ی دەشاریتەو.

کاتی ک تەلە فۆنە کە ی داخستەو، هیشتا تورە ییە کی مابوو:

— هیچ ئاگات لە من نییە، دوو رۆژە هەناسەم بۆ نادریت، با بچینە لای پزیشک، کاتی ک لە پزیشکی ک بۆ وەرگرە.

منیش بە و پەری خە جالە تیپەو، بیدەنگانە گوتم: ”باشە خانم“.

رۆژی دواتر کاتمان له پزیشکیک وهرگرت و چوینه نهخۆشخانه.
زۆر قهرهبالغ بوو. خانمه کهم ههر به راستی دژوار ههناسهی بۆ ده درا.
کاتیکی لهوێ چاوه پوانیی چونه ژووره وه مان ده کرد، پزیشکیکی ژن هاته
لامان و له پریکدا:

— مامۆستا ئهوه تۆیت؟

— ئهها ئیستا ناسیمیتهوه!

پاشان به هاوسه ره کهم گوت ئه مه زویلێ یخایه له خۆندن گه کهی
ترمه وه. پاش ئه وهی گوتی ”مامۆستا وا بزانه ئه مه هاوسه رته“، پیکه وه
له گه لی چوینه ژووره کهی خۆی. ئه وهش به کهم جار بوو که وا خانمه کهم
دلی به مامۆستا بوونم خوش بیته. کاتیکی من له ژووره که دا دانیشته بووم،
هاوسه ره کهمی برد و چه ند شیکاری و فیلمیکی تیشکی پیوستی بۆ
گرت. نزیکه ی دوو کاتژمیر لهوێ چاوه پوانیم کرد.

— براژن ئیوه جارێک لی ره دانیشن، با من که میکی له گه ل مامۆستا کهم
ده ره دل بکه م.

دوای ئه وهی له سه ر کورسییه ک ئه وی دانیشان، پیکه وه به ره و کافتریان
رۆشتین.

— مامۆستا با هه م نان بخۆین و هه م قسه بکه یین.

کاتیکی چاوه پری هاتنی خواره مه نی بوین:

— مامۆستا هه والیکه ی خراپم پییه، با براژن نه بیستیت، به لام وا بزانه
هاوسه ره که تان شیر په نه جدی هه یه.

منیش لەو کاتەدا راجلە کیم. خۆم لەنیو سالانی پیریدا بووم
و، گەر هاوڕێی ژیانیشم لە دەست بدایە بە تەواوی تەنیا دەگەوتم.
نیدی گوتم دەزرنگایەوه، هەموو شتیکم لی ئاوەژوو بوویوو، زولە یخای
خویندکارم قسە ی دەکرد و من هیچم نە دەبیست و لە قسەکانی
تێنە دەگەشتم.

لە گەل هاوسەرە کەم گەراپنەوه مالهوه، ئەم جارەیان گلەیی نەبوو، تەنیا
هێندە نەبیست کە دەیگوت لە هەوا ی شیداردا هەناسە ی بو نادریت.

— بۆچی دەرمانیان پێ نەدام؟ یان ئەوان نووسیویانە و تۆ تاقەتت
نەبوو بیانکری؟ تۆ ئەم شتانە بە گرنگ نازانی.

لەو کاتەدا خەریک بوو باوەشی پێدا بکەم و بدەمە پرمە ی گریان.
سەیری ئەولام کرد و گوتم:

— نەخێر، دواتر ئەنجامی شیکاریە کانمان پێ دەدەنەوه.

لەو کاتەدا کە سەیری ئەولام دەکرد، فرمیسک بە چاوه کانمدا هاتە
خوارەوه، هاوسەرە کەشم هەستی بەوه کرد کە شتیکی خراب پووی داوه.

— لەبەرچی دەگرییت؟ مەگەر نەخۆشیه کی زۆر خراپم هەیه؟

— نا گیانی من، تەنیا بەهۆی یارمەتی خویندکارە کەمەوه هەستە کانم
خرۆشان.

بەلام ئەو باوەری پێ نەکردم.

— ئەگەر شتیکی خراپە، بە منداڵە کانم مەلی، ئەو کاتە ی مردم با

بیزانن.

ژنه کهشم کهم قارهمان نه بوو. باوهشمان بهیه کتردا کرد و دهستان کرده گریان. تهنیا شتییک کهوا دلّی ده داینه وه تهوه بوو له ناخیره تدا بهیه ک ده گهینه وه. له دواى نانی بهیانی:

- نه مەرۆ مۆلهت وهریگرم؟ گهر چهز ده کهیت به فهرمى داواى خانه نشینی ده کهم.

- نه خیر! تو نه چیته خویندنگه و خویندکارت نه بیّت ناژییت.

ئهو رۆژه به خه مه وه وانهم گوته وه. وانه کهم سه بارهت به یه کییک له فه رمانه روا و جهنگه کانی بوو. له کاتی گوته وه ی وانه کهدا خه مه کانم که مییک سوو کتر بوون. له پریکدا خه یالی ته وه م کرد که خوّم و هاوسه ره کهم و ته واوی دونیا مردوون. له مهیدانی مه حشه ریشدا ته واوی مرۆقه کان کوّ بوونه ته وه. ناسیاو و بیگانه؛ ته واوی مرۆقایه تی له وی کوّ بوو بووه وه... به لام له هه موو که سییکدا شیوازیک له بیر کردنه وه و شله ژان و تیکۆشان هه بوو. شله ژانه که ی ته وییان زۆر خراپتر بوو له حالی دونیا یان... هه ریه که ی به لایه کدا رای ده کرد. ده بوو مرۆقه کان له سه ر کرده وه و پازه کانی ناو دلّیان و چرکه به چرکه ی ژیا نیان لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریّت. منیش به ش به حالی خوّم تووشی شله ژان بوو بووم. له پۆل هاتمه ده ر، له پریکدا دهنگی فازلم بیست.

- مامۆستا با پینکه وه چایه ک بخوینه وه.

راچه نیم و له خه یاله کهم بیدار بوومه وه. لیی پرسیم بۆچی وه ها خه مبارم. چووینه تهو ژووره ی که به ریۆبه ری خویندنگه تهنیا به منی

دابوو. چایه کان هاتن و فازل گوتی:

- ماموستا! که میک لهو کتیبه بخوینمه وه که ئەو کاته پیتدام که
خویند کارت بووم؟

کتیبیکی دهرهینا و دهستی به خویندنه وهی کرد و منیش گویم بو
گرتبوو.

- خوازیاری ئەوهیت خاوهنی ملیونیک سال تهمەن و سهلتهنتی
دونیاین، به لام دواتر مه حکوومی هیچیتی و نه بوونی بیت، یان خوازیاری
ئەوهیت ژیانیکی ئەبه دیت به نارەحتی و نازاره وه ههیت؟

ئاره زوی دووهم ههلبژارد و ناخیکم له بهران بهر بژاردی یه کهم
هه لکیشا. گوتم گهر له دۆزه خیشدا بم، ههر حەز له مانه وهی ئەبه دی
ده کهم.

- خه فەت مه خوڤن، ئیوه گهنجیتییه کی جاویدانی چاوهروانیتان ده کات.
ژیانیکی درهوشاوه و تهمەنیکى نه براره چاوهریتانه. به خو شحالییه وه بهو
مندال و کهسه نزیکانه تان ده گهنه وه که له دونیادا له دهستان داون. ته واوی
کاره چاکه کاتان بو هه لگیرون، پاداشته کانیان و هرده گرنه وه. ههر بویه
ئیمان به ناخیرهت دلدانه وهیه کی وهها به مروقه کان ده به خشیت، گهر سه
تەمەنی پیری له سەر سهریان کو بیته وه، دیسان نه وان بیه یوا نابن.

نەمانه ی خویندنه وه و کتیبه که ی داخست.

- ماموستا ئیستا باسی خه فته که تانم بو بکه ن!

— خودا لیت رازی بیټ، خه فه ته کهم ره وییه وه، لای کهس قسه مه که،
به لام وا بازانم براژنت تووشی شیرپه نجهی سییه کان بووه.

ئه ویش زۆر خه فه تی خوارد.

مۆله تی ۱۵ رۆژم له خویندنگه وهرگرت، چوومه نه خوشخانه و
نه جامی شیکارییه کانم له دکتۆره زوله یخا وهرگرت.

— مامۆستا چه زم نه ده کرد بهم شیویه چاوم به ئیوه بکه ویته وه. ئیوه
ئاگاتان لی نییه، به لام چاکه ی زۆرتان به سه ر منه وه هه یه. زۆر سوودم
له و کتیبانه بینی که ئیوه به منتان ده دان، هزری ناو ئه و کتیبانه م
کردووه ته فه لسه فه ی ژیانم و بو هاسه ره که میشی ده خوینمه وه.

به لام من چیدی ئاگام له قسه کانی تری نه مابوو.

— تو بلی چاره سه ری هه بی؟

— مامۆستا لیره چاره سه ری نییه. ته نیا له ئه مه ریکا چاره سه ری
هه یه. له ئیستادا زوو پیتان زانیوه و بو چاره سه ری درهنگ نییه، تواناتان
هه یه؟ ده توانن بینرن؟

به مه راقه وه ئه م جوړه پرسیارانه ی لی دووباره کردمه وه. به لام من
هه رچییه کم هه بوو له خویندنی منداله کانمدا خه رجم کردبوو. هیشتا
خانویکی تایبه ت به خویشم نه بوو که سه ری تیدا بنیمه وه. وتم:
”خوا که ریمه.“، نه خوشخانه کهم به ییده نگه جیهیشت. کاتیک زوله یخا
منی به خه فه ته وه بینی، داوای ناویشانی مال و ژماره ی ته له فۆنی
لی کردم. کاتیک گه شتمه ماله وه، هاسه ره کهم دلخۆش دیار بوو،

ه که یه ک دهرمانم به بیدهنگی خسته بهردهمی.

- ژنه که، نیازی نهوهم ههیه گهشتیکی نه مهربکات بو ریک بخهم.

- له بهر چی؟

منیش له سه رخو هه موو شتیکم تیگه یاند. نهویش بیچارانه گوتی:
شتی وا چوون ده بیئت؟“، زور بیئومیدبوو.

- خوا که ریمه، پشت به خوا دهروویه کی خیرمان لی ده کریتتهوه.

به لام نهو شانہ کانی هه لته کاند و هه والیکی خوشی پیبوو:

- با منیش هه والیکی خوشت پی بدهم، یه کیک هاتووته داوای
خندان، ئیحسانی کوریشم زوری به دلّه، له م ماوه یه دا دینه داوای. من
هه رچوونیک بیت هه ر دهمرم. واز له مانه بینه، گرنگ نهو یه ژنم بو
کورپه کانم هیناوه، گهر کچه که شم بنیرمه مالی خوئی، بشمرم قهینا که.
ئیدی ئهرکی خووم به جیگه یاندووه نه فهنی.

له دلی خوومدا بهو ماسی سو مونه م چواند که چه ندین رۆژ له ژیاندا
مایه وه و له هیلکه کردندا مرد. هاوسه ره که م ئاله نگاری مه رگی ده کرد.
مردن به لای نهو وه چه شنی گه مه یه ک بوو. په شیمان بوومه وه له وهی
به نه زانم ده زانی که وا چه ندین سال کتیبم بو ده خوینده وه و کاریگه ری
له سه ری نه بوو. ئیستا له ریگه ی ژیانیه وه، وانه ی نارامگری و پشتبه ستن
به خودای به من ده گووته وه. به هه ناسه برکی سفره که ی راخست و پیکه وه
نانمان خوارد. دوا ی نانخواردن، دهستی به شیوازیکی تر له هه ل سو که وت
کرد.

- بهیانی مالهوه مان زۆر قهرهبالغ دهییت، تهواوی بووک و نهوه کانمان و ئهو خانهوادهیهی خهندانیان دهییت سهردارمان ده کهن.

من خه فه تم ده خوارد، به لام ئهو وا دیار بوو که بیری چوو تهوه. کاتییک چایه که مان خواردهوه، بیرم لهو ریگایانه کردهوه کهوا هاوسه ره که می له ریگه وه بنیرم بو ئه مه ریکا.

- بیر له چی ده که یته وه؟ چاکتر که نه خووش که وتم، هه رچو نیک

بییت هه ر ده مر...

هیچ بیرم له وه نه کرد بو وه کهوا هینده دل به سته ی ئهو بم. بیر کرد نه وه له جیابرونه وه م له ئهو، منی به تهواوی هه ژاند. شه ویش له پیخه فه که مدا هه ر بیرم له رۆژی هه شر ده که وه. من مردنم بینیبوو، دایک و باوکم مردبوون. ههروه ها له ریوره سمی ناشتنی ته رمی نه نک و باپیرم و زۆر نیک له دۆسته کاندا به شداریم کرد بوو. به لام نه خووشی ژنه که م... نه خووشیه کوشنده که ی ئهو ئامازه ی به وه ده کرد که منیش زۆر له ئاخیره ت نزیک بوومه ته وه.

رۆژی دواتر مالهوه مان زۆر قهرهبالغ بوو. خه زوور و خه سووی نوئی، کوره کانم، بوو که کانم، نه وه کان و کچکه م خه ندان له شوینی زۆر دووره وه هاتبوون. ئیواره دوا ی مه راسیمی ئه لقه گوهرینه وه به منداله کانم گوت:

- رۆله کانم، با ئه م ئیواره یه چه شنی کاتی مندالیتان بتانگێرم.

له گه ل ۳ کوره که م و کچه که مدا چووینه ده ره وه. سه رمای پاییز ورده ورده خه ریک بوو خو ی ده نواند. درهنگانیکی شه و چووینه ناو شیرینیخانه یه کی

کراوه و هه ریه که مان داوای محله بییه کی کرد. من هه موو کاتیک له بابته گرنه گه کاندای دانیشتنیکی تایبه تم بو خیزانه کهم رپیک ده خست و پای نه وانیشم له سه ر برپاره کان وهرده گرت. به لام له م کو بوونه وهیه ماندا هاوسه ره کهم به شدار نه بوو. نه و له ماله وه له گهل نه وه و بوو که کانی مایه وه. منیش هه موو شتیکم بو منداله کانم گپرایه وه. چونکه نه ده بوو نه خو شیه کهی دایکیان له وان بشارمه وه، به لام هاوسه ره کهم داوای نه وهی لی کرد بووم پییان نه لیم. نه وانیش زور خه فه تیان خوارد. خه ندان دهستی به گریان کرد. دلدانه وهی نه وانیش نه رکی سه ر شانی من بوو. داوای نه وه م لی کردن کهوا خه فه ت نه خو ن و نه شهیلن دایکیان هه ستیان پی بکات. به خه فه ته وه له شوینی خو مان هه ستاین. له رپیکا باسی نه وه مان کرد که خودا که ریم، قادر، ره حمان و ره حیمه. باسم له وه کرد که خودا چاره ی نه مهش ده ئا فرینیت، له م رپیکه یه وه ویستم هه م دلی نه وان بده مه وه، هه م سه بارت به داهاتوو گه شبینیان لا دروست بکه م. من نه م بابته م له ماله وه نه کرده وه هه تا بابته که گه وره تر نه بیت، هه ر بویه داوای نه وه شم لی کردن که لای بووک و نه وه کانم باسی نه کهن. کاتیک هاتمه ماله وه، یه کیک له بوو که کان گوتی:

— باوکه وا بزانه نیمه به یه کیک له منداله کانتان نه ژمار ناکه ن.

نه مه له حالیکدا بوو من بوو که کانی خو م زور خو ش ده ویستن، منیش له وه لامدا گوتم: ”شتی وا چون ده بیت؟“ هه ولم دا بابته که بگورم، که میک به گالته شه وه ده ستمان کرده پیکه نین. ته واوی نه دامانی خیزانه که مان، چه شنی رپوژانی دیرین، دره نگانیکی شه نوپزی خه وتنانمان به جه ماعت کرد. دواتر نه و کاته ی رووم له ژووری خه وتن

کرد، هاوسه ره که مم بینیی که وا ده رمانه که ی له و شوینه ده رهینا که
 تیییدا شار دبووه وه. به دزیی منداله کانه وه ده رمانه کانی خواردن. دواتر بو
 ئه وه ی شوینی خه وی هه ریه ک له منداله کان دیاری بکات، له ژووره که
 چووه ده ره وه. من کاتییک له جیگه که مدا خه وتم، دیسان مهیدانی مه حشرم
 هاته وه پیش چاو. قه ره بالغی و شله ژاوی لیپرسینه وه ی مهیدانی مه حشر
 ته وا بوونی بو نه بوو. هه موو شتییک له بهرچاومدا بهرجه سته بوو بوو.
 له پریکدا هاوسه ره که شم هات و پراکشا.

– ده ستگیرانه که ی خه ندان و خیزانه که یم زور خو شویست، بشمرم پشت
 به خوا چاوم له دوی ناییت.

رۆژی دواتر فازلیشم بانگه یشتی ماله وه کرد، به منداله کانم ناساند،
 هه رچونییک ییت ئه ویش به یه کییک له منداله کانم ئه ژمار ده کرا. له
 راستیشدا به چاوی باو کانه وه سهیری هه ریه ک له خویندکاره کانم ده کرد،
 خه فه تم بو کیشه کانی ئه وانیش ده خوارد، له گه ل دایک و باوکیان قسم
 ده کرد. ته نانه ت ئه وه م ده زانی له مالی هه ریه که یاندا سالانه چهند بهرمیل
 نه وت ده سووتییت. هه ر بویه ته واوی خویندکاره کانم به کور و کچه وه،
 باسی کیشه کانی خویان بو ده کردم. فازلیش منداله کانی ئیمه ی زور
 خو شویست.

– ماموستا، شه نو ل سبهینی دیته ئیره، هه ندیک کاری هه یه. گه
 موله تمان ده دن با بیینه لای توش. زور هه ز ده کات چاوی به ئیه
 بکه وییت.

– ئه ری ئه و خوشکی شه ننور نه بوو؟

- بهلی

دواتر باسی زوله یخام بو کرد که له نه خویشخانه چاوم پیی کهوت.
ئیواره پیکهوه کتیبمان خویندهوه و چایمان خواردهوه. فازلم به هاوسه ره کهشم
ناساند.

- ژنه که تو ۴ مندالت ههیه، منیش ههزاران...

هاوسه ره کهم ده موچاوی گرژ کرد و وتی:

- راست ده کهیت! کوپم فازل مادام تویش ماموستایت، تو وه ک
ماموستاکهت مه که! کاتی زیاتر بو ماله وهتان تهرخان بکهن. نهو یه کهم
جار هاوسه رگیری له گهل خویندنگه کهیدا کردووه، دواتر له گهل من.
فازلیش به پیکه نینه وه:

- ماموستا ناگات له خووت بیت تیئه لدان ده خویت.

منیش لالایه ک خه مم له دلدا بوو، له لایه کیش دلیم به وه خویش بوو
مندال و نهوه و بوو که کانم له چوارده ورم بوون.

- چاره سه ری نه خوشییه کهی براژن ههیه؟ ده لین له ئه مریکا چاره سه ری
ههیه.

- نا له ویش چاره سه ری نییه.

شهو دیسان له نیو جیگه کهی خو مدا بووم. دیسان له مهیدانی مه حشر
بووم. وه ک نهوه وا بوو قسه کانی سهر خوانی ئیواره مان له گهل منداله کانم
له ویش دووباره بکه مه وه. به لام هه موو مرؤفه کان هه تا بلیت شله ژاو بوون.

تۆ بلیی خودا لهوئ مۆلهتی شهوهه پئی بدات که چاوم به خۆشه و یستانم
بکهوتتهوه؟

کاتیگ بیدار بوومهوه بانگی به یانیی دهه. گویم له دهنگی نالیی
هاوسه ره کهم بوو. پیکه وه نوئری به یانیمان کرد. بۆ شهوهی نانی به یانیی
رۆژی پشوی یه کشه ممه ئاماده بکهین، پیکه وه چوینه موبهق. ههتا شه
کاتهی هاوسه ره کهم نه خۆش نه کهوتبوو، زۆر ههزم به کاری ناو موبهق
نه بوو. لهو کاته شدا ههزم ده کرد له گهڵ هاوسه ره کهم بم، ئاماده کردنی
نانی به یانیشم کردبووه به هانه. شهویش ههه گوئی به نه خۆشییه کهی
نه دهه، به تهواوی خۆی رادهستی خودا کردبوو. تنیا من خه فتم
دهخوارد. تۆ بلیت ترسی شهوهه دایگرتبیتم کهوا به تنیا ده مینمهوه؟ به لام
شهو تنیا بیری له زه ماوهنده کهی خه ندان ده کردهوه.

دهمهو ئیواره، مندا له کانمان ههتا گهراج بهر پیکرد ههتا بگه رینهوه شهو شارانه
کهوا کاریان تیدا ده کهن. لهو کاته دا ههه چواریان باوهشیان به دایکیاندا کرد و
کهوتنه گریان. هاوسه ره کهم به تورپیه کهوه سهیرئکی کردم و گوئی: "ناشیت
به مانیشت و تبیت؟!". منیش سهیرئکم بادا وه ک شهوهی بلیم "نه خیر". له نا کاو
خه ندان دهنگی گریانی لی بهرزبووهوه. له ماله وه هه موویان ئارامگر بوون، وا
بزانه له گهراج چیدی خۆیان پئی نه گیرا. له پریکدا ههسته کانیاان جۆشیان
سهند، بۆ شهوهی دلیان بدینهوه، ههتا ناو پاسه کان بهر پیمان کردن. ئیواره بی
شهوهی له گهڵ هاوسه ره کهم ههچ قسه یه ک بکهین گه راینه وه ماله وه، شهویش
یه کسه ره خهوی لی کهوت. پاش که میگ زهنگی دهه رگا که مان لی دا. فازل
و شه نۆل هاتبوون. باوهشمان به یه کتردا کرد و دانیشتین. به دوورودرئری باسی
رۆژانی دیرنمان کرد. فازل باسی له پیوستیی شهوهه کرد که بۆ چاره سه ری

هاوسەرە کەم ڕوو لە ئەمەریکا بکەم. گوتی شەنۆل بەهۆی کارەکانییەوه زوو زوو سەردانی ئەمەریکا دەکات.

- مامۆستا، شەننوریش لە ئەمەریکایە، هاوسەرە کەشی پزیشکە. ئەگەر حەز دەکەن براژنیشتان لە گەڵ دەنێرم. شەننوریش ئیوەی زۆر خوش دەوێت. گوتی هیچ ناپەزاییە ک دەرنەبێرم. یە کسەر تەلە فۆنە کە ی گرت بە دەستییهوه و گوتی: "بەیانێ دێتە ئهوی". باسی قسەکانی نیوان خۆیانێ بو کردم، ئینجا تەلە فۆنە کە ی دایە دەستم و شەننور زۆر خوشحالیی خۆی دەبرێ کەوا لە گەڵ من قسە دەکات.

- مامۆستا، هەر پێویست بە هاتنی ئیو ناکات، خۆم چارەسەری دەکەم و بۆتان دەنێرمهوه!

لە پڕێکدا هیوایە ک لە دڵمدا دروستبوو. تەنانەت بو ماویەکی کورتیش رازی نە دەبووم بەوهی لە دووری هاوژینە کەم بـم.

- مامۆستا، دایک و باوکیشم سلاوت لی دەکەن. هەموو کاتی ک نزی خیرت بو دەکەن. بێرته باوکمت لە مایه پووچبوون رزگار کرد! لەو کاتە ی لە تەنگانەدا بوو، پارەتان لە دۆستیکتان بو وەرگرت، ئیو بوونە کە فیلی. باوکم هەتا ئیستا ئەو رۆژە ی لە یاد نە کردوو، هەردەم باسی ئیو دەکات.

- کورپی خۆم، ئەو خردا بوو کەوا باوکتی لە ناپەختییەکان رزگار کرد. من لەو نیوئەندەدا تەنیا ئامرازیک بووم. هەر وەها پێویست بەوه دەکات کارە چاکەکان لەبیر بکری. مرۆف پێویستە تەنیا خراپەکانی خۆی لەبیر

بمینیت. چاکه کان له لایه ن خوداوه ن و خراپه کانیش له نه فسی مرۆقه وه.
دواتر هاوسه ره کهم له خه وه ههستا. که هاته ژووره که مانه وه شه نۆلی
ناسییه وه. به شه نۆلی گوت:

– دایکت چۆنه کورم؟

دواتر ئاویری له من دایه وه و گوتی:

– چایه کت بۆ ئاماده نه کردوون؟

دواتر من و فازل باسی هه موو شته کانمان کرد. شه نۆل به هۆی
به پێزی خۆیه وه سوور هه لگه رابوو:

– ئامۆژن ئیوه هیچ بیری لی مه که نه وه، پشت به خوا چاره سه ری
نه خۆشییه که ی ئیوه ده دۆزینه وه، خوا گه ر خواستی له سه ر ییت خۆی
شیفاتان ده دات.

که نه وان پێشتن، به ته نیا ماینه وه. پێی گوتم نه وه یه کهم جاره
که وا سوودی یک له مامۆستاییه که ی من ده بینیت. منیش له و کاته دا
کتیبه که مم به دهسته وه گرت و یه کی یک له رسته کانی سه رنجی راکیشام:

– من که سیکی به ره لا نیم، ریبواریکی خاوه ن ئه ر کم.

به مه بهستی خه وتن له سه ر جیگه کهم راکشام. به لام له دوا ی
نه خۆشکه وتنی هاوسه ره که مه وه، هه ر کاتی یک ده چومه سه ر جیگا، مه يدانی
مه حشه ر و قه ره بالغییه که ی ده هاته وه به رچاوم. له باو که ئاده ممانه وه هه تا
رۆژگاری نه مرۆ، ته واوی مرۆفایه تی له وی ئاماده بوون. هه موو شوینه کان

چەشنى ئەوەى كۆلەيان لى بىتە دەر، لە ھەموو كەسىكدا شىوازىك لە
شلەژاوى بەدى دەكرا.

سەرلەبەيانى پوژى دووشەممە، ناسنامەى ھاوسەرەكەم ھەلگرت
و سەردانى فەرمانگەى ھەرگرتنى پاسەپوۆرتەم كرد. پوژى دواتر
پاسەپوۆرتەكەم پەوانەى لای شەنۆل كرد. شەننور بانگەيشتنامەى كى بو
ئىمە ناردبوو. شەنۆل بو ھەرگرتنى قىزە، پاسەپوۆرتەكەى لە گەل خۆى برد،
زولەيخاش مۆلەتتىكى فەرمى لە نەخۆشخانەو بو ھىناين. ھەر بۆيە بە
ئاسانى قىزەكەمان ھەرگرت. من و مندالەكانىش پىكەو بلىتى فرۆكەمان
برى. من و مندالەكانم و شەنۆلش، پىكەو چووین بو فرۆكەخانە.
شەنۆلش بە مەبەستى كارىكى بازگانى سەردانى ئەمرىكاي دەكرد.
دەبوو ھاوسەرەكەم بگەيەنیتە لای شەنورى خوشكى. پىدەچوو ماوہى
چارەسەر كۆرەكەى درىژ بىتەو. ھاوسەرەكەم لە گەل شەنۆل پىكەو
بە وىستگەكانى پشكىنى ناو فرۆكەخانەدا تىدەپەرىن. كۆرەكانم و
خەندانى كچم ھەموويان دەگرىان. منىش چىدى ھەستەكانى خۆم پى
نەشاردانەو و دەستم بە گرىان كرد. ھەرچەندە زوو لە يەك زویر دەبووین
و جارجارە دەماقالەشمان دەبوو، بەلام من ھاوسەرەكەم خۆشدەويست.
ماوہىكى دووردرىژ بو كەوا لە يەكترى دوور نەكەوتبووینەو.

لەبەر ئەوہى ماوہى مۆلەتەكەم تەواو نەبوو، دەمتوانى ماوہى ٣
پوژى تر لای مندالەكانم بىنمەو. خەندانىش لە مالى برا گەورەكەى
دەمايو. پوژىك لای كۆرەگەورەكەم، پوژىك لای كۆرە ناوہنجىيەكەم،
پوژىك لای كۆرە بچوو كەم مامەو.

لهو ماوهیه ی کهوا له نیسته نبول مامهوه، سەردانی گۆری
 هاوه لانی سەردارمانم کرد کهوا له نزیک نیسته نبول وه فاتیان کردبوو.
 رۆژانیکی زۆر تیروته سەلم بەسەر برد، بەلام رۆژانی دونیا هەر وا زوو
 تێدەپەڕین. دواتر بلیتی پاسم بو ئه و شارە بریەوه که تێیدا مامۆستا
 بووم. هاوسەرە کهم بو لایه ک سەفەری کرد و منیش بو لایه کی تر.
 بو یه کهم جار له وه تیگه شتم کهوا نیمه که سایه تیی جیاوا زمان ههیه.
 بیرم له وه کرده وه که حسابی ئه و له مهیدانی مهحشر جیاواز ده بیست
 و حسابی منیش به جیا. له پاسه کهدا کتیبه کهم کرده وه و دهستم به
 خویندنه وه ی کرد:

— هەر کهسیک خودای هه بیست هه موو شتیکی ههیه، هەر کهسیک
 خودای نه بیست هه یه شتیکی نییه و خویشی هه یه نییه.

مامۆستا له بهر ئه وه ی ماندوو بوو بوو کتیبه که ی داخست. ده بیست
 که میک بخه ویست. دیسان قه ره بالغی مهیدانی مهحشر هاته وه بهرچاوی.
 له وی چاوی به هاوسەرە که ی کهوته وه. چاوه کانی داخستبوون.

فازل به مه بهستی بینینی مامۆستا که ی پرووی له ماله که ی کردبوو، به لام
 هه والی وه فاتی مامۆستا که ی بیست. فازل سه ری سوور مابوو. ماله که ی
 مامۆستا قه ره بالغی خه لکه که ی له خو نه ده گرت. ئیواره ژن و پیاو و هه مره
 که سیک له وی کۆبوو برونه وه. ته واوی خویندکار و دوستانی له وی برون.
 قورئانیان ده خویند و سه لاواتیان ده نارد. فازل ویستی قسه له گه ل خه لکه که دا
 بکات، به لام ته نیا هینده ی پی گوترا که بلیت: ”مامۆستا بو جیهانی
 راسته قینه گه رایه وه، خۆتان خو ش بن.“، ئیدی دهستی به گریان کرد.

داوای ئەوێ خەلکە که پڕۆشتهوه، له مالهوه ههريه ک له منداڵ و نهوه بوو که کانی مابوونهوه. دهستگیرانه کهی خهندان و خهزانه کهشی هاتبوون. پوره گهوره کهی مامۆستا گوتی:

- باوكم ترسی ئەوێ لێ نیشتبوو کهوا پيش دایکم دهمریت، بهلام نیا خودا دهزانیت کێ پيش کێ دهمریت. ئیمه ئەومان لهدهست دا، بهلام به شیوهیه ک پهروه دهی کردین کهوا بتوانین گەردوون و ژیانی ونیا بخوینینهوه. جگه له کتیبه کانی شتیکی تری وه ک میرات بوو بهجینه هیشتین. ههه بویه زۆر جوان ئامیز بوو کتیبی خودا (که قورئانه له گهڵ راقه کانی) دهگرینهوه. تهنیا ئاواتی ئەویش ههه ئهم کاره بوو. خهندان زۆر پهڕشان بوو، برا ناوهنجیه کهشی باوهشی پيدا دهکرد و ههولێ دلدانهوهی دهدا:

- دهبیئت ئاگامان له دایکمان بیئت، زۆر نزای خیر بوو باوکمان دهکهین، ئیدی وه ک ئەوێ نه مردیئت ههردهم لهناو ئیمه دا دهبیئت. زاوا کهشیان:

- مردن هیچیتی و نهبوونی نییه، بهلکوو تهنیا گۆرینی شوینیه.

باش ههفتهیه ک قوفل له دههراگی مالی مامۆستا درا، چهشنی ئەو که سایه تییه میژوویانهی که مامۆستا له وانه کانی دا باسی لێ دهکردن.

فازلیش زۆر خهفتهی خوارد، هیندهی خویندکاره کانی مامۆستای دناسین، تهله فۆنی بوو هه موویان کرد. داوای ئەوێ لێ کردن نزای بوو بکهن. هه موویان دهیانگوت: ”وای نهو چ مرۆفیک بوو، زیاتر له منداڵه کانی بییری له ئیمه دهکردهوه. بییری له هه موو کیشهیه کی ئیمه

ده کردهوه، پيش ئيمه قسهی له گهڵ باوکمان ده کرد و چارهسهری ده کرد.“
 يه کيک له خویندکاره کان گوتی: ”ئهو بوو نه یهيشت دايبابم له يه کتری
 جيا ببنهوه“. ههر کهسيک ئهوی دهناسی به چاکه يادی ده کردهوه.
 تهواو خویندکار و مامۆستاکانی خویندنگه کهشی خهفتهيان بو دهخوارد.
 لهو سالهدا، وهزارهتی پهروهرده ئهوی وهک ”مامۆستای سال“ ههلبژارد.
 زۆریک لهو دهزگا خیرخوازانهی لهسهر دهستی ئهو کرابوونهوه، له دواي
 مردنی ئهوههتیو کهوتن. ههرچهنده ئهو له دهستی سهربه رشتیارانى
 هیچ کام لهو دهزگایانهدا نهبوو. بهلام ههر وهک خاوهنى ههمویان بوو.
 له پیناو ئهوهی سهدان خویندکاری ههژار له خویندن بهردهوام بن، چاوی به
 زۆر کهسی ههبوو کهوتبوو و داواي یارمهتی لى کردبوون. بهلام هیچ
 کهسيک ئاگای لهم کارانهی ئهو نهبوو. ئهوه ههر کاتيک دهبووه ئامرازى
 کارىکی خیر، يه کسهر خوی دهکشانه دواوه و له دوورهوه چاودیڤی ده کرد.
 هاوسه ره کهی مامۆستا، دواي ۳ مانگ به تهنه دروستییه کی چاکهوه
 گهرايهوه. مندالێه کانى له فرۆکه خانه پیشوازییان لى کرد. يه کسهر
 گوتی: ”مندالینه باوکتان له کوپیه؟“. چاوه کانى به دواي ئهودا ده گهرا.
 گوتیان: ”دایکه نهیتوانی خویندنگه کهی به جى بهیلىت!“. بهلام لهو
 کاتهدا ههستی به شتيک کرد. پاشان ماوهی ۳ مانگ بوو تهله فۆنیکی
 بو نه کردبوو، له مهوه ههسته کهی زیاتر به هیژ بوو.

— باوکتان مردووه؟ من خهوم پیوه دی! مندالینه درۆم له گهڵ مه کهن.
 بمبوورن من ناتوانم له لای هیچ کامتان بمینمهوه، من ده گه پیمهوه بو
 ماله کهی خۆمان و یاده وهرییه کانى ئهو به زیندووی ده هیلمهوه.

له و کاتهدا فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه و به منداله کانی
گوت: ”ئیوه خوتان له کار مه کهن، من باشم، بو ماله کهی خوم
ده گه پیمه وه“. له و کاتهدا کوره گه وره کهی:

– دایکه دواي نه وهی تو پویشتی، باو کم له کاتی گه پانه وه بو شاره کهی
خوی، له پرو داونکی هاتوو چوی نه و پاسه ی نه وی تیدا بوو، گیانی له ده ست دا.
هاوسه ره کهی دواي نه وهی گه پرایه وه مال، له کاتی کردنه وهی دهر گای
ماله کهیدا گوتی:

– سه لامون عه له یک نه ی ماموستای به پیز! من له نه مریکا
گه پامه وه.

ده ست نوژیکی گرت و ده ستی به نوژ کرد. کاغه زکیشی به دهر گای
ژوره کهیدا هه لواسیوو که تیدا نویبوو: ”ماوهی ۳ رۆژ کهس له
دهر گای ژوره کهم نه دا! بمبوورن“. منداله کانیشی ئاگادار کردبوونه له وهی
به ته له فون بیتاقتی نه کهن. ههر کهسیک پرووی له دهر گای ژوره کهی
ده کرد ده گه پرایه وه. ماوهی ۳ رۆژ عیباده تی کرد. نه و کتیبانه ی نه و
شه و رۆژ دهیخویندنه وه، نه میش دهیگرتن به ده ستییه وه و دهیخویندنه وه.
به هوی نه و ئیره ییپردنه بیواتایانه ی نه وی پی دلته نگ کردبوو، داواي
لیخوشبوونی له خودا کرد.

رۆژیکیان به هوی هه ندیک نارچه تی ماددییه وه گوتبووی:
”په شیمانم له وهی شووم به تو کردوه!“ ماموستاش ماوهی مانگیک
زیر ده بیت و به دلشکاوی ده سوو پیتته وه. نه و هه رگیز بو خوی نه ده ژیا و

ههردهم بۆ کتیب و باوهڕه کهی دهژیا. له دواى ٣ رۆژ ده‌رگای ژووره کهی کردهوه، هه‌ر که‌سیک به مه‌به‌ستی سه‌ره‌خۆشى ده‌هات کتیبه‌کانی نه‌وى بۆ ده‌خوینده‌وه، نه‌و پیرێژنه‌ دلێ هه‌موو که‌سیکی ده‌دایه‌وه.

هه‌موو رۆژێک چه‌ند که‌سیک ده‌هاتنه‌ ماله‌ کهی، که‌سانێکی زۆر گه‌نج ده‌هاتن و ده‌یانگوت: ”ئیمه‌ش مندالی مامۆستاین!“ دراوسى و کاسبکارانی شاره‌ کهی ده‌هاتن و ده‌یانگوت: ”مامۆستا هه‌موو کاتیکی خویندکاری هه‌ژاری بۆ ده‌دۆزینه‌وه‌ هه‌تا ئیمه‌ یارمه‌تیى بده‌ین“، هاوسه‌ره‌ که‌شى له وه‌لامی نه‌واندا ده‌یگوت: ”هیچ شتیکی نه‌ گۆراوه‌، گه‌ر مامۆستا له ژياندا نه‌مايیت، نه‌وا من به‌رده‌وامی به‌ خزمه‌ته‌کانی نه‌و ده‌ده‌م“. رۆژی دواتر ته‌له‌فۆنی بۆ فازل کرد و گوتی: ”کورم، لیستی خویندکاره‌ هه‌ژاره‌ کانم بۆ دیاری بکه‌ و بیهینه‌ بۆم، تۆش حه‌فته‌ی جارێک وه‌ره‌ ماله‌ که‌ی من و وانیه‌یان پى بلی‌ره‌وه‌“.

پاشان رووی له نه‌خۆشخانه‌ کرد و چاوی به‌ زوله‌یخای خویندکاری هاوسه‌ره‌ که‌ی که‌وت. زوله‌یخا زۆر دلێ به‌وه‌ خۆش بوو که‌ هاوسه‌ره‌ که‌ی مامۆستا چاک بووه‌ته‌وه‌. زوله‌یخا ده‌ستی به‌ گریان کرد و وتی: ”من نه‌و کاته‌ی له‌ ناماده‌یی بووم، حه‌زم له‌ کوپێک کردبوو، به‌لام مامۆستا نامۆژگاری کردم و گوتی نه‌و که‌سه‌ گونجاو نییه‌. دواتریش نه‌وه‌شم بۆ ده‌رکه‌وت که‌ نه‌و گه‌نجه‌ که‌سیکی چاک نییه‌. گه‌ر به‌ ته‌واوی دل‌م پى بده‌یه‌، ژيانم ژیراوژوور ده‌بوو. به‌لام به‌هۆی گوینگرتنم بۆ مامۆستا، له‌ خویندنه‌ که‌م به‌رده‌وام بووم و بوومه‌ پزیشک“. پیرێژنه‌ که‌ له‌ وه‌لامدا گوتی: ”کچه‌ که‌م هه‌موو چاکه‌یه‌ک هه‌ر له‌ خوداوه‌یه‌. تۆ و هاوسه‌ره‌ که‌ت ده‌بی‌ت حه‌فتانه‌ رۆژێک بی‌نه‌ ماله‌ که‌ی من و پیکه‌وه‌ به‌رده‌وامی به‌

خزمەتەکانی مامۆستا بدەین". زولەبخاش زۆر خۆشحال بوو، خۆیشتی بەدوای کاریکی خیری کۆمەڵایەتیدا دەگەرا تا ئەنجامی بدات. هەر بۆیە پێکەوه بەردەوامییان بە کارە خیرخوازانە کەمی مامۆستادا.

هاوسەرە کەمی مامۆستا سالانیکی دوورودرێژ ژیا. بەردەوامیی بە کارە جوانەکانی هاوسەرە کەمی دا. کچە کەشی هاوسەرگیری کرد. کتیبی زۆری بۆ ئەو کەمی خویندەو. پڕۆفیسۆر، قائیمقام، خۆلرێژ و دار و بەرد سەردانی ماله کەیان دەکرد و یادەوهرییه کانی مامۆستایان زیندوو دەکردهوه، هەندیک لە کتیبەکانی ئەویان دەخویندنهوه و دەپروشتن. ماله کەمی مامۆستا بەردەوام جمەمی دەهات. پیرێژنە کە یارمەتی فازیشتی دا تا هاوسەرگیری بکات. هەردەم دەیگوت: "هەموو شتییک هەر بە تەقدیری ئیلاهییه". دواتر ئەویش بۆ لای جەنابی حەق گەرایهوه و بە هاوسەرە کەمی شاد بووهوه. بەلام ئەو مەروفانەمی مامۆستا پێی گەیاندبوون، چەشنی ژیانە کەمی مامۆستا تەنیا لەبەر رەزامەندی ئەللا دەژیان و کاری خیری هاوشیۆهی کارەکانی مامۆستایان دەکرد. هەر بەراستی مامۆستا و هاوسەرە کەمی نەمردبوون. لە قەرەبالغیی مەیدانی مەحشەردا پێک گەشتبوونهوه و بە مەبەستی داواکردنی شەفاعەتی پێغمبەری نازیز ملی رینگەیان گرتبوو.

حەسرەت

ژیانی سەردەمی خویندکاری و ڕووی راستەقینەیی ژیان زۆر لە
یەك جیاوازن... كەمێك بەر لەوەی زانكۆ تەواو بكەم، بەپراکردن خۆم
كرد بە ئۆفیسى یەكێك لە ھاوڕێكانمدا. هیشتا بیرمە كۆتا ڕۆژی
تاقیکردنەوه كانمان بوو. سەردەمیك بوو كەوا ئەنارشییەت لە ھەموو
لایە كەوێ جمەى دەھات. تەواوکردنى خویندن لەو سەردەمەدا ھەر بەپراستی
كارێكى سەخت بوو. ھاوڕێكەم بە شیوێیەكى نامۆ لە خۆشحالییە كەى
منى ڕوانى:

– لەمەودوا پێ دەنێتە ژیانەوه. ژیان زۆر سەختترە. ناپەرەتییه
راستەقینەكان لە ئیستاوه دەست پێدەكەن، بە چاوى خۆت ئەم قسانەم
دەبینیتەوه.

ئەم قسانەى ھاوڕێكەمم هیشتا لە گۆیكانمدا دەزرگینەوه. ھەركاتێك
بیتاقەت دەبم، ئەو قسانەى ھاوڕێكەم بیر دەكەوتەوه.

– كورە جارى تۆ لە كۆیتە، ژیانى سەردەمى منداڵى و خویندكارى
چەندە قۆناغىكى جیاوازه، ژیانى دواى ئەم دوو قۆناغەش هیندە بە
قۆناغىكى نوێ ئەژمار دەكریت.

تازه دوو سال بوو کهوا پیم نابوویه ژیانهوه. بهلام ههردهم بیری
سهردهمی خویند کاریتیم ده کرد. نهو هاورپیانهی پیکهوه له مالیکدا
:هماینهوه، هه موویان وه ک دانهی هیشووی ترییه ک دهاتنهوه بهرچاوم...
رای چهنده خو شمویستوون! دوور کهوتنهوه لهوان بو ماوهی دوو سال،
هینده سهخت بوو بهلای منهوه هه مه پرسه! لهم ماوهیه دا نه متوانیبوو
هاورپی دلسوژی وه ک نهوانم دهستبکه ویت. تهنیا نهو کاتهی له گهل
راستیه کانی ژیاندا پرووبه پروو بوومهوه، ههستم به خو شه ویستی هاورپیکانی
سهردهمی زانکوم کرد. تیگه شتم لهوهی ههه نهوان عه شقی من بوون. نهو
هاورپی بیگهرد و پاک و نیه تپا کانهی که تهنیا له بهر ره زامه ندیی خودا
هه لسوکه وتیان ده کرد. هه ندیک لهوان وه ک من زانکویان تهواو کردبوو،
هه ندیکیشیان هیشتا خه ریکی خویندن بوون. نهوانه ی زانکومان تهواو
کردبوو بهم شیویه به لینمان به یه کتری دا: ”دهییت زوو چاومان به یه کتری
بکه ویت، له ریگه ی نامه و تهله فونهوه بهردهوام ناگامان له یه کتری بیت“.
بهلام تهواوی نهو مروقه پاکو بیگهردانه چه شنی دلۆپه ی باران کهوتنه ناو
خاک و له یه کتری ون بووین. دهییت سهه پرووی زهوی چه ند گهرم بیت
وهها نهو هه موو دلۆپه بارانه ی قوت دا! کومه لگاش به شیویه کی وه های
لینها توهه، زور سهخته مروقه کان له که دار نه کات و قوتیان نه دات! شاه
پاکه کانش تیگه لی شاه لیله کان ده بن. تهنیا چاره ی نهوه ی ریگری له
شتیکی لهو شیویه ش بکه یین، بریتی بوو لهوه ی بهردهوامی به په یوه ندیی
نیوانمان به دین و له یه کتری دانه برپین. نهو کاته ی زانکومان تهواو کرد،
بهم شیویه بیرمان ده کردهوه. بهلام نهوه ماوه ی ۲ سال بوو هه رچییه کمان
کرد نه مانتوانی چاومان به یه کتری بکه ویت.

ههتا کۆتایی وهرزی خویندنی ئەم سال هات، ئۆقرەم لەلا هەلگیرابوو.
چونکە پشووێ ئەو خویندنگەیه دەستی پێدەکرد کە من وەک مامۆستا
تێیدا دامەزرا بووم، ئیدی دەمتوانی سەردانی هاوڕێ دلسۆزەکانم بکەمەوه.
لە ناخدا حەسرەتێکی وەهام بەرانبەریان هەبوو هەر مەپرسە!.. چەشنی
ئەوهی گەر نەیانبینمەوه گیانم دەربچیت... ئیدی شەوانە خەوم پێوه
دەبینن، چەندین جار هەمان خەوم پێوه دەبیننەوه. خەوم بە هاوڕێکانم و
ئەو مالهوه دەبینی کە سەردەمی خویندکاریمان تێیدا بردەسەر، نەک هەر
هاوڕێکانم، تەنانەت هێندە بیری کەلوپەلەکانی ناو ماله کەشم کردبوو هەر
مەپرسە! بیرم لەو ساتە دەکردهوه کە پەنجە بە زەنگی ماله کەدا دەنێم،
دەچمە ژوورەوه، هەرکەسیک یە کەم جار بێتە بەردەم باوەشی پێدا دەکەم،
دواتر لە هەنسکی گریان دەدەم، بۆن بەو کەلوپەلانەهی ناو ماله کەوه
دەکەمەوه کە شایهتی رۆژە خۆشەکانی ئێمە بوون، سەرلەنوێ هەست بەو
رۆژانە دەکەمەوه.

لە گەڵ هەرکەسیکدا پەيوەندیم دروست دەکرد، ئەوهم تێدا نەدەبیننەوه
کە لە هاوڕێ دێرینه کاندا هەبوو. یە کەم جار گومانی ئەوهم دەبرد کە ئەو
گەرموگورپییهی لە هاوڕێ دێرینه کاندا هەبوو دەتوانم لەمانیشدا هەمان
شت ببینمەوه. هەولێ ئەوهم دەدا لە گەڵ هەموو کەسیکدا ناوه و دەرەوهم
وێک یەک بێت و یارمەتیان بەدەم و چاکەیان لە گەڵدا بکەم و هاوبەشی
خەمەکانیشیان بـم. بەلام بە خۆشەویستییهوه ئامیژم بۆ هەر کامیکیان
کردیتهوه، ئەو لە بەرانبەر ئەم هەلڕێستەهی مندا درکی پیشانداوم. لە
یە کە بە یە کەهی مەرۆفەکانی چواردەورم دەروانی. هیچ کامیان هێندە
هاوڕێکانی سەردەمی خویندکاریم بێگەرد و دلسۆز نەبوون. دلم ماوهی

دوو سال بوو بیری هاوړپیکانی جارانی ده کرد. به لام هیچ کاتیک
 هاوشیوهی ئەوانیشم نه دۆزییه وه. یه کییک له هاوړپیکانم، کهسانی دەر وهی
 به "ئەهلی دنیا" ناو ده برد. من له و قسه یه ی تینه ده گه شتم. به لام ئیستا
 له دلوه لهم قسه یه ی تیده گم. زور به لامه وه سهیر بوو کهوا زۆرینه ی
 مروقه کان بهر ژه وه ندیپه رست، شوهره تپه رست، له خو بیایی و خو به زلزانن. بو
 نه وهی دۆستیکی خاکی دلسۆز بدۆزمه وه، ده ستبهرداری ئەوانه بووم که
 زیانیان پیگه یاند بووم و باو هشم به هه ندیکی تر دا کرد. به لام دۆزینه وهی
 دۆستی راسته قینه هینه پر ئازار بوو، هه ر مه پرسه ...

پاسه که به و شه وه به خیرایی ریگه ی دهری، چه شنی نه وهی بیه ویت
 تاریکی بپریت و به روناکی بگات. منی له مروقه خه مسارده کان دوور
 ده خسته وه، به رهو روناکی، واته به رهو لای هاوړپیکانی دلسۆزه کانی دهر دم. بو
 نه وهی ساتیک زووتر به و شاره شاد ببه وه که سالانی خویند کاریم تیدا به سه ر
 برد بوو، ئوقره م له لا هه لگی را بوو. بیرم له وه ده کرده که به چی شیویه ک
 چارم به دۆسته دیرینه کانم ده که ویتته وه. نه وه هه سته م تیگه رابوو که جاریکه تر
 سه رم خستۆته وه سه ر فه رشی ماله که مان و ده ستم به گریان کردووه. وه ک نه وه
 بوو گریه ک قورگی گرتیتم. نه و ئازاره ی له مروقه بیوه فا و نه فامه کان
 بینیبووم، وه های لیکرد بووم به رهو دۆسته کانم رابکه م. چه شنی نه و که سه ی
 به رهو خو شه ویست و عه شقی چل ساله ی خو ی راده کات. چه شنی نه وهی به رهو
 پیری نه و مروقانه رابکه م کهوا له راستیدا وه ک کۆله که یه ک دونیایان به
 پیوه راگرتووه، به لام زۆرینه ی مروقه کان ئاگیان له وان نه بوو.

رۆژیکه شهممه بوو، نزیکه نیوه رۆ کاتیک له پاسه که دابه زیم،
 چاوینکم به گه راجه که دا گێرا. هه موو شتییک ریک وه ک دوو سال بهر

له ئیستا له شوینی خۆیاندا مابوون. به راکردن له شهقامه سه ره کیه که وه به ره و ناوهندی شار ملی ریگم گرت. سه ره نوئی له یه که به یه که یه بینا کانم پروانییه وه. کاتیک له و ماله نزیکه بوومه وه که 4 سالی ته مه نم تیدا به سه ر بردبوو، له خۆشیاندا خه ریک بوو ده فریم. چه شنی بالنده یه ک تیدم، هه لده فریم بو شادبوونه وه به و هاوړی دلنورانیانه ی پرووی سووری مرو قایه تی بوون. ئیستا له نیو نه و شو قه یه دا بووم که ماوه ی 4 سال پلیکانه کانی له ژیر قاچه کاندا سوابوون. وێرای نه وه ی زور ماندووش بووم، چه شنی به وریکی چالاک گوړم دایه به ر خۆم هه تا 5 قاتی تر سه ر بکه وم. به پلیکانه کاندا سه ر که وتم. هه رچییه کم ده کرد دهستم نه ده چووه سه ر زهنگی ده رگا که. کی ئاگای له حالی کییه، هاوړی کانم به هوی نه و ده رگایه ی له به رده ممدام بوو، له تا که کانی نه و کو مه لگایه دا برابوون که ده ستیان له بینی یه کتر گیر کردبوو. دوور له کیشمه کیشه کانی دونیا، دیسان له پیناو چاکسازی له و کو مه لگایه ی تیدا ده ژیان، به شیوه یه کی ساده و پاک له و بازه یه دا که ئیسلام چوارچیوه ی کیشاوه، به رده وامییان به خویندنی خۆیان ده دا.

خۆزگه ده متوانی سه ره له نوئی ببه وه به خویندکار. چونکه ماوه ی دوو ساله له دهستی مرو قه نیه ت خراپه کان وه رز بوو بووم. گه ر بگونجایه، جاریکی تر دهستم به سه رده می خویند کاریم ده کرده وه. پیش نه وه ی دهستم به زهنگی ده رگا که دا بنیم، ههستم به شه رمه زاری کچی که ده کرد که وا له خیزانه که ی هه له اتووه و دیسان گه راوه ته وه. جاران هینده بیگه رده و دل سافانه بیرم ده کرده وه، وه ک ئاسنیکی خام بووم که هیشتا ناوی خۆی نه کیشابیت. ئیستا دیسان بو کوره ی ئاسنگه ره که هینرا بوومه وه هه تا ناوی

پۆیست بکیشم. کاتیگ دەرگا که ده کرایه وه، ده بوو چی بکه م؟ گووتم به خیرایی ده چمه ژووره وه و سلّو ده که م. دواتر هەر که سیگ بیته بهرده م، به رۆحیکی بریانه وه باوهشی پیدا ده که م. به زۆر دهسته کانم بهرز کرده وه و په نجه م به زهنگی دەرگا که دا نا.

دەرگا که جیره ی لیّهات و به هیواشی کرایه وه. که سیگی مووزهردی، ییریشی، قژدریژ هاته دهره وه که قه نافزه کانی ههتا سه ر چه ناگی هاتبوون. بیجامه یه ک و فانیه یه کی عه لاگی له بهردا بوو. که سیگی بالّا مامناوه ند بوو. کاتیگ منی له بهرده میدا بینی چاوه کانی کرانه وه. وه ک نه وه بوو له حهیره تاندا واقعی و پرما ییت. ئیستاش کاتیگ نه وه م بیر ده که ویتته که بی فرموو لیکران خۆم به ژووره وه دا کرد، له شه رماندا سوور هه لده گه پریم.

سه ری سو پرما بوو له وه ی توشی چی بووه و رهنگه ترساییتیش. یه کسه ر باوهشم به ملیدا کرد. به لام نه و باوهشی به مندا نه کرد. رهنگه وه های زانیییت من خزمیگی نه وم که ههتا ئیستا نه یناسیوه و له ژیانیدا چاوی پینه که وتوووه. وه ک خوی چوار ساله م، یه کسه ر خۆم کرد به و سالۆنه ی لای چه پی دەرگا که وه بوو، نه ویش له دواوه واقعی و پرما بوو. له حهیره تاندا خه ریک بوو هاواری ده کرد. به ییدهنگی و سه رسو پرمانه وه له دوامه وه ههنگاوی هه لده گرت. چوومه سالۆنه که وه، یه که م شت که سه یرم کرد خۆشه ویسته کانم بوو که پیش دوو سال به جیمه یشتن: گوله کانم. به لام سه رم سو پرما، له شوینی خۆیان نه ما بوون.

سهیری که لوبه لی ناو ماله کهم کرد، که لوبه له کانی ئیمه نه بوون. بۆنی
 ماله کهم کرد، بۆنی ماله کهی ئیمه نه بوو.

دواتر ژنیکی قژ دریژ هاته بهردهم کهوا قژی رییک داهینابوو و
 تهنوره کهشی ههتا سهر نه ژنۆی هاتبوو. پاشان کچیکی منداڵ ده رکهوت
 که بلوسیکی بیقۆل و شوژیکی له پیدا بوو. سهرم به تهواوی لی شیوابوو.
 له کاتیکیدا من بۆ مالی کۆمه لیک زگوردی هاتبووم، خیزانیکی تیدا
 بوو. له ناوهراستی سالۆنه کهدا به پیوه وهستابووم. گووتم وایزانه لهم
 ماله دا جگه له دیواره کان کهسی تر من نانا سییت. ئیستا نه قلم هاته وه
 سهر خۆم. ده موجاوم به تهواوی سوور هه لگه پرابوو. گووتم وهها دیاره
 هاوړپیکانم لیره باریان کردوو. تهواوی ئەم شتانه له ماوهی خوله کیکیدا
 وهک شریتیکی سینهمایی به میشکما هاتن و پوشتن. ئەندامانی
 خیزانه که به سهر سوورمانه وه سهیری ده موجاوی منیان ده کرد. ئیدی نازانه
 چون بوو سهرۆکی خیزانه که له پریکیدا گووتی ”ئیه کین؟ به دوا
 کیدا ده گه پین؟“. منیش چاوه کانم سهیری خواره وهیان ده کرد و له شوینی
 خۆم چه قیبووم. منیش به لاله په ته ییه کهوه دواي چند خوله کیکی توانیم
 باسی مهرامی خۆمیان بۆ بکه م.

کاتیکی له ده رگای ده ره وه نزیکی بوومه وه، به چند وشه یه ک باسم
 له وه کرد که بۆ بینینی کی هاتووم و له بهرچی هاتووم. کابراش
 برۆکانی گرژ کرد و گووتی هاوړپیکانم بۆ دوو شوقه ی سهرووتر باریان
 کردوو. له ته ریقیدا سهیری خواره وهم ده کرد. وهک دوو سال بهر له
 ئیستا. له پلیکانه کانه وه دابه زیم. خۆزگه ته نیا جاریکی تر چیخه وه کهم
 ده بینیه وه که ماوهی ۴ سال تیدا خه وتبووم. یاخود جاریکی تر له

بەلكۆنەدا دا بنیشتما یە تەو هە كە لێ یەو هە سەیری چوار دەورمان دە كرد. ناره زایی ئەندامانی ئەو خێزانە كۆتا خالی دانا. گوێم لە دەنگی دەرگا كە بوو كە بە توندی لە دوامه وه پێوه درایه وه.

منیش لە تەریقیاندا تەنانه ت ئاور پێكیشم پێنه درایه وه. یاده و دریه كانم لەیاد كرد بوو. تەریقی دایگرتبووم و لە داخندا بەسەری خۆمدا دە كیشا. كاتیك چوومه ماله تازه كە ی هاور پێكانمه وه، نه نامیزگرتنه وه، نه یاد كردنه وه یاده و دریه كۆنه كان، نه بۆنی كە لوپه لی ناو ماله كە، هیچ شتیك لە ئەقلمدا نه مابوو. هەر كاتیك بیری ئەو ساتەم دە كه و ته وه، لەبەر خۆمه وه پێده كه نیم و گازم لە لێوه كانم دە گرت و سەرم راده وه شاندا و دەمگوت تۆبە تۆبە. بەلام ئەو شتانەم بریار بوو بە هۆی حەسرەتی دووری هاور پێكانمه وه ئەنجامی بدهم، هەمووییم لەبیر چوویه وه. پەنجەم بە زەنگه كه دا نا و چوومه ژووره وه. رێك بەو كە شوهه وا براییه بالایه شادبوومه وه كه وا رۆحی تەنیبووم. بە خۆشه و یستی ئەوانه وه تیر بۆنم كردن هەتا سەرمه ست بووم. بەلام لەویدا لە شتیك تیگه شتم. ئەو ساته ی تییدا دژی لە نیو پەرە كانی میژوودا دەنیژریت و ئەوه ی پێده لێین جاری جارن تەنیا لە وێنه كاندا دەمی ننه وه. ئەوه ی دەخریته جیگه ی ئەو ساتانه ش، هەمان تامی جارن نادات. ئەو قسه یه م یاد كه و ته وه كه وا لە كتیپێكدا خرنده بوومه وه: ”بەلێ، گوزەرانی ژیان ی دنیا خه وه. وه ك رەشه بایه ك دیت و دەروات“. بەلێ، ژیان هەر ئەو ساته یه كه تییدا دژی. ئەویش هەر زوو ون دەبیت. كهواته با نرخی ئەو ساته بزانین كه تییدا دژین“.

***

تاریکی و پۆشنبوونهوه

تهواوی سهروهه ته کهم له دهستدا بوو. چه شنی نهوهی له کاتی پۆشتنم به شوینیکی تاریکونوته کدا چرا کهی دهستم کوژایتهوه و له پینگا به جیمابم. نه دهمتوانی ههنگاوێک بچمه پیشهوه، نه ههنگاوێک به رهو دواوه ههلبنیم. ههه مهسافهیه کیشم دهبری زیاتر له کهندهلانی نزیک ده کردمهوه. ئیدی بهم هوکاره ییت یان نهوی تریان، ته نیا راستیه ک لهو نیوهندهدا هه ییت نهوه بوو که من تهواوی سهروهه ته کهم له دهستداوه. ده بوو ئهم حهقیقه ته قبول بکه م.

ه سهه خێزانم هه بوو. له جوانترین خانووه کاندا ژیانیان به سهه بردبوو، هه رچی داواکارییان هه بوو جیبه جی کرابوو. هیچ کاتیک له سهه نه بوونی رانه هاتبوون. به لام من له بهر نهوهی له هه ژارییه وه هاتبووم، کهم و زۆر، بوون و نه بوونیم چه شتبوو. به لام نه مدهتوانی نهوانیش له م راستیه تی بگه یه نم. زۆر سهخت بوو له وه یان تی بگه یه نم که نه مهی به سهه ئیمه هاتووه تا قی کردنه وه یه.

هاوسه ره که شم که سیک بوو هه ره له مندالییه وه داواکارییه کی نه کرابوو به دووان و هه رچی ویستبوو له به رده مهیدا ئاماده کرابوو. من خۆم ده متوانی

به‌رگه‌ی ناره‌حه‌تییه‌کان بگرم، به‌لام بیرم له‌و ده‌کرده‌وه که ئاخۆ ئه‌و چۆن
بتوانیت به‌رگه‌ بگرییت. چونکه ئه‌و به‌ گۆیره‌ی خۆی غروونکی هه‌بوو،
گه‌ر له‌ برساندا بشمردایه‌ داوای هیچی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد.

هه‌موو منداله‌کانم خۆیندکار بوون. پووداوه‌کان له‌ پرووی ماددی
و مه‌عنه‌وییه‌وه کاریگه‌ریی زۆر خراپی له‌سه‌ر جیه‌یشتبوون. هه‌ربۆیه
سوکنایی بۆ هاتنیان له‌ پرووی مادیه‌وه کاری نه‌کرده‌ بوو. ته‌نیا دلم به‌وه
خۆش بوو هه‌موویان چه‌زیان له‌ خۆیندنه‌وه‌ی کتیب بوو. وه‌هام بیر ده‌کرده‌وه
که‌وا له‌ ریگه‌ی کتیبه‌وه پیداوایستییه‌ سۆزداریه‌کانی خۆیان دابین بکه‌ن.
سه‌رباری ئه‌مانه‌ش، دایک، باوک و برایه‌کیشم هه‌بوو که‌وا له
زانکۆ ده‌یخویند و خۆم به‌ به‌رپرسیاری ئه‌وانیش ده‌زانی. لایه‌نی که‌م
ماوه‌ی ۲۰ ساڵ بوو من سه‌رپه‌رشتیی بژێویی ژیا‌نی ئه‌وانیشم ده‌کرد.
باوکم هه‌ندی‌ک له‌ کاره‌کانی منی به‌رپۆه‌ده‌برد و هه‌ر خۆم بژێوی ژیا‌نی
ئه‌ویشم دابین ده‌کرد. ئیستا ئه‌وانیش بیکه‌س مابوونه‌وه. کریکاری پیشه‌ی
دێزینی باوکم بوو، به‌ شه‌ست ساڵ ته‌مه‌نه‌وه سه‌رله‌نوێ قۆله‌کانی بۆ
کاری کریکاری هه‌لکه‌ردبوویه‌وه. وێرای ئه‌وه‌ی گووتم ”بارکه‌ بوه‌سته،
به‌شکم خودا هۆکارێک بنی‌ریت!، به‌لام ئه‌و له‌ وه‌لامدا گووتی ”من
ده‌توانم پیداوایستییه‌کانی خۆم دابین بکه‌م“. له‌ شاره‌که‌ی خۆماندا
خانه‌واده‌یه‌کی ناسراو بووین. چوونی باوکم بۆ کریکاری، غرووی
منی بریندار کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ بوو به‌ ناخی زه‌ویدا پۆچووبم. ئیدی
پروم نه‌ده‌هات بچمه‌ ناو خه‌لکه‌وه. براکه‌شم دوا‌ی مانگی‌ک زانکۆی
ته‌واو کرد و هاته‌وه، به‌لام هیشتا وه‌ک مامۆستا دانه‌مه‌زرا‌بوو. هه‌روه‌ها
خه‌ریک بوو ژنی ده‌هینا. وه‌های بیر ده‌کرده‌وه که‌ داها‌توویه‌کی تاریکی

ههیه. نه خۆشییی په رکه می له گه لدا بوو، هه ندیک جاریش ده بوورایه وه.
 له و باوه په دا بووم "ئه رکی من" ه برا که شم به شیویه کی گه شبینانه
 سهیری داها تووی خۆی بکات. ئه مهش بهر پرسیار تیه کی مه عنه ویی
 تری خستبوویه سه رشانه کانی من.

جگه له م برایه شم، دوو برای تریشم هه بوون که هه ر خۆم گه وره م
 کردبوون و ژنم بو هینابوون. ئه وانیش هه ریه که یان خاوه نی مال و خیزانی
 خۆیان بوون. ئه وانیش له کاره که ی مندا کاریان ده کرد و بژیوی ژیا نی
 خۆیان دا بین ده کرد. کیشه کانی من له نیو خیزانه کانی ئه وانیشدا
 مشتومری نابوو یه وه. هه تا ئه م ساته، له کاری هه چ که سیکی تر دا
 کاریان نه کردبوو. زۆر خه فه تم به وه ده خوارد که وا به نا چاری پروویان له
 ده رگای بیگانه کردووه و داوای کاریان لی ده که ن.

ته نانه ت بوو که کانم که وا ته واوی پیداو یستیه کانم بو دا بین کردبوون و
 چاوه رپی ریژم لیان ده کرد، منیان تا وانبار ده کرد. گله یی ئه وه یان ده کرد
 که هه چ کاریکم فیری میرده کانیان نه کردووه و تو په بوون له وه ی هه تا
 نیستا جیام نه کردوونه ته وه.

خه مه کانم هه ر به وه نده ته واو نه ده بوون. ئه و کریکارانه شم که وا چه ندین
 سال کارم پی کردبوون، برسی ما بوونه وه. زوو زوو ده هاتنه لام و زۆر خه فه تم
 به حالی ئه وانیش ده خوارد. نزیکه ی ۲۰۰ که سیکی ده بوون. هه ر کاتیک
 ده چوومه کو لان چاوم به هه ندیکیان ده که وت. پیان ده گوتم "مامۆستا
 موحتاجی ده ستی ئه وانه بووین که هه تا دوینی ئیره ییان به ئیمه ده بره،

ئێستا داوای کار لهوان ده کهین، ئەمه زۆر برینداری کردوین. له گهڵ کرێکاره کانیشمدا وه ک خێزانیکی بووین. ئیدی ر کابه رکانه پیکه نینیان به حاله دههات.

له گهڵ حکومه تیش هه ندیک کیشم هه بوو. قهرزی کۆمپانیا و قهرزی بیمه هه موو مانگیکی ۱۵٪ سووی ده چوو هه سه ر. هه ندیک کیشی تری وه ک فرۆشتنی ئه و مولکانه ی له لایه ن خاوه ن قهرزه کانه وه دهستی به سه ردا گیرابوو و دانه وه ی قهرزه کانیان، ته واو کردنی رپیکاره داراییه کانی کاره کانه هه بوو.

به کورتی، له ژیر باری چه ندین ته ن به رپر سیاری تیی ماددی - مدعنه وی جولم لی برابوو. خۆم وه ک که سیکی دههاته به رچاو که به شۆرتیکی به رزه وه هه لواسراوه و له لایه ن ملیۆنان که سه وه به ردباران ده کریت. داها تووم تاریک و له هه یچ لایه که وه تروسکاییه کم نه ده بیینی. هه رچییه کم بگردایه فریای هه یچ نه ده که وتم، ده موست یارمه تیی که سه نزیکه کانه م بدهم، به لام پرووی ئه وه م نه بوو سه یری ده موچاوی که سیان بکه م.

سه رباری ته واوی ته مانه ش، هه رکه سیکی منی بناسیایه و نه ناسیایه، خۆشیان بوستمایه یان نا، له هه موو کوچه و کۆلانیکی شار غه یبه تی منیان ده کرد. له پال ئه و چا کانه ی ته نجامم دابوون، باسی هه له و که موکورییه کانیشیان ده کردم. ئه و کارانه م جارن لای خه لکی وه ک فکریه کی زۆر دره وشاوه بوون، ئێستا پینرخ ده بینران.

ئهو پالپشتی و هیزه‌ی له میژه‌وه وه‌ها هه‌ستم ده‌کرد پشتم به
 دیواره‌کانیه‌وه ناوه، ئیستا هیچیان نه‌مابوون. جاران گهر سه‌رله‌به‌یانی
 پیوستم به پاره هه‌بوویه، خودا نیوه‌پۆکه‌ی هوکارینکی بو ده‌ناردم.
 یه‌کسه‌ر پاره‌م بو په‌یدا ده‌کرا. هیچ کاتیک به‌ردیک نه‌هاتبوویه سه‌ر
 ریگی تابه‌کانم. به‌لێ ئیستا له په‌له‌قاژده‌ا بووم. ده‌مویست ده‌ستبه‌جی
 کیشه‌کان چاره‌سه‌ر بکه‌م، له ماوه‌ی 5 خوله‌کدا به‌سه‌ر نا‌په‌هه‌تییه‌کاندا
 زāl بيم، به فریای خوشه‌ویستانم بگه‌م و چاره‌ی خه‌مه‌کانیان بکه‌م.

هیستا له‌وه تینه‌گه‌شتبووم که ئیستا پۆله‌کان گو‌پرانکاریان به‌سه‌ردا
 هاتووه. له کاتیکدا جاران پۆلی ته‌کتیری سه‌ره‌کیی سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆم
 پیدرابوو، ئیستا پۆله‌که‌م که‌م کراوه‌ته‌وه بو پاسه‌وانیک که ته‌نیا له‌سه‌ر
 ته‌خته‌ی شانۆ وه‌ستاوه و حه‌قی هیچ شتیکی تری نییه. ئەمه‌ش له
 داوی ماوه‌یه‌ک هه‌ولدان توانیم لێی تیبگه‌م. چونکه په‌له‌قاژهی من هیچ
 سوودینکی نه‌بوو. له شانۆی ته‌مه‌نی ناو ژیان‌ی دونیامدا، که‌سیک بووم
 که ته‌نیا چاره‌کانی جو‌له‌یان ده‌کرد و می‌شکی بیری ده‌کرده‌وه. باوه‌ری
 ته‌واوم به خودا هه‌بوو. ئەوه‌م ده‌زانی که هه‌موو شتیکی هه‌ر له‌لایه‌ن
 ئەوه‌وه نه‌خشه‌پێژی بو کراوه. به‌لام هیچ کاتیک هینده له ناخه‌وه درکم
 به‌وه نه‌بردبوو که پۆله‌کانی ناو ژیانیش هه‌ر له‌لایه‌ن ئەوه‌وه دیاریکراوه.
 ناچار خۆم له گو‌شه‌یه‌که‌ی ماله‌که‌م توند کرد و ته‌واوی کاته‌کانم به
 خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد. یه‌کیک له‌و کتیبانه‌ی خویندمه‌وه
 وه‌ک پوناکیی ناو ژیانمی لیهات. له ریگیه‌ی یه‌که‌م دی‌پری ناو ئه‌و
 کتیبه‌وه، پوخته‌ی ئەوه‌ی پیدام که ده‌بی‌ت داوای چی له‌کێ بکه‌م،
 ئەم چهند دی‌پره‌ش به‌م شیوه‌یه‌ بوو: ”له ریگیه‌ی توانستی ئەوه‌وه هه‌موو

کیشیه ک چارهسه ر ده بیټ و ده رگا داخراوه کان ده کرئنه وه. له ریځگی یادی نهویشه وه دلّه کان سوکنایان دیټ. له سه ر ئه م بنه مایه ش، رزگاری و بهخته وه ری ته نیا له ریځگی په نا بردنه بهر (الله) به دیدیټ.

ئیدی له پریځدا هه موو لایه ک روشن بوویه وه. ئیدی تیځه شتم له وهی که ده بیټ داوای چی له کی بکه م. چهن د دیځریکی داوای نهویش زور به جوانی گوزارشتی له حالی من ده کرد:

”به لی، مرؤف ویرای نه وهی به شه ره فترین کسی نیو گه ردوونه و له بازنه ی هو کاره کاند ا خاونه ی فراوانترین بواری هه لبراردنه، به لام له نیو کرداره خو بیسته کانی وه ک خواردن و خواردنه وه شدا، له سه د به شی ساده ترینی کرداره کانیشیدا خاونه ی ته نیا به شی که. ده ی گه ر مرؤف که وا سولتانی هو کاره کانه به م شیویه ده ست و قولی به سترایټ، له نیو هو کاره گشتیه کاند ا، ده بیټ چهن د هو کاریکی ها که زایی چی شتیکیان له ده ست بیټ؟“

دواتر له په ره گرافیکی تر دا ده لیټ: ”به هه مان شیوه گه ردوون له رووی گشتی تایبه تی و ماددی-مه عنه وی له نیو ئاتاجییه کی گه وره دایه، له پرانگی هاتنه بوون و مانه وهی له نیو بووندا کو له وارتره له وهی کاره کانی خوی به ریځه ببات. ده ی که وایه جیبه چی کردنی ئه م جوړه داوا کاریانه ی به بی نه وهی خوی شعوری کاریکی له وه شیویه ی هه بیټ، ده بیټ له لایه ن زاتیکی به خشنده و میهره بان (الرحمن الرحیم)، فه رمانه وهی کی ده ستره نگینه وه بیټ که برونی هه تمییه و ده بیټ هه بیټ (واجب الوجود).“

ئه م چهن د دیځه، تاریکی نیو ژیاننی منی روشن کرده وه. کاتیک سهیری داها تروم ده کرد، گه ر زور له دووریشه وه بوایه تروسکاییه کم

هه‌ر به‌دی ده‌کرد. لایه‌نی که‌م له‌وه تی‌گه‌شتم که ده‌بی‌ت چی بکه‌م. نه‌و
په‌روه‌رد گاره‌ی له‌ ری‌گه‌ی وشه‌ی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" باوه‌رم پی‌ی هینابوو، رۆ‌لی
منی له‌ ژیاندا دیاری کردبوو. ئیدی رۆ‌لی سه‌ره‌کیی له‌ من سه‌ندبوویه‌وه.
رۆ‌لی ئیستام بریتی بوو له‌وه‌ی هیچ جووله‌یه‌ک نه‌که‌م، بو‌ ئیو ناخی خۆم
بگه‌ریمه‌وه و له‌ په‌روه‌رد گاری خۆم بروانم و چاوه‌رپی بکه‌م.

ئیدی له‌ ری‌گه‌ی خویندنه‌وه‌که‌مه‌وه له‌وه تی‌گه‌شتم من نه‌ ده‌توانم
پیداویستییه‌کانییه خۆم دا‌یین بکه‌م نه‌ ده‌رمانی ده‌رده‌کانی خیزانه‌که‌م
بکه‌م. من رۆ‌زیده‌ری دایک، باوک و ته‌نانه‌ت کری‌کاره‌کانیشم نه‌بووم.
ته‌نیا (الله) رۆ‌زیده‌ری نه‌وانه‌. من ته‌نیا ئامرازیک بووم. به‌لام نه‌وه‌ی
ناسۆ‌ری به‌ من دابوو، بریتی بوو له‌وه‌ی خۆم به‌ خاوه‌ن و رۆ‌زیده‌ری نه‌و
هه‌موو مرۆ‌قه‌ زانیبوو. ئیستا چاکتر له‌و منه‌ی ناو ناخم تی‌ده‌گه‌شتم. واز
له‌ دا‌یینکردنی پیداویستییه‌ی نه‌و هه‌موو مرۆ‌قه‌ به‌ینه‌، ته‌نانه‌ت کۆله‌وارتر
بووم له‌وه‌ی پیداویستییه‌کانی خۆشم دا‌یین بکه‌م. ته‌نانه‌ت نه‌و شتانه‌ی
ده‌شمخواردن، ته‌نیا هینده‌ توانام به‌سه‌ریاندا هه‌بوو که به‌ده‌سته‌کانم بیانگرم
و به‌ زمانم تامیان بکه‌م. ئیدی قۆناغه‌کانی دوا‌ی نه‌وه له‌ده‌ستی مندا
نه‌بون. گه‌ده‌م خۆ‌ی خواردنه‌کانی هه‌رس ده‌کرد و له‌ ری‌گه‌ی سیسته‌میکی
ری‌کخراوه‌وه خۆراکه‌کان به‌ هه‌ریه‌ک له‌ خانه‌کانی جه‌سته‌م ده‌گه‌شتن.
ته‌نانه‌ت نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌شم له‌ ده‌ره‌وه‌ی ویستی من کاریان ده‌کرد.
گو‌پ‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانی من نه‌بون. ته‌نانه‌ت قسه‌کانم لای نه‌وانیش
نه‌یانده‌خوارد.

ده‌ی که‌سی‌ک ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی خۆشیدا
نه‌بی‌ت، چۆن ده‌توانی‌ت که‌سانیک‌کی تر به‌رپۆه‌ بیات؟ من هه‌دی نه‌وه‌م نییه

ئەم ھەموو مەزھەبە بە خێو بکەم و پێداویستییه کانیان دابین بکەم. بەلام ئەو کارانەى وەک داخوایى رۆلى ناو ژيانم ئەنجامم دەدان، وەک ئەرکى راستەقینەى خۆم ھاتبوونە بەرچاوم. تەنانەت ئەو سپاردانەى بە مەبەستى دابەشکردنیان بە من درابوون، بە مولکى راستەقینەى خۆم زانیبوون. نیدی جگە لەو چارەبەهە کى ترم لەبەردەمدا نەمابوو. دەبوو سەرلەنوێ داواى ئەو ھیزە بکەمەوہ کە لەلایەن ئەوہوہ پیم درابوو.

گەرچى نوێژەکانم دەکرد، بەلام بە شیوہیە کى بیئاگا لە خودا ژيانم بەسەر دەبرد. دەبوو چەمکى "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" سەرلەنوێ دەرخواردى ھەموو برونم بەدەمەوہ. لەبەر ئەوہى ھەتا ئیستا گومانى ئەوہم بردبوو کە ھەر خۆم خاوەنى ژيانم، تیگەشتم لەوہى کە ھاوبەشم بوو ئەو پەیدا کردوہ. چونکە ئەو کارانەى ئەنجامم دابوون، بە توانستى ئەو ئەنجامم دابوون. بەلام من گومانى ئەوہم بە خۆم بردبوو کە ھەر خۆم ئەنجاممداون.

دەبوو بوو تیگەشتن لەمانە توشى ئەم کارەساتە بيم. ھیشتا داھاتووى خۆم بە روونى نەدەبینى. بەلام ھەر خۆیشى داھاتووى من دەئافرێت. دەبوو وابەستەى ئەو بيمەوہ و جگە لەو بىر لە ھىچ شتىکى تر نە کەمەوہ. جارانىش دوام دەکرد، بەلام لە دوعاکانى ئیستامدا لەو تیگەشتروم کە لە راستیشدا ھەموو شتىک ھەر لە دەستى ئەودایە، پێویستە تەنیا بوو بەدەستھێنانى رەزامەندیى ئەو بپارێمەوہ.

شانۆ و رۆلەکان ھەر لەدەستى ئەودایە. دەکریت رۆلى سەرەکیت پى بدات، دەکریت رۆلى پاککەرەوہى تەوالیت یان خاوتنکەرەوہى سەر تەختەى شانۆکەشت پى بدات... نیدی تیگەشتم لەوہى کە دەیت

سوپاسگوزاری ئەو بېم، رازی بېم بەو شتانەى پێیبه خشیوم، بە رۆله کەى
خۆم دەست هەلبگرم... ئە گەرنا گووتنەوهى "أَلْحَمْدُ لِلَّهِ" لە دواى خواردن و
خواردنەوه و بە سنگ دەرپه پاندنەوه، وه ک قسه یه کى سه رزاره کەى لیدیت
و بە سوپاسگوزاری ئەژمار ناکریت: دەپیت زمان، دل و جهسته پیکه وه
سوپاسگوزاری ئەو بېن. لە رینگه ی ئەوهى کەس نه خه یته نیوان خودا
و خۆته وه... نه دونیا و نه ئاخیرهت... هیچ شتیک نه که یته ئامانجى
خۆت. دەبوو جگه له خۆشه وىستى و رەزامه ندیى ئەو هیچ شتیک
نه کەمه ئامانجى خۆم...

لە دواى سالتیک، بە پشتیوانیى خودا پاکتاوی کاره کانم کرد.
لە ماوه ی ئەم ساله دا هه ولما له واتای یه کهم وشه ی یه کتاپه رستی
تیبگه م که "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" یه. به لام دیسان گومانى ئەوه م به خۆم برد
که تیگه شتووم، ئەقل و ته گبیره کانى خۆم به سه ر ئەودا پیش خست و
سه رله نوێ تیکه لى کاره دونیا ییه کان بوومه وه.

گەر تواناکه ی جارنم به ده ست به ینا یه ته وه، دیسان به ده م کیشه ی
مرۆقه کانه وه پامده کرده وه. له جارن زیاتر هه لپه م ده کرد. به رده وام کارم
ده کرد. ته نیا بو ئەوه ی بېمه خاوه نی هه ندیک شت و بتوانم هه ندیک
شت بکه م. زانین، هه ولدان و ته گبیر کردن به س نه بوو. دیسان ئاتاجى
پالپشتی ئەو بووین. ئەو پالپشتییه ی ئەوم نه دۆزییه وه و له هیچ کارنکدا
سه رکه وتوو نه بووم. جه نابی حق که وا مؤلته به مرۆقه کان ده دات،
کاتیکی دیاریکراوی به من دا بوو. پیم وه هابوو زیاتر وابه سته ی خودا
بووم. به لام وه ها دیاربوو له کاره کانمدا دیسان خۆم خستبووه شوێنى
ئەو. دیسان ئەوى په رستراوم له بېر کرد، که ته نیا خۆى فه رمانه وا د

خاوهن ماله. هیشتا خۆم به هیز ده بینی و نه وهم له یاد ده کرد که به یارمه تیی نهو کاره کانم ده کهم.

دیسان له ژیر باری هه ندیک کاردا پلیشامه وه و له کاره دونیاییه کاندا سه رکه وتوو نه بووم. نه مجاره یان هه ر به راستی نه ده متوانی برۆم، نه ده متوانی دهستم بو هیچ کاریک درێژ بکه م. ته نیا چاو و می شکم کاریان ده کرد.

ده مویست هه موو دونیا فته بکه م و به ده م مرۆقه کانه وه رابکه م و تیریان بکه م. دیسان خۆم له بیره کرده وه که من چیم. جاری پیشووش وه ها گومانم ده برد هه ر به راستی له وه تیگه شتووم که هه موو شتیک هه ر له لایه ن خودا وه ده دریت.

به لام نه مجاره یان به نا چاری به و رۆله رازی بووم که له لایه ن نه وه وه دیاری کرابوو. تیگه شتم له وه ی که ده بیته به چی رازی بيم و قه ناعه ت به و رۆله بکه م که بووم دیاری ده کریت. له م دوو کاره ساته وه دوو وانه ی حه قیقه ت فیربووم. یه که م: ”هه موو کاریک هه ر (الله) ده یکات، نه وه ی به راستی نیمانی به مه ه ییت، له وه تیده گات رۆلی خۆی هیچه و خۆیشی هیچه“.

دوو هه م: ”له و شوینه دا به هسته که بوته دیاری کراوه، رازی ببه به به شی خۆت“. دواتر باو کم خانه نشین بوو. مووچه که شی هینده بوو که به شی بژیوی ژیا نیی ده کرد. ته نانه ت دوو جاریش پارهی بو ناردم. حال ی برا به چو که که شم له من با شتر بوو. (الله) هینده ی دوو برا که ی تری شم

خۆیان بژیەنن رۆزی پێدابوون. حالی هەردووکیان لە من باشتەر بوو.
زۆرینە ی کرێکارە کانیشم لە کاری جیاوازدا دەستیان بە کار کرد و ژیاوی
خۆیان بەرپۆتە دەبرد. تەنیا من لەو نیۆنەدا دەستەوسان ما بوومەوه، ئەو
خزمانەم کەوا خەمی ئەووم بۆ دەخواردن ناتوانم یارمەتیان بدەم، ئیستا
دەیانتوانی یارمەتی من بدەن.

گەر باسی خێزانە کەشم بکەم، کچەکانم لە زانکۆ دەخوینن. تەنانەت
دەرماڵە ی خویندن وەر دەگرن و لە رینگە ی گووتنەوه ی وانەشەوه پارەش
پەیدا دەکەن. هەروەها هاوسەرە کەم لە من توپە بوو گووتی "ئیدی پێویستم
بە پارە ی توو نەماوه!"، لە رینگە ی سەرپەرشتی مندالی براکە یهوه کرێ
خانۆه کەمان پەیدا دەکات. منیش لە رینگە ی خانەنشینی کرێکاریهوه
بژیوی ژیانم دابین دەکەم. بە کورتی کەس پێویستی بە من نەماوه.

یەکی تر لەو حەقیقەتانە ی لێ تیگەشتم: (الله) رۆزی هەر
بەندەیه کی دەدات کە هیناویه تیبه دونیاوه. مندالە کان هی من نین، هەر
ئەو بەدیھیناون و خۆشی رۆزیدەریانە. لە کاتی کدا من خۆم بە بەرپرسی
بژیوی هەموو کەسیک دەزانم، ئیستا کەس پێویستی بە من نەماوه.
گەر کاریش بکەم و پارە ی زۆریش خر بکەمەوه، تەنیا فریای کرینی ئەو
پیداویستیانە ی ئەوان دەکەوم کە لە ژیا نیاندا زەروری نین. هەر وەهاشە،
مەگەر هەر خوا خۆی دەستە بەری رۆزی راستە قینە ی مروڤه کان نییه؟
مەگەر هەر خۆی ئەو رۆزیه نادات کەوا لە گەر وومان دەچیتە خوارەوه؟

من سزادراوم، هیشتا دەستە کانم و قاچە کانم گۆ ناکەن، تەنیا چارە
میشکم کار دەکەن. گەر هەموو ئەندامە کانیشم کار بکەن، وەک جاران

ناسووده دانانیشم. تیگه شتم له وهی ئیستا رۆلی ئەوهم پیدراوه له ریگهی جوڵهی چاوه کانم و میشکمه وه ئەم نووسینه بنوسم. چاک دەزانم که له دهره وهی ئاگاداری خودا ناتوانم هیچ کارێک بکەم، له ئیستادا دهخوینمه وه و دنوسم. پیم وایه له ئیستادا ئەم رۆلی منه. دهشیت رۆلی نوێ و بهرگی نوێ به بهرمدا بکات. دهشیت بهیانی سهروکوهزیران، رۆژی دواتریش خوێژێژ بـم. ئامادهی هه موو رۆلێکم، کار ده کەم و چاوه پریم. دهستم له وه هه لگرتوو ئیمبراتۆریه تی ماددی بونیات بنیم. گهر توانام هه بیته خوازیاری بونیاتنانی ئیمبراتۆریه تی مه عنه ویم. هه ربویه هه ولی ئەوه ده ده م له و تی بگه م و له دروستکراوه سهیره کانی په روه رد گارم بروانم. با وه پر م به وه هه یه، دونیای خو م له ریگهی ئەوه وه رۆشن ده که مه وه: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ".

ئیستا له ئەندامه کانی جهسته مدا ته نیا ده توانم چاوه کانم و میشکم به کاربهینم. له راستیشدا جگه ئەم دوو ئەندامه م، ئەندامه کانی ترم له دهره وهی ویستی من کاری خو یان ده کهن. ته نانه ت ئەو ئەندامانه ی له ئیستادا گومانی ئەوه یان پی ده به م که ده توانم به کاریان بهینم، به ته واوی له ژیر کو ئتر رۆلی مندا نین.

ئیستا سوپاسگوزاری خودام که ئەم نووسینه ی منی به تیوه خوینده وه. چونکه هه ر ئەو بالاده سته. ئیمه ژیره سته ی ئەوین. هه ر ئەو خاوه نی مولکه و له نیو مولکی ئەودا کاره کانمان ده که یین. ئایا ده گونجیت له م مولکه ی ئەو به چینه دهره وه؟

هه ربويه پيوسته له دلهوه شوينكه وتهدى نهو ببين. بيگومان خو گهر
 شوينكه وتهدى نهو يش نه ببين، شتيكمان له دهست نايهت. كه واته پيوسته
 گوپرايه لي نهو ببين و ببينه بهنده يه كي چاكي نهو. چند به خته وهرن
 نهوانه ي هي زي خويان له بيهي زيياندا ده بينن. بو نهوه ي له م راستيه
 تيبگه م، لايه ني كه م توشى ۳ كاره سات بووم. پشتيوان به خودا ثيوه بي
 نهوه ي توشى هيچ كاره ساتيك ببين، له م راستيه تيده گهن و له گهل
 ناسيني په روهرد گارمان پيكه وه سوپاسگوزارى ده بين و رازى ده بين بهوه ي
 له لايه ن نهوه وه پيمان دراوه.

***

پاداشت بو ئەوانەى گوپرايه لن

ئەو كاتەى لە فەرمانگەىه كى مىرى دامەزىنرام، شەو و پوژ كارم دە كرد. لە سەرەتادا لەبەر ئەوەى زگوردى بووم، زۆر هەستم بەو نەدە كرد كە پيوستم بە پارەى زۆر بىت. بەلام ئەو كاتەى هاوسەرگىرىم كرد، پيوستم بە پارە هەبوو. گەر بە گوپرايه كار كردن پارەيان پى بدامايە، ئەوا ئامادە بووم هەتا شەویش بىنمەو و كارى زيادە بكەم. هەر هيندە بتوانم بەئاسانىي مالهو بەرپوئە ببەم بو من بەس بوو. بەلام كارى زۆر و كەم جياوازى نەبوو، سەرى مانگ هەمان مووچەيان پى دەداين. كاتىك دەچووینە بەردەم كارمەندى ژمىريارى، من و فەرمانبەرە كەى پەنام كەوا زۆر بايه خى بە كارەكانى نەدەدا، هەمان مووچەمان وەرە گرت. تەنانت ئەوانەى كەم كاريان دە كرد، قەدریان زياتر بوو. پوژيكيان كارى هاولاتيه كەم جيبه جى دە كرد. بو ئەوەى كوئا واژوى لەسەر بكەم، خۆم كرد بە ژوورى بەرپوئەبەرە كەدا. فەرمانبەرە ئيشنە كەرە لەخوباييه كانى فەرمانگە كەى ئيمەش قاجيان لەسەر قاج دانابوو و دانىشتبوون. هەموويان سەريان بە سەرى يە كدا كردبوو و خەرىكى پىكەنين و گالتەوگەپ بوون. نوكتە و چا خواردنيك بوو ئەوسەرى ديار نەبىت. كاتىك من خۆم بە ژووردا كرد و داواى واژۆم كرد، كەمىك سەغلەت بوون.

به پڕۆبه به ره که به شیوهیه کی بیبایه خانه سهیریکی منی کرد و گووتی
”دۆسیه که دابنی، دواي نیوه پۆ واژوی ده کهم“. چه شنی نه وهی به
واژویه ک قۆله کانی ماندوو ببن و کاتیکی زۆری پیبچیت. چه شنی
نه وهی پیم بلیت ”له بهرچی هینده کار ده کهیت؟“ سهیریکی کردم. دواي
نه وهی بهم شیوهیه قسه ی له گه لدا کردم، دهستی کرده وه به قسه کردن
له گه ل هاورپیکانی و له گێرانه وهی نوکته کانی خویان بهرده وام بوون.

- به پڕۆم هاو لاتییه که چاوه پڕی ئیوهیه.

- ئیستا که ی کاتی نه وهیه.

زۆر توپه بووم. یه خه ییم گرت و راموه شاندا، پیم گووت ”ئه رکی
خۆتان جیبه جی بکه ن، ئه رکی خۆتان“. کابرا گالتهی به کاره کانی
من دههات. ئیدی به توپه ییه وه له ژوو ره که ی چوومه ده ره وه. داواي
دهستله کار کیشانه وه کهم واژۆ کرد و خسته بهرده می. ئیدی جارێکی تر
سه رم به و فرمانگه حکومییه دا نه کرده وه. به پڕۆبه به ره که لای داواکاری
گشتی سکا لای لی نه کرد بووم، به پیچه وانه وه وه ک نه وهی مووچه کهم
وه رنده گرت، له هه مان کاتدا زیندانیش ده کرام.

ئیدی دهستم له و فرمانگه میرییه هه لگرت که هه موو خه لک
واسته یان بو ده کرد. چونکه کار کردن و کار نه کردنم هه روه ک یه ک
وه ها بوون. نه کهسانی گوپرایه ل پاداشت ده کران، نه سزا بو کهسانی
سه ریپچیکار هه بوو.

هه ندیک له هاورپیکانم هه ولی نه وه یان دا من و به پڕۆبه به ره که ناشت

بکەنەو و لە برپارە کەم پەشيمانم بکەنەو. بەلام برپارى کۆتاييم دابوو. تازه دەستم لە کار کيشابوويهو. ئىدى بە دواى کارىكى تردا دەگەرپام. دەمويست لە کەرتى تايبەت کارىک بدۆزمەو. حەزم لەو بەو لە گەل کارى زۆردا پارەى زياتريشم دەست بکەويت. چونکە خيزانم دامەزراندبوو، دەبوو زياتر کار بکەم. بە راي من شويني کار دەبيت بە شيوهيه ک بيت، هەرکەسيک کارى خوى کرد دەستخوشي ليکريت و ئەوانەشى کار ناکەن سزا بدرين. ئەم شتانەش لە فەرمانگەى ميريدا نەبوو. هەربۆيه ئەو شەم پى ناخۆش نەبوو کە وازم لە کارى حکومى هيناو.

کاتىک دەستم لە فەرمانبەريتى هەلگرت، دايک و باوکم و تەنانەت هاوسەرە کەشم ليم تورە بوون و دەيانگوت ”ئەمە تىکچووہ“. ماوهى ٦ مانگ بيکار مامەو، لە کارى ژميرياريدا زۆر سەرکەوتوو بووم. هەربۆيه بە هەموو کارىک رازى نەدەبووم کە دەهاتە بەردەم. دەبوو لە شوينىکدا کار بکەم کەوا کەسى رەنجەر و کارنە کەر لەيه کترى جيا بکرتنەو. پەيوەنديم بە زۆر شويني جياوازوہ کرد. هەندىکيان کاغەزىکيان پى دەدام و سەبارەت بە بيرکردنەوہى من دەبارەى شويني کارە کە پرسياريان لى دەکردم. رەنگە هەندىکيان منيان بە کەسيكى لەخوبايى لەقەلەم دايت و بەو هۆيهو بانگيان نەکرديتمەو. لە کۆتاييدا لە يە کىک لە دەزگاگانەو بانگهيشتنامەم بۆ هاتەو. خاوەنى شونە کە خوى بەتايبەت چاوپىکەوتنى لى گەلدا نەجامدام. پرسيارى ئەوہى ليکردم کە بۆچى وازم لە فەرمانبەريتى حکومى هيناو. منيش بەو پەرى متمانەوہ باسى پروداوہ کەم بۆ کرد و گووتم ”دەشتوانن پرسيار لە هاوپىکانى فەرمانگە کەم بکەن“. ئەويش سەريکى راوہشانە.

- ئەم شوینی کارەى من، رپیک وەک ئەوێهێه که ئیوه دەتانه ویت. هەرکەسیک کار بکات پاداشت وەرده گریت، کەسى کارنە کەریش سزا دەدریت. بەشیک لە مووچە کەم بە جیگیری دەدرا، بەشیکی تریشی بە گوێرەى کاراییم لە راپەراندنی کارەکاندا دیاری دەکرا. گەر زۆر کارم بکردایه، هیندەى خاوەنى شوینکەم دەست دەکەوت. هەموو شتیکی پەيوەندیی بە چۆنیەتیى کارکردنی منەوه هەبوو.

خاوەن کارە که هەموو سەرمانگیک کارمەندەکانى کو دەکردەوه. هەموو جاریک پاداشتی زیاتری دەدایه ئەوانەى لە کارەکانیاندا سەرکەوتوو بوون. تەنانەت کورپەکەى گەر نەهاتایه تەوه بو ئیش، سەرى مانگ لە مووچە کەى دەبەرى. هەر کارمەندیکی باش کاری نە کردایه یە کسەر دەرینەدە کرد، بەلام جگە لە مووچە کەى خۆى پاداشتی تری نەدە کرد. هەربۆیه کارکردن لەو شوینە وەک پیشبرکیی لیهاتبوو. هەر یە کەم مانگ، دوو مووچەم وەرگرت، خاوەنکارە کە:

- گەر بەم شیوهیه لە کارە کانت بەردەوام بیت، پلە کەت بەرز دە کەمەوه.

تەنانەت بەلینی ئەوهی پیدام کە بمکات بە بەرپۆه بەرى گشتی. ئیستا ماله وەمان حەقم پیدەدەن کە وازم لە کارە کەى ترم هیناوه. هەم لەبەر ئەوهی لەو ئیشەدا کارم دە کرد کە خۆم حەزم لیه، هەم لەبەر ئەوهی شوینی کارە کەم خۆش دەویست، دلخۆش بووم. هەر بە راکردن بەرەو کارە کەم دەرپۆشتم. بەلام ئەو کاتەى لە فەرمانگە بووم، دەتگوت بو پرسە دەچم. رەفتاری بیباکانەى فەرمانبەرەکانى ئەوى منیان شیت کردبوو. لە کارە نوێکەمدا، بئ ئەوهی پلایشینر ئەوه و

سه‌ر بۆ كه‌س نه‌وی بکه‌م، حه‌قی خۆم به‌ته‌واوی وه‌رده‌گرت.

نزیکه‌ی ۳ مانگ بوو له‌م شوینه‌ نوپیه‌ ده‌ستم به‌ کار کردبوو،
کرده‌میان به‌ یاریده‌ده‌ری به‌پۆه‌به‌ری گشتی. هینده‌ شوینی کاره‌که‌م
خۆشه‌ویست، حه‌زم ده‌کرد هه‌ر له‌وی بخه‌وم. داها‌تووی کارمه‌نده‌کان پوون
بوو. فی‌ل و ته‌له‌که‌بازی نه‌بوو. پیز له‌ په‌نجی مرۆقه‌کان ده‌گیرا. له‌ دوا‌ی
۶ مانگیش هه‌ر به‌ راستی بووم به‌ به‌پۆه‌به‌ری گشتی.

له‌ کۆمپانیاکه‌ی ئیمه‌دا که‌س ئیره‌یی به‌ که‌سی تر نه‌ده‌بردا. چونکه
هه‌موو که‌سیک ئه‌وه‌ی ده‌زانی هه‌ر که‌سیک زۆر کار بکات زیاتر
به‌ده‌سته‌ده‌ییت. ته‌نانه‌ت کورپی خاوه‌نکاره‌که‌ ئیره‌یی به‌ من نه‌ده‌بردا. هه‌ر
خۆم بوومه‌ تاکه‌ بریارده‌ری کاره‌کان. نه‌ پشووی کۆتایی هه‌فته، نه
خه‌وی شه‌ویشم هه‌بوو. ۲۴ کاتر می‌ر هه‌ر بیرم له‌ کاره‌که‌م ده‌کرده‌وه.

پۆژنیکیان خاوه‌نکاره‌که‌ من و خیزانه‌ که‌می بانگه‌یشتی نانی ئیواره‌ی
ماله‌که‌ی خۆی کرد. خیزانه‌ که‌م منیان چاک ده‌ناسی. خاوه‌نکاره‌که‌ به
هاوسه‌ره‌که‌می گووت:

- که‌چم داوا‌ی لی‌بوردن له‌ ئیوه‌ ده‌که‌م، وازانم کاری زۆرمان خستۆته
سه‌رشانی هاوسه‌ره‌که‌ت و کاتی بۆ ئیوه‌ نه‌ماوه.

- نه‌ر کاتیک کار ده‌کات دلی خۆش ده‌ییت، کی‌شه‌یه‌ک نییه‌. له‌و
کاته‌دا ناو‌پینکی له‌ من دا‌یه‌وه و وتی:

- له‌ تۆدا که‌موکوپیه‌ک هه‌یه‌ که‌ ناگاداری نیت.

منیش به‌ هه‌یه‌جانده‌وه گویم له‌ قسه‌کانی گرت.

- کورم ئەو سیستەمە ی لە شوێنی کارە که ماندا هەیه که پاداشتی
کەسی نیشکەر و سزای کەسی نیشنه کەر دەدەین، لە قورئانەوه فیڕیبووم.
(الله) پاداشتی ئەو کەسانە دەکات که گوێپرایه لێی دەکەن، سزای ئەو
کەسانەش دەدات کهوا سەرپیچی دەکەن. لە حالیکدا تۆ کەسیکی
نیشکەرت، بەلام گوێپرایه لێی پەرورده گارت ناکەیت. عیبادهتی ئەو
ناکەیت و سوپاسگوزاری نیت. بەم قسانە ی خاوەنکارە که زۆر پراچله کیم.
خاوەنکارە که:

- تۆ لە پێگه ی کارکردنه وه ژیا نی دونیات پزگار دەکەیت، بەلام بۆ
پزگارکردنی ژیا نی تاخیرەت چی دەکەیت؟

ئیدی بیرکردنه وه و قەله قی دایانگرتم. هەر بەراستی قسه گەلێکی
زۆر جددی دەکرد. ئەو پرسیارنە ی بۆ ژیا نیکی کورتی دونیایی کارم
پیان دەکرد، بۆ ژیا نی تاخیرەتم بە کارمنده هینان. هەربۆیه دەبوو لەمه و دوا
گرنگترین ئەرکم بریتی بیته له وه ی له پیناو ژیا نی تاخیرەتیشم تیبکۆشم
و پاداشتی ئەویش بەدەستبھینم. چونکه له سه لته نه تی پەرورده گارمدا هەم
پاداشت، هەم سزاش بوونی هەبوو.

کاتیکی له مالی خاوەنکارە که گەراینه وه، یه کهم کارم کردنی نوێژی
خەوتنان بوو. دەبوو لەمه و دوا له پیناو بردنه وه ی ژیا نی تاخیرەتیشمدا له
پیشبرکیدا بم. سەرنجی ئەوهم دەدا ئەو پرسیارنە ی له ژیا نی کارمدا کارم
پێدەکردن، له ژیا نی مه عنه ویشمدا پەچاویان بکەم. چونکه له سه لته نه تی
(الله)، پاداشت بۆ کەسی نیشکەر و گوێپرایه ل، سزاش بۆ کەسی
نیشنه کەر و سەرپیچیکەر هەبوو. ئایا دەولەتیش زیندانی بۆ کەسانی

تاوانكار ئامادە نە كىردوو؟ ئىدى پەرورەدگارمان كەوا خاوەنى سەلتەنەتى
يېكۆتايە، لەبەرچى بەهەشتىك و دۆزەخىكى نەيىت؟ ئايا سەلتەنەتىك
بى بەهەشت و بى دۆزەخ بوونى دەيىت؟ بەم جۆرە بىر كىردنەوانەو بە
خەيالىدا رۆچووبووم.

رۆژيكيان لە كار دەگەرەمەو و كۆرە گەرەكەم دەگىيا، لەبەرچى
دەگىت:

– لە وانەى جوگرافىادا كەوتووم.

منىش لەو كاتەدا باسى رېساكانى ژيانى خۆم بۆ كرد. هەر وەها باس
لەو كىرد كە پەرورەدگاريمان بە هەمان شىو پاداشتى كەسى ئىشكەر
و سزاي كەسى سەرپېچىكەر دەدات. باس لەو كىرد كە مامۆستا كەشى
كارىكى دروست دەكات كاتىك نمرەى باش بەو خويندكارانە دەدات كەوا
زىاتر تىدەكۆشن و نمرەى كەم دەدات بەوانەى زۆر تىناكۆشن. هەولمدا
ئەوى تىبگەيەنم گەر باشتر تىبكۆشىت ئەوا دەتوانىت نمرەى چاكتەر
بەدەستبەيىت.

بە شىوئە كى رەها سىستەمى پاداشت و سزا بۆ ئادەمىزاد پېوستە.
گەر ئەو مەرفانەى لە ژيانى دونيا تاوان ئەنجام دەدەن بى ئەوئە سزاي
خۆيان وەرگىر كۆچ بگەن و بېرۆن، ئەوا هەر دەيىت لە دادگاي ئەبەدىدا
بە سزاي خۆيان بگەن. بۆ ئەوئە ئەم دادگەريەش يىتە دى، بى هېچ
گومانىك پېوستە ژيانى ئاخىرەت و دادگاي ئەبەدى دەيىت. دەى
گەر لەم دونيايدا هەندىك لە زالمەن بە زولمى خۆيانەو، هەندىك
لە ستملىكراوانىش بە ستمدەيى خۆيانەو سەربىننەو، ئەمە بەلگەيە

له سه ره ئه وهی چه شر و پۆژی لێ پرسینه وه ههیه . بابته تی ئه وهی هه موو
مرۆقیك له سه ره بیره كه كانی ناو دلی و كرداره كانی لێ پچینه وهی له گه ل
بكریت، بیه گومان ئه وه مان پيشان ده دات كه داد په ره ریی په ره رد گارمان
چهنده به رفراوانه .

***

هونەر مەندىكى شانازىكەر

ھەر كى لە چايخانەى گوندە كە كۆنترۆلە كەى بە دەستىيەوہ بگرتايە، دەستى بە گۆرپنى كەنالە كان دە كەرد. ئىدى لەم كەنالە دا كۆمەلە ھونەر مەندىك دەردە كەوتن كە ھونەرە كەى خۆيان دەبرد بە ئاسماندا و ھەندىكىشيان شانازيان بە خۆيانەوہ دە كەرد، لەو كەنالەى تىرش كۆمەلە ھونەر مەندىكى بەناوبانگ لە گەل خواردنى نانى ئىوارە ھەندىك وئەى مېژووئيان تۆمار دە كەرد. ئەوانەشى لە چايخانە كە دانىشتووئون ھەرىە كەيان قسەيە كى جياوازى لەسەر دە كەردن. تەنانەت گەر كەسىك وەك ئەوان بىرى نە كەردايەتەو، زۆر بە جەددى مشتومرپان لە گەلدا دە كەرد.

رۆژئىكەيان ئەو ناوہ شلە قابوو. بەلام ھەرچۆنىك يىت رېشسپىيانى گوندە كە كەوا لەوئى بوون بارودووخە كەيان ھىور كەردەوہ. دواى ئەوہى ھەرىەك لە كەمال و ھاوړپكەى چايخانە كەيان جىھىشت، ديسان كەنالە كە خرايەوہ سەر بابەتە ھونەرييە كان. تەواوى ھونەر مەندە كان ھونەرى خۆيان نامايش دە كەرد. ئىدى ھەرىە كە و دەستى دەخستە بن گوئى و گۆرانى و سرودى خۆى دەچرى. لەم كاتە دا كەمال خزمە كانى كۆ كەرد بوويەوہ و بە دەنگى بەرز ھاواری دە كەرد: ”مەنيان لە چايخانە كە دەر كەرد“. دەنگىكى زۆر بەرز لە دەروہ دەھاتە ژوورەوہ. چوار دەورى چايخانە كە گىرابوو.

خهریک بوو شه پێکی سهرتاسهری له گونده کهدا هه لده گیرسا.
بارودۆخه که شر بوو. خهریک بوو سهری که سیک بشکیت و برینداریش
بییت. نه گهری نه وهش له نارادا بوو ته قه ی تیبه که ویت. چایچییه کهش
خوی گیف ده کرده وه و ده یگوت:

—هیچیان پینا کریت، ئیشاره تی بو ئه و تفهنگه ده کرد کهوا له پشتی
ئاگردانه وه که وه هه لواسرابوو، به لام نه گهریش هه بوو تیبه لدان بخوات.

وه ک مامۆستای گونده که خۆم گه یانده دهره وه. ده بوو سهره تا قه ناعه ت
به وانه ی دهره وه بکه م کهوا شه ر نه که ن. به لام به شیویه کی وه ها پیشیان
خوارد بوویه وه، گو ئگر تیان بو من کاری نه کرده بوو. مه لای گونده که
کاریگه ریه کی زۆری به سه ر نه وانه وه هه بوو. له بهر نه وه ی هه رده م چاکه ی
به سه ر گوندنشینانه وه هه بوو، نه یانده توانی قسه له قسه ی نه ودا بکه ن.
ده سته جی به ره و مالی مه لا پامکرد و هه والی پروودا وه کانم پینگه یانده.
مامۆستا به و شه وه هه یه جان گرتی و گوتی:

— نه مانه زۆر نه فامن، ئاخه ماقوله شه ر له سه ر که سیک بکه یه ت
کهوا گو رانی ده لیت.

بهرا کردن به ره و چایخانه که هاتین. که مال و خزمه کانی وه ک نه
پشیله یان لیهات کهوا شیر ی رشتوو. مه لا له نه گهری هه لگیرسانی
شه ر نه ده ترسا. هه موو نه وانه ی له دهره وه ی چایخانه که بوون بانگی کردن
ژووره وه. به م شیویه هه موویان بیدهنگ بوو بوون. ده سته جی ته له فیزیۆنه که بیان

كوژاندهوه. متهقيان ليبرابوو. ئەمەش بە هۆی ئەو ریزهوه بوو كهوا له مهلايان دهگرت. سهههتا كهمال دهستی به قسه كرد و گوتی: ”مامۆستا سوکایهتیان بهو ژنه هونهرمهنده كرد كهوا من دهنگیم بهلاوه خوشه، دواتر كهناڵه کهیان گوڤری و گوڤیان له هونهرمهنديکی تر گرت“. بهم شیوهیه سکاڵای لهلای مهلا كرد. ئەوانی تریش به شیوهیه کی تر تاوانباریان کرد، مهلاش ئاوری له من دایهوه:

—وا دیاره ئەمانه راستیه كه نالین، تو بۆمان پروون بکهوه مامۆستا.

منیش به کورتی پروونمکردهوه:

له راستیدا شتیکی ئەوتو پرووینهدا كهوا پیوست به شهر بکات. تهنا خوشهویست و رکا بهریان له سهه دهنگی هونهرمهندهکان وههای لیکردن شهر بکهن.

ئیدی لهم باسانهدا بووین شهره کهیان له بیرچوویهوه. ههریه ک لای خویهوه ههولی ئەوهی ددها بو مامۆستا بسهلمینن كهوا هونهرمهنده کهیان خوشترین دهنگی هیه. ئیدی ههرچۆنیک بیت مهلاي گونده كه بهم شیوهیه کاریگهري له سهه هه موویان هه بوو. رهنگه ئەمەش هونهریکی جیاواز بیت. مهلاش لهم کاتهدا گوتی:

— (الله) به دهسهلاتی خوی هه موو شتیکی به هونهرهوه به دیهیناوه. ههروهها مۆرئکی وههای له هونهره کهی داوه، کهس ناتوانیت لاسایی بکاتهوه.

”سهیری نهم چاوه“، ئاماژهی به چاوی یه کیک له گهنجهکانی تهنیشتی خوی کرد.

”سهری ئەم سیمایه“، دەموچاری گەنجیکی تری پیشانداين. ”هونهر هەر ئەمەیه“ و لاسایکردنەوه قبول ناکات. ”عاشقی هونهری راسته‌قینه بین“. دواتر گۆلێکی پیشانداين کهوا لەسەر رۆژمیڤری سەر دیواره‌که بوو.

— هونهر نا ئەمەیه، دەستی له قورگی مام عەلی دا کهوا لەلایه‌وه

دانیشتبوو.

— (الله) له قورگی مروّفه‌کاندا دەنگه‌ژێکانی ئافراندوو. کاتیکی هەناسه هەڵدەمژین و له سییه‌کانمانه‌وه دینه‌وه دەرەوه، هەندیکی دەنگ له قورگی مروّفه‌وه دەرده‌که‌ن. بێگومان ئەوه زۆر گرنگه‌ کهوا ئەم دەنگانه به گۆڤه‌ری نۆته میوزیکییه‌کان دەر بکه‌یت. تەنانەت دەشیته‌مه به هونهر ئەژمار بکریته. بەلام ئەمه‌ چه‌شنی هونهری (الله) نییه‌ کهوا لاسایی نه‌کریته‌وه. ئیوه له جیاتی ئەو که‌سه‌ی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی دەنگه‌که‌یه، عاشقی ئەو که‌سه‌ ده‌بن که چه‌شنی نامیژیکی میوزیکی دەنگه‌کان دەرده‌کات، ئیدی دەستی خسته‌ سەر گۆڤێکانی. به‌ دەنگه‌ خوشه‌که‌ی حه‌یرانیکی ژیا‌نی غوربه‌تی چ‌ری. بەلام دەنگیکی وه‌ها جهر‌گسووتینی هه‌بوو، که‌سیک نه‌مابوو نه‌یخاته‌ گریان. به‌ خوش‌حالییه‌ که‌وه پێکه‌نی:

— منیش هونه‌رمه‌ندم، ده‌ی له‌سەر منیش شه‌ر بکه‌ن، دەستی به‌ پێکه‌نین کرد. بۆ ئەوه‌ی شه‌رم له‌سەر بکه‌ن هەر ده‌بیته‌ بچمه‌ ته‌له‌فیزیۆنه‌وه؟ منیش پیم گوت:

— مامۆستا دەنگت له‌و که‌سانه‌ زۆر خوشتره‌ که‌وا خۆیان به‌ هونه‌رمه‌ند ناو ده‌بن.

- خۇي ھېچ شتىك له ئىمەدا بوونى نىيە، تەواوى ئەو جوانيانەي
له ئىمەدا ھەيە رەنگدانەوہى هونەرەكەي ئەوہ.
دواى ئەوہى شەرکەرەكانى ئاشتكردهوہ، باسى شتىكى ترى بو
كردين.

- مرؤف عاشقى جوانىي خودايە. لەبەر ئەوہى ئەو جوانىيەي بو
نادۇزرتتەوہ، ھەردەم دەسوتىت. ھەربۆيە گۆرانى و ھەيرانەكان كەمىك
لەم ئازارەي ئىمە دادەمركىننەوہ. لە يە كىك لە راقەكاندا دەلین مرؤفەكان
لە جىھانى رۆحەكاندا دەنگى جەنابى ھەقىان بىستووہ، ھەربۆيە عاشقى
دەنگى خوشن. ئىدى دەشىت ئەمە دەنگى مرؤفئىك بىت، يان دەنگى
بولبولىك. تەنانەت دەشىت دەنگى سازىكىش بىت. ئەوہى لە راستىدا
چىژى لىدەبەين دەنگ و جوانىي پەرورەدگارمانە.

- نەفامى جەھالەتە، گەر لەمە تىبگەشتنايە شەرطان نەدەكرد.

كاتىك لە گەل مەلا چووينەوہ بو مالەوہ، ھەر بەراستى ھەيرانى ئەو
نەتپاكى و خوشەويستىيەي بووم كەوا بو مرؤفەكان ھەيەتى. يە كسەر
كىشەكەي چارەسەر كرد. ھەربۆيە زۆر ستايشم كرد.

- ئەم خوشەويستىيەي تۆش لە خوداويە كاكى مامۇستا. بەم شىوہ
كارەكانى نەبەردەوہ سەر خۇيى و شانازىي بە خۇيەوہ نەكرد.

- ئەو بەهرانهی له ئیمه دا هەن، بەهره گه لیکن کهوا پیوه مانه وه
هه لواسراون، هی ئیمه نین و وه ک سپارده پیمان به خشراون... به قسه کانی
مه لا زۆر کاریگهر بووم. کاتییک گه پرامه وه، له بهر ته وهی کهسی لینه بوو
کاتی بیر کردنه وهم هه بوو. سه بارهت به هونه ری خودا و مروقه کان دهستم
به بیر کردنه وه کرد.

له لایه ک سروشت به وه هه موو جوانیهی خۆیه وه، له لایه ک وینه کیشیک
هات به خه یالما کهوا به هۆی گواستنه وهی ئەم نیگاره بو سهر تابلویه ک
هونه ره کهی خۆی به ئاسماندا ده بات و شانازی ده کات. له لایه ک (الله)
کهوا هه موو دهنگه خۆشه کانی ئافراندوه، له لایه ک مروقه گه لیکن کهوا
به هۆی به کارهینانی چه ند دهنگه ژیه کی لاوازه وه له خۆیان بایی ده بوون.

(الله) له ریگه ی هونه ره ناوازه کانی خۆیه وه دهیه ویت خۆی لای
به نده کانی خۆشه ویست بکات. به لام مروقه کان له جیاتی ته وهی وه لامی
ئەم خۆشه ویستییه ی ئەو بده نه وه، ناوی هونه ریان له کاره ساده کانی خۆیان
ناوه و خه ریکی رابواردن. ئەمه له کاتی کدا یه ئەو دهنگانه ی به کاریده هین،
ئەو میشکه ی نۆته کانی پی دروست ده کهن، هه موویان شاکاره کانی
خودان. ئایا کاتییک ده لین "من کردم" ئەمه به دزینی هونه ره کهی ئەو
نه ژمار ناکریت؟ کاتییک وینه کیشیک به جوانی ته وانه ده گوازیته وه بو
نیو چوار چیوه ی تابلویه ک که ده یانبینی، گهر خودای بیرنه که ویته وه،
به بیسفه تی نه ژمار ناکریت؟ له راستیدا مروقه کو له واره کان کارنیک
ده کهن کهوا هاوشانی خۆیانه. له راستیدا شانازی به خۆوه کردن پیشه ی

كسه لاوازه كانه. نهوهي له راستيدا دهبيت شانازي به خويهوه بكات
پهروهر دگارمانه. چونكه ههر نهو دهنگه ژيكناني ناو قورگي مروفي
نافراندووه. ههر خويشي دهنگه كاني نافراندووه. نهو په نجانهي ساز دهژندن
و فلچهي بويه ده گرن، ههر هي خويهتي. شانازي كهر بهو شتانهي وه ك
سپارده وهرتگرتوون، خو كرده خاوهني هونه ري پهروهر دگار، كارنيكه له
مروفي بچوك دهو شيتهوه. شوكرانه بژيريش له سهر زانيني نهوهي چي له
كوپوه هاتووه و له خويبايي نه بوون، پيگه شتن و گه ورهيي نيماني مروفي
پيشان دهه دن.

***

بازنه کان

وه رزی به هار بوو. له بالکونی شوقیه کی به رزی ناوچه ی چاملیجه دا
بووم. له دوا ی باران که شوهه واکه هیور بوویه وه. دهستم کرد به سهیری
تهو ناسوییه ی له به رده ممد ا بوو. لای راستی نهو ناسوییه ی لیم ده پروانی،
به شیویه کی بازنه یی له لایه ن دامینه کانی به رزایی چاملیجه وه گیرابوو.
چیوه ی بازنه که هتا ناوچه ی چاملیجه ی بچوک دریز ده بوویه وه.
هه مان چیوه لهو شوینه ی چاوم ده یینی له دریز بوونه وه به رده و امبوو.
لاریوونه وه ی چیوه که هتا ده ریای مارمارا، نه ده لار، مالتپه و ناوچه ی
کارتال به رده و امبوو. له لای چه پیشمه وه هیلی ناسو هتا شاخی قایش
دریز ده بوویه وه. هینده ی چاوم بری ده کرد دووراییه کان بازنه یان به
چوارده ورمدا کیشابوو. بیرم له فری دنیا کرده وه. منیش سواری گوی
زه ی بو بووم. له ده ریای فه له کدا مه له م ده کرد. هیزی راکیشان میان
به زهوییه وه به ستبوویه وه. که میک ههستم به سله مینه وه و ترسان کرد.
دواتر په لکه زیرینه به ته واری جوانی خوییه وه سه ری ده کرد. له مسه ری
ناسوی به رده ممه وه هتا نه و سه ری بازنه ی کیشابوو. سووری سوور، موری
مور... له وه تیگه شتم که و له ده ریای فه له کدا به به ره لاییه وه مه له
ناکم. که میک متمان هاته ناخمه وه. له کاتی کدا به خه یالی زور قولدا
رؤچو بووم، گریم له دهنگی منداله کان بوو. باله کونه که یان پر کرد.

کورپه بچوکه کهم پرسبیاری نهوهی لیئکردم که په لکه زېرینه چه ند رهنګه،
 کچه کهشم کهوا له و گوره تره پرسى: ”له بهرچى په لکه زېرینه بازنه ییہ؟“
 که میټک قسه مان کرد، کورپه گوره کهشم سهیری نهو ئاسویه ی ده کرد
 کهوا بازنه ییہ کی تهواوی دروست کردبوو. کورپه گوره کهم پرسبیاری نهوهی
 کرد که کومه له ی خور زیاتر شیوهی هیلکه ییان هیه، یان تهواوی
 کومه له که بازنه ی تهواو ده کیشن یاخود نا. منیش نه متوانی وه لامی
 نهو پرسبیارانہ بدهمه وه کهوا نایانزانم. هه ولما باس له گوره یی دهسه لاتى
 نهو بکه م. گوره تره که یان کومه له باسیکی سه باره ت به سیاسه تی تورکیا
 و چونییه تی به ریوه ربردنی ده ولت کرده وه. گوره ترین مندالیشم سه باره ت
 به سیاسه تی زله یزه کانى دونیا ههنديک پرسبیاری لیئکردم. نه مه له
 کاتیکدا بوو من دهمویست به ته نیا له گه ل په روه رد گاری خو مدا بمینمه وه.
 هاوژینه کهم چای لینابوو، هینای بو بالکونه که.

– ئیستا بومه له رزه بیټ حالمان چی لیډیت؟ ئیمه زور له بهرزیایى

دانیشتووین.

زوری پرسبیاره کان وه هیان لیئکردم قسه بکه م. دهستم کرد به گپرانه وهی
 نهو به سه رهاتانه ی له مندالیدا به سه رمدا هاتبوون. پیم وابوو له ریڼګه ی
 گپرانه وه کانمه وه ده توانم ولامی پرسبیاره کانى نهوان بدهمه وه.

کاتیک مندال بووم زور دلّم به وه خوښ ده بوو بازنه ی یه ک له
 دواى یه ک بکیشم. ئیدی ده پرؤشتمه که ناری نهو ده ریاچه ییہ له پشتی
 ماله وه مان بوو. له کهنده لانیکی به رزه وه به رد م فری ده دایه ناو ده ریاچه که وه.

ئیدی بازنه یه ک له دوا یه ک له نیو گوومه کهدا دزوست دهبوون، له گهڵ فراوانبوونیشیاندا به رهو نه مان دهچوون. چه ندین جار به رد م فریڤده دایه گوومه که، ههتا کاتی دیارنه مانی بازنه کان به ردهوام سهیرم ده کردن. ئەمه خوشتین یاری سه ردهمی مندالیی من بوو. جارێکیان کورپه زای یه کییک له دراوسیکانمان، له ناوچهی باندرمهوه به مه بهستی پشوو بو گونده که ی ئیمه هاتبوون. کاتییک له گهڵ ئەو یاریمان ده کرد، پیمان کهوته ئەو شیوهی ده ریچه که ی پیدا تیڤه په ریڤت. ئیدی دهستمان کرد به پیشبرکیی به رده فرکی. باسی ئەووم بو موزه فەر کرد کهوا فریڤدانی به رد له بهرزاییهوه بو ناو ئاوه که بازنه ی زۆر جوانی لی دزوست دهیڤت. له گهڵ ئەویشدا دهستمان کرد به هه مان به زم. هه ر هیڤده ی به رده که ده کهوته ناو ده ریچه که، سه رهتا بازنه یه کی بچوک له ناوه نددا دزوست ده بوو، دواتر بازنه ی گه وره تر و گه وره تر به دوا یه کهدا دزوست ده بوون.

ئیدی دهستمان کرد به پیشبرکی له سه ر ئەوه ی کاممان بازنه ی زۆرتر دزوست ده کات. ههتا ئەو به رده ی فریمان ده دا گه وره تر بوایه، بازنه کانی فراوانتر ده بوون. له پرێکدا موزه فەر باسی له وه کرد که جارێکیان له هه مان بهرزاییهوه خوی فری داوته ناو ده ریاهه و مه له ی کردووه. ئەو رۆژه زۆر گه رم بوو، هاو پرێکه م دهستی کرد به دا که ندنی جله کانی.

– ده توانم لی رهش مه له بکه م وه ک ئەوه ی خو مفری دایه ناو ده ریاهه.

زۆر به غیرهت دیار بوو.

– ده ی تۆش خۆت ئاماده بکه، زۆر خو شه له بهرزاییهوه خۆت فریڤده یته ناو ئاوه که.

– با له بهرزاییه وه خو مان فری نهدهین، بچینه که ناری ده ریچه که و
پیوه دهست به مهله بکهین.

به لام نهو ویستی نازاییه تی خوی پیشان بدات و شانازی به خویه وه
کات. من یه کسه ر خو م ناماده کرد، له بهرزایی سی مهتره وه به پیوه خو م
فری دایه ناو ناوه که، چند بازنه یه کم دروست کرد. له ناو ده ریچه که وه
دهستم بو راوه شاندا، هاورپیکه م:

– خو فریدان به پیوه ناسانه، من به سهردا خو م فری دهدهم.

ئیدی به سهردا خوی فریدا و چووه ژیر ناوه که وه، دیسان چند
بازنه یه ک دروست بوو، به لام موزه فەر نه هاته دهروه. ئیدی منیش دهستم
کرد به هاتوهاوار له خه لکی نهو چواردهوره. به لام موزه فەر دیار نه مابوو.
به گریانه وه به لای راست و چه پدا پامده کرد. که سیش لهو ناوه دیار
نه بوو. پاش که میک یه کیک لهو شوانانه ی ناوچه که به هانامه وه رایکرد
که مه ره کانی ده له وه پاند. باسی پرودا وه که م بو کرد. یه کسه ر خوی
پرو تکرده وه و خوی فری دایه ناو ناوه که. نهو کاته ی موزه فه ری له
ناوه که ده رهینا رهنگه ۱۰ خوله ک تیپه ریپیت. من به رده وام ده گریام،
کاتیک لاشه ی بیگیانی نهو له سهر زهوییه که که وتبوو، شوانه که وتی:

– سه ری کیشاوتی به به ردیکدا و بوورا وه ته وه، هه ولیدا هه ناسه ی
دهست کردی بو بکات.

– زور گوناچه مردووه! ئیدی موزه فه ری به جله کانی داپوشی
بهراکردن هه واله که م گه یانده دراوسی که مان. پاش که میک ته وای

گونده که مان هه والی مه رگی موزه فه ریان پیگه شت. هه موو کهس له که ناری ده ریچه که کۆبوونه وه. هه موویان له خه فه تاندا ده گریان. نه وه هر به پاستی مردبوو. رووداوه کان له خه ویک ده چوون. دواتر نوێژی مردووی له سه ر کرا و به خاک سپێردرا. ئیدی له خه فه تاندا به درێژایی نه وه هرزی هاوینه، زۆرینه ی کاته کان نه مده توانی بشرۆمه ده ره وه.

ئیدی له وه کاته وه له ئاو و له وه بازنانه ی ئاویش دروستیان ده کرد ده ترسام. کاتییک ده چوومه سه ر جیگه ی خه و و چاوم ده نوکاند، موزه فه ر و بازنه کانی ناو ئاوه که ده هاتنه وه به رچاوم. زۆرینه ی کات خه وم لیینه ده که وت.

کاتییک خوێندنه گه ده ستی پیکرد، هیشتا له ژیر کاریگه ریی ئهم رووداوه دا بووم. هه ر له یه که م وانه ماندا، مامۆستای فیزیا باسی له وه کرد که ده نگ له ریگه ی شه پۆلی بازنه ییه وه بلاو ده بیته وه. هه روه ها باسی له وه کرد که زه وی به چوارده وهری خۆر، مانگیش به چوارده وهری زه ویدا به شیوه ی بازنه یی ده خولینه وه. پاشان باسی له بچوکتیرین پارچه ی ماده ده کرد که گه ردیله یه، نه له کیتروونه کانی ناو گه ردیله ش به شیوه ی بازنه یی به چوارده وهری ناو که کهیدا ده خولینه وه. له وانه ی بیرکاریشدا مامۆستا که مان شیوه ی بازنه ی کیشا، باسی له چیوه و تیره ی بازنه کان کرد. ئیدی به شیوه یه کی به رده وام بازنه ی یه ک له ناو یه ک ده هاتنه وه به رده مم. منیش له بینینی بازنه کان ده ترسام. روژیکیان کاتییک له خوێندنه گه گه رامه ماله وه دلم خۆش بوو. خالم له ئه مه ریکا گه رابوو یه وه و له ژووره وه دانیشتبوو. ده ستیم ماچ کرد. به سه رسامییه وه سه یرم کرد کاتییک له سه ر خوانه که ی دایکم دانیشتبوو و نانی ده خوارد. زۆر پرسیارم لیکرد. دایکیشم:

- کورم وازیینه با خالت نانه کهی بخوات، پهلهی چیته، دوایی
 رسیاره کانتی لیبکه. به لام من خوم پیده گیرا؟ تازه که وتبوویه به ردهستم،
 بهوو باسی تهواوی بازنه کانی بو بکه م که دوزیبوومنه وه. له بازنه کانی
 ساو ده ریچه که وه ههتا مهرگی موزه فەر، له بلا بوونه وهی شه پوله کانی
 دهنگه وه ههتا خولانه وهی گووی زهوی، باسی هه موو شتیکم بو کرد.
 ته نانهت باسم له وهش کرد که چهنده رقم له بازنه کانه. پاشان سه بارهت به
 گووی زهوی یه ک دنیا پرسیارم لی کردم. خالیشم که وا کرابوویه دوینراوی
 نه هه موو پرسیاره، به بیدهنگی وه ستابوو.

- تو سهیر خوشکه زا کهم فیری چی بووه، دهستیکی به سه ر سه رمدا هینا.

باسم له وهش کرد دوا که وتنمان له ولاتانی دنیا خه مباری کردووم،
 پرسیاری نه وهشم لی کرد که ئایا له ولاتی چین گه ورهترین یا خود نا. خالم
 هیشتا قسهی نه ده کرد. له و کاته دا بانگی دا، خالم:

- با نوژی عه سرمان له مزگهوت بکهین، دواتر به دوورودرژی باسی
 نه م بابه تانهت له گه لدا ده که م.

له دوا نوژی، مهلا و تهواوی نه هلی مزگهوت له مالی نیمه
 کزبوونه وه. هه موویان هه مان پرسیاره کانی منیان لی کرده وه. هه موویان
 هزیان ده کرد له حالی تورکیا و دنیا ناگادار بینه وه. له بهر نه وهی خالم
 له نه مریکا دهیخویند، هزیان ده کرد سه بارهت به داها تووی مرؤ فایه تی
 و موسولمانان پرسیاری لی بکه ن و شتیکی لی وه فی ر بین. کاتیک خالم
 دهستی به قسه کردن کرد، هه موویان بیدهنگ بوون. له پاش گه رانه وهی
 بزیه که م جار دهستی به باسکردنی بیر کردنه وه کانی خووی کرد:

- خوشکه زاکه شم چه شنی ئیوه دهیه ویت سه بارهت بهم بابه تانه بزانیته. وه ک چون بهردیک فری بدهیته ناو ناوهوه چهندین بازنه یه ک له ناو یه ک دروست دهیته، مروقیش له بچوکتین بازنه ی چوارده ورییه وه ههتا دوورترین بازنه، وابهسته ی کومه له بابه تیکه. بچوکتین بازنه نهو بابه تانه یه که په یوه ندیی به خودی مروقه که وه هه یه. دووهه مین بازنه نهو بابه تانه ن کهوا په یوه ندییان به خیزانه که یه وه هه یه. سیهه م بازنه گوند و گهره که که یه تی. دواتر بازنه ی شار و ولاته که مان به گشتی. ده توانن بازنه ی موسولمانان و تهواوی مروقایه تیش بخه نه سه ر نه م بازنانه. هه ر تاکیک که م تا زور په یوه ندیی له گه ل یه کیک له م بازنانه دا هه یه. به لام نزیکترین نه ر ک له مروقه وه، بریتیه له بازنه ی ناوه ند کهوا په یوه ندیی به خودی خو یه وه هه یه. ئیمه دهیته بایه خ به بازنه کانی تیش بدهین، به لام زورینه ی مروقه کان نه رکی بازنه که ی ناوه ند فه راموش ده کهن، خو یان به دوورترینی بازنه کانه وه خه ریک ده کهن. زورینه ی کاته کانیا ن بهو بازنه دوورانوه به فیرو دهه ن. نه مهش له کاتیکدایه ده بوو زورینه ی کاته کانمان له خو مان و خیزانه کانماندا خه رج بکه یین. به لام ئیمه زیاتر بایه خ به بازنه به رفراوانه کان ده دهین کهوا که متر نه رکی ئیمه ن، تهواوی کاته کانمان تیاندایه به فیرو ده دهین.

نه رکی بازنه ی ناوه ندیمان بریتیه له هه ولدان بو بردنه وه ی ژیا نی نه به دیمان و مانه وه له سه ر ریگا که ی. نهو شتانه ی کهوا خودا به لینی پیداون له ژیا نی ناخیره تدا، زور گرنگتره له وه ی هینده ی هه موو دونیا مال و مولک به ده ست به ییت. ئیمه زورینه ی کات نه م ئامانجه فه راموش ده کهین و هه ولی چاکسازی له دونیادا ده دهین. پیش هه موو شتیک دهیته

به جوانی خودا بناسین و بیینه بهندهیه کی چاک. پاشان داخوازییه کانی بوونه مروّقی کامل جیبه جی بکهین، نهرکه کانمان به ته واوی جیبه جی بکهین، پاشان بیر له ولاته که مان و جیهانی ئیسلام و هموو دنیا بکهینه وه. نهو مروّقی بایه خ به بازنه ی ناوه ند نادات، پاش ماوهیه ک وره ی دهروخت و توشی ناومییدی دهییت. دوا ی نه وه ی قسه کانی ته واو کرد، کتیبکی له گیرفانی دههینا.

- پیش هموو شتیک دهییت پهروورد گارمان بناسین.

سهیریکی منی کرد و دهستی به خویندنه وه ی کتیبه که کرد:

- خوشکه زاکه م، تو پیش هموو شتیک ئافرینه ره که ت بناسه، دواتر ببه خویند کارکی چاک، دواتر که گه وره تر بوویت بیر له بابه ته کانی ولاته که ت و دنیا بکه ره وه.

له نوکته ی "هو" دا باسی له و نهرکانه کرد که وا گه رده کانی هه وا به مؤلته ی خودا نه نجامی دهه دن. دوا ی نه وه ی خویندنه وه که ی ته واو کرد، هموو که سیک سوره تی فاتیحای خویندنه وه، سوپاسی پهروورد گارمان کرد. خالم:

- گرنگترین نه خوشی ها ولاتیانی ولاته که مان، بریتیه له وه ی نهرکی خویان نه نجام ناده ن و بیر له ئیشوکاری که سانی تر ده که نه وه. وه ک موسولمانیش گه وره ترین هه له مان نه وه یه هه ولی رزگار کردنی ژیانی نه به دیمان نادهین. له راستیدا ریگه ی چاکسازی له دنیا، له چاکسازی خردی خومانه وه ده ستییده کات. نهو شتانه ی باسی لیوه کردن زور کاریان

تیکردم. چونکه بۆ یه کهم جار، شهو بازنه یهک له ناو یه کانهی لییان دهترسام له تیگهشتنی بابهتیکدا یاریدهدهرم بوون. ئیدی تامانجی من، له پال شهوی دهبوو بيمه موسولمانیکی چاک، له هه مان کاتدا دهبوو بيمه خویندکاریکی چاکیش. شهو بیرکردنه وهیهم کرده بنه مای خۆم که دهلیت فیروونی جوانیه کانی ئیسلام له لایهن مرۆفه کانهوه، وابهستهی سه رکه وتنه کانی منه. بیرم له وه کرده وه گهر له ئیستاشه وه بيمه موسولمانیکی چاک، رهنگه ولاته کهم بکاته یه کییک له به هیترین ولاته کانی دونیا. هه موو شتییک هه ر له منه وه دهست پیده کات. پیش هه موو شتییک ده بیته ژیا نی ئاخیره تی خۆم رزگار بکه م. چونکه له بازنه ناوه ندیه کاندانه مه گرن گترین ئه رکی منه.

گوتم رۆله کانم: ”هه موو کاتییک نزای خیر بۆ موزه فه ری هاو رپم ده که م. هیچ کاتییک بازنه کانی ناو ئاوه که و بچو کترین بازنه ی ناو ژیا نم فه رامۆش نا که م.“ چیرۆکه که ی سه رده می مندالیم ته واو بوو بوو، منداله کان:

- باوکه، به راستی هیچ قسه یه کت بۆ ئیمه نه هیشته وه.

ئیدی هه ریه ک له منداله کانم به مه به ستی تیکۆشان له وانه کانیان، هه ندیکیان بۆ کتیب خویندنه وه، هه ندیکیشیان بۆ نوێژ کردن پرویان له ژوو ره کانیان کرد. هاوسه ره که شم

- جوزئیکم ماوه ده بیته بیخوینم.

ئیدی هه موویان به جییا نه یشتیم. به ته نیا مامه وه. منیش دهستم کرد ب

نهجامدانی ئەرکی ناو بازنه بچوکه کهم. منداله کانیشم ئەرکی ناو بازنه
 گهوره کانیان بو قوناغه کانی دواتر جیهیشت. دهستیان کرد بهوهی بایهخ
 به بهرپرسیاریتی ناو بازنه بچوکه کهی ژیانیان بدهن. چونکه زۆرینهی
 نهوانهی له بازنه گهوره کانداه سورانهوه، ئەرکی ناو بچوکتین بازنهی
 ژیانیان لهبیر دهکرد. دهبوو ههموومان ئەرکی سهرشانی خومان جیهجی
 بکهین. ئیدی دواي نهوه دهمانتوانی قسه لهسه ر بازنه گهوره کانیش بکهین.

***

زیندانی تاکه کەسی

بە هۆی تاوانیکی قورسی وەک کوشتنی مرۆڤێک و پلیشانندنەوهی بە ئۆتۆمبیل کەوتە زیندانەوه. یەکیەک بووم لە سەرمایه دارە بەناوبانگەکانی ئەو شارە. هەر هیندە یە کەم هەنگاوم نایە ناو قاوشە کەوه، زۆرینە ی زیندانییە کان مینان ناسییەوه:

— مامۆستا بە خیرییت، تۆ کە ی هی ئەوهی بکەویتە ئەم ناوه. بەم شیوهیە سەرسۆرمانی خۆیان پیشاندا. لە ناویاندا هەندیکیش هەبوون کەوا کاتی خۆی لە گەل مندا کاریان کردبوو. زۆر بەرپزەوه مامەلەیان لە گەلدا کردم. شوینیکیان وەک جیخەو پیشاندام. پرساری ئەوهیان لێدەکردم کە حالی دەرەوهی زیندان چۆنە، لە رێگە ی ئەم پرسیارانەوه هەولێ ئەوهیان دەدا شوکی سەراسیمەبوونە کەم بەرپزەوه. لەبەر ئەوی خەفەتم بە حالی خۆم دەخوارد، هیچ سەیریکی حالی ئەوانم نە کرد.

قەسە کردن وەک باریکی زۆر سەخت بوو. دەموست پالکەوم و بە خەویکی قولدا پۆبچم. تەنیا ئارەزوویە ک هەمبوو بریتی بوو لەوهی هەموو شتیەک لەبیر بکەم و تەواوی بارگرانییەکانی دونیا لە دوا ی خۆمەوه جیبهیلیم. لە جیخەوه کەمدا پالکەوتم. دەستیان بە پیکەنین کرد:

— ماموستا با جاری بخهویت، دواتر دیتهوه سهر خویی و به ئیره

پادیت.

بیرم لهوه کردهوه که ئیدی له مهودوا ئم تاوانبارانه دهبنه هاوړپیکانم. چاره کانم داخست به لام خهوم لیته کهوت. رهنگه له دواي ماوهیه کی زور دورودرئژ تهوه یه کهم جار بوو به تنیا له گه ل خومدا ده مامهوه. له ناخدا حدزی له خو پرسینهوه سه ریبه لدا. پشتم له زیندانییه کانی ناو قاوشه که کرد، رووم کرده دیواره که و دهستم به بیرکردنهوه کرد. ماوهی ئهوه ۴۵ ساله ی له دهرهوه به سه رم بردبوو، له بهرچاوم زیندوو بوویهوه. هه ندیک لهو شتانه م به دهسته ئینابوو کهوا له گه نجیدا خه یالم پیوه بینیبوون. به لام رییک لهو کاته دا کهوا خه رییک بوو ده گه شتمه سه رئه انجام، ئم رووداوه م به سه رهات. وتم لایه نی کهم سزای ۱۰ سال زیندانی وهرده گرم. هیشتا سه رم سوړماوه لهوه ی چوئن تهوه پیاوه هاته به رده م ئو تۆمبیله کهم و پلیشاندمه وه.

له ژبانی کارمدا هینده ئالوده ی کاره کهم بووم، به بیانان ته نانه ت بهرچاییم له ماله وه نه ده خوارد. شه وانیش درهنگانیک کاره کانم ته واو ده کرد و ده گه پامه وه ماله وه. کاتیک ده چوممه وه ماله وه، زورینه ی منداله کانم ده خهوتن. زورینه ی کات ده موچاوی هیچیانم نه ده بینی.

له کاره کانمدا خه رییک بوو به ته واوی ئامانجه کانم ده گه شتم. هه ربویه خه یالی ترم بو له وه دواش هه بوو. ده بوو له پیناو به دهسته ئینانی نه وانیشدا خوم خه رییک بکه م. به لام قه دهر منی فریدایه دهره وه ی ئه و شتانه ی بیرم لیده کردنه وه. زور بیرری خه وئیکی بی حسابی له م شیوه یه ی ئیره م ده کرد... به لام نیستا ده متوانی تیر تیر بخه وم. به لام وه ها دیار نه بوو شته کانی

ناو میشکم بهیلن خهوم لیبکه ویت. له لایه ک حالی ئه و پیاوهم دههاته وه
به رچاو کهوا له ژیر ئۆتۆمبیله کهمدا په له قاژهی ده کرد، له لایه ک ئه و
کارانهی که له نه بوونی مندا نه ده توانرا جیبه جی بکرین. ئه م کارانه
تهنیا له ریگهی کارامهیی منه وه ده توانرا ئه نجام بدرین. هه موو شتیکی
ئاوه ژوو بوو بوویه وه. هه موو کاتیکی ئامانجم ئه وه بوو له پیش کاته وه
رابطه م. به لام ئیستا لیڤه دا وه ستاوم و پالکه وتووم. کاتیش له م پیشبر کییه دا
ئه وپه ری خیرایی خوی وه رگرتووه و به رده وامه له رۆشتن. گهر ماوهی
۱۰ سال لیڤه بمینمه وه، چون فریای کات بکه وم. خه یالم کرده وه له وهی
بیمه مرۆقیکی نه بینراو. دیسان ملی ریگه م گرتووه ته وه و چوومه ته وه سه ر
کاره کانم و له گه ل کاتدا له پیشبر کییدام. ئامانجی له وه و دوام بریتی بوو
له وهی بیمه سه رۆکی شاره وانهی یان بوونه ئه ندام په رله مان. به لام چیدی
به دیه اتنی ئه و خه یالانه کاری نه کرده بوو.

که میکی خهوم لیبکه وتبوو، کاتیکی به ئاگا هاتمه وه، ئه وانهی ناو
قاوشه که قسه یان ده کرد:

— با مامۆستا بو نانو خواردن هه لمبستیین، رهنگه حه په ساوییه که
به ریداییت. رهنگه ئیستا باوه ری به وه هی ناییت کهوا له زیندانه.

وه ک ئه وه بوو گالته م پیبکه ن. ویستیان به زۆر له خه و هه لمبستیین. کاتیکی
بو شو رینی دهسته کانم چوومه سه ر ده ستشۆره که، زۆر به پیسم زانی. وتم مام
۱۰ سال لیڤه ده مینمه وه، ده بییت بیڤه راییم. له گه ل ئه وانهی ناو قاوشه که بو
نانو خواردن دانیشتم. بیژم له قاپ و کهوچکه کان دههاته وه. تیکه یه کی نانه کهم
به شله کهدا دژهنی و هه ولم ده دا به و شیویه سکم تیڤر بکه م.

ماموستا ههتا بهیانی برسی ده مینیتتهوه، نانی ئیوارهت بخۆ.

له کاتی نانخواردندا چاوم بهسه ریه که به یه کهیاندای گپرا. له چاوی ههریه کهیاندای دونیا گه لیککی جیاواز هه بوو. له قسه کانیا نه وه ته وه دهرده کهوت که ههریه کهیان له میشکیاندای خهیا لگه لیککی جیاوازیان دروست کردووه. هه ندیک جار گویم له قسه کانیا نه ده بوو. له یه که به یه کهیان ورد ده بوو مه وه. هه ندیکیان بهم نریکانه لیره دهرده چوون و خهیا لای لای ته وه بوو تو له له دوژمنه کانی بستینیتته وه. که قسه یان ده کرد سه ریان راده وه شاندا و گوزارشتیان له و کینه قولله ده کرد که هه یانه. هه ندیکیش خوازیاری شادبوونه وه به که سه نریکه کانیا نه بوون. هه ندیکیشیان ده ستیان له ژیان شورده بوو، ئیره یان وه ک شیوه ژیا نی خو یان هه لبرارد بوو. هه ندیکیشیان چه شنی من هیشتا بهم شوینه رانه هاتبوون.

له دوا ی نانی ئیواره، وه ک هه میشه ده ستکرا به ژماردنی زیندانییه کان. هه موو کهس به پیوه بوو، پاسه وانه که هه موومانای بژارد، له کاتی رۆشتندا سه رینکی کردم. له بهر ته وه ی دهیناسیم گوتی:

— که فارهت بیت ماموستا، ته مهش ته واو ده بیت، پیوسته نارامگر

بین.

هه ندیکیان ده یانوت ماموستا قسه مان بو بکه، ئیدی چه زیان به وه ده کرد چیرۆکی نو ی له قاوشه که دا بیستن. ته وان پیوستیان به چیرۆکی تازه برو هه تا خهیا ل بکه نه وه و کاته کانیا نه تیپه رینن. به لام من ده مو یست له ناخسه وه گو ی له چیرۆکه که ی خو م بگرم. ده بوو بر گه پچر پچره کانی ژیا نم پیکه وه گری بده مه وه. دیسان چوومه وه سه ر قه ره ویله که م و پالکه وتمه وه.

کارێکی به سوود بوو ریڤگه کهی ئه و بکه م. رهنگه ئه و هم زانیبیت که هه ندیک کار به راست و دروستی نه انجام بده م. به لام دهییت راستیتان پی بلی م، بناغه ی هه موو ژیانم له سه ر ئه وه دانابوو که پیم بلی ن که سیکی "چاکه". ده موست هه موو که س باس له "چاکیم" بکه ن: دایابام: "تاکه رو له که مان"؛ هاوسه ره که م: "میرده که م بیوتنه یه"؛ خزمه کانم: "خوی هه ر دیار بوو پیاوێکی گه وره ی لی دهرده چیت"؛ چینی په روهرده کارانیش: "مامۆستایه کی سه رکه وتوو که وا دهستی به ژیان ی کار کردوه". خزم ده کرد هه موو که سیکی ستایشی سه رکه وتنه کانم بکه ن، شاره که هه مووی باسی چاکه کانی من بکه ن. هه ریویه کاتیک کارێکی خیریشم ده کرد، به کارێک هه لده ستام که وا هه موو که سیکی باسی لیه بکات. ئاره زووی ئه و هم ده کرد که هه موو که سیکی چوارده ورم به چاوی قاره مانه وه ته ماشای من بکه ن. ته واوی ئه مانه ش بریتی بوون له وه ی نه فسی کو له وارم بکه مه فیرعه ون. ده موست وه ک که سیکی به هی ز و بی که موکورتی ده ربکه وم. له کاتیکدا منیش که سیکی بووم، گه ر زووم بخواردایه سکم ده ئاوسا، ئاتاجی ته والیت ده بووم، که شوینیکم ده ئیشا ده تلامه وه، ته نیا له کاتی ته نگانه دا به جددی بیرم له (الله) ده کرده وه و داوای یارمه تیم لیده کرد. نه مه له کاتیکدا بوو هه مووان منیان به که سیکی دیندار ده زانی. به لام له رووی ده ره وه به و شیویه بووم، له ناخه وه که سیکی دوور له خودا بووم، هه ول ی ئه و هم ده دا نه فسی خو م گه وره بکه م. ته نانه ت له ئیستا شدا نه فسم ریڤگه م نادات ئه م شتانه بنوسم، له لایه که و هانم ده دا لایه نه پا که کانیشی باس بکه م.

گه ر هه ر به راستی بیرم له و که سه بکردایه ته وه که وا منی به دیهیناره،

هەر به راستی باوەڕم بهو هه‌بوویه، ئەوا کاره‌کانم له پیناو گه‌وره‌کردنی
 نه‌فسدا نه‌نجام نه‌دهدا، له پیناو ره‌زامه‌ندیی ئەو نه‌نجامم ده‌دان. له پرووی
 فیکرییه‌وه ئەوهم ده‌زانی که ئەو شتانه‌ی پیم به‌خشراون سپاردەن. به‌لام له
 پرووی ژیانمه‌وه، ئەو هیزه‌ی پیم به‌خشرابوو له پیناو به‌رژه‌وه‌ندیی نه‌فسی
 خۆمدا به‌کارمه‌ینابوو.

شانازیم به‌وه‌وه ده‌کرد که‌وا ئیش و کارم بو کەسانی هه‌ژار دۆزیوه‌ته‌وه
 یاخود پاره‌ی زۆرم پێداون. ته‌نانه‌ت ئەم جو‌ره‌ کارانه‌شم له پیناو گه‌وره‌کردنی
 نه‌فسم و شو‌ره‌تی ناو خه‌لکی نه‌نجام ده‌دا. بابه‌تی ئەوه‌ی نیه‌تی ناخم له
 خۆم بشارمه‌وه کاری نه‌کرده‌بوو. ره‌نگه‌ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ مرۆقه‌کانی
 تری ناو کۆمه‌لگا وه‌ک ئەوه‌ بووبیتم که‌وا به‌حه‌وت ئاو شو‌ردرایتته‌وه،
 به‌لام وه‌ک مرۆقینک که‌وا خودای ده‌ناسی، ده‌بوو جیاواز بم له‌و مرۆقانه‌ی
 ئەم جو‌ره‌ کارانه‌یان ده‌کرد.

له‌پال ئەو جینایه‌ته‌ی به‌ ئۆتۆمبیله‌که‌م نه‌نجامم دابوو، ئەمانه‌ش
 جینایه‌ته‌کانی ترم بوون. له‌ جیاتنی ئەوه‌ی ئەو وجود و نه‌قل و سه‌روه‌ته‌ی
 پیمبه‌خشرابوو له‌ پیناو (الله) به‌کاربه‌ینم، له‌ پیناو گه‌وره‌کردنی نه‌فسی
 خۆم به‌کارمه‌ینابوو. له‌ ئیستاشدا خودا ئەو شتانه‌ی لێسه‌ندبوومه‌وه که‌وا
 پێشتر پێیه‌خشیبووم.

ده‌بوو لێره سه‌رله‌نوێ په‌روه‌ردگارم بناسمه‌وه، چاکه‌کانم هه‌ر له‌ پیناو
 نه‌ردا نه‌نجام بده‌مه‌وه، به‌م بیرکردنه‌وانه‌وه له‌ جیخه‌وه‌که‌م راپه‌رپیم. هه‌موو
 کەس له‌ قاوشه‌که‌ خه‌وتبوو.

کاتیکی چوومه‌ ته‌والیته‌که‌وه، یه‌که‌م ئه‌رکم پاک‌کردنه‌وه‌ی ئەو شو‌ینه

- مامۆستا که یفی نییه، جارێ به ئیره رانه هاتوه. هه ندیکیشیان:

- واز له کابرا بهینن، جارێ با بیتهوه سه ر خۆی. هه ندیکیشیان:

- مامۆستا کاتی زۆرت دهییت بۆ خهوتن، لیره کات زۆر به نهسته م

تیده په ریئت.

نه مده ویست گوتم له هیچ که سیک ییت. کاتیگ له جیخه وه که مدا
پالکه وتم، دیسان بیرم له ژیانێ دهره وه م کرده وه. هیچ کاتیگ به که یفی
خۆم نه ژیا بووم. هه رده م بۆ به دهسته یانی ئامانجه کانم له چنگه کر کیدا
بووم. له بهرچی هیئده چنگه کر کیم ده کرد؟ له بهرچی وازم له مامۆستایه تی
هیئابوو؟ له پیناو پاره و دهوله مند بووندا. به لام زۆرنک له و هاو پریانم
که وا مامۆستا بوون، لایه نی که م به یانیان بهرچاییان له گه ل منداله کانیا ندا
ده خوارد. هه موو کو تایی هه فته یه ک ده چوونه سه یران، ژیانیکێ خوشیان
له گه ل خیزانه کانیا ن ده گوزهراند. به لام من، هاوینیکێ دوور و درێژ ده هات
و ده رۆشت ته نیا یه ک جار ده متوانی بچمه سه یران. زۆرینه ی کات وه هام
لی ده هات ئیره ییشیان پیبه م. رهنگه ئه وانیش ئیره ییان به من بر دییت که وا
پاره ی زۆرم هه یه.

به لام ئیره شوئیک بوو پاره ش نه یده خوارد. لایه نی که م ده بوو ماوه ی
۱۰ سال به ده ست و قاچ به سترای بمیئمه وه. هه تا زیاتر لیره بمیئمه وه،
ئه گه ری مایه پوچبوونی کاره کانم پرویان له زیاد بوون ده کرد. به کورتی
ده گه رامه وه بۆ خالی ده ستپیکم. ئیدی بیست سالی کارکردنم سفر
ده بوویه وه.

کاتیگ ناوړم له ژیانم دایه وه، تیگه شتم له وهی که ژیانی کارم
 منی دیل کردوه. هر بهراستی بوو بوومه دیلی ئایدیال و خه یاله کانم.
 من دیلیک بووم، دیلی هه وهسه کانی نه فسم که هه ولی خوگوره کردن و
 گوره بوونی ددها. ویستی به ناویانگ بوون، بوونه پیارنکی گوره کهوا
 دهنگت بیسترت، منی دیل کردبوو. ئیدی ژیانم وه ک زیدانی لیها تبوو.
 رهنگه ئیدی لیتره بتوانم هه ناسه یه ک بدهم.

له پریکدا ئه م شوینه له بهرچاوم جوانبوو. تیگه شتم له وهی له کیپر کی،
 بهرهنکار بوونه وه و ململانیی مرؤفه کان وهرز بووم. رزگار بووم له وهی خوّم
 لای مرؤفه دوو رووه کان په سه ند بکه م. دهستم کرد به بیر کردنه وه له وهی
 که دهییت له مه ودوا ئاگام له خودی خوّم بییت.

یه کیکی تر له ئایدیاله کانی ژیانم بریتی بوو له وهی زور حهزم له
 خوئندنه وه بوو. دبوو لیتره دهست به خوئندنه وه یه کی زور بکه م. کاتیگ
 یه کیگ له که موکورتییه کانی ترم به یاد هاته وه، جهرگم سوتا، دبوو لیتره
 نه و که موکورتییه ش ته واو بکه م. که موکورتییه که شم نه وه بوو: من له ژیانمدا
 هیچ ئه رکیکم به رانبه ر به دیهینه ره که ی خوّم نه انجام نه دابوو. پرسیار گه لیکی
 وه ک داوا کارییه کانی نه و چین؟ ئامانجی نه و له ئافرانندی من چییه و داوای
 چی له من ده کات؟ هزری منیان مه شغوّل کردبوو. له ژیانی دهره مه دا
 وه ک پیوست گرنگیم به عیبادته کانم نه دابوو. رهنگه نه انجامدانی هه ندیک
 له عیبادته کانیش له بهر خاتری نه وه بوویت کهوا مرؤفه کان وه ک که سیکی
 دیندار بمینن.

هیچ کاتی نه وه م نه بوو بیر له داوا کارییه کانی نه و بکه مه وه و

بوو، دوای ئەوێ بڕیسکەم لە تەوایتە که هەلھینا، ئەمجارەیان دەستم بە پاککردنەوێ دەستشۆرە که کرد. کاتیەک دەستنوێژم گرت، بیرم لەوێ کردووە که دەبیت ژیانی دەرەوێم و ئەوێ من لەوێ کێ بووم لەیاد بکەم. وەها هەستم کرد لە حزوری خودادام. بەلام ئەو کاتە لە دەرەوێ بووم، یە کسەر بە پەلەپروزی نوێژە کانم دەکرد. تەنانەت ئاگام لەو نزایانەش نەبوو کهوا لە نوێژە کهمدا دەمکردن. کهواتە جاران هەر نوێژم نە کردووە. بەلام لە ئیستادا لە ناخەوێ هەستم بەو نزایانە دەکرد کهوا دەمخویندن. نەفس شتیکی وەهایە، هەتا لێینە قەومی و تەنگی پێهەلنە چنریت لە پەروردگاری نزیک ناییتەوێ. یە کسەر پرۆگرامیکم بوو خۆم رێکخست. کاتە کانم بەشی ئەو کارانە لە دەدە کرد کهوا نیازی کردنیانم هەبوو. هەتا ماندووبووم عیبادەتم کرد و دوای بەلینم بە پەروردگارم دا: "ئیدی لەمەودوا هەرگیز توو لەیاد ناکەم ئەو پەروردگارم". دەبوو بوو ناسینی ئەو زیاتر بخوینمەوێ. دەبوو ئەو شتانە لە سەبارەت بەو دەمزانین بە مەرقە کانیسی بناسینم. هەتا نوێژی بەیانی هەر بیرم لەم شتانە کردووە. نوێژم کرد و دیسان خەوتەوێ. بە دەنگی "قاوشە که هەستن، کاتی سەرژمیریە"

بێدار بوومەوێ. قاوشە کهیان دەبژارد، منیش هەستام و قنج راوەستام. دوای بەرچاییان هینا. ئیدی لە گەل قاوشە کهدا تیکەل بووبووم. ئەوانە لە دەچوونە تەوایتە کهوێ:

- ئەوێ کێ ئێرە ی پاک کردووتەوێ. زیندانییە کیش:

- مامۆستا پاکی کردووە، چاوم لێی بوو. هەموویان دەستیان بە پێکەنین کرد.

- مامۆستا خێرا راهاتی.

چەند رۆژنامەیه کیان هینایه ژوورهوه.

- من کاری خۆم له گەڵ دونیای دەرەوه تەواو کردووه.

ئیدی هیچ کام لەو رۆژنامانەم نەخویندەوه که بۆیان هینام. هەموو کەس بە وریاییهوه سەرنجیان له من دەدا. دواتر کتیبی یه کیک له زیندانییه کانم گرت بە دەستمهوه کهوا باسی میژووی پیغه مبه رانی ده کرد و دەستم کرد بە خویندنهوهی. هەتا ئیستا چەند جارێک ئەو کتیبەم خویندبوویهوه. بەلام ئیستا کاریگه رییە کی زیاتری له سەر دروست کردبووم. دواي ئەوهی نوێژی نیوه رۆم کرد، هەموو زیندانییه کانم کو کردەوه. باسی ژيانى حەزرەتى یوسفم بو کردن، ئەوهم تیگه یانندن که ژيانى زیندان شویتیکى زۆر نایابە بو ناسینی خودا و ئەنجامدانی عیبادەتى ئەو.

- چیدی بیر له ژيانى دەرەوه مه کەنهوه، من له هەمووتان زیاتر کارم هەیه، بەلام منیش چیدی بیری لیناکه مه وه. دەبیّت ئیره بیته خویندنگه یه کی یوسفی کهوا فیرى ژيانمان بکات.

زیندانییه کان سەریان لەو سورما کهوا به خو شحالییه وه ئیره م قبول کردووه. رۆژی دواتر، باسم له ژيانى ئەو زانایانه کرد کهوا چه شنى ئیمه زیندانی بوون.

- تەنیا هینده هەیه له نیوان ئیمه و ئەواندا جیاوازییه ک هەیه، ئەوان له پیناو گە یانندنى ناوی (الله) کهوتنه ناو زیندانه وه. بەلام ئیمه به هۆی کاره دونیاییه کانمانه وه کهوتینه زیندانه وه. بەلام لیره دەتوانین هاوشیوهی ئەوان ژیان به سەر بهین.

ئیدی باسی ژیانی مامۆستا سه عیدی نورسیم بۆ کردن کهوا له پیناو
گه یاندنی دینی خودا چه ندین سال ژیانی له زیندان برده سهه. باسم له وه
کرد که بۆچی به دیعوزه مان زیندانی به خویندنگه ی یوسفی ناوده برد.

- دهییت ئیمه ش ئیره بگۆرین بۆ خویندنگه یه کی یوسفی

هه موو زیندانییه کان قاشه که ئه وه یان قبول کرد که ئیتر دهست
به فیروونی زانسته ئیسلامیه کان بکه ن. چالاکیه کانمان چر بوونه وه.
ئیدی ریکوپیکیه ک هاته نار قاشه که مانه وه. ده بوو هه موومان کتیب
بخوینینه وه و به یه که وه نوێری جه ماعت بکه ین. کاته کانمان به شی
کاره کانمانی نه ده کرد. هه موو رۆژیک له دوا ی نوێری نیوهرۆ و خه وتنان،
لایه نی که م دوو کاتر میرمان بۆ خویندنه وه ی کتیبه دینییه کان ته رخان
کرد. پیکه وه گفتوگۆشمان ده کرد. به تیپه رینی کات، قاشه که مان وه ک
خویندنگه یه کی لیها ت. له بهر ئه وه ی هیچ کی شه یه ک له م قاشه ی
ئیمه دا رووی نه ده دا، به ریو به ری زیندانه که سه ردانی کردین، پیروزیایی
لیکردین. ته نانه ت ئه ویشمان بانگه یشتی گفتوگۆکه ی دوا ی نوێری
خه وتنان کرد. ئه ویش زۆر به دلی بوو. قاشه که مان وه ک خویندنگه ی
لیها ت. ئیدی هه موومان به خواناسیه وه قسه مان له گه ل یه کتر ده کرد.
ده روه مان بیرچویه وه. ئیدی وازم له وه هی نا شوهرت په یدا بکه م و خۆم
وه ک که سیکی چاک پیشانی مرۆقه کان بده م. هه موومان له م ژیا نه
کورتهدا خۆمان بۆ ژیا نی ناخیره ت ناماده ده کرد. چونکه زۆر به به لاش
کاته کان خۆمان به فیرو دابوو. کاتی ته واومان له به رده ستدا نه بوو بۆ
ئه وه ی ژیا نی ناخیره تمان ببه ینه وه.

له یه کهم دانیشتنی دادگا کهوا دواى مانگیگ نهجام درا، به شیویه کی کاتی نازاد کرام ههتا کاتی کوتا بریاری دادگا. چونکه نهو کهسهی کردبووم به ژیر ئوتۆمبیله کهمهوه، له پرووی نهقلیهوه تهواو نهبوو. شایهته کانی نهو بابهته باسیان لهوه کرد که نهو کهسه ههه خوی، خوی فریداوته ژیر ئوتۆمبیله کهم. به مهبهستی کو کردنهوهی کهلوپهله کانم سهردانی زیندانم کردهوه. حهزم به جیهیشتنی نهو شوینهش نهده کرد. هه موومان دهستمان به گریان کرد.

جیهیشتنی خوتندنگی یوسفی بهلامهوه کارئکی زور سهخت بوو. چونکه ههستی دوور کهوتنهوهم له پیگه کوومه لاییه تییه کهم و مروقه کان له لا دروست بووبوو. کاتیگ چوومه دهرهوه، خیزان و منداله کانم له خوشییاندا دهستیان به گریان کرد. نه مهش له کاتیگدا بوو نهوهیان نهدهزانی که ئیدی دونیای دهرهوهشم ده کهمه زیندان. له مهودوا نهدهبوو کاره دونیاییه کان ژیانى ناخیرهتم لهبیر ببهنهوه. له کاتیگدا ههولئى پهیدا کردنی بژیوی مال و منداله کانم دهه، دهبوو سهرمایهیه ک بو ژیانى ناخیرهتیشیان دهستبخه، له ریگهی نهو نهزمونه یه ک مانگییهی له زیندان فیری بووم، دهبوو ژیانم له نیو هاوسهنگی ژیانى دویا-ناخیرهت بهسهه ببهه.

***

هه لسو كه و ته كانى مرووق

۱۲ ى نيسان، شه ممه

چه نده شيرينن ئەو مندالانەى تازه فيرى قسه و رپوشتن دەبن. يه كيىك
لەو مندالانەش كورە كەى خەزورمه. تازه پى دەنيته سى سالانەوه.
كاتيىك لە گەل براگه و ره كيدا ياريمان لە گەلدا دە كرد: "كا كه تت زياتر
خوشدهويت يان من؟". بە پەنجە بچو كه كانى ئاماژەى بو برا كهى كرد
و گوتى "ئەو". زور بە ئاسايى وەرمگرت، دەى ئەو براگه و رهى و من
زاوايان بووم. ئەو زياتر نزيك و منيش دوور بووم. هەلبژاردهى مندالە كه
شتيكي زور ئاسايى بوو.

منيش شاوريكى مندالانەم لە گيرفانم دەرهيئا و پيمدا. بە خوشحالييه وە
گرتى بە دەستييه وە و چەند جاريىك فووى پيدا كرد. زور دللى خوشبوو،
دەموچاوى پيڊە كەنى. پەنجە كانى بو من دريژر كرد و بە زمانە فسە كەيه وە
وتى "تو". هەموومان دەستمان كرد بە پيىكەنين. ئەو رپوژرە هەتا ئيوارە
ليم دەپرسى:

— زاوا كه تانت خوشدهويت؟ ئەويش هەر بە ئەرينى وەلامى دەدامە وە
تەنيا بايەخ و ليىك نزيكبوونە وەيه كى لەو شيويه، چوون گوورانكاريه كى
بەسەردا هيئا.

بە کێک لە خووە کانم بریتی بوو لەوەی ئیواران بیرم لەو شتانه دەکردهوه
 کەوا بەرپۆژ بەسەرم هاتبوون. گەر هەلەم لە کاره کانمدا بدیایه، برپاری نویم
 ددا. هەولێ ئەوەم دەدا هەلە کانم راست بکەمەوه. ئەم ئیوارەیهش بە هەمان
 ئیوەم کرد. کتیبیکم گرت بە دەستمەوه و چوومه گوۆشەیه کی بیدەنگی
 ماله کەمانەوه. هەلسەنگاندنیکم بوو ئەو رەفتارانە کرد کەوا منداله کە
 کردی. شتیکی زۆر ئاسایی بوو مرۆف سەرەتا خۆی خوشبویت، ئینجا
 هەریەک لە خزمەکانی بە گوێرە ی نزیکی و دووریان. سەرم لەوه سوپما
 کەوا بۆچی بە هۆی بەرژوهندییهوه ئەم پەيوەندییهیان تیکەهچیت. بینینی
 بایەخ و بەرژوهندی گوۆرانکاری خیرا بەسەر مرۆفدا دەهینن.

هەردەم بە دواي خوشەویستییه کدا گەرپاوم کەوا بیگەرد بیت و
 چاوەروانیی هیچ شتیکی تیدا نه بیت. دەمویست لە کتیبەکاندا ئەوه
 بینمەوه کە ئەمە دەبیت چون هەستییک بیت. کتیبە کەم کردەوه و دەستم
 بە هەلدانەوهی پەرەکانی کرد، بە دواي دەرمانی دەرده کەمدا دەستم بە
 گەرپان کرد. ئەو دێرانە ی خویندمەوه پیناسە ی دونیا یان بوو دەکردم:

- دنیا هەم کێلگەیه؛ بچینه و بەرەهەمی خۆتی لیوهریگره، پارێزگاریشی
 لیبکە، باقوربەقە کە ی فریڤه و گرنگی پیمەده. هەم دوکانیکی بازرگانی
 گەرپۆکە. کەواته سەودا و مامەلە ی خۆتی تیدا بکە، بیهوده بە دواي
 هیچ کاروانیکدا رامە کە کەوا ئاوپت لینادەنەوه و بایەخت پینادەن، خۆت
 ماندوو مە کە!.

بیرم لەوه کردەوه کە ناییت سوالی خوشەویستی لە مرۆفەکان
 و دنیا بکەم، چونکە خوشەویستییه کە یان رێژەیییه، بە گوێرە ی

به ژه وندییه کانیشیان گۆرانکاری خیرای به سهردا دیت. ئەم چەند دێره
 پێی دەوتم دونیا وه ک کێلگهیه ک بو به دهستههینانی ژيانى ناخيرهت
 به کاربهینه، تهواوی شتهکانی تر لهیاد بکه و فریانی بده تهنه کهی
 خۆلهوه. بهلام دلم به کاریکی لهم شیویه رازی نه دهبوو. بهردهوام بووم
 لهوهی له مرۆقه کاندایه و خوشهویستی و بایهخه بدۆزمهوه. ههستم کرد
 خهوم دیت. لهسهر جیخهوه کهم درێژ بووم. ههولمدا رهفتارهکانی سبهینیم
 رێک بخه. مندا له که سهردهاویکی پیدابووم. دهبوو سهرنج لهوه بدهم که
 چۆنی گۆرانکاری بهسهر رهفتار و شیوازی مامهلهی مرۆقه کاندایه دیت.

٧ ی ئایار، دووشه ممه

له خوێندنه گهیه ک مامۆستا بووم. زۆر رێک له مامۆستایانی هاوریم،
 به هۆی جیاوازی بیروپا ئایدۆلۆژیاکانیان وه بهساردی مامهلهیان له گه لدا
 ده کردم. سالانی هفتاکان، به گوێرهی بیروپا جیاوازه کان، جیاوازی له
 نیوان مرۆقه کاندایه کهرا. بریاری نه وه م دابوو که په یوهندیی خۆم له گه ل
 ئەم مرۆقانه دا رێک بخه مه وه و خۆمیان له لا خوشهویست بکه م.

به یانی کاتیکی چوومه ژووره وه، یه که م کهس چاوم پێیکهوت کاکێ
 به رپۆبه ر بوو. به پێچهوانه ی هه موو کاته کانه وه، به رپۆزه وه سلوم لیکرد.
 له چاوه کانییه وه نه وه م خوێنده وه که زۆر خوشحال بووه. دوای به سهر
 پێوه که مینک قسه مان کرد. باسم له وه کرد که زۆر به جوانی کاره کان
 ده بات به رپۆه، په سنی زانیاری و سه رکه وتنه کانیم کرد له یاریی باله،
 به شانوبالی چەند سیفاتێکی تریشیمدا هه لدا. به قسه کانم وه های لێهات

سنگى ده ربه پراند. به هوى شانازي كردن به خويه وه كونه كانى لوتى ده كرانه وه و داده خران. به خوشحالييه وه سهيرى منى ده كرد و به روومه وه پنده كهنى. ئەمه له كاتيكدا زور هزى له چاره شم نه بوو.

ديسان هه مان رۆژ، زور په سنى شيكپوشي جله كانى ماموستا نه حه دم كرد، كه سيكى پاكوته ميز و جددى بوو. باسم له وه كرد كه حه يرانى جليوشيني نهوم. هه ر به راستيش زور به ياخى به جلوبه رگى خوى ده دا. كاتيك منيش په سنم كرد، ئيدى له خوشيياندا خهريك بوو ده فري. كاتيك ناوى ده بردم، وشه كانى "كاك" و "به پيژم" زور به جوانى له ده مى دههاتنه ده ره وه. به كورتى، پياهه لدانم به كارامه يى مرؤفه كانى به رانه برم و پيكه نينم به روويانه وه، كاريگه رى دروست كرد بوو. ئيدى بريارمدا له م جوړه هه لسوكه وتانه م به رده وام بم.

له دواى وانەى يه كه م، له ژوورى ماموستايان چاوم به ماموستا جه ميلى وانەى ميوزيك كهوت. نهو رۆژه بريارم دابوو، ده بوو په سنى كارامه يى هه ريه ك له مرؤفه كان بكه م. مرؤفه كان له به رده ممدا وهك تاقيگه يه كيان ليها تبوو. تو بليى چوني وه لامى په سن و ستايشه له راده به ده ره كانم بده نه وه؟ به كاك جه ميلم گوت:

– خوئندكاره كان ئيوه يان زور خوشده ويئت. جگه له وه، له ئاهه نكه كه ي شيرين و نه واندا زور سه رسامى نهو په يوه ندييه تان بووم كه وا له گه ل مرؤفه كاندا هه تانه.

زور دلى به م پياهه لدانم خوشبوو. به ده موچاوى پر زه رده خه نه وه گوتى: "چايه كتان بۆ نه هينم ماموستا، زور سوپاسى ئيوه ده كه م". سه رم له م جوړه

رانهی مرۆفه کان سورما. چۆن یه کسه ر ئاوا گۆرانکاریان به سه ردا دههات.
یتم که واته مرۆف له روهی پیکهاتهی نه فسییه وه، سه رهتا خوی
نده ویت. تیگه شتم له وهی که وا نیمه ی مرۆف چهنده لاوازین.
دوای نه وهی وانه کان ته واو بوون، له گه ل هاورپیه کی خوشه ویستم
وینه کافتريا هه تا تۆزیک یاری تیئس بکه یین. که سیکی به رپیز و
اوهن که سایه تی بوو. که سیکی بوو ههنگاوێک به روهیه وه بچیت، نه و
و ههنگاو دههات به دههته وه. دوای نه وهی پاش یارییه کی جوان لیمبرده وه،
ه که میک گالته وه وتم:

- تۆ نه م یارییه نازانی.

وهه دياربوو قسه که ی له دل گرتییت و له دوای یارییه که لی م سارد
بوویته وه. که میک جددیتر بوو. ده موچاوی گرژ کرد. تیگه شتم له وهی
بۆ وهه ی لی هات. رۆژی دواتر به زۆر برده وه بۆ کافتريا، یاریمان
کرد. نه مجاره یان به نهقه ست خۆم پیدۆراند. ئیدی به رانه رم نه رمی
نواند.

- دینی به یارییه ک چاک له خۆت بایی بوویت، وانهی خۆت
وه رگرت؟

بۆ نه وهی هاورپیکه م زویر نه که م، جارێکی تر یاریم له گه ل نه کرده وه.
تیگه شتم له وهی به رگه ی دۆران ناگریت. جیمانی له هاورپیکه ی نه وهی
خه مبار ده کرد. له دوای نه م روه داوه، له هه موو بابه تیکی گرنگدا نامازه م

به ده كرد كه نه و له من چاكتره . چونكه نه وهی به دواي دوستي
بيكهمو كورپيدا بگهريت، له كو تايدا بيدوست ده مينيته وه.

هارپيه تيبه كه مان له گه ل نه ودا سالانيكي دوور و دريژ بهرده وام بوو. له م
سو نگه يه شه وه، ههستم به وه كرد كه چهنده سه خته به ده مامكه وه مامه له
له گه ل مروقه كان بكه يت، نه فسي مروقيش چهنده بهر ژه وه نديپه رسته.

تياره يه ك گوشه يه كي چولي ماله كه مانم گرت. كتيبه كه م كرده وه،
له ريگه ي خويندنه وه ي كتيبه كه وه هه ولي هه لسه نگاندي نه و شانم دا
كه وا به روژ بينبووم.

”... چونكه نه مه ده ست به سه ري خودپه رستي مروقه كاندا ده هينييت و
ناراسته ي له خو باي بوونيان ده كات. له كاتيكا ده رگاوانه خو ي لي ده كاته
پاشا. هه م زولم له نه فسي خو ي ده كات، هه م په نگه ريگاش بو شيركي
شاراوه ش بكاته وه.“

په نگه پيا هه لداني رووبه رووي مروقه كان دليان خو ش بكات.
خوشه ريستييان به رانبه ر تو زياد بكات، به شيويه كي كاتي وها
دبريكه ون كه وا خوشيان ده وييت، به لام نه مه وه ك فريوداني نه وان بوو.
تيگه شتم له وه ي كه نه م كارم زور ناهاوسه نگانه يه. سه ردارمان كاتي ك
به كي ك ده ينييت به شانوبالي به كي ك له ها وه لانيدا هه لده دات، له وه لامدا
ده فهرمويت: ”تو ملي برا كه ي خو ت شكاندا!“. كه واته پيا هه لدان به
مروقه كان له پيناو نه وه ي خوشه ويستييان به ده ستبه ينييت، ده بوويه هو ي
له ره ي جزريك له خوايه تي بده نه پال نه فسي خو يان. نه مه ش به واتاي
شيركي شاراوه ده هات. هه ره ها بيئا گا كرندي نه و كه سه ش بوو. دوور وويي

چیرۆک
 و مامه له ده مامکارانهش میان ماندوو کردبوو. رهنگه ئهوانه ماندوو
 نه کات کهوا له سهری راهاتوون. به لام ئه م شیوازه له رهفتارم به دل نه بوو.
 گه شتمه ئه و قه ناعه تهی راستر وهایه مامه لهی راستگۆیانه له گه
 مرۆقه کاندای بکه م به و شیوهیهی کهوا له ناخمه وه ههستیای پیده که م.
 بیگومان مامه له له گه ل مرۆقه کان به زهرده خه نه وه پاداشتی خوی هیه.
 به لام پیشاندانیان به شیوهیه کی گه وره تر له وهی خویان هه ن، بیگومان
 زیانی پیده گه یانندن. وتم رهنگه هه ر دهنگی چه پله ریزان بیت کهوا له
 سیاسیه کانیش ده کات هه له کانی خویان نه بینن.

٢٠ ی حوزهیران، شه ممه

که چوومه بازار سه ری کم له هاوړی کاسپکاره کانیشم دا. دواى ئه وهی
 هه ندیک شتم لی کړین، له گه ل چا خواردنه وه ده ستمان به قسه کرد. له
 رواله تدا یه کیکیان زیاتر له وانی تر منی خوشده ویست. باسم له وه کرد که
 منداله کانی زور به هه رمه نندن و خویشی به هه مان شیوه که سیکی زور زیره که.
 به که میک سو عبه ته وه باسم له وه کرد خویند کارانی ناو زانکو کانیش
 ناتوانن به توژی پییه کانیشی بگه نه وه. به مه به ستی فووتی کردنی ئه م
 قسانه م بو کرد. هه ر به راستیش که سیکی چاو کراوه بوو. چا له سه ر
 چای بو بانگ ده کردم. بیلبله ی چاوه کانیشی پیده که نین. تیگه شتم
 له وهی که سیکی زور ساده یه و هه زی له وهیه به شانوبالیدا هه لبه بیت.
 باسی له وه کرد که منی زور خوشده ویت و داواى ئه وهی لی کردم که زوو
 زوو سه ردانی دوکانه که ی بکه م.

رؤژيكي تر له گه ل هاورپيه كمدا سەردانى دوكانه كهيمان كردهوه. هاورپيكم هيچ كام له قاته كانى دوكانه كهى ئەوى بەدل نەبوو. هەربۆيه چوڤينه دوكانه كهى بەرانبەرى كهوا كه متر دەمانناسى و قاتيكمان لى كرى. بەلام دۆسته كهم له دواى ئەو رۆژەوه ليم سارد بوويهوه و خوى ليم دوورخستهوه. ئىدى بەراورد يكم له گه ل كاسپكاره كانى سەردەمى جاران كرد كهوا دەيانگوت: ”من ئەمرۆ شتى خۆم فرۆشتوو، برون له دراوسپيكم بكرن“.

ئۆاره ديسان كتيبم دەخويندەوه و بيريشم دەكردهوه:

”رؤزيبه كى راسته قينه مان ههيه، ئەو رۆزيبه يان له ژير بەليني پەرورد گاردايه. جوڤى دووهه ميان رۆزيبه كى مه جازيبه، ئەويش برتبه لهو رۆزيبه ي پيداويستى زەرورى نيه و به شيويه كى خراپ به كاردەهينريت، دواتر دهچنه ريزى پيداويستيه سەرەكە كانهوه و له رينگه ي بەلاى دابنەريتەوه مرؤف ئالووده ي دەبيت و بوى تەرك ناکريت. ئەم رۆزيبه ش لەبەر ئەوه ي له ژير بەليني پەرورد گاردا نيه، بە دەستەهينانى به تايبەت لەم سەردەمدا زۆر گرانبه هايه. سەرەتا پيوسته سەربەرزيت بکه يتە قوربانى و سەرشۆرى قبول بکه يت، هەندىك جار ناچارى ئەوهش دەبيت پيه كانى كۆمه له مرؤفيكى سووك ماچ بکه يت و له پروى مەعنه وييه وه بکه ويتە حالى سوالكە ريكه وه؛ هەندىك جاريش له رينگه ي قوربانى كردنى پيرۆزه دينيه كانه وه كهوا نورى ژيانى ئاخيره تن ئەو ماله بيفه ره شوومه دەست دەكریت“.

كه كتيبه كهم داخست له وه تينگه شتم مرؤفه كان بيهووده هه لپه بو رۆزى

دونيآ ده كهن، هه سوودي بردنيان نيشانهي ئه وهيه كه متمانهيان به خودا نيه.

ئيواره كاتيک قسم له گهل خالم کرد، باسم له وه کرد كه مارهي ۳ مانگه سه رنج له ره فتاري مروقه كان ده دم و، ئه وه م تيدا به دي کردون كه له پيناو به رژه وهندي به كتری ده پليشينه وه، كاسپكاره كانيش چون له پيناو به رژه وهندييه كي بچوك كونجكولان به دواي به كتره وهن، چوني سه نياره كانيان فريو ده دن، ته نانه ت له نيو به ك خيزانيشدا تا كه كان چوني له پيناو شتي بچوك ههنگاوي جياواز هه لده گرن، باسم له وهش کرد كه وا له كاتي سه رنج دانم له م شتانه چهنده ناسورم چه شتووه و ناخي خوم بو خالم هه لرشت.

خالم به پيکه نينه وه: ”چاک شيكارت کردووه خوشكه زا كه م!“. به نامارهي دهسته كاني كتبيكي سووري ناو كتبخانه كه ي پشاندام و دواي کرد بوي بهينم. له نيو جيخه وه كهيدا دانيشت و كتبه كه ي به دهستيه وه گرت و دهستي به خويندنه وه ي کرد.

بابه ته كesh برتي بوو له به راورد کردني ره فتار و هه لسو كه وتي كه سيك كه وا باوه ري به فله سه فه ي بيديني هديه له گهل كه سيكي نيماندار، له سه ر جياوازيه كاني نيوانيان هه لوه سته ي ده کرد.

باسي له وه ده کرد ئه و تاك و كوومه لگيانه ي كه وا به گوئره ي بنه ماكاني فله سه فه ي مادده گه رايي په روه رده بوون، هيئز وه ك بنه ماي سه ره كي ژيان قبول ده كهن، له كوومه لگايه كي له م شيويه شدا كه سي به هيئز هه رده م له سه ر حه ق ده بيت.

ئیدی ئامانجی مرۆفه کان ته نیا بهر ژه وهندییه کانیان ده بیته، یه کیتییه
نیو نهو مرۆفانهش کهوا بهر هنگار بوونه وهیان وه ک فلسه فهی ژیانیان
قبول کردوه، ته نیا بریتی ده بیته له ره گه ز بهرستی نه ته وه که ی. میوه ی ئه م
جوړه بیر کردنه وه یه ش بریتی ده بیته له وه ی مرۆفه کان جگه له دابین کردنی
پیداوستیه مادیه کانی خو یان بیر له هیچ شتیکی تر نه که نه وه، له
پیناو به هیژ بوونیشدا هه ست به پیوستی ئه وه بکه ن که ده ستر یژی بکه نه
سه ر مافی کهسانی تر.

ئه م جوړه له مرۆف، باوه ریان به وه هه یه له پیناو به ده سته یانی
هه ریه ک له بهر ژه وهندییه کانیان پیوستیان به مملانی هه یه، داخوازی ئه م
مملانییه ش بریتییه له وه ی پیکدادان روویدات؛ داخوازی ره گه ز بهرستییه
بریتییه له وه ی کهسانی تر له پیناو به خۆ کردنی خۆتدا قوت به دیت، هه ر
به م هۆیه شه وه یه ئاسووده یی و کامه رانی مرۆفایه تیان جیه یشتووه.

به پینچه وانیه ی مرۆف و کو مه لگایه که وه کهوا قورئان په روه رده ی
کردوه، له جیاتی هیژ، حه ق وه ک بنه مای سه ره کی وه رده گریت، له
جیاتی ئه وه ی به هیژ له سه ر حه ق بیته، که سی خاوه ن حه ق به هیژ ده بیته.

باسی له وه ده کرد که کهسانی موسو لمان، له جیاتی بهر ژه وهندی،
فهزیله ت و ره زامه ندیی خودا به بنه ما وه رده گرن، ده ستوری ژیانیشی له
جیاتی مملانی، بریتی ده بیته له هاریکاری و یارمه تیدانی یه کتری. له
جیاتی ره گه ز بهرستی نه ته وه ییانه، نه ته وه ی ئیسلام به بنه ما وه رده گرن،
ئامانجی ژیانیشی بریتی ده بیته له وه ی سنوریک بو ئاره زووه خراپه کانی

نه فسی دابنیت، خۆی به رهو پیگه شتنی رۆحی ئاراسته بکات. خالیشم:
هر ئهم دهستورانهیه کهوا مرۆفایه تی به رهو به خته وهری ده بدن.
کتیبه کهی داخست و باسی له وه کرد که هه سوودی کاسپکاره کان له
لاوازی ئیمانیه به رۆزیه خشیی خوداوه سه رچاوهی گرتووه.

زۆر خوشحال بووم به وهی باسی له سه رچاوهی نه خوشیه کانی
چوارده ره کهم و کۆمه لگا کرد و هه روه ها ئا مازه ی به چاره سه ره کانیشیان
کرد. دواتر باسی له جۆرا و جۆری هه ریه ک له و کۆمه لگایانه کرد کهوا
به گۆره ی ده ستوره کانی قورئان و فه لسه فه ی بیدینی په روه رده بوون.
کتیبه کهی بو درێژ کردم. دوا ی ئه وه ی منیش که میک لاپه ره کانی
کتیبه کهم هه لدا یه وه: ”ده ییت منیش بیخو ئنمه وه” و خسته وه ناو
کتیبه خانه که.

– زۆر ماندوو بوون خاله گیان، که میک پشوو بدن، ده توانن بخه ون.
ئیدی دهسته کانیم گرت و له سه ر چیخه وه که ی رامکشاند. دوا ی ئه وه ی
که میک بیده نگ بوو، خالم بینی که خه و برد بو یه وه. به هیواشی له
ژوره که چوومه ده ره وه.

ئیدی تیگه شتم له وهی هه ل سوکه وته نه رینییه کانی ژیمان له وه
سه رچاوه یان گرتووه که به جوانی نه بو یه ته خو ئند کاری قورئان.

***

یهک دونیا خه لوز

له ریگا په کمان که وتبوو. له په له په به فر دهباری و بهم هویه وه
دهر کردنی ئوتۆمبیله که مان کاری نه کرده بوو. له گه ل شو فیږه که، سی
اورپئ بووین که واپیکه وه له کاره که مان ده گه راپینه وه. ئه و به فره خیرایه ی
باری، له پرئکدا ریگا که ی لی داخستین. ئوتۆمبیله که مان به رده وام
نه رته ناشی ده کرد. ئیدی شوینه واری ئه و ئوتۆمبیلانه ی له پیشمانه وه
پوشتن ونبوو بوون. هیچ ئوتۆمبیلیکیش له پشتمانه وه نه ده هات. هه ر
سیکمان له ئوتۆمبیله که دابه زین و ده ستمان کرد به پالپوه نان. ته نیا
چند مه تریک برده مانه پیشه وه. ئوتۆمبیله که به رده وام بوو له وه ی له
شوینی خویدا فهرته ناش بکات. هینده وزه مان سهر ف کردبوو برستمان لی
برابوو، تاره قمان دهر دابوو. ناچار بو ئه وه ی که میک پشوو بدهین له نیو
ئوتۆمبیله که دانیشترین و گه رمییه که یمان هه لکرد.

جگه چاوه روانیی فریا گوزاریی ریگا وشکانییه کان، چاره یه کی ترمان
له برده مدا نه بوو. کاتیک له نیو ئوتۆمبیله که دانیشترین نیو کاتر میتریک
تیه ری. تیگه شت بووین له وه ی که ناتوانین له ریگه ی پالپوه نانه وه
ئوتۆمبیله که مان بگه یه نینه به رزاییه که ی به رده ممان. به رزی به فره که
نزیک نیومه تریک ده بوو. هه روه ها نه مانده توانی به پی بگه ریینه وه

ماله کانمان. له بهر ئه وهی ئۆتۆمبیه لکهش له ئهستۆی ههه سیکمان بوو، نه مانده توانی له ویدا جیبهیلین. له هه مووماندا ههستی برسیتی سه ریهه لدا. ئه و نانه وشکه ی له نانی نیوه رۆ مابوو یه وه، له نیو خۆماندا به شمان کرد و خواردمان. گهر جاری جاران بوو یه له بهر ئه وهی نانه وشکه بوو، فریمان ده دایه ناو ته نه که ی خۆ له وه. به لام کاتیک هیچ نیعمه تیکت له بهر ده ستدا نییه، ورده نانی ش نرخ ی خۆی هه یه. به و شیوه یه له ناوه راستی رینگه که گیرمان خوارد بوو. ئیدی ئه گهری ئه وهش نه مابوو ئۆتۆمبیلێک بیه سه ر رینگه که مان و بمانییت. چۆ له وانیه ک بوو جنۆ کهش رینگه ی تی نه ده که وت. و ابزانم له و رینگه یه ته نیا ئیمه مابووینه وه. ناوه وهی ئۆتۆمبیله که مان هیشتا گهرم بوو. به لام شو فیره که گوتی گهر به م شیوه یه کار به ئۆتۆمبیله که بکه ین به نزی نه که ی ته واو ده بییت. ده بییت هی نه دی ئه وهی بکه ی نه وه ناو شار به نزی نی تیدا به یلینه وه. ماوه یه کی تر له نیو ئۆتۆمبیله که ماینه وه، به لام له بهر ئه وهی وه ستابوو، ناوه وهی سارد بووه وه. ئه و به فره ی ده باری جامه کانی ئۆتۆمبیله که ی دا پۆشی بوو.

له ئۆتۆمبیله که دابه زین. له دارستانی که نار رینگه که دارمان کۆ کرده وه بۆ ئه وهی ئاگر بکه ی نه وه. ده بوو به م شیوه یه خۆ مان گهرم بکه ی نه وه و چاوه رپی ئه وه بین رزگارمان بکه ن. هه ولماندا دار کۆ بکه ی نه وه، به لام له بهر سه رما که ده ستیشمان خه ریک بوو ده یبه ست. ده ستمان بۆ هه ر دارێک ده برد به پیسته که ماندا دنوسا. ره شه با و کرپوه له هه موو لایه که وه لوریان ده هات. چه شنی ئه وهی هه ریه ک له داره کان فیکه لیبدن. تاریکی ئه و ناوه له رینگه ی سپی تی به فره که وه رۆشن بوو بووه وه. داره کۆ کراوه کانمان له سه ر یه ک هه لچنی. چه رخی شو فیره که مان که وا جگه ره ی ده خوارد، بۆ یه که م

چار به كهلكی شتیك هات. ته نانهت تاگر كردنه وهش كاریکی سهخت بوو. خه ریک بوو غازی چه رخه كهش ته واو ده بوو. به لام پارچه خورییه کی چه وری ناو ئوتو مبیله كه مان سوتاند و سه ركه وتین له وهی گر به ریدهینه داره كانیس. سه ركه وتین له وهی تاگریکی گه وره بکهینه وه. به لام سه رمایه کی وه ها هه بوو، كاتیك پی شه وه مان گهرم ده كرده وه، پشتمان سه رمای ده بوو. كاتیك پشتیشمان گهرم ده كرده وه پی شه وه مان سه رمای ده بوو. به شیویه کی به رده وام دارمان ده خسته ناو تاگره كه وه و ریگه مان نه ده دا تاگره كه بكوژیته وه. نه مجاریان پییه كانمان سه رمای بوو بوو. خه ریک بوو پوته كانی پیمان ده سوتا هینه قاچمان له تاگره كه نزیك كرد بوو یه وه. ده بوو به رده وام تاگره كه به گه شاهی بهیلینه وه. ته و دارانه ی كو مان كرد بوو نه وه به شی نه ده كرد. ئیدی به رده وام خو مان به نیو به فره كه دا ده كرد و دارمان هه لده گرتنه وه. دوزینه وهی دار كاریکی زور سهخت بوو. كاتیك هه ولی ته وشمان ده دا لقی دازیك بشكینین، له سه رماندا ده ستمان به و شوینه وه ده نوسا. كاتیك خه ریک بوو رهق ده بووینه وه، یه كسه ر پامانده كرده وه لای تاگره كه و خو مان گهرم ده كرده وه. له م نیو نه ده دا هه ولدانمان بوو كو كردنه وهی دار، به ته واوی برسیی كردین. گهر كه میك خواردنمان پی بووایه، رهنگه مانه وه له و ریگه یه چه رکی خوشیشی پی بداینایه. به لام له م سه رمایه دا، زور بیری ماله گهرمه كانی خو مان ده كرد. یه کیك له هاو ریكانمان گوتی:

- رای چند خوش بوو نیستا له مالیکی گهرم له سه ر گازی پشت لینی پال بکه و تمایه. به م شیویه خدیالی كرد. هاو رییه کی ترمان:

- چند خوش بوو له مالیکی گهرم دا چا و کیكم بخواردایه. نه وی تریشیان:

- شۆریایه کی گهرم له مایکی گهرمدا، بایى هه موو شتیکه.
شۆفیره که شمان:

- به ته مابووم نه م ئیواریه ماسی له سه ر خه لوز بېرژینم، به نسیب نه بوو،
چهند خو ش ده بوو له گه ل چا و زه لاته بمخواردایه. منیش:

- پشتیوان به خودا گهر نه مرین و رزگارمان بیته، سبهینی له
ماله گهرمه که ماندا هه موو شتیکی ده کهین، قه دری ماله کانمان ده زانین.
دواتر سه ر په رشتیاره که مان باسی له و شتانه کرد کهوا له وه رزی هاویندا
نه نجامیدابوون:

- ئۆتۆمبیلکه م له گهرماندا هه ماوه ی به رز بوو بوویه وه. له ریگا
گیرمخواردبوو، چهن دین کاتر می ر چاوه ری ئی نه وه م کرد سارد بیته وه. تۆ
سه یری کاری خودا ناکه یت، وه رزی هاوین نه وه حالمانه و ئیستاش له م
وه رزی زستانه له چی حالیکداین.

هاویرییه کی تریشمان باسی له وه کرد که له گهرمای وه رزی هاویندا
نه یو ئراوه پییه کانی بخاته سه ر لمی که نار ده ریا که. یه کیکی تریش له
هاویریکانمان به م شیویه هه لسه نگانندی کرد:

- سوتانی گهرما و په قبوونه وه ی ناو سه رما کتومت له یه کتری ده چن.
گهرمای زۆر ده تسوتینیت و سه رمای زۆریش په قت ده کاته وه. (الله) نه م
دوو هیزه ی به مرو فه کان به خشیوه هه تا سوودی لی بینن. هه زه رته ی
ئیه راهیم کاتیکی فریدرایه ناو ئاگره که وه خودا به ئاگره که ی فه رمو
"نه ی ئاگر به شیویه ک سارد ببه وه کهوا ئیه راهیم سه لامت بیتا"، به م

ئۆپە فەرمانى بە ئاگرە كە كەردوو. گەر خودا فەرمانى "سارد بېهە" كە
بە ئاگرە كە بىكردايە، ئەمجارەيان لە سەرماندا رەق دەبوو. كاتىك
فەرمانى سەلامەتى بە ئاگرە كە دەكات، بۆ ئەوئە سارد بوونەو كەشى
رەقى نە كاتەو.

هاورپە كى تىشمان باسى لەو كە خۆر هەموو رۆژىك دونیا
گەرم دەكاتەو، بەلام مەرقە كان ئەم نىعمەتەى پەروەردگاربان فرامۆش
كەردوو. نمونەى كى هەنایەو:

— تەنیا بۆ ئەوئە ئەو گەرمىيە بەدەين بە زەوى كەوا خۆر لە يەك
رۆژدا دەبەخشىت؛ پىوست بەو دەكات هەندەى هەموو دەرياكانى زەوى
غاز، هەندەى هەموو شاخەكانى خەلوز، هەندەى هەموو دونیا دارمان
لەبەردەستدا بووایە هەتا لە رېگەيانەو وزەى يەك رۆژى خۆرمان
دەستبەوئە و گەرمى بەكەينەو.

هەر بەراستى ئەوئەمان فرامۆش كەردبوو كە خۆر نىعمەتە. گەر خۆر
دونیاكەى ئىمەى گەرم نە كەردايەتەو ئەمان نە دەبوو. هەموو بەيانىيەك
كاتىك خۆر هەلدەت، ئىمە وەها بىر دەكەينەو كەوا ناچارە بەوئە
هەلبەت. هەندە بوونەو رۆكى بىسفەتەين سوکايەتى بە فرمانبەرئىتى ئەو
خۆرەش دەكەين. وەك مەرقە لە نىو بىباكى و بايەخپەنەدانى خۆماندا
لاوازى خۆشمان لەبىر دەكەين. هەربۆيە لە كاتى نەبوونى نىعمەتەىكى
رەك خۆر كەوا چەشنى سۆباى دونیاكەمانە، باشتر لە نرەكەى
ئەگەشتەين.

دەمەو بەرەبەیان سایە قەیە کی زۆر سارد بوو، بەلام دواى ئەوەی بەیانی
بوویەو، وێرای ئەوەی خۆر دەرنە کەوتبوو، بەلام سەرماکە کە مەبوویەو.
مادام بەیانی بوو ئەو کەواتە خۆر هەڵهاتوو. بەلام ئیئە نەماندەبینی.
کە شۆهەواکە نە کرابوویەو، شۆفێرە کە مان گوتی:

— گەر خۆر زەوی گەرمتە کردایە ئەو هەر گیز خواردنمان دەستەدە کەوت،
هەر بەراستی بە بەلاش دەژین. تەنیا لە پیناوە ئەوەی کە میک خۆمان
گەرم بکەینەو، چوار کەس هەتا بەیانی خەریکی دارکیشان بووین و
ماندوو بووین. بەلام دیسان گەرمان نەبوویەو، لە دلی خۆماندا گۆتمان
گەر دەسەلاتی خودا نەبوایە ئیئە چیمان بکردایە.

نزیکی کاتژمێر نوو بوو لە دوورەو غەلبە غەلب دەستی پیکرد. لە
کووتاییدا کۆمەلە گریڤەرێک دەر کەوتن. یە کسەر ئیشمان بە ئۆتۆمبیلە کە
کرد و بەرەو ماله کانمان کەوتینە ری. بەلام بیخەوی و ماندوویەتی وێرانی
کردبووین. سەرماى ئەو شەو دەموچاو و گوێکانمانی تەزاندبوو. بە
هۆی سوتاندنی دارەکانەو هەموو گیانمان رەشەلگەر ابو و بۆنیشمان
لیدەهات. کاتیەک گەشتینە ماله و نزیکی نیوەرۆ بوو. کاتیەک خۆر
بە دەموچاوە شیرینە کە یەو خۆی پیشاندا، هەموو لایەک گەرمی
بوویەو. نە دوو کەلی هەبوو نە رەشی. ئیئە بۆ بەردەوامیدان بە ئاگریکی
بچکۆلەش ماندوو بوو بووین. بەلام لەو تەهی خۆر هەڵهاتوو، هەموو
لایەک گەرمی بوو ئەو. هەم بی ئەوەی هیچ کام لە ئیئە خۆمان
ماندوو بکەین. هەربۆیە چەندە شوکرانە بژێری ئافرینەری خۆر ببین کەوا

چەشنى سۆبى دۇنيايە كەمانە، ھېشتا ھەر كەمە. ئىستا ئەۋەى دۈيىنى
 شەو بەسەرمان ھات و ك خەيالى لىھاتوۋە. كاتىك گەشتمە مائەۋە
 سېلىتە كە ئىشى دە كەرد. لە پىناو ئەۋەى سېلىتە كەمان بەدرىزايى زستان
 كار بىكات، يەك دۇنيا پارەمان دەدا. ئەمە لە كاتىكدايە گەرماى خۆر
 بەبەلاشە. دۋاى ئەۋەى شۆربايە كى گەرمم خواردەۋە و ھاتمەۋە سەرخۆم،
 كەمىك زىندوۋ بوومەۋە. ئەو چايە گەرمەى كەردم بەسەرىشيدا بايى ھەر
 ھەمروى بوو. بابەتى ئەو گەرمايەى لە خۆرەۋە دەھات بو ژيانى مرؤف
 و گەشتى گەرمىيە كەى بە رووى زەۋى، نەخشەسازىيە كى زۆر گەنگ
 بوو. گەر دوورى خۆر لە رووى زەۋىيەۋە كەمىك نىزىكتەر بووايە، ھەموو
 زىندەۋەرەكان دەسووتان. خۆ گەر كەمىكىش دوورتەر بووايە، ئەمجارەيان
 ھەموويان رەق دەبوونەۋە. ھەربۆيە دەبىت شوكرانەبژىرى ئەو پەرۋەردگارە
 بىين كەوا خۆرى لە دوورىيە كى رىكۆپىكى ۋەھا داناۋە بو ژيانمان
 گونجاۋە. ئافراندىنى خۆر نىعمەتىكە، رىكخستىنى دوورىى نىوان خۆر و
 زەرىش نىعمەتىكى جىاوازتر.

دراى ئەۋەى نوئىرى نىۋەرپۆم كەرد، بە مەبەستى ئەۋەى كەمىك
 بىخەم پالكوتم، سوپاسى ئەو پەرۋەردگارەشم كەرد كەوا ھەموو شتىكى
 بە گەرتەى پىداۋىستى ئىمە ئافراندوۋە. ئەۋە زۆر جوانە مرؤف ئەۋە بزائىت
 كە خارەنىكى ھەيدە. ئەو خاۋەندە، پىش ئەۋەى مرؤف بىتە دۇنياۋە ھەموو
 شتىكى بو داىين كەردوۋە. چەند خۆشە پەرۋەردگارنىكمان ھەيدە كەوا
 ھەموو پىداۋىستىيە كانمان بو داىين دەكات.

به زهیی

له ده رگای ژووری نه شته رگه ری چاوه رپیم ده کرد، ده مویست له و شتانه
تیبگم که پرویان دا. جاریکی تر له وه تیگه شتمه وه که هستی به زهیی
چنده به هیزه. له سایه ی هستیکی له م شیوه یه وه یه مروف ده توانیت
له چاوترو کانیکدا ده ستبهرداری ژیانی خویشی بییت. به تایبته هستی
”به زهیی دایکان“، له وه ته ی هم حهیرانی هیز و نه فسونی هم هسته ی
دایکانم. هه ر کاتیک دایکیک و بیچوه که ی به یه که وه ده بینم، هست به وه
ده کم که هموو دنیا پره له به زهیی.

وه ک که سیک که وا درکی به هیزی هم هسته بر دووه، هه رده م به
حهیرانییه وه له ره هندی خوشه ویستی نیوان هاوسه ر و کوره کم ده روانی.
بیرمه نه و کاته ی تازه کوره کم له دایک بووبوو، هه ر هینده ی دایکی
له نامیزی گرت، یه کسه ر زیر بوویه وه!

هاوسه ره کم هه تا کوره که ی هیئایه ته مهنی چوار سالان، فیدا کارییه کی
زوری کرد. گه ر شه و بگریایه یه کسه ر له جیگه که ی ده رده پهری، به
راکردن ده چوه مه تبه خ و شیر ی بو ده گرته وه و بو ی ده هیئا. به لام من
توره ده بووم به وه ی خه وه کم لیتیک چوه. به لام دایکی گوئی به بیخه وی و
ناره حه تییه کانی تریش نه ده دا. نه و کاته ی کوره که شمان نه خوش ده که وت،

زۆر جار شایهتی ئەو بووم کە چەندین پوژ خەوی لێنە کەوتوو. کاتیک سەیری هاوسەرە کەم دەکرد، هەردەم ئەو بەدی دەکرد کە بەزەیی چەندە هەستیکی ناوازیە. بەلێ، ئیستا بیچارە لەبەردەم دەرگای ژووری نەشتەرگەری چاوەرپی دەکەم، پیر لەو دە کەمەو کە ئەم هەستە منی بەلکیشی ئێرە کردوو چۆن ئاراستەیی بە تەواوی ژیانم داو.

تازە خەریک بوو دەچووینە مانگەکانی بەهارەو. مەپە گوێکەرپیلانە کەمان کەوا ئەو زۆری خۆشەویست نزیک بوو لەوێ بەرخیکی بییت. باسی حالی مەپە کەم بوو شوانە کە کرد و گوتم وریابە ئەم مەپە لە شاخ جێنەمییت! ئەم مەپە بوو من زۆر گرنگە. لە کاتیکدا زۆریک لە مەپەکانم فرۆشتبوو، بەلام هەرگیز بیرم لە فرۆشتنی ئەو نەکردبوو. بەرخی بەهیزی لێ دەزا، بەرخەکانیشی خرتەلە دەکرد، شیرینکی زۆریشیان هەبوو. بیرمە لایەنی کەم پانزە بەرخم لێو دەستکەوتبوو. ئازەلێکی زۆر دەگەن بوو. هەندیک لە بیچوووەکانی ئەوم وەک کەل بەکار دەهینا.

ئیوارە کاتیک چومە لای شوانە کە هەتا مەپەکانمی لێ وەرێگرەمەو ئەوێ لێی دەترسام پووی دابوو. چاوم هەر بە دواي ئەودا دەگەرا. گوێکەرپیلە دیار نەبوو! لە دلی خۆمدا گوتم گەر لە شاخ بەرخە کەمی بووینت ناتوانیت بەجیبهیلێت. گومانم نەبوو لەوێ لە شاخ جێماو. بەو شەوێش نەمدەتوانی بچم و بە دوایدا بگەرێم. بە هەزار حال پوژم لێبوو، لە گەل دەرکەوتنی یە کەم تیشکی خۆر، شوانە کەشم لە گەل خۆم برد و دەستمان کرد بە گەران بە دواي گوێکەرپیلەدا.

کاتیگ ئەومان دۆزییهوه، دیمه نیککی تۆقینەر چاوه پرسی ده کردین. بهرخه که ی له دایک بوو بوو، تازه ههستا بوو به سهر پرسی. لهو ناوه دا باعه باعه ی بوو، به لام دایکه که ی گورگ خوار دبووی! له ریگه ی ئەو ههسته به هیزه ی به زهیی که وا خودا پییبه خشیبوو دلی نه هاتبوو پیچوه که ی به جیهیلێت و بهو هۆیه وه له رانه که جیا بوو به وه و چاودیتری کردبوو. به لام له کو تاییدا گورگ خوار دبووی. له بهر خاتری ئەو، بهرخه که ییم له باوهشی خۆمدا به خێو کرد و گه وره م کرد.

له ماله که ی گونده که ماندا سه گیکی جوانمان هه بوو. ریگ چوار توتکه ی لی که وتبوو به وه. خاله شوکری دراوسیمان رۆژیکیان گوتی "من حهزم له م سه گه یه، گهر توتکه ی تری بوو، ده بیته دانیه کیان بده ی به من"، منیش ههستی به زهیی سه گه که م نادیده گرت و گوتم: "باشه".

ههر به راستیش کاتیگ توتکه ی تری لی بوو، دانیه کم لیدا به خاله شوکری. به لام سه گه که ههتا به یانی ده کروزایه وه. منیش له گه ل سه گه که خه م خوارد و ههتا به یانی نه متوانی به خه م. ههر هینده ی خۆر هه لات، یه که م نیشم ئەوه بوو چووم توتکه که م له مالی خاله شوکری هینایه وه بو سه گه که مان. به لیانی ئەوه شم پیدا که گه وره بوو پییبه دم و به م شیویه دلی ئەویشم دایه وه. کاتیگ توتکه م هینایه وه، سه گه که هینده دلی خۆشبوو ههر مه پرسه. خه ریک بوو قاچه کانی ده لیسامه وه. جاریکی تر له وه تیگه شتمه وه که ئەو ههستی به زهیییه ی خودا به دایکانی به خشیوه، بی جیاوازی ئەوه ی سه ر به چ ره گه زیکن، ههستیگی زۆر به هیزه. سه ر کردنی مریشک و جوجه که کانی چه ندین کاتژمیتری لیده بردم. مریشکه که مان به وتنه وه ی "گد، گد" جوجه که کانی بانگ ده کرده لای خۆیی و خواردنی

بیده دان. گهر مندالیکیش له جوجکه کانی نزیک ببوایه ته وه، باله کانی
فش ده کرده وه و وه های پیشان ددها په لاماری ددها و هه ولی ترساندن ددها.
ته نانه ت هیرشی ده کرده سهر نازه لگه لیک که وا له خویشی گه وره تر بوون.
گهر به نازه له که شی نه ویرایه، نه وا دهستی به گاره گار و هاتوهاوار ده کرد
و نه و ناوهی دهینایه سهر خوئی.

پوژیکیان دیسان گارهی دههات و نه و ناوهی هینابوویه سهر خوئی.
چوممه دهره وه و سهیریکی حه وشه که م کرد، به هه لفرینه وه هیرشی ده برده
سهر سه گی دراوسی که مان. له ریگه ی بال و چنگ و دهنوکیه وه هه ولی
ددها سه گه که دوور بخاته وه و نه هیلیت جوجکه کانی ببات. سه گه که ش
سهری سورما له وهی توشی چی بووه و فسی دادا. دواى نه وهی
میشکه که هیرشیکی تری کرده سهر، سه گه که گازیکی له قورگی
گرت. میشکه که بیگیان که وته زهوی. جوجکه کانی رزگار کرد بوو،
به لام خوئی گیانی ددها. رامکرد به لام رزگار کردنی کاری نه کرده بوو.
تدیا په له قازدی ده کرد. به م شیویه جاریکی تر شایه تی نه وه بوومه وه
که چون دایکیک گیانی خوئی ده خاته پیناو پاریزگاری بیچووه کانی،
له گدل هیزی نه وه ههستی به زهییه خودا به دایکانی به خشیوه.

کاتیک له گوند بووم، هه موو کاتیک سهیری نازه لانم ده کرد له
کاتی زاینیاندا. دواى نه وهی بیچووه که بیان ده بوو، به به زهییه کی دایکانه وه
دهستیان به لیسانه وهی بیچووه که بیان ده کرد و وشکیان ده کرده وه. دواتر
کاتیک بیچووه که دهیوست ههستیته سهر پی، به لوتیان پالیکیان پیوه
دهنا و یارمه تییان ددهان له وهی بکه ونه سه رپی خویان. مانگا کان به گشتی،
ته نانه ت گهر به سترایتیشن وه به رده وام چاودیری گویزه که کانیان ده کرد و

دهیانبۆراند. تهنا ته گهر ببرانایه بۆ له وه پاندنیش، له کاتی گهرانه وه به
 ڤا کردن دههاتنه وه لای بیچوهه کانیان. کاتیگ دههاتنه وه ناو ناخوره که،
 دهیانبۆراند و بیچوهه کانیان بانگ ده کرد. شهو دیمه نهشیان منی مهست
 ده کرد کهوا گۆرزه که کانیشیان له بانیزه که وه به دهنگیگی ناسکتر له
 بۆره کهی دایکیان، وه لامیان ده دایه وه.

یه کیگی تر له و دیمه نانهی کهوا زۆر کاریگهر بووم پیی بریتی بوو
 له به ره لا کردنی به رخه کان بۆ نیو رانی مه ره کان. به رخه کان ڤایانده کرد
 و له نیو پینجسه د سهر مه ردا دایگی خویان ده دۆزییه وه. مه ره کانیش
 هه ندیک جار ڤیگه یان به و به رخانه نه ده دا کهوا به هه له گوانی دایکیگی
 تریان ده گرت. به رخه کهش له کۆتاییدا دایکه کهی خوی ده دۆزییه وه.
 کاتیگ به رخه کان بهر ده درانه ناو رانی مه ره کانه وه، له ماوهی 5
 خوله کدا ته پوتۆزیک هه لده ستا چاو چاوی نه ده بینی، به لام به رخه کان
 دیسان دایگی خویان ده دۆزییه وه. سهیر کردنی شه م کاتی به یه کشاد بوونه وه یه
 به لامه وه خۆشترین کاتی دونیا بوو.

جاریکیان شه سپیکم بینی ده گریا به سهر بیچوهه کهی کهوا به
 مرداره وه بووی له دایک بو بوو. ڤۆژیکیان مندا لانی گونده که مان یاریان
 به بیچووی قه له ره شیک ده کرد که هیشتا فیری فرین نه بوو و منیش
 ڤیگرم لی کردن. دایکه کهی به چوارده ورماندا هه لده فری و وه های
 پیشان ده دا که هیرشمان بۆ ده هی نییت. دو اتر بیچوهه که یمان خسته وه ناو
 هیلانه کهی. دایکه کهش به دهنگی "گاک، گاک" خۆشحالی خوی به
 هاتنه وهی بیچوهه کهی ده رده بری.

لە كاتىڭدا من بىرم لەمانە دەكردەو، دەرگاي ژوورى نەشتەرگەريە كە كرايەو. يە كسەر پامكردە لاي پزىشكە كە و وتم ”جەنابى دكتور ھاوسەرە كەم ھالى چۆنە؟ چاك دەبىتتەو؟“.

پزىشكە كە باسى لەو كە پەراسوۋە كانى ھاوسەرە كەم شكاو و بە سىيە كانيدا چەقيو و باسى لە چەند شكاو يە كى تىش كەرد. وتى دوعاي خىرى بۆ بگەين بۆ ئەو ھى لە چاودىرى ورد دەرىچىت. لەوئىدا پروخام، جگە لە سەبر و دوعا كەردن چارە يە كى ترم نە ما بوو.

بىرى ئەو پروداو ھم كەوتەو كەوا ئىمە ي پەلكىشى ئەم نە خو شخانە يە كەرد، سەرلە نوئى بە تەواوى ئەندامە كانى جەستەم ھەستەم بە ھەمان نازارى نەو كاتە كەردەو.

لە گەل ھاوسەر و كورە كەم پىكەو بە سواری تراكتورە كەمان پۇشتبوو بۆ كىلگە كەمان. ھەم سەيرىكى دەغلە كەمان دە كەرد، ھەم پىكەو لەوئى نانىكمان دەخوارد. كاتىك ھاوسەرە كەم بۆ ھىنانى ئا و ھەستا، لە پرىكدا كورە چوار سالانە كەم لە چا و ديار نەما. كاتىك سەيرى نەملاوام كەرد، لە پرىكدا چاوم كەوتە سەر تراكتورە كە. كورە كەم لەسەر تراكتورە كە دانىشتبوو! فرىاي ئەو نە كە وتم بلىم كورم گىرە كە نە خەيتە بۆش و خلورى بگەيتەو، تراكتورە كە دەستى بە جولە كەرد. من كەمىك لە دوورەو ھووم، بەو ترسەو دەستەم بە پاكەردن كەرد.

له پرێکدا هاوسهره کهمم بینی که وتی "وای کورپه کهم!" و خۆی فرێدایه بهردهم تراکتۆره که! له پێشهوه شانی دابوویه بهر تراکتۆره که و دهیویست بیوهستییت. مه حال بوو بهو لاوازییهی خۆیهوه ئهو تراکتۆره زه به لاهه بوهستییت. دواتر وازی نههینا و هه لئهات، خۆی خسته بهردهم تایه کان. ههه تایه پێشهوه، ههه تایه دواوه بهسهریدا رۆشتن. تراکتۆره که بهم هۆیهوه خاو بوویهوه. کاتییک بهردیک هاته بهردهمی و گیرسایهوه، منیش گهشتمه سهریان. یه کسه له بۆش لامدا و گیره دهستییه کهم راکیشا و کورپه کهم داگرته خوارهوه. کاتییک گهشتمه سهر هاوسهره کهم زۆر به خراپی بریندار بووبوو. زۆر نارپهحت هه ناسهی بو دهره. وێرای ئه مهش، بهدهم نالینهوه "رۆله کهم موسته فا" هاواری ده کرد. یه کسه به پاسیکی بچکۆله گه یاندمانه نه خوشخانه. ته نانهت که له رینگاش دهرۆشتین لیم ده پارایهوه: "گهر منیش مردم ئاگات له موسته فاییت!". ئیدی خۆم پینه گیرا و له هه نسکی گریانم دا. هاوسهره کهم ته نانهت له کاتی گیانه لاشدا هه ر بیری له کورپه کهی ده کردهوه.

خه سوشم هه واله کهی پینگه شت بوویهوه. له ترسی له ده ستدانی رۆله کهی هه لده له رزی و به ناچاری له بهردهم ژووری چاودێریی چرپا چاودێری ده کرد. به مه بهستی ئه وهی که مییک له ناسۆره کهی کهم بکه مه وه چومه ته نیشتییهوه. گویم له دلێ بوو که به په له لئی ده دا، به سه رمدا کهوت و گوتی "کچه کهم له کوپیه؟". خه ریک بوو پارچه پارچهی ده کردم. چه شنی ئه وه بوو بلیت "نه وتوانی رۆله کهم پاریتیت". کاتییک گوتم "دایکه هیچ نه بووه، مه ترسه، به پشتیوانیی خودا چاک ده یته وه!" که مییک هیور بوویهوه. "زاوا کهم، کورپه کهم، کچه کهم چیی لیهاتووه؟"

دییوست شهوه بزانیټ که چیی لیټاتووہ. کاتیټک له سہر کورسییہ ک
دانیشتین، پروداوہ کہم بو گپرایہوہ. به گریانہوہ قسہیہ کی کرد کہوا له
ناخمہوہ برینداری کردم: ”من بو رؤلہ کہم دہسوتیم، ئەویش بو رؤلہ کہی
خوی دہسوتیت!“.

کاتیټک له بہر دہم ژووری چاودیټی چر دانیشتبووین، جموجولہ کانی
ژوورہوہ زیاتر بوون. کاتیټک پزیشکہ کہ ہاتہ دەرہوہ، زور شلہ ژاو و
خەبار دیار بوو. گوتی ”خۆتان خوٚش، نہمانتوانی خوٚنبہربوونہ کہی
بوہستین!“ . خەسوشم ہەر له شوینی خوٚیدا تلیسایہوہ.

ہاواری لیټہستا ”وای رؤلہ جوانہ کہم، مردیت پیٚش ئەوہی تیټر له
گەنجیتیت بخویت!“ . منیش نہمدەزانی چی بکہم.

کاتیټک ہاتمہوہ سہر خوٚم، خوٚم رادہستی خودا کرد و ہہولمدا
بہتہوہ کولہوہ پروبہ پرووی پروداوہ کہ ببمہوہ. خوٚم کوٚ کردہوہ، رپکارہ کانی
جەنازم نہنجامدا، تەرمی ہاوسہرہ کہم بردہوہ گوندہ کہمان.

له کاتی بہ خاکسپاردنی تەرمہ کہیدا ہەر دہ گریام. ئەم دایکہ قارہمانہ
کہوا بەرگہی ہزار فیدا کاریی گرت ہەتا کوټرہ کہمان ہینایہ تەمەنی
٤ سالی، سالی نہ کردہوہ لەوہی ژیانی خوٚیشی فیدا بکات.

دہی نہو خودایہی ئەم ہہستہ بہہیزہی دروست کردوہ، ہەر خوی
دەزانیټ کہ چەندہ بہبەزہیی و خاوہن مەرحەمەتہ. بیټگومان پەرورد گارمان

کهوا رپه حمان و رپه حیم و خاوهن بهزهییه، به هۆی ئەم بهزهیی و رپه حمه تهیهوه،
بهنده کانی ههروا به رزیوی له نیو خاکدا جیناهیلێت. کاتیک بیرم له مانه
کردهوه کهمیک ئاسووده بووم.

خه سوم هینده خه مبار بوو، کاتیک چوومه سهردانی وهک ئەوه بوو
دلی له منیش شکایت. هیچ قسهی له گهڵ نه کردم. وهک ئەوهی بلیت
"کچه کهمت نه پاراست" سهیری ده کردم، زوو زوو به چاوی پر فرمیسکهوه
باوهشی به کوره کهمدا ده کرد و ماچی ده کرد، له رینگهی خوشهویستی
نهوه کهیهوه دهیویست خه سه رهتی رۆله کهی خۆی له یبر بکات.

دوای ۳ مانگ ئەو ژنه داماوه چیدی بهرگهی ئەو ئازارهی نه گرت
و مرد. بێگومان ئەمهش به تهقدیری پهروهرد گارمان بوو. ئیستا ههموو
رۆژیک دوعا بۆ ئەو دوو دایکه ده کهم کهوا نمونهی بهزهیی بوون، له
پهروهرد گار داواکارم له ئاخیرهتا پینگهیه کی بالایان پێدات.

به تێپه رینی کات، بیرم لهوه کردهوه که پهروهرد گارم زۆر زیاتر لهوا
خاوهن بهزهیی و مهرحه مهته و بهم هۆیهوه سوکنایی به دلمدا هات. ته نه
هیوام ئەوهیه پهروهرد گارم به هانامهوه بیت کهوا ببه باوک و دایکی ئە
رۆلهیه مان کهوا له سۆز و بهزهیی دایکی بیهش بووه. واته ئەو رۆلهیه
کهوا دوو دایک له پیناویدا ژیانی خۆیان فیدا کردووه، بهو شیویه پهروهرد
بکهم که دایکی دهیویست...

پازی خەوہکە

لە ئەرکیکی نوێ دامەزرێنرابوو، ناسنامە یە کیش بە یەخە کەمدا
مەلۆسرابوو. لە کارتە کە نوسرابوو پشکنەری گشتی. ئەرکی پشکنینی
تەواوی دامودەزگا کانی دەوڵەت بە من سپێردرابوو. ھەربۆیە رووم لە
ھەر دەزگایە ک بەکردایە، دەرگا کانیان بۆ ئاوەلا دەکردم. تەنانەت زۆر
بەئاسانی دەمتوانی پشکنین بۆ نھینیتترین دۆسیە کانی بەکەم. وە ک
ئەوی ھەموو پێداویستیە کانم بۆ دابین کرابوو، دەمتوانی بە ئارەزووی
خۆم پلانسیزیش بەکەم. کە قسە یە کم دە کرد دووبارەم نە دە کردەوہ. چەشنی
پاشاکان بووم، وە ک ئەوہ بوو تەواوی دەسەلاتە کانی ئەوانم پێدراپیت.
بە ناوی دەوڵەتەوہ لە ھەر دەرگایە کم بەدایە بۆم دە کرایەوہ. تەواوی
فەرمانبەرە کانییش داوکاریە کانیان جیبە جی دە کردم.

تەنانەت دەسەلاتی پشکنینی دامودەزگا ئەمنی و سەربازیە کانیشم
پێدراوو. تەواوی سەربازە کان سلاوی سەربازیان لێ دە کردم. پشکنینم بۆ
دامودەزگا کانی دەوڵەت دە کرد و وتارم بۆ دە دان. چارەسەرم پێشکەش
دە کردن و ھەولی ئەوہم دە دا بە سەر کیشە کاندایا بێم. وێرایی تەواوی
ئەو دەسەلاتە ی ھەمبوو، خۆیشم دە بوو کتومت فەرمانبەرداریی یاساکان
بەکەم. ھیچ ئیمکانی ئەوہم نە بوو بە شیوہیە کی نایاسایی مامەلە بەکەم.

کهسیکی زۆر ناودارم لێدهرچووبوو. بهرپۆهبردن و ئاراسته کردنی کارهکان به دهست من بوو. دهسهلاتیکی لهو شیویه کێ بهختهوهر ناکات؟ ... منیش خووشحال بووم بهو حالهم... سنگم دهردهپهپراند و ههنديک جاریش خۆم گیف ده کردهو و ههولێ ئهوهم ده دا هیزی خۆم پیشان بدهم. کاتیکی به وبقارهوه سهیری راست و چهپی خۆم ده کرد، ههنديک له فرمانبه رهکان ده ترسان و دهستیان ده کرد به ههله رزین. چونکه له ریگی ههستی ئهوه هیزه هه مبهوو، فشارم ده خسته سهر فرمانبه رهکان. چه شنی ئهوهی ههر خۆم خاوهنی هه موو دهسهلات و فرمانبه رهکانیش بم. ئه مهش له کاتیکی بوو نوینه رایه تیی دهسهلاتی دهوله تم ده کرد، ئه وهم له بیر ده کرد کهوا له کوتاییدا منیش مرۆقیکی کۆله وارم گهر ئهم دهسهلاتانه یان پینه دامایه.

کوتایی هه فته کاتیکی کارته کهی یه خه م داده کهنه، ده بوومه وه به مرۆقیکی ئاسایی. وه ک ئه وهی کهس ریزی لینه ده گرتم، کاره کانیشم به ئاسانی بو نه ده برا بهرپۆه. ته واوی هونه ره که م لهو کارته دا بوو کهوا پشکنه ری لی نوسرابوو. هه ربۆیه زۆر به جوانی پارێزگاریم له م کارته ده کرد کهوا ئهم هه موو هیزه ی پیدا بووم. کاتیکی ئه وه کارته م هه لده واسی ده بوومه پشکنه ریکی گشتی کهوا نوینه رایه تیی هه موو خه لکی ده کرد. له ریگی ئه وه هیزه ی له دهوله ته وه وه رمگرتبوو، به سه ر هه موو کیشه یه کدا زال ده بووم. به لام ئاخ له ده ست رۆژه کانی پشوو! لهو کاته دا ته واوی ده سه لاته کانم لێ ده سه نه رایه وه. له ماله وه ته نانه ت هاوسه ره کهی خۆیشم سه رکۆنه ی ده کردم. لهو کاته دا له وه تیده گه شتم که منیش بوونه وه ریکی ها که زاییم!

که میک پوناکی خوی کردبوو به ژووره که مدا. چاوه کانم هه لولی و
هسدر چیخه وه کهم راست بوومه وه. هه ولما له و شتانه تیبگم که پرویاندا.
خه ریک بوو خه والووییه که به ریده دام.

وای خودا! نه وه هه مووی خه و بوو؟

خه ریک بوو نویژی به یانیم ده چوو. هه ولما نه و شتانه م بیر بکه ویتته وه
که وا بینیبووم. هیشتا له ژیر کاریگه ریی خه وه که مدا بووم که پشکنه ری
گشتی بووم. خه ریک بوو هاوار بکه م و بلیم: ”خزمه تکاره کان! دهی
نه عله کانم بو بهینن با دهست نویژیک بگرم“. بو نه وهی نه فسوونی
خه وه کهم لی نه شیویت، له گهل که سدا قسم نه کرد. هه ستام و به نیمچه
بیدارییه که وه دهست نویژم گرت. دواي نه وهی به خیرایی نویژی به یانم کرد،
بو نه وهی هه مان خه و بینمه وه دیسان خه و تمه وه. به توندی چاوه کانم
داخت، به لام بیهووده بوو، تازه خه وه که ته وار بووبوو. زور زورم له خوم
کرد هه تا خوم لی بکه ویتته وه. به نیمچه بیدارییه که وه کونتر و لیککی خوم
کرده وه: تو بلی خه و تبم، خه وه که دهستی پیکردیته وه؟ دواتر ئاگام له
خوم نه ما بوو.

نازانم چهنده خه وتم. به دهنگی منداله کان دیسان بیدار بوومه وه. چاوه کانم
نوقاره و گوی له خوم ده گرم. نه وه م به بیردا هات که وا هه مان خوم
نه دیوته وه. وای چهنده ناوازه بوون نه و شتانه ی له خه وه که مدا بینیبووم.
ته واری فرمانبهره کانی به رانبهرم ملکه چی فرمانه کانم بوون. نه گهرچی
له خه وه که شمدا دهسه لاته کانی ماله وه م له گهل نه ندامانی خیزانه که م به ش
کردبوو، به لام به ته واری دهسه لاته کانه وه پشکنه ری گشتی ده ولت بووم.

چیرۆک
کەمبێک نەبوو لەسەر و منەو دەسەلاتی زیاتری ھەبیت.

ھاوسەرە کەم دەیویست ھەلمبستینیت ھەتا بەرچایی بخۆم. بەلام من
ھێشتا و ھام ھەست دەکرد کە پشکنەری گشتیم. ھێشتا نەھاتبوومەو
سەر خۆم. لەسەر جێخەو ھەم دانیشتمەو و دیسان بیرم لەو شتانە کردەو
کە بینیبووم. کەمبێک توڕەش بووم. ھەزم دکرد ھاوسەرە کەم بخەم
زیندانەو کەوا بەراوەشانندەو بیداری کردبوومەو. وتم پشکنەری گشتی
چۆن دەبیت بەو شیوہیە لە خەو بیدار بکریتەو؟ بە ئەدای فەرماندەییەکی
سوپاوە گوتم: کەمبێکی تر لە خەو ھەلدەستم لاچۆ لەسەر سەرم!

– ئەری تۆ چیتە؟ ئەم ماوہیە زۆر ئەمرمان بەسەردا دەکەیت. خۆ
من خزمەتکارت نیم.

چاوہرپی ریزی لی دەکردم، لەوہش زیاتر گوتی ”خۆ من خزمەتکاری
تۆ نیم!“ دواي ئەوہی فلچەییەکی تری لیدام و گوتی ”ئیمە بۆ بەرچایی
بانگی دەکەین، کەچی ئەو خۆی بە پاشا دەزانیت“، ئیدی پێہ کانم
کەوتنەو سەر زەوی. لە گەل سەرکۆنەیی ھاوسەرە کەمدا لەوہ تیگەشتم
کە لە کویم. دواي ئەوہی یە ک دوو جار لە نیو جیگە کەمدا سوپامەو،
ئەمجارەیان چوومە گەرماوہ کەمان و دەستنوێژیکم گرت. کەمبێک
خەریک بوو دەھاتمەو سەر خۆم. ھەستم بە پەشیمانی کرد کەوا بەو
رەقیبە وەلامی ھاوسەرە کەم داہەو. دیسان بە ئەدای فەرماندەییە کەوہ
کەوا ھەزاران سەربازی لە ژێردەستدایە خۆم کرد بە مەتبەخە کەدا.

هه موو نه نامانی خیزانه کهم به مه بهستی خواردنی بهرچایی لهوی بوون. خانم هیشتا بۆلهی دههات. دایکم چهشنی نهوهی بلیی چی بووه، سهیریکی نهوی کرد، سهیری چاوه کانی منیشی کرد: شه پرتان بووه؟

هاوسه ره کهم: ”قاییله چی بیت! ئیمه نه فهنی بۆ بهرچایی ناماده کراو بانگ ده کهین، که چی نه وه که فرمانده نه مرمان به سهردا ده کات. من نه خه وتم بۆ نهوهی نانیکی خوش ناماده بکه م، که چی نه وه بهو شیویه مامه له م له گه لدا بکات. چهشنی نهوهی خزمه تکاری نه وه بم. کاک زیگری زۆر لیتان تورپه م” به م شیویه سه رزه نشتی کردم. کاتیک په رداخه کانی ناماده ده کرد، به تورپه ییه وه هه ر بۆلهی دههات. منیش به په شیمانیه وه:

”خانم تکایه، من له ژیر کاریگه ریی نه وه خه وه دا بووم که بینیم. تو نازانی له و کاته دا له چی حاله تیکی رپو حیدا بووم“. هاوسه ره کهم که میک هیور بوویه وه. له چاوه کانیانه وه نه وه ده خوینترایه وه که مه راقی خه وه کهم لیی داوون. کورپه کهم بۆ نهوهی کو تایی بهینیت به و گرژییه ی له نیوان من و دایکیدا یه گوتی: ”باو که دهی بو مان بگی پره وه، بزانی ن له خه وه که تدا چیت بینیه؟“.

نیدی تیگه شتم له وهی هه تا خه وه کهم نه گی پره وه که س ده ست ناکات به نان خواردن. هه ربویه دهستم کرد به گی پره وهی خه وه کهم. باس م له وه کرد که وا له خه وه کهم دا کرا بووم به پشکنه ری گشتی، ته واوی ده رگا کانی ده وله تم بۆ خرابوونه سه ر پشت، باس م له وه کرد که ده سه لاتیک ی به هیزی

لهو شیویه چهنده به چیژه. ههروهها باسم لهو بهرپرسیارتییه گه ورهیهش کرد
 کهوا ئەم دەسهلاته گه ورهیه خستبوویه سهرشانم. باسم لهوه کرد کهوا چهشنی
 پاشایه ک ژیاوم، تهواوی خه لک له خزمه تمدا بوون، ملیان بو که چ کردووم.
 باسم لهوه کرد که ئهرکی ناو خه وه کهم له روانگهی دهوله ته وه چهنده گرنگ
 بوو. کچه کهم: ”وای باو که گیان، ئەمه چ خه ویکه، دەسهلاتی زۆر زۆرت
 هه بووه.“ منیش به زهرده خه نه وه سهیری ده موچاویم کرد. چاوه کانیاں له سهرم
 بوو و منیش گوتم: ”شتیک بوو وه ک پاشایه تی و خه لیفایه تی، ته نانه ت
 دهسهلاته کانم هینده زۆر بوون، ئیستا هه ندیکیا نم بیرچوو ته وه. کاتیک دایکت
 بو بهرچایی بیداری کردمه وه، هیشتا له که شوهه وای ناو خه وه که ززگارم
 نه بوو بوو. خۆم وه ک سه روکی هه موو خه لکی ده بینی.“

ئیدی هه رکه س لای خۆیه وه دهستی کرد به شیکاری خه وه کهم.
 هاوسه ره کهم له چیککی لار کرده وه:

”به گم وا دیاره ده بیت به سه رو کوهیزران.“ منیش به پیکه نینه وه:
 ”دهی خۆ لای ئیوهش قسه م ناخوات، ئیدی چون ببه سه رو کوهیزران و
 لای خه لک قسه کانم بخوات.“ کچه کهم: ”وا دیاره ده بیت به پرئوبه ری
 فرمانگه که ت.“

من ده مزانی ته گه ریکی وه هاش له ئارادا نییه. له دلی خۆمه وه گوتم:
 ”لایه نی کهم پینج که سم له پیشه وه یه بو ئه وهی ببه به پرئوبه ر.“ دایکم
 لیکدانه وه یه کی تری کرد. له راستیدا گرنگترین شت به لای منه وه نه وه
 بوو که دهسهلاته کانی ناو خه وه کهم له ده ستداوه. وهها هه ستم ده کرد که

شتیکی زۆر گرنگم له دهستداوه. هیشتا سهرخۆشی ئه وه هه موو دهسه لاته
 بووم کهوا له خه وه کهدا پیمدرا بوو. به خشی نی دهسه لاتی پاشایه ک به
 فرمانبه ریکی دامای وه ک من زۆر کاریگه ری له سه رم دانابوو. باوکم
 که هه تا ئه وه کاته بیدهنگی هه لبرارد بوو له بهر خاتری ئه وه ی خوی
 نه خاته نیو بابه تیکی نیوان ژن و میرده وه گوتی: ”تۆ ئاگات له خۆت
 نییه، له راستیدا تۆ ئه وه دهسه لاتانه ت هیه.“

کاتی که ئه وه دهستی به قسه کردن ده کرد، هه موومان به بیدهنگی گویمان
 لیده گرت. باوکم به م شیوه یه بابه ته که ی پروون کرده وه:

”مرۆف له گهردووندا وه ک خه لیفه ئا فرینرا وه. ئه وه کارت ی پشکنه ری
 گشتیه ی له خه وه که شدا پیتدرا وه ”بِسْمِ اللّٰهِ“ یه. که سی که کهوا ”بِسْمِ اللّٰهِ“
 ده کات، ئیدی به هیزی خودا دهست به کاره کانی ده کات. ته وای ته نه کان
 گه به وای (الله) داویان لی بکری ت، فرمانبهرداری خواسته کانی مرۆف
 ده کن.

هه ر که سی که ”بِسْمِ اللّٰهِ“ بکات ئیدی پشتی به هیزی (الله) به ستوه و
 بهر شیوه یه جو له ده کات.

هه ر کاریگیش کهوا له دهستی کهیدا ناوهینانی خودای تیدا فه رامۆش
 کرایت، هیچ بوونه وه ریک یارمه تی نادات.

هه ر که سی که ”بِسْمِ اللّٰهِ“ بکات، له بهر ئه وه ی پشتی به هیزی (الله)
 به ستوه، ده توانیت به سه ر هه موو کاری کهدا سه ربکه ویت.

گڙوگيا و ٺاڙهه ڪانيس ڪتومت له مرؤف ده چن.

تؤوٽڪ ڪهوا دهيه وٽ له ڙير خاڪه وه سهوز ببيت، ”بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ“ ده ڪات و پهنا ده باته بهر نهو پهروه ردگاري په حمان و په حيمه. بهو هيڙه ڪمهه ڇويه وه، چهندين تن خاڪي سهرو ڇوي ڪون ده ڪات و ديته سهرو پوي زهوي. گهر پستي به هيڙي (الله) نه به ستايه، نه ڏيڻه تواني نه م ڪاره بڪات. خاڪ و تاشه به ردي په قوتهق ٺاسان ڪاريان بو نه ده ڪرد. په گيڪي ناسڪي وه ڪو لوڪه، له ريگهه وٽني ”بِسْمِ اللّٰهِ“ ترشيڪي نه سڀدي ده ردهات و له م ريگهه وه به ردي ڪون ده ڪات.

ڪه واته ڪون ڪرڻي به رديڪي پهق له لايهن گيايه ڪي ناسڪه وه له ريگهه ”بِسْمِ اللّٰهِ“ نه انجام ده دريت.

گه رده ڪاني ههوا، له ريگهه پشته بهستن به هيڙي خوداوه، له يه ڪ کاتدا 50 جوڙ نه رڪي جياواز راده په پڙينن. ههوا گه رمي و پوناڪي و ههه حوت په ٺنگه ڪه بلاو ده ڪه نه وه، نه م نه رڪانه ش ريگر نين له وهه ده نگيش بگوازنه وه. بابته تي نه وهه گه رده ڪاني ههوا له يه ڪ کاتدا چهندين نه رڪ راده په پڙينن، له زيره ڪي و زانستي ڇويانه وه سهرچاوهه نه گرتووه. به لڪو له بهر نه وهه پشتيان به هيڙي پهروه ردگاري خاوهني گه ردهون به ستووه، ده توانن نه م نه رڪه سهختانه جي به جئ بڪهن.

هه ربه ڪ له ترخمه ڪان له ريگهه وٽنه وهه ”بِسْمِ اللّٰهِ“ له ڪارگه ليڪدا سه رڪه وٽووه دهن ڪهوا له ريگهه هيڙي ڇويانه وه ناتوانن نه انجامي بدن.

هه ربه وهه ليڙهه گرنهه برتبه له پشته بهستن به (الله).

هموو گهردیله یه ک فرمانبهررداری له فرمانی "بیه دهییت" ی
پهروردگاری ده کات، بهناوی نهوه وه جو له ده کات و کاری خو ی ده کات.

هموو درهختیک ویرای نهوه ی هیچ زانیارییه کی سهبارت به
گهده ی مرؤف پی نییه، له ریگه ی "بِسْمِ اللّٰهِ" میوهیه کی گونجاو له گهل
سیسته می ههرسی نهو بهرهم دههینیت.

گه له ریگه ی "بِسْمِ اللّٰهِ" پهنا بو پهروردگاری گهردون بهن کهوا
رهحمان و رهحیمه و له دهرگای هو کاره کان بدن، نهوا له کاره کانتاندا
سهرکهوتوو دهن. چونکه لهو کاته دا تهواوی هو کاره کان دهنه یاریده ری
نیود.

"به کورتی، کوره کهم! اِنْ شَاءَ اللّٰهُ خودا به مه بهستی بیدار کردنه وهت بو
نرنژی بهیانی ناگاداری پی داویت.

باو کم جوانترین راقه ی بو خه وه که کرد. کهواته هه ر منی مرؤف
له سه ر جوانترین شیواز (أَحْسَنُ تَقْوِيمٍ) ئافرینراوم. ئه رکی جینشینیم له سه ر
ریدی زهوی نیستاش هه ر بهرده وامه. بیرم له وه کرده وه که من هیزی خو م
له پهروردگار مه وه وهرده گرم.

تینگه شتم له وه ی نهو دهسه لاتانه ی له خه وه که مدا پیمدرا بوون هیشتا هه ر ماون.
هلین، من جینشینیم، له هه مان کاتدا پشکنه ریشم. نزیک ی ۴۰۰ هه زار گژو گیا
رنازل خزمه تی منیان ده کرد. دهسه لاته کانم زور بوون، به لام ئه ر که کانیشم
سهخت بوون، لپرسینه وه ی نهو هه موو نیعمه ته زور چه توون دهییت.

چیرۆ ئە زۆر ئێ...
کاتێک من بیرم لەمانە دەکردهوه، ئەندامانی خێزانه کهشم به قولایی
بیرکردنهوه دا پۆچوو بوون. هاسه ره کهم وهها دیار بوو له کهموکورییه کهی
من خوش بووه. ئە گهری زۆر بوو تهویش لهو کاته دا بیر له لیپرسینهوهی
خۆی بکاتهوه. دایکم وهها دیار بوو بیری لهوه دهکردهوه که ئیدی
ئه رکێ ئەو تهواو بوو. منداله کانیش هیشتا ئاگاداری ئه رکێ جینشینی
نه بوو برونهوه. باوکم له نیو ئاگایی ئەم بهرپرسیاری تیهه دا بوو، سه ری
پاده وه شاندا و شتانیکه له بهر خۆیه وه ده گوته وه، کاتیک له میزی
نانخواردنه کهش ههستا له بهر خۆیه وه "بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ" ی ده گوته وه.

***

غرور

له كۆمپانیا كەى ئىمەدا بەشى سەرچاوه مروىيە كان گرگىيە كى زۆرى
هەيە. چونكە زۆربوونى فروشتنە كان، بە شىوہيە كى راستەوخۆ پەيوەندىيى
بە لايەنى دەروونى، جەستەيى، ئابورى و پرفتارى كارمەندە كانەوہ هەيە.
ئەركى منىش برىتى بوو لەوہى بە دوای ئەو كۆسپە نەرتنيانەدا بگەرپىم
كەوا دەبنە رپىگى بەرھەمەينان، لايەنە نەرتنيە كان ديارى بكم و
چارەسەريان بۆ بدۆزمەوہ، هەم دلى سەنيارە كان و هەم دلى كارمەندە كانى
خزىشان خۆش بكم. ژوورىك و ميژىكى تايبەت بە خۆم نەبوو.
رپىكخەرى گشتى بووم، لە ھەر شوينىك كيشە ھەبووايە من لەوئ
بووم، لە ھەمان كاتدا بەشداريىم لە تەواوى ئەو كۆبوونەوانەدا دەكرد
كەوا لەسەر ئاستى لوتكە ئەنجام دەدران. بى ئەوہى دەنگم ليوە يىت،
چارديرى ئەو برپارانەم دەكرد كەوا لە كۆبوونەوہ كان دەردەچوون. خۆ گەر
كەموكورتىيە كم لە جيبە جيكردياندا ببينايە، يە كسەر دەچوومە ناوہوہ و
ھەلى چارەسەر كردنيم دەدا. تەنانەت خاوەنى كۆمپانیا كەش بايەخى بە
نكرە كانى من دەدا. خاوەنى كۆمپانیا خودى خۆى لە كۆبوونەوہى
بەياناندا بەشدارى دەكرد، بەرپۆبەرى گشتى، بەرپۆبەرى بەشە كان
سەبارت بە كاروبارە كانى خويان زانياريان پى دەدا. من بى ئەوہى لە
تسە كاندا ھەلبەدەمى تەنيا گويم دەگرت. دواتر بە تەنيا لە گەل خاوەنى

کۆمپانیا داده نیشتم و هه لسه نگاندنمان ده کرد. سه ربه رشتیاره کان ئه وهیان نه ده زانی که خاوه نی کۆمپانیا راویژ به من ده کات و له گه ل مندا کوتا بریاره کانی ده ده کات. هه ربۆیه به ئاسو ده ییه وه ره فتاریان له گه ل مندا ده کرد.

به رپۆه به ره کانمان ئازاد کردبوو له کاره کانیاندا. به م شیویه وه هیان لی ده کهین کۆمپانیا که به شوینی کاری تایبه تی خویان بزانی. ته نانه ت منیش خۆم وه ک خاوه نی کۆمپانیا که ده بینی. خاوه نی کۆمپانیا که له م بابه ته دا زۆر سه رکه وتوو بوو. هه موو شتیکی له گه ل ئه و هاو رپیانیه ی باس ده کرد که وا به راستگۆی ده زانی. له چایچییه که مانه وه بیگره هه تا به رپۆه به ره کان هه موویان خویان به به ردی بناغه ی کۆمپانیا که ده زانی، به م شیویه هه موو که س خۆی به خاوه نی کۆمپانیا که ده زانی. ره نگه له کۆمپانیا که ی ئیمه دا که سیکمان نه ییت که وا بیر له موچه که ی بکاته وه. کاک شاکر به رپۆه به ری فرۆشتن، نزیککی ۳ مانگه له م که شوه وه خۆشه دا له گه ل ئیمه دهستی به کارکردن کردوو. له کۆبوونه وه کانماندا به دیکه ته وه سه رنج له کاک شاکر ده ده م. هه تا دوا راده به رپۆه و حورمه ته وه مامه له له گه ل هه موو که سیک ده کات. به رپۆه به ری گشتی هه ر شتیکی بلیت پشتراستی ده کاته وه. هه موو کاتیکی باس له وه ده کات که به رپۆه به ری گشتی که سیکی ده گمه نه و ستایشی سه رکه وتنه کانی ده کات. وه ک ئه وه یه له چاو ئه ودا خۆی به بچوک ببینی. به هۆی ئه م ره فتار و مامه لانه شییه وه، سه رنجم له وهش داوه کاک سه فوه ت وه ک به رپۆه به ری گشتی به چاوئیکی که م ته ماشای ده کات. له راستیدا وه ها هه ست ده که م کاک سه فوه ت دلێ به پیا هه لدا نه کانی کاک شاکیر خۆشییت.

بىنگە ۋە ھاشى لىبىكات لە خۆى بايى بىت و خۆى بە كەسىكى
 ئەورەش بزانىت. لە گەل ئەمەشدا رۆژ لە دواى رۆژ، بە چاۋىكى
 كە مەترە ۋە تە ماشاى كاك شاكىر دە كات. ئە ۋە شەم بەدى كرد، تە ۋاوى
 ۋە ۋاھەلدا نە ۋاھەرى فرۆشتن لە پىناو خۆ بردنە پىشە ۋە ئە نجامى
 دەت، لە جياتى سوود زيانى پىدە گە يە نىت.

كاك شاكىر لە كاتىكدا بەم شىۋە يە مامە لە ۋى لە گەل بەر پىۋە بەرى
 گشتى دە كرد، بە شىۋە يە كى پىچە ۋانە رە فتارى لە گەل بەر پىۋە بەرى كانى
 ھارتاى خۆى دە كرد. خۆى لە ۋان گە ۋرە تر پىشان دە دا. لە كۆتايى
 كۆ ۋرە نە ۋە كاندە دە كە ۋتە ھالە تى ئامادە باشى و دەرگاي ژوررە كەى
 دە كەردە ۋە فەرمووى لە خاۋەنى كۆمپانیا كە دە كرد. گە ر يە كىك لە
 بەر پىۋە بەرى كان پىشنىارىكى بختايە تە رۋو، يە كسەر لە ۋلا ۋە ھە لىدە دا يە و
 ھە رلى ئە ۋە ۋى دە دا فە كره ”دەرە ۋشاۋە كانى“ خۆى پىشبخات. لە بەر ئە ۋە ۋى
 رە فتارە كانى زيانى بۆ كۆمپانیا كە مان نە ۋو ۋە، نادىدە م دە گرتن. پىم وا يە
 لە م كارانە ۋىدا نىە تىكى خراپى نىيە. لە گەل ئە مە شدا لە گەل كە سانى
 پە لا بالا زۆر ماستا ۋ چىانە رە فتار دە كات. قە ناعە تم ۋە ھايە لە كە سا يە تىيدا
 كە مىك كىشە ھە بىت. لە كاتىكدا زۆر گوپرا يە لانە مامە لە لە گەل
 خاۋەنى كۆمپانیا و بەر پىۋە بەرى گشتى دە كات كە ۋا لە سەر ۋ خۆ يە ۋە ن،
 بە لام ئە ۋ بەر پىۋە بەر انە ۋى لە ئاستى خۆ ۋىدان، كار مە ند و سەر پە رشتىارە كانى
 خوار خۆ يان و تە نانە ت منىش بە پىا و نازانىت، ھە ۋل دە ت لە رپىگى
 ئە ۋ ھىزە ۋى ھە يە تى بىا نپلىش پىننىتە ۋە.

رۆژێکیان به بهانهی چا خواردنهوهوه سەردانی ژووره‌که‌ی کاک
 شاکرم کرد. زەرده‌خه‌نه‌یه‌کی ناچارانه‌ی له‌ خۆی هینا و رهنگه‌ به‌ هۆی
 تهمهنه‌که‌مه‌وه‌ بی‌ت که‌وا رپیزی لیگرتم. هیشتا دانه‌نیشتبووم، یه‌کیک له‌
 کارمهنده‌کانی به‌شه‌که‌ی به‌ هه‌یه‌جانه‌وه‌ خۆی کرد به‌ ژووردا. و‌ابزایم
 ده‌یویست باسی سەرکه‌وتنه‌کانی خۆی بکات و دلی به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌شی
 خۆش بکات. به‌لام کاک شاکیر له‌ پیناو پيشاندانی ده‌سه‌لاتی خۆی،
 به‌ ده‌موچاویکی گرزوه‌ گوتی: ”یه‌که‌م جار له‌ ده‌رگا بده، ئینجا و‌هره
 ژووره‌وه‌“، به‌م شیویه‌ فلچه‌ی لیدا. کابراش که‌وا رپۆه‌رپۆی ئەم مامه‌له‌
 تونده‌ له‌ناکاوه‌ بوویه‌وه‌، مه‌زاجی به‌ ته‌واوی ژیرا‌و‌ژووربوو. چه‌شنی ئەوه‌ی
 خۆی به‌ دیوارێکدا مایییت، له‌ حه‌یبه‌تاندا نه‌یده‌زانی چی بکات. دوا‌ی
 ئەوه‌ی به‌رپۆه‌به‌ری فرۆشتن لوتفی ئەوه‌ی له‌ گه‌لدا کرد که‌ گوێی
 لیگرت، کارمهنده‌که‌ ده‌ستی به‌ گیرانه‌وه‌ی کاره‌کانی کرد. وه‌ک ئەوه‌
 بوو چاوه‌رپۆی ستایشی به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌ی بکات. به‌لام کاک شاکیر وه‌ک
 ئەوه‌ی ستایشی کاره‌که‌شی نه‌کرد، له‌ هه‌مان کاتدا گوزارشتی له‌وه‌
 کرد که‌وا کاره‌که‌شی به‌دل نییه‌. باسی له‌وه‌ کرد که‌ خۆی له‌ کاتی
 کارمهندییدا کاری له‌وه‌ چاکتری کردووه‌. سەرکه‌وتنی کارمهنده‌که‌ی
 وه‌ک شتیکی بچوک پيشاندا. هه‌روه‌ها یه‌ک دویا پيشنیا‌ری بو‌ کرد
 هه‌تا چۆنی له‌ کاره‌کانیدا سەرکه‌وتوو بی‌ت.

له‌م کاتهدا چایه‌کانمان هات. رهنگه‌ چایچییه‌که‌شمان ئەم مامه‌له‌
 رده‌قانه‌ی کاک شاکیر کاریان تیکردییت، هه‌ربۆیه‌ کاتیکی چایه‌که‌ی
 له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین. کاک شاکیر وه‌ک بو‌مییک
 بوو که‌وا ناماده‌ی ته‌قینه‌وه‌ بی‌ت. چهند دلۆپیک له‌ چایه‌که‌ رزایه‌ سه‌ر

میڙه کھی. چایچییه کھش زور شہرمہزار بوو، ھهولیدا به پھرو کھی دھستی
 سہرمیڙه که بسریتھوہ. به لام به پریوہہر سرینہوہی سہرمیڙه کھی به دل
 نہبوو. ئیدی له چوئیہتی به کارھینانی پھرو کھوہ دھستی پیکرد، پاشان
 به دھستوسانی چایچییه کھدا ھاتہ خواروہ و یه ک دونیا سوکایہتی
 پیکرد. ”تہنات کاریکی سادھی لہم شیوہہشت پیناکریت“ و بہم شیوہیہ
 سوکایہتی پیکرد. چایچییه کھش به شہرمہزاریہوہ گوتی ”گہورہم
 نیمہ کوئمہ لہ کھیکی نہزانی، بیگومان ناتوانین وھ کو تو بین“.
 قسہ کانی چایچییه کہ ئوہی پیشان دھدا کھوا کہ سایہتی به پریوہہرہ کھی
 خوئندبوہوہ. لہوہ تیگہشتبوو کہ چھشنی زورینہی کاتہ کان، ئہم جارہش
 له خورا ورکی لیگرتوہ. کاتیک گوتی ”نیمہ ناتوانین وھ کو تو بین!“
 له راستیدا پنی رادہوارد. به لام کاک شاکیر وھا ھستی دھ کرد کہ
 کارامہیی و لیوہشاوہیہتی خوئی پیشانداوہ. تہنات ناگاداری ئوہ نہبوو
 بہم جوہرہ رفتارنہی خوئی بچوک دھ کاتہوہ. گہر ستایشی کارمہندہ کھی
 بگردایہ کھوا ھاتہ ژوورہ کھی، خوئی به گہورتر پیشان نہدایہ لہو، له
 چاری کارمہندہ کھدا زیاتر گہورہ دھبوو. ھہروہا دھیتوانی رزانی چھند
 دلزہ چایہ ک به سہر میڙه کھیدا نادیدہ بگریت. ئیدی بہم شیوہیہ دلی
 چایچییه کھی نہدھشکاند، ئویش جاریکی تر کہ چای بو دھینایہوہ،
 زیاتر بہ دیقہتوہ ھہنگاوی ھلڈہ گرت بو ئوہی ھمان ھلڈہ نہ کاتہوہ.
 دھیتوانی ھیچ قسہیہ ک به چایچییه کہ نہ لیت کہ ھہر خوئی به رشتنی
 چایہ کہ شہرمہزار بووہو. ئہمہش له کاتیکدایہ ھہر ھلڈہیہ ک له شوئی
 کار کھوا بہتہنقہست نہنجام نہدریت بہ کہ موکورتی نہ ژمار ناکریت، گہر
 دوہارہ بوہوہوہ، ئینجا دھشیت بہ کہ موکورتی نہ ژمار بگریت.

له بهشی فرۆشی کۆمپانیا که ماندا هیشتا ئاستی فرۆشتمان

دانه به زیبوو

سه ره پرای ئه مه، من بنکه ی خۆم له بهشی فرۆشتن جیگیر کرد. به شداری ئه و کۆبوونه وه یه م کرد که وا کاک شاکیر له گه ل کارمه نده کانی نه نجامیدا. چونکه کارمه نده کانی ئه و به شه هه تا دوا راده خاوه ن نه زمون و سه رکه وتوو بوون. زۆر سه رکه وتنیان به ده سه ته ی نا بوو که وا شایه نی ده سخۆشی بوون. هه ر به راستی کاره کان به چاکی ده بران به ریۆه. ناتاجی هاریکاری و وره پیدان بوون. سه ره پرای ئه مانه ش، کاک شاکیر که سی به دل نه بوو، هه رده م باسی له سه رکه وتنه کانی خۆی ده کرد. ره نگه ئامانجی له م کاره ش نه وه بوویت که وا جو له ی زیاتریان تیبخات و زیاتر سه رکه وتن به ده سه ته ی نین...

کۆبوونه وه که دهستی پیکرد و سه رنجم له وه دا که کاک شاکیر بایه خ به که س نادات. له کاتی که دا سه رکه وتنه کانی خۆی ده برد به ئاسماندا، به لام کۆششی کارمه نده کانی نادیده ده گرت. هه ولی ده دا خۆی زۆر گه وره پیشان بدات. به م شیۆیه سوکنایی به ئیگۆی خۆی ده دا. بیگومان ئه م ره فتارانده ی نه و هۆیه کی گرنگ بوون بو ئه وه ی به پیژی کاره کان روو له دابه زین بکه ن. له کۆتاییدا کۆبوونه وه که ته واو بوو، منیش که میک زیاتر له گه ل جه نابی به ریۆه بهر مامه وه. ویستم هه ندیک شتی بو باس بکه م، که چی هه ر شتی کم ده گوت، دوو هینده ی نه وه ی من وه لامی ده دامه وه. بهرگری له خۆی ده کرد. ئیدی تیگه شتم له وه ی تیگه یانده ی به م حاله ی وه

کاری نه کردهیه. ههتا زیاتر له لای بمامایه ته وه، زیده تر وه هام لیده هات
 ههست به بچوکی خۆم بکه م. کارمه نده کانیشی به ناچاری بهرگی
 نهم حاله یان ده گرت. چونکه له کو تاییدا ناچاری شه وه بوون بژیوی بو
 ماله کانیا ن پهیدا بکه ن. به لام شه گه ری شه وهش هه بوو رۆژیک بگاته
 سه ر ئیسقانیان و رووبه پرووی به رپۆبه ر ببنه وه. ئیدی بیرم له شه گه ری
 سه ره له دانی ناژاوهیه کی له و شیویه کرده وه. خاوه نی کو مپانیا که شمان
 زیاتر له پاره، بایه خی به مروقه کان ده دا. کارمه نده کانی وه ک هاوړی یان
 هاو به شی خۆی ده زانی. شه حوالی هه موو که سیکی ده پرسی و چاره سه ری
 کیشه کانی ده کردن. هه ربویه زۆر توپه بوو کاتی ک باسی ره فته ره کانی
 کاک شا کیرم بو کرد، چونکه خۆی خاوه نی شه وه موو بنه مایه بوو.
 گو تی ”نهم کابرایه خۆی به چی ده زانی ت!“ تامانجی منیش شه وه نه بوو
 له پشته وه پاشقولی لیبگرم، به لکو ریگری بوو له شه گه ری روودانی
 شتانیکی نه رنی. هه ربویه کاک شا کیری بانگ کرد. شه ویش له
 درگا که ی دا و هاته ژووره وه. قۆپچه ی چاکه ته که ی داخستبوو، له
 حالته ی ناماده باشیدا وه ستابوو هه تا فه رموی ”دابنیشن“ ی لیبکری ت.
 خه ریک بوو به دهسته کانی خاوه ن کو مپانیا که دا ده نوسا و قاچه کانی
 ماچه کرد! شه ویش کتیبیکی له کتیبخانه که ده رهینا. کتیبه که ی کرده وه
 و دایه دهستی کاک شا کیر و گو تی: ”له کاره کانتدا سه ر که وتوویت، به لام
 هه ندیک هه له شت هه یه. وته کانی ناو نهم کتیبه بخوینه وه، گه ر وته کانت
 هه ی هه زم نه کرا، شه وا ریگه که مان جیا ده بیته وه.“

کاک شا کیر به ناچاری دهستی به خویندنه وهی شه وه به شه ی کتیبه که
 کرد که وا پیشانی درابوو: ”شه ی ناده میزاد! له ده ستوره کانی قورنانه که وا

چیرۆکه نووریه
جگه له جهنابی حهق هیچ شتیك هینده له خۆمان به گه وره تر نه زانیین
کهوا په رستشی بۆ بکهین. ههروهها خۆیشت به گه وره تر له هیچ شتیك
نه بینیت. چونکه بوونه وهران وه ک لهو پروانگه یه وه یه کسانن کهوا ناییت
په رستریین، لهو پروانگه یه شه وه یه کسانن کهوا هه موویان ئافرینراون.

له بهرانبه ر ئه و شتانه ی خویندییه وه واقی و پرما. سه ری داخست. له گه ل
نه مه شدا هیشتا به باشی له بابته که تی نه گه شت بوو. خاوه نی کۆمپانیا که مان
کتی بی سه ر میزه که ی بۆ درێژ کرد کهوا باسی ژیا نی سه ردارمانی (ﷺ)
ده کرد:

”ماوه ی مانگیك مؤله تت ده ده م. ته واوی مافه کانی ئیره ت وه ک خۆیان
به رده وام ده بن. ئه م دوو کتیبه شت وه ک دیاری پیشکەش ده که م. به جوانی
بیانخوینته وه. یه کیکیان ته فسیری قورئانه، یه کیکی تریان باسی ژیا نی
سه ردارمان (ﷺ) و په یوه ندییه کانییه تی له گه ل مروّفه کان. جگه له مانه،
هه موو پروژیک بۆ ماوه ی یه ک کاتر می ر وانه ی ”گرنگی ره هندی
مروّف له به پیژبوونی کاره کان” دا له لای ده رونا سی کۆمپانیا که مان
وه رده گریت. له ماوه ی ۱۵ پروژدا سیمیناریک ئاماده ده که ییت، کهوا
باس له کرۆکی ئه و چه ند دی ره بکات که پیش که می ک خویندته وه.
ته واوی کارمه نده کانی شمان ئاماده ی گوینگر تی ئه و سیمیناره ی ئیوه ده بن.
ئامانجم له ده ستدانی به ریوه به ریکی ئیشکهری وه ک ئیوه نییه، به لکو
یارمه تیدانته له تی په راندنی ئه و کۆسپانه ی له که سایه تیدا هه ن. کاتی ک
ماوه ی مؤله ته که ت ته واو بوو، چاومان به یه ک ده که ویته وه. ده مه ویست
تۆ زیاتر سه رکه وتوو بیست. ده توانیت ژماره ی ته له فۆنی ده رونا سه که له
سکر تی ره که وه بگریت. ئیستا خوات له گه ل.”

کاک شاکیر به پشتی چه ماوهوه له ژورره که چوو به دهروهه. پاش
 مانگیک، کاک شاکیریش به شداریی ئەو کۆبوونهوهیهی کرد کهوا
 له نیوان بهرپۆه بهره کاندای بوو. زۆر له سه رخۆ دیار بوو. تهنانهت وازی
 له خوو به هینا بوو کهوا به شانوبالی بهرپۆه بهری گشتیدا هه لده دا.
 کۆبوونهوه که زۆر به جوانی بهرپۆه چوو. چهند بریاریکی نویمان سه بارهت
 به داها توو دهر کرد. له دوا کۆبوونهوه که دوا ی ئەوهی هه موویان چوونه
 دهروهه، کاک شاکیر به ئامازهی خاوهن کۆمپانیا له ژورره وه مایه وه.
 تیگه شتم له وهی که ده بیته قسهی بو بکات. به ”بهرپۆه” دهستی به
 قسه کانی کرد، دوو کتیبه کهی له جاتاکه ی دهرهینا کهوا پیش مانگیک
 پیی درابوو، دهستی کرد به باسی سه رگوزه شتهی ئەو مانگه ی به سه ری
 بردوو.

”با ئەم کتیبانه لای من بمیننه وه، پۆیسته چهند جار یکی تر
 بیانخوینمه وه هه تا خۆم بناسم. هه تا ئیستا توانیومه یه ک جار بیانخوینمه وه.
 جگه له مهش، یارمه تیم له دهروناسه کهش وه رگرت. سیمیناریکم له و شتانه
 ناماده کردوو کهوا فیریان بووم. هه ر کاتییک ئیوه ویستان، ده توانم ئەم شتانه
 پیشکشی کارمه نده کان بکه م. ئەو په ره گرافه ی ئەو رۆژه پیشانتاندام،
 شه وه که ی هه تا به یانی بیرم لی کرده وه. ئەم دهرئه نجامه م لیوه دهرهینا: له لای
 خودا هه موو که سییک یه کسانه. ناپیته له به رانه ر کهسانی گه و ره تر له
 خۆم، خۆم به بچوک، له به رانه ر کهسانی بچو کتریش، خۆم به گه و ره
 بزاسم. ئیستا تیگه شتوووم له و که مو کورتییه ی هه مه. زۆر سوپاسی ئیوه
 ده که م، وانیه کی گرنگتان فیری من کرد. هه زره تی محمد (ﷺ) و پرای
 نه وه ی پنه مبه ر بوو، جیاوازیی له نیوان کۆیله، هه ژار، ده وه له مه ند و

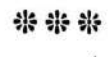

خانهدانه کان نه کردووه، بهیه کسانى مامه لهى له گهه مروهه کان کردووه. کهسیکی وه ک ئوسامهى کوپى زهیدی کرده فه ماندهى عه به به خانه دانه کانى نهو کاته. له هه مان کاتدا پارێزگاریى له پینگه کهى خۆیشى کردووه و سازشیشى نه کردووه. فه رموو به تى: ”گه ر فاتهى کچیشم دزى بکات، دهسته کانى ده برم!“ هه ربویه چاکسازى له ملیۆنان که سدا کردووه و پێشه وایه تى کردوون. له ژيانى پێغه مبه ره وه (ﷺ) له وه تیگه شتم، مروهه کان له ریگه ی توندوتیژى و خۆبه زلزانیه وه ناتوانن نرخ پهیدا بکه ن. نهو کتیبانه ی پیتاندام، وه هیا ن لیکردم سه ره له نوێ چاوێک به ژياندا بخشینه وه. ئیدی ده مه ویت له چوارچۆه ی نه م ده ستورانه دا لاپه ریه کی نوێ بکه مه وه و سه ردارمان (ﷺ) به نمونه وه ربگرم و ژيانیکى نوێ ده ستیبیکه م. ئیستا ده مه ویت نه ک وه ک خاوه نى کو مپانیا که، وه ک کهسیکی گه وه ی خۆم دهسته کانتان ماچ بکه م؟“

کاک شاکیر کاتیک له ژووره که پوخته ده ره وه له خۆى دنیا بوو. به مه به ستى پلانسازى بو کاریک سه ردانى ژووره که یمان کرد. به خزمه تگوزاره که ی گوت: ”تکایه ده توانن چایه کم بو بهینن؟“ و له شوینه که ی دانیشته. پیکه وه نه خشه ریگای ئامانجه سه ره کییه کانمان دیارى کرد. نه ویش کارمه نده کانى کو کرده وه، منیش به شدارى کو بوونه وه که یانم کرد. سه رنجم له وه دا که وا بایه خ به هه موو کهسیک ده دات و به هاوتای خۆى سه یریان ده کات. کارمه نده کانیش سه ریان سو پرما بوو. و ابزانم به ریۆبه ره که یان ۱۸۰ پله به پێچه وانده ی جارانه وه ده بینى. دنیا م له وه ی کاک شاکیر به م شیۆه یه نرخى لای نه وان زیاتر ده بیته. چونکه ئیتر کاکى مودیر له جیاتى ئیگۆی خۆى، کار و به های مروهه کان ده هییته

پیشهوه. کاک شاکیر بهم شیوهیه وانیه کی وههای وهرگرت، گۆرانکاری
 له کهسایهتیدا کرد و گۆشه نیگای بو ژیانیش گۆری. له شوینی
 کاره کهشمان کیشهیه ک پیش نهوهی گهوره بییت چارهسه ر کرا.

دوای کۆبوونهوه که به تنیا له گهل کاک شاکیر ماینهوه. پیروزبایم
 لی کرد کهوا زۆر به خیرایی پهندی له خویندنهوه کانی وهرگرتووه. باسم
 لهوه کرد کهوا کهسیکی زیره که و ههر بهم هویه شهوهیه به خیرایی له
 بابهته کان تیده گات و دهیانگه یه نیتته سه رئه نجام. له کوتایی ههفته شدا
 گرتمان له سیمیناره کهی بهر پۆه بهری بهشی فرۆشتن گرت کهوا له ژیر
 ناری ”گرنگی رههندی مرۆف له به پیزبوونی کاره کان“ بوو. خاوهنی
 کۆمپانیا که و بهر پۆه بهری گشتی سیمیناره کهیان زۆر به دل بوو. نهویش
 پاداشتی خا که پرایبوونی خۆی وهرگرت. ئیدی کاک شاکیر دهستی لهوه
 شهیداییه هه لگرت کهوا له ههولی تیرکردنی ئیگۆ و خۆبه زلزانیه کهیدا
 بوو، وهک یه کیک له بهر پۆه بهره متمانه پیکراوه کانی کۆمپانیای لیهات.
 نهر کاک شاکیره له رابردوودا مایهوه که دامینی کهسانی له خۆی
 گهورهتری ماچ ده کرد و کهسانی خوار خۆیشی ده پلیشاندهوه.

سپداره

پاشايه ک فرماندهيه کي قه درگراني هه بوو. ئەم فرماندهيه نزيکي چوارسه دهزار سهرياز و کارمهندي له بهرده ستدا بوو. به هر شيويه ک بيويستايه فرماني پيڊه کردن و جو له ي پيڊه کردن. پاشاکه زور دهسلاتي پيڊا بوو. ژياني چه شني ئەوه بوو له تهر بخوات و له وشک بخه ویت. هه موو خزمه تیکي بهو که سانه ده کرد کهوا له ژير فرمانبه رداري ئەودا بوون.

به لام ئەو له بهرانبهر ئەو هه موو چاکه يه ي کهوا هه موو که سيک ئيره يي پيڊه برد، دلي خوش نه بوو. وي پراي ئەوه ي به شيويه کي بهرده وام سوودي له نازونيمه کاني ناو کوشکه که ده برد، به لام هه رده م گله يي له حالي خوي ده کرد. له کاتيکدا هه موو که سيک به ئيره ييه وه ته ماشاي تهويان ده کرد، به لام ئەو به هه يچ شتيک سوکنايي نه ده هات، بهرده وام چاوي له سهر سهروه ته که ي پاشا بوو. ده ويوست به هه وه سي خوي کوشکه که بهرپوه ببات. لهو ياسايانه بيزار بوو بوو کهوا ده بوو په پره ويان ليکات، ژيانيکي بيياساي ده ويوست.

رؤژنيکيان کاتيک له بهر خوييه وه قسه ي ده کرد، پاشا گوئي له قسه کاني ده ييت. گهرچي پاشا توره بوو به وه ي له بهرانبهر ئەو هه موو چاکه يه دا

سوپاسگوزار نییه و دلی خوش نییه، به لّام و پرای ئەم بیسفه تییه شی
 فرمانده قه درگرانه کهی خوئی له پۆسته کهی دوورنه خسته وه. ویستی
 مۆلتهی پیدات و به تاقیکردنه وهیه کدا تییبه پرینییت.

پاشا فرمانی به سەرۆکوهزیرانه کهی کرد کهوا نامۆزگاری
 فرمانده که بکات و ئاراسته ی بکات. سەرۆکوهزیرانه کهشی بهم
 شیویه نامۆزگاری کرد: ”واز له وه بینه چاو بپرته مۆلکی سولتان،
 دلت هەرچۆنیک بویت بهو شیویه سوود له گهنجینه کانی ده بهیت.
 نه کنه شناسی مه که، له جیاتی سهیری کهسانی سهر و خۆت بکهیت،
 له کهسانه پروانه کهوا له خوار تووهن. ده بیته ههزاران جار سوپاسگوزاری
 پاشا بیت!“ بهم شیویه نازونیمه ته کانی به بیردا هینایه وه. فرمانده که
 کاتیک گوئی له نامۆزگارییه کان بوو، خهریک بوو واز له ته ماحه کهی
 بهیتیت. به لّام شهیدا بوونی به وهی بیته - گه وره ترین کهس - له ناخه وه
 دیگرماند و دهستی لیهه لنه گرت. به هه لپه ی ئەوهی ”بیته به هیترین
 کهس“ گری گرتبوو و ده سوتا. ته نانه ت گه ره توانیدا بوایه، کوده تای
 به سهر پاشادا ده کرد. هه ربویه چاوی له کورسییه کهی سولتان بری بوو.

فرمانده که هه ردهم له دلی خویدا باسی ئەم مه رامه شاراوانه ی ناخی
 ده کرد. دیسان رۆژنیک تر له نزیک سه ربازه کانییه وه بی ئەوهی ئاگای
 له خۆی بیت به دهنگی بهرز قسه کانی ناو ناخی کرد. هه ندیک له
 سه ربازه کان مه رامه خراپه کانی فرمانده کهیان بو ده رکه وت. له به رانه ر
 له و قسانه یدا کهوا بۆنی سه رکه شی لیده هات سه ریان سوپا. یه کیک

له سهربازه كان غيرهتى دايه بهر خۆيى و به فرمانده كەى گوت:
 ”ئەى فرماندەى گشتى! هەموو كەسىك خزمەتى تۆ دەكات، بەم
 ھۆيەشەو بە ئاسوودەيى دەژين. لە كاتىكدا ئيمە بە قاپە شۆربايەك
 رازين، تۆ ھەرچيەكت بویت دەيخۆيت و دەيخۆيتەو. ھەرچۆنيكت بویت
 دەتوانيت سرود لە نازونيمەتە كانى پاشا ببەيت. ئيمەى سەرباز ئاوات
 بە دەولەمەنديى ئيو دەخوازين. بەلام ئيمە گوئمان لە قسە گەلێك بوو
 كەوا ئەو دەردەخەن ئيو ناراين بەرانبەر ئەو هەموو چاكەيەى سولتان
 لە گەلدا كرددون. گەورەم ئيو كوفرى نيمەتە كانى دەكەن. گەر پاشا
 گوئى لەم قسانەى ئيو بىت، لە گەل ئيوەدا سزای ئيمەش دەدات” بەم
 شيۆيە ئاگادارى كردهو.

بەلام فرماندە سو كايەتیی بە سەربازە كە كرد، تۆمەتبارى كرد بەوہى
 چەندە كەسىكى بىنرخە. باسى لەو كە ھەر خۆى تەواوى ھىزە كەى
 بەدەستھيئاو و گوتى: ”ئيو دەبيت گوپرايەلى من ببن، خەرىكى كارى
 خۆتان بن، ناييت لە دژى من بوەستنەو!” بەلام هەموو سەربازە كان بەم
 ھەلسوكەوتە سەر كەشانەى فرماندە كە توپە بوون. لە كۆتاييدا چيدى
 خۆيان پینە گيرا و سكالای فرماندە كەيان برده لای پاشا. تەنانەت
 نامۆژ گاريیە كانى سەرۆ كۆەزيرانە كە و ئاگادار كۆرنەوہى سەربازە كانيشى
 رینگريان لەم لە شیرازە دەرچوونەى نە كۆردبوو.

فرماندە كە بەتەواوى لە شیرازە دەرچووبوو. دەستى كۆردبوو بەوہى لە
 كۆشكە كەدا بە ھەوہسى خۆى ھەلسوكەوتى دە كرد. تەنانەت ياسا كانى
 پاشا و ئاگادار كۆرنەوہ كانى سەرۆ كۆەزيرانيشى ناديدە دە گرت. تەنانەت
 دەستى كۆرد بە بە كارھيئاننى ئەو كەلوپەلانەى ناو كۆشكە كە كەوا ھى

سی نه بوون. نه زیه تی کارمهنده کانی ژیردهستی خوئی ده دا. دهستی
 بوو به وهی وه ک کوپله به کاریانبهینیت. خودی پاشاش هه ر خوئی
 اداری نه م حاله ی بوو. به هوئی هه له کانیانییه وه بو ماوهیه کی کاتی
 انیی کرد. هه رچییه کی پیبه خشیبوو لیی سه نده وه. فه رمانده که
 یک له زیندان ته نیا مایه وه و له هه موو شتییک پیبه ش بوو، بیری له و
 انه کرده وه که وا له و ماوهیه دا به سه ریدا هاتبوون. کیشانه و پیوانه یه کی
 لسوکه وته کانی کرد. له کو تاییدا ههستی به په شیمانییه کی گه وره
 رد: ”وای خودایه چیم به خوّم کرد؟ سه رکه شیم به رانبه ر نه و زاته
 رد که وا منی هینا وه ته نه م پیگه یه، به رانبه ر چاکه کانی پاشا بیسفه تیم
 کرد“، حه فیی بو کاره کانی خوئی ده خوارد. هه ربوئی په نای برده به ر
 هزه یی پاشا و گوتی ”ئیدی گوراپه لی یاسا کان ده که م، مالی که س
 داگیر ناکه م. له مه ودوا به جوانی مامه له له گه ل سه ربازه کانم ده که م.
 گوراپه لیی ناموژ گارییه کانی سه رو کوه زیرانیش ده که م، لیم خو ش ببن!“
 داوای له سه روک وه زیران کرد که وا شه فاعه تی بو بکات. سولتانیش
 که وا خوازیری نه وه بوو فه رمانده که بو ماوهیه کی تر بخاته ژیر
 تاقیکردنه وه، نازادی کرد. سه رله نوی ده سه لاته کانی پیداوه، مؤله تی پیدا
 هتا به لینه کانی بباته سه ر. چونکه نه وی خوشده ویست. هه ربوئی له سه ر
 چاکه کانی به رده وام بوو.

فه رمانده که نه مجاریان زور به وریاییه وه مامه له ی له گه ل نه رکه کانی
 ده کرد. گریی له ناموژ گارییه کانی وه زیره که گرت. به لام دوا ی نه وه ی
 ماوهیه کی تپه ری، دیسان هار بوویه وه. به ماستاوی یه کییک له سه ربازه
 سه رکه شه کانی فریوی خوارد. سه رله نوی بیری له وه ده کرده وه که وا خوئی

تەواوی هیژ و دەسەلاتە کە ی بە دەستەئیناوە. سەرلەنوی دەستی کردووە بە
بیسفەتی نواندن و گوتی "جەلە کانم جوان نین، مۆچە کە شەم کە مە، بەشی
ئەو ناکات کە مێک بە خۆشی بژیم، وە کو پێویست بە ئاسودەیی ناژیم".

ئەم سکاڵایانەش بە گوێی پاشا گەشتنەو. تەواوی خەلکە کە ی لە
باخچە ی کۆشکە کە دا کۆ کردووە. لە بەردەم هەموو خەلکدا پێی گوت:

"ئە ی ئەو ئادەمیزە دە ی کە وا بە هیچ شتێک رازی نییت! من پۆستی
فەرماندە ی گشتیم بە تۆ داوە. نزیک ی ٤٠٠ هەزار سەربازم خستۆتە ژێر
فەرمانرەوایی تۆو. تۆم لە یە کێک لە بالاترین پێگە کان ی دەسەلاتە کە م
داناو. هێشتا لە حالی خۆت رازی نییت. سەیر کە یە ک دنیا مەرۆف لە
خوار تۆو دەژین. وێرای ئەو ی بە م شیوەیەیت، تۆ دیسان شوکرانە بژێری
حالی خۆت نییت. بەردەوام سکاڵا دە کەیت. بۆ دوا جار مۆلەتی ئەو ت
پێدە دەم هەرچیە ک دە یخووزیت لە باخچە ی کۆشکە کە دا ئەنجامی
بەیت. ئایا داخووزیە کانت بە ختە وەرت دە کەن؟ دەتوانیت بە ئارەزووی خۆت
دەسەلاتە کان ی ناو سەلتەنە تە کە م بە کاربەینییت".

لە گۆشە یە ک ی کۆشکە کە دا سێدارە یە ک ی هەلخست، لە گۆشە یە ک ی
تریدا خوانی میوانداریی راخت. فەرماندە کە ش لە دوا ی بیستنی قسە کان ی
پاشا زۆر دلخۆش بوو. لە دلی خۆیدا گوتی "ئیدی بە هەوەسی خۆم
یاساکان جێبەجێ دە کە م، ئارەزووی هەرچیە ک بە م چێژی لێدە بە م".
سەیری ئەو خوانە ی کرد کە وا لە باخچە کە دا بۆی رازیندرا بوویەو. یە ک
دنیا خزمەتکار لەو ی چاوەرێیان دە کرد. پاشا کە ش: "تەواوی ئەو شتانە ی
دەیانینی بە تۆم بە خشیو. بە ئارەزووی خۆت چێژیان لێ ببینە، بە لام

سیداره
جارتکی تر سکالات لی نه بیستمهوه. له ههمان کاتدا په تی سیداره که شی پیشاندا.
”نیدی فرماندهی گشتی نازاد بکه ن! با به هه وه سی خوی رابویریت،
نهو یاسایانه ش جیبه جی نه کات کهوا سکالایان له ده ست ده کات. به لام له
کوتابی نه م رابواردنه بیسنوره دا له سیداره ده دریت.“

فرمانده که ش کهوا تاکه خه می رابواردن بوو، سه ره تا زور خوشحال
بوو: ”به لام تایا ماوهی چندیک له نیو نه م خوشیانده دا ده مینمه وه؟“
به م شیویه پرسپاری له خوی کرد. کارمهنده کانی کوشکیش پیان
گرت: ”رهنکه پاش که میکی تر، یان رهنکه پاش هفتا رۆژی تر له
سیداره بدریت. پاشامان برپاری له سه ر نه و کاته ده دات کهوا ده توانیت
تیندا رابویریت.“

فرمانده که ش کهوا سه یری په تی سیداره که ی کرد زور بیتاقه ت بوو.
له دلی خویدا گوتی ”ده ی چهنده راشبویرم هه ر له سیداره ده دریم“
که بی نه ما. له باخچه ی کوشکه که دا به ره لا کرا. له پرپیکدا خوی له
نبو خوشییه کانی ناو باخچه که دا بینیه وه. به لام به رده وام چاوی له سه ر
سیداره که ی پاشا بوو. خواردنه کان له قورگی ده گیران. له دلی خویدا
گوتی ”گه ر نه و سیداره یه نه بووایه، تیر تیر رآمده بوارد“. کارمهنده کانی
کوشک، ژیری سیداره که یان به ئالتون و ئاوریشم و زیو رازانده وه.
گوتیان: ”رهنکه هه زت له سیداره یه کی پر باقوبریق بیت، به لام هه رگیز
میوا به ره نه خوازیت کهوا سیداره که لابه یین.“

خوانی رازاوه، خزمهتکار و جارییه کان، ژهنیارانى میوزیک، ویستیان
 کهشیکی خوشی بو دروست بکهن. بهلام ئەو بەردەوام چاوی لەسەر پەتی
 سیداره که بوو. بەردەوام لە دلی خۆیدا دەیگوت ”رەنگه پاش کهمیکی تر
 لە سیداره بدریم، ئەگەر هەیه هەموو ساتیک پەتی سیداره لە مەلم بکهن،
 بەم شیویه خوشی لە رابواردنه کانی چواردەوری نەدەبینی. ئیدی چیژی
 لەو شتانه نەدەبرد کهوا تامی دەکردن. لەم کاتەدا سەرۆکۆهزیرانه که هاته
 لایهوه. بەزهیی به حالی فرمانده کهدا هاتهوه:

”فریو نهخۆی به ئارهزوی نەفست کهوا حەزی لە ژیانى بیاساییه.
 کاتی لەسیداره دانت دیاریکراو نییه. لەبەردەمتدا گەر حەفتا رۆژ یان
 زیاتریش هەبیت، ئەم کاتە هەر زوو تیدەپەریت، بهلام لە کۆتاییدا لە
 سیداره دەدریت. وەرە و هەتا کاتت لەبەردەمدا ماوه، داواى لیبوردن لە پاشا
 بکه و واز لەم رابواردنانه بهینه. بگەرپرەوه بو ئەرکه کهت، گۆپرایهلی
 یاساکان ببه، ئەرکی فرماندهیى خۆت به جیبگهیه نه. ههله مه که و
 داواى لیخۆشبوون لە پاشا بکه.“ فرمانده کهش کهوا ئەقلى هاتهوه
 سەرخۆی، دەستی لەو رابواردنانه هه لگرت کهوا خۆی هەر نەیدەتوانی
 چیژیان لیوهر بگریت. چوو به حزووری پاشا و داواى لیبوردنی لیکرد:

کاتیک پاشا ئەوهی بینى لە ناخییه وه پەشیمان بووه تهوه، لیى خوشبوو.
 لە راستیشدا پیشتریش چەندین جارى تر لیى خوشبوو بوو. نامازەه
 بو سەرۆکۆهزیرانه کهی کرد کهوا کتیبی یاسانامه کانی لەدەستدا بوو
 و گوتی: ”ئەى فرمانده! گەر ئەو یاسایانه جیبه جی بکهیت کهوا
 لە کتیبه کهی ناو دەستی سەرۆکۆهزیراندايه و به تهواوى گۆپرایهلی
 نامۆزگاریه کانی بیت لیت خوش دەبم.“

نەو پاشایە ک بوو کەوا بەرانبەر خەلکە کەى خۆى زۆر خاوەن بەزەبى
 بوو، بە خۆشەوێستىیەو سەلتەنەتە کەى بەرپۆه دەبرد. لە دواى ئەم ڕووداوە
 بە خەلکە کەى گوت:

”گەر بەدرێژایى ماوەى فەرماندەبوونت تاقیکردنەو کە ببەیتەو،
 ئەمجارىان پەتى سیداره کە دەکەم بە سوارییە ک کەوا سواری ببیت.
 کاتیک ئەرکە کەت تەواو بوو، دەتێرم بۆ شوێنیکى تری سەلتەنەتە کەم و
 پاداشت دەکەم. دەسەلاتى من بیکۆتایە. تۆ نازانیت ئەو شوێنە چۆنییە،
 لەو مەملە کەتە هەموو جوۆرە نیعمەت و چەشیک هەبە. ئەو شتانەى لێرە
 دیانینیت تەنیا نمونەبە کى ئەوین، تەنیا سەرۆ کۆهزیرانە کەشم بەر فراوانیى
 مۆلکە کەمى بینووە. بە جوانى گوی لە ئاگادار کردنەو کانى ئەو بگرە!“

فەرماندە کەش بە هۆى ئەو هەموو لوتفەو زۆر سوپاسى پاشای
 کرد و گوتى ”جاریکی تر هەلەى وەها ناکەمەو، هەموو یاساکانى
 کتیبە کە دەر خدە کەم و جاریکی تر لەو یاسایانە ناچمە دەرەو،“ بەم
 شیۆبە بەلینى بە پاشاکە دا. دواتر بە وریاییەو دەستى بە ئەرکە کەى
 خۆى کردەو.

ئەو زاتەش کەوا مۆلکى بەر فراوانى هەبوو، بە گوێزایە لیکردنى
 فەرماندە کە خۆشحال بوو، بە هۆى سەرکەوتنە کانى لە ئەرکە کەیدا
 مۆچە کەبى و چاکە کانى بەسەرییەو زیاد کرد. فەرماندە کەش کەوا
 هەموو ساتیک هەستى بە بەزەبى بیکۆتای پاشاکە دە کرد گوتى
 ”خۆشەوێستى تۆ بۆ من بەسە، گەر لە بەرانبەر خزمەتە کاندا پاداشتیشم
 ئەکەیت من هەر لە ئەرکى خۆم بەردەوام دەبم“. بەم شیۆبە ڕێزى لە

سولتان ده گرت، به هۆی چاکه کانیییه وه شوکرانه بژییری ده کرد. پاشاکهش:
”له سه لته نه ته که ی مندا هه موو خزمه تیک پاداشتی خۆی وه رده گرت“
به م هۆیه وه مولکیکی زۆری پێبه خشی و به ته واوی لێی خوش برو.

***

يانسيب

ئاوارە فەرمانبەرى يە كىك لە بانكە كان بوو، بەلام كارىكى تىشى
گرتبوه دەست، يارىيە كانى شانس! بەردەوام لە كەنالە كانى تەلەفزيونە
سەرى بەرنامە كانى پېشپىر كىي دە كرد. ئىدى لە رېگەى تەلەفونە
پەيوندىي پىوه دە كردن و وەك پېشپىر كىكەرىك بەشدارىي تىياندا دە كرد.

ئاوارە ھەموو مانگىك بلىتىكى يانسيبى دە كرى، بە شىوئە كى زۆر
جوان لە جزدانە كەيدا ھەلئىدە گرت. ھەموو ھەفتەيەك پېشپىر كىي لوتوى
دە كرد، ھەرگىز گرهوى لەسەر پېشپىر كىي ئەسپسوارى لە كىس نە دە چوو!
ھەرئۆيە زۆر بە جوانى وەچەى ئەسپە كانى دەزانى. بو ئەوھى پېشپىنى
شەش ئەسپى براوھى ناو پېشپىر كىكان بكات، زانىارىي وەھای دستخستبوو
ھەر مەپرسە!

وئىراى ئەوھى بەردەوام گرهوى لەسەر يارىيە كانى شانس دە كرد، بەلام
ھىشتا شانس بە پرويەوھ پىنە كەنىبوو. ئاوارەش ھىچ كاتىك بەمە دلى
تەنگ نە دەبوو، دلىا بوو لەوھى رپوژىك ھەر دىت كەوا شانس بە
پروى نەوھىشدا پىبكەنىت. گوايا زۆر دەولەمەند دەبوو! تەنيا يە كىك
لەم خەيالانەى لەو تىكەدەدا: زەھراى ھاوسەرى. ھاوژىنە كەى بەردەوام
دەگوت: "ئەو پارەيە بژىوى مندالە كاتتە، تۆ لە دواى ئەگەرى يەك

له سه‌ر ملیۆن راده كه‌یت. به به‌لاش رۆزی منداله كانت به‌فیرۆ ده‌ده‌یت؟
 هه‌ندیك جار زه‌هراش به‌ قسه‌ كانی می‌رده كه‌ی فریوی ده‌خوارد و ده‌یگوت:
 ”ئه‌ی ئه‌گه‌ر سه‌ریگرت؟ زۆر ده‌وله‌مه‌ند ده‌بین“، وه‌ه‌اش نه‌بوو قه‌ت بی‌ری
 لی نه‌كاته‌وه‌.

رۆژێكیان هه‌لی ئه‌وه‌یان بو‌ ر‌ه‌خسا به‌شدارى له‌ به‌رنامه‌یه‌كی
 پ‌ش‌ب‌ر‌ك‌یدا ب‌ك‌ه‌ن كه‌وا دیاریی گرانبه‌های وه‌ك ئۆتۆمبیل و خانوشی
 ت‌یدا ده‌رده‌چوو. تۆب‌لیی ئه‌مجاره‌ شانس به‌ ر‌وویانه‌وه‌ پ‌ی‌كه‌نیب‌یت؟ هه‌م‌وو
 دراوسی و خزمه‌كانیان له‌ ماله‌ك‌ه‌یان كۆبوونه‌وه‌. پاش كه‌م‌یك
 پ‌رۆگرامه‌كه‌ ده‌ستی پ‌ی‌ده‌ك‌رد. د‌لی هه‌موویان له‌سه‌ر هه‌زار لی‌یده‌دا. له‌م
 پ‌رۆگرامه‌دا ته‌له‌فیزیۆن، به‌فرگر، گسکی كارهبایی ده‌به‌خشرایه‌وه‌. گه‌ر
 پ‌ش‌كه‌ش‌كاره‌كه‌ بیویستایه‌ خانوو و ئۆتۆمبیلیشی ده‌به‌خشییه‌وه‌.

كاك مه‌ردانی دراوسییان گوتی: ”پشتیوان به‌ خودا ئۆتۆمبیله‌كه‌تان
 بو‌ ده‌رده‌چ‌یت“. ئایفه‌ری دراوسیی ته‌نیشتیشیان پرسى: ”ئۆتۆمبیله‌كه‌
 ده‌ك‌ه‌ن به‌ ناوی ك‌ی‌وه‌؟“. هه‌ر میوانێك ده‌هاته‌ ماله‌كه‌وه‌ ئیره‌یی به‌
 زه‌هرا خان ده‌برد. زه‌هرا خان له‌ وه‌لامدا گوتی: ”پ‌ی‌گومان به‌ ناوی
 منه‌وه‌ ده‌ب‌یت“. ئاواره‌ش به‌رپه‌رچی دایه‌وه‌ و گوتی: ”نایب‌ت“. ”ئۆ
 نه‌بووی رازی نه‌ده‌بووی به‌وه‌ی به‌شدارى پ‌ش‌ب‌ر‌ك‌یكه‌ ب‌ك‌ه‌م، له‌به‌رچی
 ئۆتۆمبیله‌كه‌ به‌ ناوی تۆوه‌ ب‌ك‌ه‌م؟“، به‌ مۆر‌ه‌وه‌ سه‌یری هاوژینه‌كه‌ی
 ك‌رد. ه‌یشتا ئۆتۆمبیله‌كه‌یان نه‌بردبوویه‌وه‌، خ‌یزانه‌كه‌ به‌یه‌ ك‌دا هه‌ل‌پ‌ر‌ژابوون.
 باوك‌ی ئاواره‌ش گوتی ”خوا ب‌كات ئۆتۆمبیله‌كه‌ وه‌ر‌ب‌گرن، ئه‌و كاته‌ له‌
 نیوان خۆتاندا به‌شی ب‌ك‌ه‌ن“ به‌م شیویه‌ ناو‌ب‌ژی له‌ نیوانیاندا ك‌رد، پ‌ی‌نگری
 ك‌رد له‌وه‌ی شه‌ر له‌ نیوانیاندا هه‌ل‌ب‌گیرس‌یت. هه‌یه‌جان چاخواردنه‌وه‌شی

بيري هه موو لايه ك بردبوويه وه. ئەو چايانه ي زهرا خان هيئابووني،
 بهردهم ميوانه كاندا دائرابوون. هه موو كه سيك چاوهرپي ته واوبووني
 نكلامه كاني ده كرد. ريكلامه كانيش ته واوبوونيان بو نه بوو. هه موويان
 ناراميان لي برابوو.

هه موو كه سيك هه ناسه ي سواربووه و چاوهرپي ليداني زهنگي
 ته له فونه كه يان ده كرد. له كووتاييدا زهنگي ته له فونه كه لييدا. ته نانه ت
 ناوارة شهوي له بيرنه كرد كه ناوي خودا بهينييت ئينجا ته له فونه كه
 هه بگرت. دايكيشي نزي ده كرد و بهوانه ي ته نيشتي ده گوت: ”پشتيوان
 به خودا نوتومبيله كه يان بو دهرده چيت!“ له ناخييه وه هه ستي به شانازي
 ده كرد كه وا كوره كه ي هه لي به شداريكردي له پيشبركييه كي له و
 شيويه دا به ده ستهيناوه.

ناوارة كاتيک به ”به لي“ وه لامی ته له فونه كه ي دايه وه، خهريك
 بوو دلي دههاته دهره وه. پاش كه ميک، هه يه جانه كه ي كه ميک هيواشتر
 بوويه وه. ناوارة له ته له فونه كه دا هه موو خيزانه كه ياني پي ناساندن. ئيستا
 هفتا مليون بينه ر سهيري شهواني ده كرد. هه رچي له و ماله دا بوو له
 خزشياندا خهريك بوو ده فرين.

ناوارة له م كاته دا كه وا هينده له خهونه كه ي نزيك بوو بوويه وه نه يده ويست
 له هه لي له ده ست دهر بچيت، له پيشكه شكاره كه ده پارايه وه. ده ستي
 كرد به كروزانه وه و ده يگوت ”له حاليكي زور سه ختدام، كارمه نديكي
 هه زارم، يارمه تيم بدن“ به م شيويه ده يويست به زه ييان پيدا بيته وه.
 بهردوام به شانوبالي پيشكه شكاره كه يدا هه لده دا، بو شهوي دياريه كه

بدهستبهیت، هه موو ریگهیه کی تا قیده کرده وه. پیشکه شکاره کهش کهوا له ژیر کاریگهیهی ئەم په سنانه ی ئاواره دا مایه وه، هه ندیک یارمه تیی دا. له ئیستادا دلی ئاواره زیاتر به په له لییده دا. پیشکه شکاره که داوای نه وهی کرد که هاوژینه که ی ئاواره وه لآمی پرسیاره کان بداته وه. هه ولی دا قسه ی له گه لدا بکات و بیروپراکانی بخوینیتته وه. که میکیش ژنی ماله که پارایه وه و به پیشکه شکاره که ی ده گوت "توخوا توژیک یارمه تیمان بده". پیشکه شکاره کهش کهوا دلی بهم پارانه وانیه یان خوش بوو، نه گه ری بردنه وه که ی زیاتر کردن. ئیستا شانسی بردنه وه یان له % ۵۰ بوو.

ئاواره له ماوه ی ۱۰ سالی رابردوودا نه وه یه کهم جاری بوو هینده هه یه جان گرتبیتی. له خه لاته گه وره که زور نزیک بوو بوویه وه. که میک زیاتر پارایه وه، پیشکه شکاره کهش کهوا ئینسافی جولابوو، کارتیی خه لاته که ی بهرز کرده وه. به لام کاتییک دهنگی "ئالال" له میوانه کانی ناو ستۆدیوو بهرز بوویه وه، نه ویش سه ری سوپما. چونکه له جیاتی ئوتۆمبیل، کاک ئاواره ته نیا به فرگریکی بوو ده رچوو بوو!

ماله که خه م دایگرتن. هه موویان له شوینی خویندا تلیسابرونه وه. ئاواره هه ر هینده ی پنگوترا که بلیت: "سوپاستان ده کهم، دهستان خوش بیت". هه موو گیانی له نارەق نیشته بوو، کراسه که ی بهری له نارەقدا خوسابوو. ته ناندت ته له فۆنه کهشی بوو دانه ده خرایه وه. زه هراش له هه مووان زیاتر خه فه تی خوارد، دهستی به گریان کرد و گوتی "غه دری لیکردین". ئیدی هه ر که سه و لای خۆیه وه قسه یه کی ده کرد. هه موویان پیشکه شکاره که یان تاوانبار ده کرد. ئاواره خدریک بوو ده بوورایه وه، به لام که سه بایه خی پینه ده دا. هه مووان بیریان له ر خه لاته گه وره یه ده کرده وه کهوا له کیسیان چوو بوو.

تەنانەت ئەو كاتەي ئاوارە لەسەر ھەلگرە كە دەگوازايەو، ھېشتا پر لە
 لپەي بردنەو بوو. دەبوو بەردەوام بێت. لە دلی خۆیدا دەيگوت: "ئەمە
 كەم جار بوو، دەبێت شانسی بە روومەو پېبکەنیت". گەشتنە نەخۆشخانە.
 يشكە كە دواي ئەنجامدانى پشکين گوتى: "توشى سنگە كوژى بوو،
 شترە ماوەي ھەفتەيەك لە نەخۆشخانە بمينیتەو و لە ژير چاوديريدا
 بێت". ئاوارەيان لە بەشى بوژانەوہي دل خەواند.

ژورەكانى نەخۆشخانە كە دوو كەسى بوون. ئاوارە ھېشتا ئاگاي لەو
 نەبوو كە بردراو تە چى شوينيك و بەجددى وەرینەدەگرت. ھېشتا خەيالى
 لاي ئەو ئوتۆمبيلە بوو كەوا لە پيشبر كيكەدا لەدەستى دابوو. ئەم دۆرانە
 تەماحى ئەوى زياتر كردبوو. دواتر بيري بليتەكانى لوتۆ و يانسيبەكەي
 كەوتەو كە ئەو ھەفتەيە كرىبوونى. رەنگە ئەمجارەيان شانسی بە روويەو
 پېبکەنیت. كاتيك بەم ھەستانەو دەتلايەو، چاوى كەوتە سەر ھاوړپى
 ژورەكەي. لە گەل پياويكى بەسالاچوو لە ھەمان ژورر دانرابوون. ئەم
 پيارە نورانيە، لە شوينى خوى بە دانىشتنەو نوێژەكانى دەكرد و
 ھېچ قسەيەكى نەدەكرد. جار جار سەيري نەخۆشە تازەكەي ژورەكەي
 دەكرد و بزەيەكى دەكرد. چونكە ئاوارە لە كەناليكى تەلەفیزیۆنەكەو
 سەيري راكيشانى تيروپشكى يانسيبەكەي دەكرد. تەنانەت تەلەفۆنى بو
 مالدەيان دەكرد و ژمارەي سەر بليتەكانى لى پرسين. دواتر بەراوردى
 دەكردن بەو ژمارانەي لە تيروپشكەكەدا دەردەچوون. كەميك جەوى
 نېكچوو. "سەيري ئەو ناوچەوانە ناكەيت، بو ژمارە سى دەرچوو"، پيرە
 پيارەكە ديسان سەيري كردهو و پېكەنى. ئاوارە لە نيو خەفتى ئەوہدا
 بوو كە ديسان بۆي دەرنەچوو.

به لّام وهرز نه ده بوو و کۆلی نه ده دا. ته نانهت یاریده ده ره که ی خۆی
نارد بو ئه وهی بلیتی پیشببینی کردنی براوهی پیشبرکیی ئه سپسواریی بو
بکریت. ”زوو بۆم بهینه، ته نانهت گهر خه وتبووشم بیخه ژوورسه رم. گهر
میشکم نیش بکات ههر شهشی ده زانم.“

رۆژی دواتر کاتیک پزیشکی سهردانکه ر بلیته کانی ئه سپسواریی
بینی زۆر تورپه بوو، ”ئیمه نه مانگوت ههیه جان قه ده غهیه!“ و به م شیویه
ناچاری کرد فریی بداته ته نه که ی خۆله که وه. پاشان ئاگاداری کرده وه
و گوتی ”زۆر خۆت توشی ههیه جان مه که، ئه گینا جه لته ی دل لیت
ده دات.“ ئاواره دوا ی ئه وهی پزیشکه که رۆشت، به ناچاری سهیری
ته نه که ی خۆله که ی کرده وه. دواتر وازی له سهیرکردنی پیشبرکیی
ئه سپسواریی هینا. دیسان ته له فۆنی بو هاوسه ره که ی کرده وه. پرسیا ری
ژماره ی ئه و بلیتانه ی لیکرد که وا له نیو جزدانه کهیدا بوون. زوو زوو
ئاگاداری ده کرده وه که وا به خیرایی بو ی بنیریت.

ئواره کاتیک له ته له قیزیۆن تیروپشکی ژماره براوه کان ده کرا، ئاواره
دیسان ههیه جان گرتیه وه. کاتیک یه ک، دوو، سی، پینج ژماره ی
دهیگرت، له نیو ههیه جاندا ده مایه وه. ئاره قی ده ردا بوو. دیسان شانس یا وهی
نه بوو، ئه مجاره شیان به ته نیا ژماره یه ک بلیته که ی سوتا. به م دوا بیانه
زۆر له ژماره ده رچوه کان نزیک ده بوویه وه، به لّام دیسان خه لاته که ی بو
ده رنه ده چوو.

له م کاته دا پیره پیاوه که ی ژووره که ی پیکه نینی به حالی ئاواره
ده هات.. ئاواره ش هیوا بر او و بیحال بوو. خه ریک بوو ده بوورایه وه. پیاوه

اماره کەش کاتیک بەو حالەوہ بینى دەستی بە زەنگى سەر دیوارە کەدا
 ارھاواری "خانمی سیستەر" ی کرد. دیسان پزیشکە کەى بەیانی هاتەوہ
 کەوا لەو پۆژەدا ئیشکەر بوو. پشکنینیکی بو قالی سەری ئاوارە کرد
 کەوا بورابووہوہ. لەو کاتەدا لە دەستی نەخۆشە کەدا ژمارە نوسراوەکانى
 سەر پارچە کاغەزە کەى بینى. بەخەفەتەوہ سەری راوەشاندا و گوتى "لەم
 نەخۆشیە رزگارى ناییت!"، پاشان سەیرىکی پیرەپیاوہ کەى کرد و گوتى:
 "نەم نەخۆشە ژيانى خۆى وەک یانسیب لیکردووہ، ئیمە وەک
 کۆمەلگاش زۆر حەزمان لەوہیە بیئیشکردن پارەى مەتمان دەستبکەوئیت".
 پیرەپیاوہ کە چەشنى ئەوہى سەیرى دوور بکات، دیسان پیکەنییەوہ.
 پیرەپیاوہ کە لە بەرەبەیاندا کاتیک بە دانیشتنانەوہ نوئى دە کرد،
 ناگای لە ئاوارە بوو کەوا هاتەوہ سەر خۆى. ئاوارە چاوەکانى کردبوویەوہ.
 پیرەپیاوہ کە سەیرىکی کرد و گوتى: "کۆرپم بەو تیروپشکانە هەییەجان دەتگرت
 کەوا نەگەرى دەرچوونیان یەک لەسەر ملیۆنە. لە کاتیکدا ئە گەریکی زۆر
 لاوازە یانسیب و گرو لەسەر پیشبەرکی ئەسپسواری بەیتەوہ. با من باسى
 پیشبەرکییەکت بو بکەم کە ئە گەرى بردنەوہى سەد لە سەدە، تۆ بەشداری
 لەو پیشبەرکییەدا بکە". ئاوارە دیسان هەییەجان گرتى، دەبوو پیشبەرکییەکت
 بەتەرە. حەزی کرد روومەتى ئەو پیرەپیاوہ ماچ بکات کە یە کەم جارى
 بوو قسەى لە گەلدا دە کرد. بە گوێرەى قسەکانى پیرەپیاوہ کە رەنگە ئەمجارە
 شانس بە رووى نەویشەوہ پیکەنییایە. "چیە ئەو پیشبەرکییە مامە گیان؟"
 لە خۆشییاندا خەریک بوو هەلدەپەرى.

پیرەپیاوہ کە کەوا هاواری ژوورە کەى بوو دەستی بەقسە کردن کرد:

”هه ٢٤ کاترمیڤری رۆژه کهت تهنیا یه ک کاترمیڤریان بۆ نوێژکردن
 تهرخان بکه. ئەو خودایه ی کهوا هه موو گهر دوونی ئافراندوو و تۆی
 له نه بوونه وه هیناوه ته بوون و هه رده م به لینی خۆشی ده پارێزیت، کاتیکی
 بوونی به ئیمه به خشیوه پیمانی فهرمووه“ گهر رۆژانه یه ک کاترمیڤری
 خۆتان بۆ من تهرخان بکه، به لینی به هه شتتان پیده ده م“. خۆ ناشیت
 باوه رت به به لینی په روه رد گارت نه ییت، له کاتیکیدا باوه رت به نه گهری
 یه ک له سه ر ملیۆنی ناو یارییه کانی شانسه هیه؟“.

ئاوا رهش کهوا به قسه کانی پیره پیاوه که سه راسیمه بووبوو: ”مامه گیان
 وامزانی باسی شتیکی گرنگ ده کهیت“، به م شیوه یه نا ئومید بوونی خۆی
 له قسه کانی ده ربهری. ئاواره کهوا له و کاته دا به ته واوی عه ودالی بردنه وه
 و یارییه کانی شانسه بوو، له حالیکه تهنه دروستی وه هادا نه بوو کهوا
 هه لسه نگاندن بۆ قسه کانی پیره پیاوه که بکات. پیره پیاوه که دیسان ئاوری
 له ئاواره دایه وه و به ئارامگرییه وه دهستی به باسکردنی ئەو شتانه کردوه
 که دهیزانین:

”تۆ وه ها ده زانی ژیا نی ئەولا زۆر دووره له تۆ وه؟ ئەو ئیواره یه ی
 سنگه کوژی گرتبووی و تۆیان هینایه نه خۆشخانه و رۆژی دوینیش،
 چوونی تۆ بۆ ئەو دنیا له ئان و ساتدا بوو. سه یرکه ئەوه دیار نییه
 کهوا دلێ منیش که ی ده وه ستیت. ره نگه هه ر ئیستا بوه ستیت و دنیا
 به جیبه یلم. کورپه که م تۆ باوه رت به به لینی په روه رد گارت هه ییت، ئەو
 به لینی به هه شتی پیداویت. به لینه کانی ئەویش سه د له سه د مسۆگهرن.
 پاره ی خۆت ده خه یته ناو یارییه کانی یانسیبه وه، له کاتیکیدا خودا پاره شی
 لیت ناویت. ئەمه له کاتیکیدا یه به لینی ئەو یه کلا کراویه. تهنیا یه ک

کاتزمیری ژیانت بهو شیوهیه خه رج بکه که تهو دهیه ویئت. نه گه ری
برده هوت زور به رزه. پاداشتی تهو له ره گه زی پاره ش نیه. چونکه تهو
به لیتی ژیانکی نه به دیت پیده دات که تییدا پیویستت به پاره نیه. نایا
تهه به لیتیکی که مه؟“

ناواره زور ماندوو بوو. له ناخه وه حقی به قسه ی پیره پیاوه که ده دا،
چونکه کرداره کانی راستی قسه کانیان دهسه لماند. به لام به زاندنی نه فسی
بهو ناسانیه کاری نه کرده بوو. به لام لاوازیه کانی به سه ریدا زال بوون و
له وه لامی ناموژ گاریه کانی پیره پیاوه که دا به تور هییه وه گوتی: ”به من
چی به خته وهریه ک که له ئیستادا نه یئت...“ دواتر که میک بیری
کرده و خه وی لیکه وت.

بیری نه مابوو چه نده کات تیپه ریوه. به دهنگی گریان بیدار بوویه وه. له
ژوره کهیدا کومه له مروقیکی جیاواز کو بوو بوونه وه. ئیدی تیگه شت له وه ی
نه مانه که سانی نژیکی هاورپی ژوره کهینی. پزیشکه کان به شله ژاوییه وه
خه ریکی پاکه پاک بوون. له گریان و قسه کانه وه له وه تیگه شت که
هاورپی ژوره کهی مردوه. ده بوو پیره پیاوه که بهن بو مهیتخانه. نژیکی
نیرور بوو بوونه وه. له دواوه سهیری پیره پیاوی هاورپی ژوره کهیی ده کرد.
”دماوه مرد. وای چه نده زوو بوو. هه تا دوینیش نویژی به یانی ده کرد و
سه مان ده کرد“

منداله کانی پیره پیاوه کهش ده گریان و ده یانگوت ”هه تا دوینیش لیره
هوت، باوکه باوکه!“ ده گریان و هاواریان ده کرد. ناواره له شوینی
خه ریه گوتی: ”پیره پیاوه که یانسیبه کهی برده وه، مه گرین“. هه ولیدا

بەم شیۆهیه دلی که سوکاره کانی بداته وه. کورپی پیره پیاوه که له وشه ی
 ”یانسیب“ وه تیگه شت له وهی باوکی ئەم نمونه یه ی بو ئاواره هینا وه ته وه و
 پاشان به ئارامگریه وه گوته: ”ئیمان بریتیه له ئیمان به غه یب. مردن
 له هه موومانه وه زۆر نزیکه. به لام دیسان وه ک مرۆفیک هه موومان زۆر
 دلته نگ بوین. خودا بردنه وهی ئەو ”یانسیب“ به نسیمی ئیوه ش بکات.
 ئیوه ش کاتیک ته ندروستیتان چاک بوویه وه، گره وه له سه ر نوێژه کانتان
 بکه ن. خو بینیتان ته مه نی مرۆف چهنده به خیرایی ته واو ده ییت“. ئەو
 دوو کتیبه ی بو ئاواره درێژ کرد که وا باوکی ده یخویندنه وه. له سه ر
 کتیبه کان نوسرابوو ”په یامی میوه“ و ”په یامی به سالآچوان“.

دوای رۆشتنی ئەوان، ئاواره یه کیک له کتیبه کانی کرده وه و دهستی
 به خویندنه وه یان کرد. ئەو بابته ی خویندیه وه سه باره ت به مردن بوو.
 سه ره تا بیری له قسه کانی پیره پیاوه که کرده وه: ”ئهو شته ی که وه ها
 دوور دیاریوو، چهنده نزیک بوو“ بهم هۆیه وه هه یه جان گرتی. چهندين
 کاتر میتر بیری له قسه کانی ناو کتیبه که کرده وه و له خویندنه وه یان
 به رده وام بوو. هه تا زیاتری بخویندایه ته وه زیاتر په رده ی بیئاگایی له سه ر
 چاوه کانی هه لده گیران، ئاشنایی له گه ل دونیا یه کی راسته قینه دا په یدا
 ده کرد. چه شنی ئەوه بوو پرۆگرامه کانی پیشبرکی و یارییه کانی شانسی
 هه ر له بیر نه ماییت. ئیدی به چاوکی تره وه سه یری دونیای ده کرد. بیری
 له رابردووی و ئامانجی بوونی خوئی ده کرده وه. له دوای ئەم تیفکرینه وه
 تیگه شت له وهی که مه رگ چهنده نزیکه. ئەوه ی له دهستی چوو بوو
 ته نیا یانسیب و یارییه کانی شانس نه بوو، به لکو ته مه نی خوئی بوو.

پۆژه کانی نه خو شخانه ی بهم شیۆهیه برده سه ر. ئاواره زۆر گوڤا و

ئىدى لە گۆشەنىگايە كى ترەو سەيرى ژيانى دە كىرد. ئىدى پۈژىك
چۈپە لاي باوكى ھەتا بە جوانى فىرى نوپىرى بىكەتەو كەوا ئەم جەژن بۇ
نەو جەژن دەيىكرد. گوتى: "ئىدى گىرەو لەسەر نوپىر دە كەم". باوكىشى:
"تۈبە خويە، تۈبە لەو قسەيە...". ئاوارە: "باوكە تۆ نازانیت، نوپىر
سەرمایە كى زۆر گەورەيە كەوا لە رېگەيەو بە ھەشت بە دەستدە ھىنن".

باركىشى لەو كاتەدا لە دلەو دەوعاى خىرى بۇ ئەو پىرەپىاوە كىرد
كەوا لە رېگەي نامۆژ گارىە كانىيەو ژيانى كورە كەي و خىزانە كەيى
گۆپى، داواي پەحمەتى پەروەرد گارى بۇ كىرد.

***

کارگهی گول

له تیفی هاورپی مندالیم، وه ک من له گونده کهمان خه ریکی گول به خیو کردن بوو. به لام نزیکی ده سالیک ده بوو کهوا کوچی به رهو شار کردبوو. زور دهوله مهند بوو بوو. له گهل نه وهی قیلایه کی زه به لاهی به ران بهر خانوه کونه کهی نیمه دروست کردبوو، نه م جه ژنه به نوتومبیلیکی گران به هاشه وه گه رایه وه. دایکم هه موو کاتیک ئیره یی پیده بردن. به لام دهوله مهند بوونی له تیف راستیه کی حاشاهه لنه گر بوو. خو نه ده کرا سه روه ته کهی له چنگ ده ربه یینین. هه رده م له دلای خو مه وه ده مگوت: "خودا زیاتری پیدات".

جاری جاران نه وه زهویه ی نیمه گولمان له سه ر ده چاند، له زهویه کهی نه وان گه وره تر بوو. له تیف له بهر نه وهی بژیوی خو یی پی پیدای نه ده کرا، پرووی له شار کرد. به لام نیستا وه ک که سیکی زور دهوله مندی لی هاتوو. به لام نیمه له پرووی ماددییه وه له شوینی خو ماندا ماوینه ته وه.

له راستیدا به خیو کردنی گول کاریکی زور به برشت بوو. ده لین له تیف له ساله کانی سه ره تای چوونیدا بو شار، گولی پلاستیکی فرۆشتوو. به لام له پریکدا دهوله مهند بووه. دهوله مهند بوونه کهی له نیو گونده که ماندا

دہنگی دابوویہ و ہدمو کہس بہ ئیرہییہ وہ باسیان لیوہ دہ کرد. دایکیشم
 کہوا لہ نزیکہ وہ گوئی لہم دہنگوباسانہ دہبوو، ہہردہم لہ من تورہ دہبوو.
 دہیگوت ”ہیندہی لہتیفیشت تیا ناییت!“ منیش دہمگوت: ”دایکہ
 رزق لای خودایہ“. بہلام وہہاش نہبووم حہزم لہوہ نہییت وہک نہو
 دولہمہند بیم. تہمہش لہسہر دلہم وہک گرئکویرہی لیہاتبوو. ہہربویہ
 حہزم دہ کرد ہوکاری دولہمہندبوونہ کہی تہوم بو دہربکہویت. بو تہم
 مہبہستہش رۆژی دووہہمی جہژن، چوومہ سہردانی نہو فیلائیہی کہوا لہ
 گوندہ کہماندا بوو. سہرہپای تہوہی فیلاکہی لہ بہرانبہر مالہ کہی ئیمہدا
 دروست کردبوو، بہلام من ہہرگیز سہردانیم نہ کردبوو. رہنگہ ہہستی
 شاراہی حہسودی ناو قولاییہکانی دلہم ریگری لہم کارہم کردییت.
 چرنکہ ہہرچوئیک ییت ئیمہ جارن لہوان دولہمہندتر بووین. رہنگہ وہہا
 ہہستم کردییت کہ روبرو بووونہ وہم لہ گہلیدا غرورم دہشکیییت.

کاتیک لہ فیلاکہ چوومہ ژوررہوہ، دیکور و قہشہنگی ناوہوہی
 حہیرانی کردم. زور گرانبہہا بوو. وابزانم کہس لہ گوندہ کہی ئیمہدا
 لہ مالیکی رہادا نہدہژیا. تہنانت دولہمہندترین کہسی گوندہ کہشمان
 نرانای کرینی کہلوپہلہکانی ناو تہو فیلائیہی نہبوو. لہتیف زور بہجوانی
 پیشوازی لیکردم. لہبہر تہوہی ہاورپی مندالیم بوو، لہ دیر زہمانہوہ
 ہہرا بہدل مامہلہی لہ گہل دہ کردم. ویرپای تہوہی غروریکی گہورہی
 ہہبوو، بہلام لہ ہدموو ہہلسوکہوتیکیدا تہوہ دیار بوو کہوا بہچاری
 کہم سہیرم ناکات.

درای تہوہی نہحوالی یکرتمان پرسی، گوتم ”لہ شار خہریکی
 جہتا؟“ لہ وہلامدا: ”سہلاحہدین وہلا کارگہیہ کی گولم پیکہوہ ناوہ.“

سه ره تا تینه گه شتم، کاتیک گوتم "بو گولیش کارگه ی هیه؟"، به
پیکه نینه وه گوئی:

"ئه وه زهویه ی کارگه که ی له سه ره ۱۰ دۆنم ده بیته". له قسه کانیه ره
له وه تیگه شتم که وا ئه وه گولانه ی ئیمه له باخچه که ماندا ده مانپرواند، ئه وه
له کارگه که دا به نایلۆن دروستی ده کردن.

- ئیستا ئهم گولانه هه ناردی هه موو بازاره کانی جیهان ده که م،
ته نانه ت له گه ل ولاتی چیندا کیپرکی ده که م.

منیش بو ئه وه ی مه راقه که م بره ویتته وه پرسیم:

- بو ئهم گولانه ی ئیوه دروست ده که ن زۆر گرانبه هان؟

- به لێ...

دوای ئه وه ی که میک قسه ی ترمان کرد، منی بانگه یشتی بینینی
کارگه که ی شاری کرد. ده بوو یه که م کاری دوای جه ژنم بریتی بیته
له وه ی بچمه شار و سه ردانی کارگه که ی بکه م. زۆر مه راقم بوو.

له دوای ته وا بوونی جه ژن، خۆم گه یانده شار. سواری ته کسیه ک بووم،
گه شتمه به رده می کارگه که. له حه یبه تاندا واقم و پرما. له به رده م چه ندین
بینای گه ورده دا بووم که وا له سه ر زه ویه کی به رفراوان دروست کرابوون.
جگه له مانه، تابلۆیه کی زۆر زه به لاهیش هه لواسرابوو. له سه ر تابلۆکه
نوسرابوو "کارگه ی گول". من ئه وه م ده زانی که گول له خاکدا ده رویت.
به لام هه رگیز ئه وه م به خه یالیشدا نه هاتبوو که وا ده شیته له نیو بلۆکی
کۆنکریتیشدا بروین. هیشتا نه چوو بوومه ژوورده وه، پاسه وانه که پینگه ی لێ

گرتم. پرسى: "چیت دهوئیت؟". منیش به شیویه کی شهرمهزارانه گوتم:
 "خه لکی گونده کهی کاک له تیفم"، ئیدی کردمییه ژوروهه. بیرم
 لهوه کردوهه: "سهیر له وه دایه گوله زیندوهه کانی ناو باخچه کهی ئیمه هیچ
 پاسه وانیکیان نییه. لای مرۆقه کان ئەو گولانه بیبایه خن کهوا خودا له
 خاکه وه بۆمان دهروئیت، به لام ئەو گوله ساختانهیان زۆر به لاوه گرنگتره
 کهوا مرۆقه کان له نایلۆن دروستیان کردوون". کاتییک گه شتمه بهردهم
 ژوروهه کهی کاک له تیف، ئەمجارهیان کۆسپی سکریتیره کهی ریگری لیکردم:
 "مهوعیدتان نییه. کهمییک چارههه ری بکهن. ههندییک چارپیکهوتنی
 تابهت به کاری ههیه، من ههوالی هاتنی ئیوهه پیداهه".

نزکی کاترمییک چارههه ری کرد بۆ ئەوهی چاوم به له تیف بکهوئیت.
 له ژوروی سکریتیره کهدا خووم وه ک کهسیکی بینرخ هاته پیش چاو. له
 پرنکدا له تیفه کهی خوومان دهه کهوت. به ریژیکی زۆر زۆرهه پیشوازی
 لیکردم. به سکریتیره کهی گوت: "ئهم پیاوه به ریژه هاورپی مندالیمه".
 له تیف کاتییک گوتی: "وهه با کارگه کهمت پی پیشان بدهم"، وهها
 دیار بوو زۆر شانازی به خوویهوه ده کات. رهنگه له بهر ئەوهی به بهراورد
 له گهل ئەو ههزارتر بووم، ئەو ههستهشم له لا دروست بووئیت.

گوتی: "وهه سههههتا بهشی پلان و پرۆژه کانت پی پیشان بدهم" و
 ئیدی رییک بههوه ئەو به شه رهشتین.

به کهم بهش کهوا چووینه ژوروهه، ژوروی وینه کیشان بوو. لهوی
 وینه کیشه کان وینهی گوله کانیان ده کیشا.

له بهشیکی تر نه خشونیگاربان بو ئهه وینانه دروست ده کرد. چووینه
 بهشیکی ترهوه. لهوی رهنگیان بو وینه کیشراوه کان دیاری ده کرد. نهه
 به کاتیکیدا بو له کارگهی گوله کهی خوماندا وینه، پازاندنهوه و
 گونجاندنی رهنگه کان هه مووی له خویاندا بو. هه ر هیندهی تووکی
 بچوکهان فری ده دایه ناو نهو خاکهوه، دوی دوو مانگ گوله کان
 لهو خاکهوه سهریان دهردههینا. ته نانهت بهزیندوووی، به ههزار رهنگ
 و نه خشونیگاردهوه، چه شنی قوماشی برپراوی نیو کارگه کان. هه موو
 کاتیکیش توونی رهنگه کهی و بوئه کهی وه ک یه ک دهره چیت. به لام
 وه ک نهودی له تیف باسی لیوه ده کرد، توونی رهنگی گوله کانیاان هه موو
 کاتیکی وه ک خویان دهرناچن. ته نانهت گه ر که میکیش بیت، رهنگه کان
 له کاتی چاپکردنیاندا جیاوازیان ده بیت.

دواتر چووینه بهشی قالبی کارگه که. لی ره قالب بو نهو وینانه
 دروست ده کرا کهوا دیزاینه ره کان دروستیان ده کرد. له تیف گوئی: ”نهه
 قالبانه زور گرانن، هه ندیک جار 5 ههزار، هه ندیک جاریش 20 ههزار
 دۆلاریان پینه دهم“.

من وه ک نهو کارگه یه کی وه هام نه بوو کهوا شانازی پیه بکهه.
 به لام منیش ده متوانی به کارگهی گوله کانیا ناو باخچه که مانه وه شانازی
 بکهه. هیچ کاتیکی پاره مان به قالبی نهو گوو و داری گولانه نه ده ده
 کهرا له باخه کهی ئینه دهران. هه موویان به لاش بوون. هه موو سالیکی
 چه شنی نهوی له یه ک قالب دهرچوو بیتن، زهرده خه نیان به هه موو لایه کدا

له بهشیکی تر نهخشونیگاریان بو ئهم وئانه دروست ده کرد. چوئینه بهشیکی ترهوه. لهوئ رهنگیان بو وئنه کیشراوه کان دیاری ده کرد. ئهمه له کاتیکیدا بوو له کارگه گی گوله کهی خو ماندا وئنه، پازاندنهوه و گونجانندی رهنگه کان هه مووی له خو یاندا بوو. هه ر هینده ی تووئکی بچو کمان فری ده دایه ناو ئه و خاکه وه، دوای دوو مانگ گوله کان له و خاکه وه سه ریان ده رده هینا. ته نانه ت به زیندووی، به هه زار رهنگ و نهخشونیگاره وه، چه شنی قوماشی بر درای نیو کارگه کان. هه موو کاتیکیش توونی رهنگه کهی و بو نه کهی وه ک یه ک ده ره چیت. به لام وه ک ئه وه ی له تیف باسی لئوه ده کرد، توونی رهنگی گوله کانیا ن هه موو کاتیکی وه ک خو یان ده رنا چن. ته نانه ت گه ر که میکیش بی ت، رهنگه کان له کاتی چاپکردنیاندا جیاوازیان ده بی ت.

دواتر چوئینه بهشی قالبی کارگه که. لیره قالب بو ئه و وئانه دروست ده کرا کهوا دیزاینه ره کان دروستیان ده کرد. له تیف گو تی: ”ئهم قالبانه زور گران، هه ندیک جار ۵ هه زار، هه ندیک جاریش ۲۰ هه زار دۆلاریان پیده ده م“.

من وه ک ئه و کارگه یه کی وه هام نه بوو کهوا شانازی پئوه بکه م. به لام منیش ده متوانی به کارگه گی گوله کانی ناو باخچه که مانه وه شانازی بکه م. هیچ کاتیکی پاره مان به قالبی ئه و گو ل و داری گولانه نه ده دا کهوا له باخه کهی ئیمه ده روان. هه موویان به لاش بوون. هه موو سالیکی چه شنی ئه وه ی له یه ک قالب ده رچو بی تن، زه رده خه نه یان به هه موو لایه کدا

بەخشان دەکرد. بەلام قالبەکانی ئیترە گەرچی بۆ یەک جووری گول بەکاردهاتن، بەلام تەنیا یەک سال بەرگەیان دەگرت. سالی داهاوو بە ناچاری دەگوێران. گەر گولیان بە نەخشی جیاوازهوه دروست بکرایه، ئەوا ديسان دەبوو قالبەکانیان بگوێرن. بەلام کارگەکانی ناو باخچه کەمی ئیترە هەم شونیی کەمیان دەگرت، هەم پێویستیان بە قالب نەبوو. گەر هەزار جووری گولت لە بستەخاکێکدا بچیندایه، هەریه کەیان لە ڕه گەزی خۆی دەررا و سەوز دەبوو.

بۆ ئەوهی چەندین جوور گول لە بستەخاکێکوه بێتە دەرەوه، هەر بەراستی پێویستمان بە هەزاران دیزاینەر، بۆیاخچی، قالب دروستکەر و چەندین بوونەوهری ئاقل هەبوو. لە کاتیکی جیبونەوهی ئەم هەموو بۆنەوهه له بستیک خاکدا کاری نەکرده بوو. هەر لەبەر ئەم هیکمەتەش بۆ مەکینه کانی پەرۆردگار کەوا گەردیلەکانن، هیندەئەوهی بە چاوانەبێزین بچوک بوون. هەموویان کتومت ئەو فەرمانانە جیبەجی دەکەن کەوا بەسەریاندا دراوه. کاتیکی بیرم لەمانە دەکردهوه کاک لەتیف گوتی:

- ئیترە ئەو بەشەیه کەوا پلاستیک دەخریتە ناو قالبەکانهوه

کاتیکی لەم بیرکردنەوانە هاتمه دەرەوه، چاوم بە کۆمەڵە مەکینهیهکی زه به لاج کەوت کەوا بیوچان کاریان دەکرد. هەرۆهها جەزینە بەشی مۆنتاژی کارگە کە. یه که به یه کهی پارچه کان بەیەکوه دەنوسێران و گولێکیان لێ دروست دەکرا. یاخود سەرەتا سەری گولە کە، دواتر گەلاکانی و لکه کانی پێکەوه دەنوسێران، لە بەشیکێ تریش گولە کان دەخرانه ئینجانەوه. هەندیکیشیان بێ ئینجانە

بەخشەن دە کرد. بەلام قالبەکانى ئیترە گەرچى بۆ يەك جۆرى گول
 بە کار دەهاتن، بەلام تەنیا يەك سال بەرگەيان دە گرت. سالى داھاتوو بە
 ناچارى دە گوڤان. گەر گوليان بە نەخشى جياوازوو دروست بکردايە، ئەوا
 ديسان دەبوو قالبەکانيان بگوڤن. بەلام کارگەکانى ناو باخچە کەى ئيمە
 ھەم شىرتى کەميان دە گرت، ھەم پيويستيان بە قالب نەبوو. گەر ھەزار
 جۆرى گولت لە بستە خاکیکدا بچيندایە، ھەريە کەيان لە رەگەزى خۆى
 دەروا و سەوز دەبوو.

بۆ ئەوئەى چەندىن جۆر گول لە بستە خاکیکەو پیتە دەروو، ھەر
 بەراستى پيويستمان بە ھەزاران ديزاینەر، بۆياخچى، قالب دروستکەر
 و چەندىن بوونەوئەرى ئاقل ھەبوو. لە کاتیکدا جيبونەوئەى ئەم ھەموو
 بوونەوئەرە لە بستىک خاکی کارى نە کردە بوو. ھەر لەبەر ئەم حیکمەتەش
 بوو مەکینەکانى پەرورەدگار کەوا گەردیلەکانن، ھیندەى ئەوئەى بە چاو
 ناپیترن بچوک بوون. ھەموويان کتومت ئەو فەرمانانە جيبەجى دەکەن
 کەوا بەسەرياندا دراوہ. کاتیک بىرم لەمانە دە کردەوہ کاک لەتيف گوتى:

- ئیترە ئەو بەشەىە کەوا پلاستىک دەخریتە ناو قالبەکانەوہ

کاتیک لەم بىرکردنەوانە ھاتمە دەروو، چاوم بە کۆمەلە
 مەکینەىەکى زەبەلاح کەوت کەوا بپوچان کاریان دە کرد. ھەرورەھا
 ھورنە بەشى مونتازى کارگەکە. يەکە بە يەکەى پارچەکان
 بەیەکەوہ دەنوسپران و گولیکيان لى دروست دەکرا. ياخود سەرەتا
 سەرى گولەکە، دواتر گەلاکانى و لکەکانى پیکەوہ دەنوسپران، لە
 بەشىکى تریش گولەکان دەخرانە ئینجانەوہ. ھەندیکيشيان بى ئینجانە

دەپێچرانەو. لە ھەموو لایە کەوێ کەسانیکێ زۆر چنگ لەسەر شان
خەریکی پراکەپراک بوون.

کاتیکی چووینە قاتی سەرەوێ کاک لەتیف گوتی: "ئێرە بەشی
ژمێریاری و فرۆشتنە". سەرم بە سەرکەوتنەکانی ھاوڕێکەم دەسورما.
بەلام خەریک بوو نوێژە کەم دەچوو. منیش لەو کاتەدا گوتم: "خەریکە
نوێژی عەسرم دەچێ، با من نوێژە کەم بکەم، خۆ شوێنی نوێژکردنتان
ھەیە؟". ئەوانیش ژووریکێ شێداری پەرپوتیان پیشاندام. ئەو ژوورانەیی بۆ
لاسایکردنەوێ ھونەرەکانی پەروردگار بە کاریان دەھێنان چەندە گرانبەھا
بوون، ئەو ژوورەشی بۆ پەرستشی ئەو خودایەیی ھەموو شتیکێ ئافراندبوو
چەندە پەریشان بوو.

دوای ئەوێ لەوێ نوێژە کەم کرد، بیرم لەوێ کردووە ئەو گولانەیی
کەوا ھونەری پەروردگارن چەند ژمارەیی کێ زۆر بەو ئاسانی و ھەرزانییە
لە باخچەکاندا دەروێن. گوتم لە راستیدا دەبێت ھەیرانی پەروردگارم بێم
و شوکرانەبژیری بکەم.

لە دلی خۆمدا گوتم گەر ئەو شتانەشی پەروردگارم ئافراندوونی
چەشنی گولە پلاستیکییەکانی ئەم کارگەییە گرانبەھا و فرەکاریی
رێکخراوییان بویستایە، ئەوا دەبوو سیوێک، تەماتەییە ک، ترییە کمان بە
چەند دینار بکریایە؟ خودا ژمارەیی کێ زۆر لە نیعمەتەکانی خۆیمان لە
خاکیکێ سادەوێ بۆ دەردەھێنیت و بە بەلاشیش پیمان دەدات. لە سایەیی ئەم
بەروردووە جوانتر لەوێ تیگەشتم کە ھونەری ئەو چەندە ناوازییە، گەنجینە
و مولکەکانی چەندە فراوانە و پەروردگارمان چەندە گەورەییە.

رهنگه ئەم کارگه‌یه لای هه‌ندی‌ک له مرۆقه‌کان پڕ بایه‌ختر بیت، به‌لام به‌لای منه‌وه ئەو خاکه که‌وا کارگه‌ی په‌روه‌ردگارمانه گرنگتره. نه‌کرێکاری هه‌بوو نه‌بیمه‌ی کۆمه‌لایه‌تی. هه‌ر هه‌ینده به‌س بوو، تو‌وه‌که نۆی بده‌یته ناو خاکه که‌وه و که‌میک ناوی بده‌یت و چاودێری بکه‌یت. جگه له‌مانه، خۆریش به‌ به‌لاش رهنگی ده‌کردن. گوله‌کان چه‌شنی نه‌وه‌ی بێن "سه‌یر بکه‌ن ئیمه هونه‌ره‌کانی په‌روه‌ردگارین" هاوار ده‌که‌ن.

له کارگه‌ی له‌تيفدا که‌وا گولی نایلۆنی دروست ده‌کرد، تابلۆیه‌کی گه‌وره هه‌لواسرابوو. به‌لام خودا تابلۆی خۆی به‌ هیچ کام له کارگه‌کانیه‌وه دانه‌واسیوه. به‌لام له هونه‌ره‌کانی نه‌ودا مۆریکی وها هه‌بوو، مرۆقه‌کان نه‌یا ده‌یان‌توانی نمونه‌ بێگیانه‌کانی ئەو هونه‌رانه‌ی دروست بکه‌نه‌وه.

مرۆقه‌کان چه‌ندین ملیار پاره‌یان هه‌لده‌رشته سه‌ر پارچه زه‌وییه گه‌وره‌کان و کارگیان له‌سه‌ر داده‌مه‌زراندن. به‌لام نه‌یا توانای لاسایکردنه‌وه‌ی ئەو هونه‌رانه‌یان هه‌بوو که‌وا په‌روه‌ردگارمان له بستیک خاکدا نه‌جمای ده‌دان.

دوای ته‌واوکردنی نوێژه‌که‌م، هه‌تا چوومه‌وه لای له‌تيف به‌رده‌وام له‌ بێشکدا ئەم به‌راوردانه‌م ده‌کرد. له کاتی‌کدا خودا له کۆمه‌له ماده‌یه‌کی ساده‌ شتانیکی به‌نرخ و زیندووی به‌دیده‌هینا، به‌لام مرۆقه‌کان له شتانیکی گرانبه‌هاوه شتانیکی ساده‌یان بۆ دروست ده‌کرا. به‌لام دیسان خۆیان زۆر به‌زل ده‌زانی. وه‌هایان ده‌زانی که‌ کاری زۆر گه‌وره‌یان نه‌جماداو.

کاتیک بیرم له‌مانه ده‌کرده‌وه، گه‌شتمه‌ نوسینگه‌که‌ی له‌تيف. له‌ نیو کۆمه‌له‌ قه‌نده‌یه‌کی گرانبه‌هادا چایه‌که‌م خواردوه. کاتیک گوتم: "من ده‌روم"، وێرای نه‌وه‌ی زۆر خولقی کردم و گوتمی "ده‌ییت میوانم بیت" قبول نه‌کرد و گوتم:

”له بهر شهوهی له نایلۆن شهو گوله دروست ده کهیت کهوا خودا له خاکیکی ساده دهپروینییت له خۆت بایی نه بییت. مزگه وتیکی جوان بو کارگه کهت دروست بکه. هونه ره کهی له پال هونه ری شهودا به هیچ شهژمار ده کریت“. بهم شیویه مالئاواییم لی کرد.

کاتیگ که پرامه وه گونده کهم هستم به وه کرده که چهنده بهختیارم. له بهرانبه ره ک کارگه کهی شهودا، له سه ره 5 دۆنم زهوی سه دان کارگی گوتم هه بوو. دیسان دهستخۆشیم له کاره کانی له تیف کرد و پرای شهوهی گوئی دهستکردیشی دروست ده کرد، به لام هه لی کاری بو زۆر کهس ره خساندبوو. نزای شهوهم بو کرد کهوا هه له کانی راست بکاته وه و شهوه له بیر نه کات کهوا له گونده که مانه وه پینگه شتووه و بیته بهنده یه کی چاکی په روه رد گاری.

پۆژی دواتر له باخچه که ماندا دایکم بینی، چه شنی شهوهی بلیت: ”چیت کرد بووم بگیپه وه“ سهیری ده کردم. باسی ههسته کانی خۆم بو کرد و پاشان گوتم: ”دایکه ئیره یی به له تیف مه به، گهر شهو کارگه یه کی هه بییت، ئیمه سه دان کارگه مان هه یه“ بهم شیویه گوله کان و داری گوله کانم پی پیشاندا. چه شنی شهوهی له قسه کانم تینه گه شتییت سهیریکی ده موچاوی کردم. به رده وام بووم:

”به لی دایکه، هه ریه ک له مانه کارگه یه کی په رجوتاسان. ته ماحی مالی دونیا نه تگریت و هه سوودییان پی مه به. بیر له دهوله مه ندیه کانی خۆمان بکه وه“.

ڪارگهه گول

له پاستيدا هه ردهم له قهره بالغه شار و پراڪه پراڪي مرؤفه كان ترساوم.
له زياني گونده كهه خوماندا ئيمه وهك پاشايه ك ده ژيائين. سه رباري
نه مانه ش، هونه ره كانه په روه ردگارمان ده بيني و ژيانمان چيژيكي زياتر و
دوله مندييه كي جياوازتره تيڊا بوو. هه ردهم ژياني گونده جوانه كه مانم
به سه ر ژياني شاردا هه لده بژارد. به تايبهت دواي نه وهه ”ڪارگهه
گول“ كهه بيني!.. دوور له سروشت، شاريگه ليڪ كهوا بيناگان له
جوانيه كانه ئا فرينراوه كان، به راي من نهو شونه له خودا دووري
!خسته وه...

***

قورسايى شاخىك

لەلای باپىرم گەورە بووبوم. باپىرەم پىاوينكى ھىمن و لەسەرخۆ و ئارامگر بوو. ئەو كاتانەشى تورپە دەبوو، بىدەنگ دەبوو و ھىچ قسەيەكى نەدە كرد. زۆر ئەعسابى سارد بوو. مامم و باوكم كارە قورسە كانيان بەسەر ئەودا بەجىدەھىشت. كاتىك دەيگوت: "ئەو كارە بكن" گەر باوكم و مامم خۆيان لىبدزىايەتەو، دواتر خۆى دەيكر. لە كاتى كاركرندا زۆر ئارام بوو. چەندىن كاترمىر بە ھىزى بازووە كانى چەشنى مە كىنەيەك كارى دەكرد. ھەرگىز دەمىشى نەدە كردهو و سكالالا لە حالى خۆى بكات. ھەموو كات سەرم بە خۆراگرى باپىرم سورپدەما. داىكى باوكىشم بەردەوام پشتگرى لە كورپە كانى دەكرد. رەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بوويت، بەردەوام بەزەيىم بە باپىرما دەھاتەو. كاتىك ئىشىكى دەكرد، دەچومە لايى و دەمگوت: "باپىرە بىنە با يارمەتت بدەم". ئەويش پىي دەگوتم: "كورپم ئەم كارە سەختە بە تۆ ناكريت". ھەندىك جارىش دەيگوت: "تۆش خۆتت لى دەدزىمەو گەر بە كەلكى ئەم كارە بەھاتىتايە". منىش ھەردەم دەمگوت: "نا باپىرە من خۆم نادزىمەو، يارمەتت دەدەم". لە وەلامدا دەيگوت: "كورپم لەو كارانەدا يارمەتيم بدە كە توانات ھەيە، ھەردەم دەچىتە ژىر بارىك كەوا پىت ھەلناگىريت، چەشنى ھەموو ئادەمىزادىك رەفتار دەكەيت".

رژیکیان باپیره‌م داوای له باوکم و مامم کرد که‌وا پهبینی سهر
 ده‌ره‌بانه که فری بدهنه ده‌روهه. به‌لام ته‌وان دواي به‌رچایی خویان ون کرد.
 باپیره‌م ناچار خوی خاکه‌نازیکي به‌ده‌سته‌وه گرت و ده‌ستی به کار
 کرد. له کونیکي بچوکه‌وه پهبینه‌که‌ی فری ده‌دایه ده‌روهه. ده‌بوو دواتر
 پهبینه‌که بخاته سهر عه‌ره‌بانیه‌ک و بیگوازته‌وه بو کیلگه‌که‌مان. به‌م
 بیویه کیلگه‌که‌مان پهبین ده‌کرد. له کیلگه‌یه‌کدا که‌وا پهبین کرایت
 به‌رده‌م به‌ره‌می زیاتری ده‌ییت. ته‌نانه‌ت گهر سه‌وزه‌ش له‌و کیلگه‌یه‌دا
 چیت، جوانتر پیده‌گه‌شتن.

باپیره‌م له په‌نجه‌ره بچوکه‌که‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌وه به خاکه‌نازیکه‌وه
 پهبینه‌که‌ی فری ده‌دایه ده‌روهه. منیش چوومه‌لایی و به چوارده‌وریدا
 نوله‌م ده‌هات. له راستیدا چاوهرپی ته‌وه‌م ده‌کرد بلیت: ”کورم توش
 ناکه‌نازیک بگره به‌ده‌سته‌وه و با پیکه‌وه پهبینه‌که فری بدهینه ده‌روهه.“
 به‌لام ته‌و به توره‌ییه‌وه: ”کورم به‌س به به‌رده‌م ته‌و خاکه‌نازه‌دا بی و
 جز“. به‌لام من گوتم: ”باپیره با منیش یارمه‌تیت بده‌م“. ته‌ویش
 همان قسه‌کانی جارانی پی گوتمه‌وه: ”توش خوت ده‌دزییه‌وه گهر به
 کلک بهاتیتایه“. گوتم: ”نه‌خیر خوم نازمه‌وه“ و منیش خاکه‌نازیکم
 به‌ده‌سته‌وه گرت و چه‌شنی ته‌و ده‌ستم به فریدانه ده‌روه‌ی پهبینه‌که کرد.
 به‌لام کاتیک پهبینه‌که‌م فری ده‌دا، هی‌زم به‌شی قورسایی خاکه‌نازه‌که‌ی
 ده‌کرد. ته‌و خاکه‌نازانه‌ی فریم ده‌دا، زوره‌بیان نه‌ده‌گه‌شتنه په‌نجه‌ره‌که
 ده‌که‌وتنه‌وه ژوره‌وه. باپیره‌م یه‌ک دوو جار گوتمی ”کورم نارها فرنی
 ده‌که‌وتنه‌وه و نه‌وه‌ی پیشاندام که‌ چونی ته‌و کاره‌بکه‌م. هه‌رچه‌ک نه‌و فرنی
 ده‌دا ده‌چوره‌یه ده‌روهه، که‌می‌ک له‌وانه‌ی من ده‌چورنه ده‌روهه. زوره‌بیان له

ژوردهوه دهمانهوه. باپیرهه دیسان ئاگاداری کردمهوه و گوتی: "مکورم وازیینه، هیزی نهو کارهت نییه، رپیک چهشنی ئادهمیزاد باوهش به هه کاریکدا ده کهیت کهوا پیت هه لئاگیریت. تو نهو کارانه بکه که دهتوانیت نهجامیان بدهیت".

باپیرهه هه کاریک ئاگاداری ده کردمهوه هه مان قسهی ده کردهوه. له سه رهتادا وه ها له م قسهیهی تیده گه شتم که بلیت: "هه کاریک گه ره بویت کار بکه". یه ک دوو سالییک گه وره تر بووم، به لام نهو هه مان قسهی دووباره ده کردهوه. نهوم زور خوشدهویست. پیاویکی زور جدی بوو، هه موو کاتییک قسهی نه ده کرد، هه ربویه رۆژیکیان غیره تم دایه بهر خۆم و پرساری نه وه م لیکرد که مه بهستی چیه. کاتییک له لای نهو ده بووم، به ردهوام به بیدهنگیه وه لئی ورد ده بوومه وه. کاتییک رینگایه کی درێژمان ده بری، هه تا به که سییک نه گه شتایه قسهی نه ده کرد، که به که سییکش ده گه شت ته نیا سلاوی لیده کرد. کاتییک ده چوینه کیلگه، چه ندین کاتر میر به پی ده رۆشتین و قسهیه کیشی نه ده کرد. منیش که یفم به م بیدهنگیه ده هات.

به ردهوام به دهنگه خوشه کهی قورئانی ده خوینده وه. دهنگیکی وه ها خوشی هه بوو... زوو زوو له گه ل نه جامدانی کاره کانیشیدا قه سیدهی ده گوته وه. هه ندیک جار ههیرانیشی ده گوت. ههیرانه کانی به گشتی به سه ر ژبانی غوربهت، خانمگه لیککی زولف سیا کهوا هه سه رتهی عه شقیان لیدابوو. قه یچیکه، هه یچ قسهیه کیشی نه کردایه، گوینگرتن لهو بیدهنگیهی نهو بو من بهس بوو. بیدهنگیهی باپیرهه جوړیک له قسه کردن بوو. دهیزانی ئاتاجیت به چی شتییک هه یه. بی نه وهی هه یچ شتییک بلیم، خۆی

بسیاری لیده کردم: "برسیته؟ خو تینوت نه بووه؟". چەشنی ئەوێ ناو
بەم بخوینیتەوه.

پۆژیکیان دیسان بەتەنیا ما بوویەوه. دراوسیگانی بۆ یارمەتیدانی
بانگ کرد. دەبوو فەردە گەنمە کان بخەنە سەر عەرەبانە کە. لە دواى سێ
کاتژمێر چیرەجیری عەرەبانە کە گەشتینە ئاشکە. هەموو کەسێک پێژی
لە باپیرەم دەگرت. هەموویان دەیانگوت: "خالە حافز بە خێرین". تەنانەت
بێ ئەوێ بەیلن باپیرەم دەست لە هیچ شتێک بدات، خۆیان کارەکانیان بۆ
دەکرد. کەسانێک پیش ئیمە هاتبوون و دەیانویست گەنمەکانیان بکەن بە
نارد. وستیان سەرەکەى خۆیان بە ئیمە بدن. بەلام باپیرەم قبوڵی نەکرد.
چارەپێی ئەوێ کرد نۆبەى خۆمان پیت. دیسان لە هارپینی گەنمە کەدا
یارمەتییان داین. منیش دەموست بە کەلکی کارێک بێم. بەردەوام
بارشم بە فەردە گەنمەکاندا دەکرد. باپیرەم دیسان گوتی: "وازییە دواتر
بشت دەنیشیت. هەردەم دەچیتە ژێر ئەو بارانەى کەوا پیت هەلناگیریت.
چەشنی نادەمیزاد پەلاماری ئیشیک مەدە کەوا پیت هەلناگیریت!" دواتر
ئێزازی ئیشیکردنی ئاشەکەى پیشاندام و فێری کردم.

هەردەم بەوریاییەوه نوێژەکانی دەکرد. بەلام هەرگیز بە کەسى نەدەگوت
"نوێژەکانت بکە". تەنیا خۆی نوێژی دەکرد. ئەو کاتەى نوێژی دەکرد،
ئەوانەى چوار دەوری شەرمیان لیده کرد. یە کسەر دەیانگوت "خالە حافیز
با ئیمەش بیکەین". یە کسەر لە دواى ئەوێ پێزیان دەبەست. من بێ
ئەوێ هیچم پێی بلێت دەستم بە نوێژ کردبوو. لە ئاشە کەش هەمان
شنى پروردایەوه. بە جەماعەت نوێژە کەمان کرد. گەنمە کەمان هارپی.
بە یارمەتییى ئەوانەى لەوێ بوون کردمانە گوینییە کانهوه. لەبەر ئەوێ

گوئیییه کان زۆر قورس بوون، دوو کهس دوو کهس دهستیان دایه و بهو شیویه توانییان بیخهینه سهر عهره بانه که.

باپیرم زۆر بهزیی بهو گایانه دا دههاته وه کهوا عهره بانه که یان پاده کیشا. ههردم به باشی ئالیکى پیده دان و تیراوی ده کردن. له ریگا کاتیک هاتینه وه گوئی "کورم پشتی عهره بانه که زۆر قورس بووه، پیشه وهی زۆر سوو که". کاتیک به هه ورازیکدا سهرده که وتین، به شی پیشه وهی ده چوو به ئاسماندا. گاگان خه ریک بوو ده خنکان. هه ربویه هه ندیک جار له پشته وه عهره بانه که مان بهرز ده کرده وه. له شوئینیکدا دیسان پیشی عهره بانه که چوویه وه به ئاسماندا. منیش ویستم چه شنی باپیرم پشته وهی عهره بانه که بهرز بکه مه وه. به لام له لیژاییه کی وه هادا بووین نه متوانی بهرزى بکه مه وه. دهستم خه ریک بوو ده پچرا. ناچار دهستم لابرده، ئه مجاریان په نجهى گه وهی قاچی راستم بوو به ژیر عهره بانه که وه. به ئازاره وه هاوارم کرد. باپیرم رایکرد و پشته وهی عهره بانه که ی بهرز کرده وه و په نجهى قاچم ده رهینا. به لام کاتیک گو رهویه کهم دا که ند په نجه گه ورم مۆر بوو بوویه وه، نه متوانی برۆم، هه ربویه منیشی خسته سهر عهره بانه که. دیسان پیی گوتمه وه: "ریک چه شنی ئاده میزادیت" و قسه کانی پیشووتری دووباره کرده وه.

به ئازاره وه گه شتمه وه ماله وه. دواى ئه وهی عهره بانه که ی له گایه کان کرده وه و خستنیه ناو تاخوره که وه، منی برده لای ئیسکگره ویه ک. ئیسکگره وه که گوئی: "شکاوی و له جیچوونی نییه، به لام زۆر نازاری پیگه شتوه". هه ر به راستیش سهری په نجه کانی قاچم مۆر بوو بوونه وه. ماوهی هه فته یه ک به په نجهى به ستراره وه له ماله وه که وتم. له لای

پيشگرهوه كه باپيرهه گوتى: "ئهه كورهم چه شنى نادهه ميزاده، ههردههه
 چته ژير ئهه بارانهه كه وا پيى هه لئا گيرتت". ههردههه مهراقى نهوه
 بي دابووم كه مه به ستي لهه قسه يهه چيهه.

كاتيک له شار خویندنی دواناوه نديم ده خویند، پیشبر کيیه ک له نیوان
 نویندنگه کان ریک خرابوو. هه والم بو گونده که مان نارد. باپيرهه و ته واوی
 هه نامانی خیزانه که مانم بانگه یشت کرد. به تايبه تی ده موست باپيرهه من
 بينتت. نامانجم نهوه بوو که سه رکه وتنه کانی خو می پيشان بدهه. من
 تهيژى گروهه سى كه سيهه كه ی خویندنگه که مان بووم.

له کوتاييدا رۆژى پیشبر کيیه هاته پیشه وه. کاتيک چوممه ناو
 سالزنى پیشبر کيیه وه، باپيرهه مم بينى كه وا له نيو ميوانه كاندا دانيشتوو.
 اوکم و ماميشم هاتبوون. به لام من زور تاواته خوازی نهوه بووم كه باپيرهه
 بينتت. هيشتا پیشبر کيیه ده ستي پينه کردبوو من ئاره قم کردبوويه وه.
 ناز شله ژاو و پر هه يه جان بووم. کاتيک وه لامى پرسياره کانم ده دايه وه
 نيچ رايژرم به هاوړيکانم نه ده کرد و يه کسه ر خوّم وه لامم ده دانه وه. وړپرای
 نهوه ته واوی پرسياره کانم به دروستى وه لام دايه وه، به لام وه لام يکیان به
 نهله نه ژمار کردم.

به لام به گوریهی خوّم ته ویشم راست بوو، دلنیاش بووم. ناوی شاخنيکیان
 پرسيوو، منيش ناوی دوهه ميم گوتبوو. به لام دادوهره کان ناوی يه که می
 شافه که یان به وه لامه راسته که نه ژمار کردبوو. گروهه که ی به رانبه رمان
 هه نه پرسيار يکیان نه زانی. بردنه وه مان مسو گهر کردبوو. لهه کاته دا
 پیشبر کيیه هيشتا به ردهه وام بوو. به لام من په لپم له برپاره که یان گرت

و گوتم: "وهلامه کم راسته، من پیشبر کیکه جیده هیلم، دووباره سهیری
وهلامه کان بکه نه وه". ههستامه سهیری بو ئه وهی پیشبر کیکه به جیبه هیلم.

به پریوه بهری خویندنگه که مان چه شنی ئه وهی بلیت "دانشه کورم!"
ئیشاره تی بو کردم. من زور جه ختم له سه ر ئه وه کرده وه که وهلامه کم
راسته. له م کاته دا به پریوه بهری گشتی پهروه ده ش ههستایه سه ری و
گو تی: "منداله که بهرگری له مافی خو ی ده کات، وهلامه که ی ئه و
راسته". له کو تاییدا دادوهره کان ناچار بوون به وهی پشوویه ک وهر بگرن.
ئیدی راستی وهلامه که ی من روون بوویه وه. له کو تاییشدا پیشبر کیکه مان
برده وه. ته نانه ت پارێزگاریش له کو تاییدا پیروزیایی لیکردم.

دوای ئه وهی هه موو که سیک له سالۆنه که چوویه دهروه،
به پریوه بهره که مان گو تی: "به خیزانه که تمان بنا سینه!". من سه ره تا با پیره م
پیناساندن. به پریوه بهره که مان پیروزیایی له خیزانه که مان کرد که وا منیان به
جوانی پهروه ده کردووه. به لام با پیره م له وهلامدا گو تی: "به لام جه نابی
به پریوه بهر هه له یه کی هه یه، چه شنی ئاده میزاد، ده چیته ژیر ئه و بارانه ی
که وا پی هه لئا گیریت ئه مه ش هه له یه. له کاتیکدا ئیوه وه ستاییتن، نه و
که ی بو ی هه یه بهرگری له خویندنگه که ی بکات؟"، به پریوه بهر که شمان:
"قهیناکه، گرنگ غیره ته که یه تی".

له دوای چه ندین سال، له بهر ئه وهی با پیره م زور خه فه تی به خیزانه که ی
ده خوارد، چوومه ژیر باری خیزانه که مان. چونکه بهر پر سیار تیی
خیزانه که مان له سه رشانی نه و بوو. ویستم ئه ر که کانی نه و کم بکه مه وه.
هه ربویه خیزانه که مان گواسته وه بو شار. له پینا و ئه وهی له م هه واری

زۆر تەدا سەریکەوم زۆر تێدە کوۆشام. خوۆم بە بەرپر سیاری خێزانە کەمان
 زانی و شەو پۆژ کارم دە کرد. دەمویست شوینی باپیرەم بگرمەو. باوکم
 مامم و براکانم زۆر یارمەتیان نە دەدام. لە گەل خێرایە کەمی مندا
 زە دەچرون. بەلام باپیرەم نە هاتە شار و لە گوندە کەمان مایەو. هەردەم
 دە کرد. زۆر حەزم دە کرد ئەویشمان لە گەل بووایە. وەک چۆن ئەو
 ئەمی منداڵ بووم سەیری ئەوم دە کرد کە کاری دە کرد، زۆرم حەزم
 کرد ئەویش ییت و کارەکانی من ببینیت. بەلام ئەو حەز لە قەرەبالی
 نەبوو. گەر سەرکەوتنم بە دەستە هیئایە لە بەردەم باپیرەمدا خەجالت

بۆم.

رۆژنیکیان درەنگاتیکی شەو گەرامەو مالهەو. کاتیکی باپیرەم
 مالهەو بینی سەرم سوورما. تەواوی خێزانە کەمان خەوتبوون. بەلام
 چاوەروانی منی دە کرد. لە کاتی ئاساییدا خۆی هەر زوو لێی
 خەوت. پیکەو نەمان خوارد. ئەو ناو زۆر بێدەنگ بوو. ئەو دەستی بە
 سەکردن کرد و گوتی: "کوورم قورسایە تەواوی خێزانە کەت خستۆتە
 ئارشانە کانت، شتی وەها مە کە. هەموویان ئازاد بکە و با هەرکەسە و
 ئۆی نانی خۆی پەیدا بکات. تۆ لە بەرچی تەواوی ئەرکە کەت خستۆتە
 ئارشانە؟ کەمیک بێر لە خۆت بکەو، باری قورس مەخە سەر
 ئارشانە کانت. رێک چەشنی ئادەمیزادیت، دەچیتە ژێر هەموو بارێکەو،"
 بسان هەمان رێستەکانی دووبارە کردەو. رێک کاتی خۆی هاتبوو:
 باپیرەم لە منداڵییەو هەردەم پێم دەلێت تۆ چەشنی ئادەمیزادیت، دەچیتە
 ژێر ئەو ئەرکانەمی کەوا پێت هەلناگیریت و بەردەوام ئەمەم بێر دەخەیتەو،
 سەر لە مەبەستی ئەم قسەییە ئێو تێناگەم". ئیدی کاتی فێربوونی

نهو قسهیه هاتبوو. له کاتیکیدا هه موو کهسیک خهوتبوو، ههزم کرد
 بو ماوهیه کی دوورودریژ قسهی پێبکههه. باپیرهه هه ناسهیه کی هه لکیشا
 و گوئی: "کوڕم، بهرپرسیاریتی مروف زور قورسه، جهنابی حهق نهه
 پیشنارهی خستیته بهردهمی هه ر بوونه وهریک قبولی نه کردوو، ته نانهت
 فریشته کانیش غیرهتی نهوهیان تیدا نه بووه بینه مروف. خودا رستی
 نهه بهرپرسیاریتییه قورسه بخاته سه رشانى شاخه کان، به لام شاخه کانیش
 قبولیان نه کرد. ته نانهت شاخه کان له ترساندا تووانه وهه. نه رکی مروفایهتی
 هینده قورسه، ته نیا مروف وه ک به دیهینراو قبولی کردوو. وپرای نهوهی
 هیژ و دهسه لاتیکی کهمی ههیه، به لام خوی کردوو به ژیر نهه باره
 قورسه دا. مروف بوونه وهریکی بچوکه. به لام غیرهتیکی زور گه وهی
 تیدایه. دواى قبولکردنی نهه تاقیکردنه وهیه، سیسته می زهوی و خور
 ئافریندرا. ته نانهت خودا به هوی نهه تاقیکردنه وهیه به ههشت و دوزه خیشی
 ئافراند. واته له پیناو بهرپرسیاریتی مروفایه تیدا گه ردوون ئافرینراوه.
 خودا به لینی پاداشتی گه وهی بهه مروفانه داوه کهوا به سه رکه وتوی
 لهه تاقیکردنه وهیه ده رده چن. لهه سو نگیه شه وه خوشه ویستمان (ﷺ) کهوا
 به رانهه نهه بهرپرسیاریتییه زور به ئاگا بووه فه رمویه تی: "گه ر نیوش
 نه وهتان بزانیایه کهوا من دهیزانم، نهوا زور ده گریان و کهم پیده که نین."
 حه زه تی نه بویه کریش کهوا درکی بهه رازه بر دووه فه رمویه تی: "خوزگه
 مروف نه بوومایه و مه ریک بوومایه". به کورتی، نهو مروفه مه زنانه ی
 له ئاخیرهت، دنیا و قورسی نهه تاقیکردنه وهیه تیگه شتون، هه میسه له
 نیو ناگیی نهه بهرپرسیاریتییه دا ژیانیان بر دۆته سهه. هه ردهه هه ستیان
 به ترسی دۆراندنی نهه تاقیکردنه وهیه کردوو. زاناکان زیاتر له هه مره

کسیک له خودا دترسن، له بهرچی؟ چونکه تهنیا زاناکان دتوانن له م
 رازه تیښگن. به لام مروځگه لیکي ها که زایي وه ک نیمه، ثم بهرپرسیار تیبیه
 وک ته شقه له دهبینین. چه شنی نه وهی هه ر نه مرین ژیان به سهر دهبین.
 مروځه کان وها گومان دهبن که هیچ لیپرسینه وهیه کیان له گدل ناکرت.
 هه موو شتیک له بیر ده کهن. به لام نهو مروځانه ی خودایان به پرستی
 ناسیوه، بو ساتیکیش خودا له بیرنا کهن. له بهر تهنیا ساتیک بیثاگایی ناو
 ژیانان، چه ندین سال ده گرین و توبه ده کهن.

هزره تی عیسا ش کهوا له خه می ثم بهرپرسیار تیبیه ی مروځایه تیدا
 بروه، نهیده توانی له سهر سهرینی نهرم بخه ویټ. سهری ده خسته سهر بهرد و
 خوری لیډه کهوت. له پیناو نه وهی توشی غه فلهت نه بیټ. گهر له ژیانی
 خزه ویستیشمان (ﷺ) ورد ببنه وه، له وه تیده گن که نهو هه رده م به ثاگایی
 بهرپرسیار تیبی مروځایه تی و به ندایه تیبیه وه ژیاوه. به لام زورینه ی نهو
 مروځانه ی کهوا له م بهرپرسیار تیبیه تیثاگن، له بهر نه وهی سهر نه نجامی
 نهو دونه یاه نازانن کهوا تیدا ده ژین، هه رده م خه ریکی رابواردنن. له بهر
 که یغخوشیان خه ریکی ورگ بادانن. شهو و رپوژ خه ریکی که یف و
 سفان، تیروپر لیی ده خه ون. خویان لهو ناگادار که ره وانه ش به دوور ده گرن
 کهوا له خهوی غه فلهت به ثاگایان ده هیئتیه وه. دهی نایا مروځ کهوا
 بهر شیوه کامله تافرینراوه، ده شیت هیچ لیپرسینه وهیه ک له کاره کانی
 نه کرت؟ گومانیش له وه دا نییه که نهوه ناساییه نه ندامه کانی جه سته مان
 کهوا له لایهن خودا وه تافرینراوه سوود لهو نیعمه تانه وه رېگرن که خودا
 بهی به خشیوین. به لام ناییت په روه رد گاری خومان بیر بچیتیه وه. کورپی خوم
 مروځیرون بهرپرسیار تیبیه کی زور سه خته. هه ربویه وتوویانه که سی نه زان

چیرۆک زۆر بەغیرهتە. تۆش زۆر بەغیرهتی، دەچیت ژیر ئەو بارانەى که زۆر
نارەحەت پیتەهەڵدەگیرین. ئامانجی تۆ لە بووندا ئەووە نییە که چەشنی
ناژەل هەردەم خەریکی کارکردن بیت. بەلکو بریتییه لەوێ لە پیش
هەموو شتیکدا بەندەى خودا بیت.

لەم قسانەى باپیرەمەووە لەووە تیگەشتم که مەرۆف خۆى خستۆتە
ژیر باریکەووە کهوا شاخەکانیش نەچونەتە ژیر باری. باپیرەم بەگریانەووە
باسی خۆشەویستمانی (ﷺ) دەکرد: ”ئەو لەبەر ئەوێ بەرانبەر ئەم
بەرپرسیاریتییه بەئاگا بوو، هەتا بەرەبەیان عیبادهتی دەکرد. حسابی بو
هەموو قسەیهک دەکرد کهوا لە زارییهووە دەردەچوون. هەموو کاتیکی
بەشیوێهەکی هاوسەنگ دەژیا. هەربۆیه کهمیکی باری دونیات کهم
بکەووە، با هەموو کهمیکی باری خۆى هەلبگریت. با هەرکهسیکی لای
خۆیهووە بژیوی خێزانەکی پەیدا بکات. تۆ هیندەى بژیوی خێزانی خۆت
پەیدا بکەیت بەستە. گەر دواتر لە تواناتدا بوو، دەتوانیت یارمەتیشیان
بدەیت.“ دواتر کهمیکی چوووە ناو قولایی بیرکردنەووە و گوتی: ”تۆ
کهمیکی بیر لە بەرپرسیاریتی مەرۆقانهی خۆت بکەووە. جوان لەووە تیگە
که تۆ بەندەى خودایت. بەشیکی لە کاتە کانت بوو ئەو تەرخان بکە“ بەم
قسانەى دەرگایەکی لە ئاسۆى مندا کردەووە. دواى ئەوێ باپیرەم خەوت،
هەتا نوێژی بەیانى بیرم کردەووە.

قسەکانی راست بوون. کاتیکی قسەکانی باپیرەم و ئەو زانیاریانەم
لیکدايووە کهوا لە کتیبەکانەووە وەرمرگرتبوون، راستییهکان سەریان سوپماندم.
ئەمە لە کاتیکیدا بوو من هەولێ ئەووەم دەدا بەسەر دونیادا بالادەست بێم.
بەلام کۆتایی تەواوی ئەو کەسانەى لە هەولێ بەدەستەینانی دونیادا

دڤن هەر گۆر بووه. بيشاگا له بهرپرسيارتيي خويان چوونه ناو گۆرپوهه. بلام له نيشتادا كاتيشيان له بهردهمدا نه ماوه. مليونان مروفت له ژير بهرپرسيارتييه دا ده پليشينه وه. فيرعه ونه كان، نه مروده كان، پاشاكان، برلانه كان، زور قاره مان، زور جوانمهر د... هه موويان رووبه پروي نه م استيه بوونه ته وه. ته نيا نه وه كه سانه نه بيت كه داواي يارمه تيان له خودا برد بو هه لگرتني نه وه باره قورسه ي شاخه كانيش له ژيردا پليشانه وه. رينگه ي يارمه تيي نه وه وه سه ر فراز بوون له وه ي بينه به نده ي راسته قينه ي ه. بو نه وه ي منيش به دروستي وه لامي "أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ" بده مه وه كه وا سه رده مي "قَالُوا بَلَىٰ" په يمانمان له سه ر داوه، ده بوو منيش داواي يارمه تي خودا بكه م.

داواي نه مه، بهرپهري تواناي خو مه وه هه ولى نه وه م ده دا له وه تيبگه م له خودا له م ژيانه دا داواي چيي له من ده كات. ويرا ي نه وه ي له ناليمه وه نويزم ده كرد، له ناخمه وه هه ستم به بهرپرسيارتييه كي وه ك بهرپرسيارتيي مروفانه "نه كرد بوو. ئيدي خه ميكي تر بو سه ر خه مه كانم ناركينيكي تر بو سه ر نه ركه كانم زياد بوو. نه مه ش له كاتيكا نه ركي نيسي مروقبوون هه ر به سه ر شانه كانمه وه هه بووه. به لام بي نه وه ي ناگام ي بيت ژيانم گوزه رانده بوو.

له كاتيكا نه م نه ركه شم به سه ر شانه وه بوو، بهرپرسيارتيي خيزانه كه شم بهرپرسيارتييه بوو. له هه مان كاتدا له بهرانبه ر خزمه كانم، گونده كه مان، باره كه مان و ته واوي مروقه كانيش بهرپرسيار بووم. به لام له هه موويان رينگه ر بريتي بوو له وه ي ره زامه نديي خودا به ده سه تبه ينم. ده بوو چي بكه م؟ سه ر له ژير باري نه م هه موو نه ركه دا، خو شه ويستيي خودا به ده سه تبه ينم.

هەر به هۆی ئەم خەمەشەوه بوو ١٢٤ هەزار پیغەمبەر (عَلَيْهِمَا السَّلَام)،
 هەزاران هاوێلی پیغەمبەر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ)، ئیبراهیم ئەدەهەم، ئووسی
 قەرەنی، عەبدولقادر گەیلانی، ملیۆنان مەرۆف کەوا ئاگایان بەرانبەر
 بەندایەتی خۆیان هەبوو، کەوتنە بیابانەکان و چەندین سالی سوراخەوه.
 زۆریک لە دۆستەکانی خودا، بەسەرخۆشی عەشقی گەشتن بەو جوانیە
 ئەبەدیە، هەتا مردن هەر سوتان و قرچەیان لێهەستا. چونکە تیگەشتن
 لەوێ بوونەتە دوینراوی پەروردگاری خۆیان و پروکەشی مەرۆقبوونە کە
 خۆیان وەرچەرخاند بۆ سەر عەشق. ئەم عەشقه کەوا مەرۆقه کانی دا بە
 شاخ و بیابانەکاندا، لە روانگە ئێوانە لە دەرەوه سەیریان دەکردن
 شتیکی تالی بوو. بەلام بۆ ئەوانە لە ناویدا بوون لە هەنگوین شیرینتر
 بوو. رابەرەکانی مەرۆقایەتی هەردەم بەم خەمەوه ژیاون. لە پیناوە ئەمەدا
 چوونە زیندان، تێهەڵدان و ئەشکەنجەیان بەلاوه شیرین بوو. کەسانیک کەوا
 سەیری پروکەش دەکەن وەها گومان دەبەن کە ئازاریان چەشتوو. بەلام
 ئەوان تامی هەزاران جووری چەشەکانیان کردوو. چونکە خۆشەویستی
 خودا زۆر شیرینە. رەزامەندی ئەویش لەسەر و هەموو شتیکیکەوه بوو. تەنیا
 ئەوانە ئەزموونی ئەو هەستەیان کردوو لەمە تێدەگەن. شتیکیکی نیه
 ئەو کەسانە لێی تێبگەن کەوا دونیایان کردوو بە پەرستراوی خۆیان.
 ئەم هەستەش شتیکیکی دونیای نیه. ئیلهام و پەشەبایە کەوا لە
 دونیاگەلیکی ترهوه هەلیانکردوو. دەبوو چەشنی گژوگیا یان دلۆپەیه ک
 خۆم بکەم بە نیو لافاوی بەندایەتیدا.

هەرشتیک دەمبینی و دەمزانی، خودا تێیدا تاقیتدەکاتەوه و دواتر
 لێپرسینەوهی دەبیت. ئەگەرنا لەبەرچی ئەم گەردوونە بۆ مەرۆف بنافرینیت

كەوا ھىندەى نوکە دەرزىيە كە لەچاويدا. ئەم گەردوونە زەبەلاخە لە پىنار تاقىکردنەوھى مرۆف ئافرەندراوھ. ھەربۆيە زۆر گرنگە ئەركى مرۆفايەتى بە تەواوى بەجىبگەيەنيت. خودا كەوا خاوەنى دەسەلاتى يىكۆتايە، پىغەمبەرىكى وەك ھەزرەتى محمدى (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە "خۆشەويستەم" بانگ کردووھ. ئەمە لە روانگەى مرۆفايەتییەوھ پىگەيەكى زۆر بالايە. بوونە خۆشەويستى خودا لە چى وتەيە كدا جىگەى دەيتەوھ؟ واتە پەروردگارمان ئەركى خستۆتە سەرشانى مرۆفايەتى. بەلام لە كۆتايىدا پىگە گەلىكى بۆ مرۆفە براوھ كان تەرخان کردووھ كەوا نىشتەكانىش ئىرەيى پىبەن. ھەربۆيە گرنگى مرۆف لەم خالەدايە. مرۆف لە رىگەى ئەو ئەركەى ئەنجامى دەدات دەيتە دوینراوى خودا. ئەركە كە قورسە بەلام لە ھەمان كاتدا پاداشتە كەشى زۆر گەورەيە.

رۆژنىكىان سەردانى گونە كەمانم کردووھ و پرسىارم لە باپىرەم كرد: "لەبەرچى لە كاتى مندالىمدا باسى گرنگى مرۆقبوونت بۆ نە كردم؟". ئەو ديسان لەسەرخۆ وەلامى دامەوھ: "دەبوو خۆت بىدۆزىتەوھ. كاتىك رۆبەرپرووى ئەزمونە كانى ناو دونيا دەبوويتەوھ خۆت ھەر تىدە گەشتىت. تۆ وادەزانى منىش وەك خەلكى ناتوانم ھەردەم خەرىكى پىكەنىن و رابواردن بىم؟ كاتىك منت بەبىدەنگى لەناو بىرکردنەوھدا دەبينى، گومانەت دەبرد كەوا بىر لە چى بكەمەوھ؟ باوكت و مامت ھىشتا لەم بابەتە تىنەگەشتوون. مرۆف پىويستە لە كاتى گەنجيدا لە پەيوەندىيى نىوان خەلىي و خودا تىبگات. رەنگە ئەوان لەو كاتەدا لەم بابەتە تىبگەن كەوا بىر بوون و سەريان سىپى بووھ و ھىز و بىرستيان لىبراوھ. ئىدى تىدەگەن لەرەى ئەم دونيايە گالتەوگەپ نىيە. مرۆف چەشنى نازەلىك نىيە

کهوا به ره لای له وه پراندن کرایت. له راستیدا ته قله کهی سه ری ریگی نادات به به ره لایی بسوریتته وه. خه مت نه بییت، ئاو ده پروات و ریچکهی خوی هه ده دۆزیتته وه.”

”دواتر باسی له پیغه مبه ران، زانایان، دۆستانی خودا و ئه ولیاکان کرد کهوا درکیان به رازی تاقیکردنه وه که بر دووه. باسی له عه بدولقادی گه یلانی کرد کهوا ماوهی ۱۳ سال له بیابانه کاندایا سورپاوه ته وه، هه روه ها عه شقی یونس ئیمره و ژیان ی پر ناسۆری ئه ویسی قه ره نی، پاشان ئه سولتان و پاشایانه ی درکیان به بابته که بر دووه و ده ستیان له تاج و ته ختی خویان هه لگرتوه و ملی ریگی بیابانه کانیان گرتوه. باسی له وه کرد کهوا کاتیک له ژیانیدا ماون دونیایان له دل وه به جیهیشتوه. پاشان باسی له ته هلی ته سه وف کرد که چه ندین سال له میخنه تخانه کاندایا ماونه ته وه. ئاماژه ی به ها وه لان کرد کهوا جوانتر له هه موو که سیکی له م بابته تیگه شت بوون. باسی له وه کرد گه ر مرۆفه کانی ئه م سه رده مه مرۆفه کانی سه رده می زیرینیان بینیا یه به شی تیان ده زانین. چونکه هه موو شتیکیان له ریگی خودادا فیدا ده کرد. ئایا که سانیکی کهوا له ئیستادا ماده ده په رستن ده شی ت ئه م کارانه ی ئه وان به رووداو گه لیکی ئاسایی ئه ژمار بکه ن؟ باسی له وه کرد که چه ندین رابه ری مرۆفایه تی هه بوون که دونیایان به خانه ی تاقیکردنه وه زانیوه.” باپیره م وه ک ئه وه بوو خوی هه ست به م ئازاره بکات. ئیدی کاری نه ده کرد. شه و و رۆژ عیباده تی ده کرد. وه ک هه موو که سیکی فانی ئه ویش چوویه ژیان ی ئاخیره ت. له دوای وه فاتی باپیره م، زۆر جوانتر هه ستم به وه کرد که له نیو تاقیکردنه وه دام. جگه له مه ش، له به ر ئه وه ی ئه و که سانه که مینه یه ک

بوون كهوا دركيان بهم بابه ته بردبوو، ههستم به تهنيایي خوّم ده كرد. ههولمدا ئەو مرۆڤه ناسۆركيشانه بدۆزمهوه كهوا چهشني من ههست به نيگه راني ده كهن. ئەو كهسانه ي دواي گه ران دۆزيمنه وه، له گه ل څوئندنه وه ي بابه تيكا ههسته كانيان ده خرۆشا و له دواي تهواوبووني وتار و نامۆزگارويه كان ديسان به بابه ته كاني خواردن و خواردنه وه دا رۆده چوونه وه. له مرۆڤه كاندا ئەوهم به دينه ده كرد كهوا ههردهم له گه ل خودادا هاوده م بن. له دواي مردني باپيره مه وه، هيشتا هه ر ههستم به تهنيایي خوّم ده كرد.

له گه ل ئەو كهسانه ي په يوهنديم له گه لدا دروست كردبوون، ههولمدا باسي ئەو ئهركه يان بو بكم كهوا وهك مرۆڤ خراوته سه رشانه كانمان. له راستيشدا له دواي ئيمان و نوڤر، گرنگترين ئهركي كهسي موسولمان بريته له گه ياندني ناوي خودا. به لام من ئهركي گه ياندني ئيسلامه تيم له بير ده كرد. دواتر كاتيكا ئامانجه كه ي ژيانم بير ده كه وته وه زۆر خه فتم ده خوارد. هيشتا نه مده زاني چۆن له ژيّر ئەم باره سه خته به سه ركه وتوويي درېجم. له گه ل پيربوونيشمدا زياتر ههستم به قورسايي ئهركه كه ده كرد. تنانته كاتيكا به ته نيا له گه ل خوّمدا ده مامه وه، قورسايي ئهركه كه به ته راي ده پيليشاندمه وه. ههستم به وهش ده كرد ههنديكا له قورساييه كه ي سه رشانم له نه فسمه وه سه رچاوه ي گرتوه. برينداريي منيش هه ر به هئوي نه فسمه وه بوو. ئيدي چۆن نه ييته دوژمنم؟ هه ر نه فسم بوو كهوا هه مرو خراپه يه كي پي كردبووم. تيگه شتم له وه ي نه فسم له رپيگه ي ته وه ي خوي روگ هاوړپم پيشاندا بوو ههنديكا له خراپه كارويه كاني پي كردبووم. له بهر نه وي دوژمنيكي موخه ننه ك بوو، ته وه ديار نه بوو كهوا كه ي فريوم ده دا.

ئىسقانە رەقەكان

گونده كه مان پشتى به شاخېكهوه داوه و بهردهميشى دهشتىكى
كاكى به كاكى و ههتا بلىي جوانه. له پىدهشته كهى بهردهميدا كشتوكال
ده كرىت. زهوى شاخه كانىش بو له وه پاندى ئازله كان به كاردىت، به دارى
به پروو تندراره.

كشتوكال و ئازله دارى سه رچاوهى سه ره كىي بژيوى خه لكى
گونده كه مانن. له وه زى پايىزدا كاتىك درويته ته واو ده بيت، ده ست به
چاندى گهنم ده كه ين. له گه ل هاتنى مانگى ريبه ندانىش، ده ست به
برينى دار ده كه ين بو زستانىكى دوورودرىژ. داره كانىش به هاويه شى
له لايهن گونده كىيه كانه وه له ناوچه يه كى تايبه ت ده بر درينه وه كه وا له لايهن
به ريو به رايه تىي دارستانه كانه وه مو له تيان پى دراوه.

چل و لقه كانى ئه و دار به پرووانه ي له شاخه كانه وه هينراون له به رده م
ماله كاندا له سه ريه ك هه لده چنرىن. به شه كانى ترى دار به پرووه كesh
ده بر درين و بو سوتانى ناو سو بای دار ناماده ده كرىن. قه ده نه ستوره كانىش
له نيشى ماله وه دا به كارد هينرىن. له وه زى زستاندا ده توانيت له هه مرو
ماله كاندا هه ست به گه رمىي دارى به پروو بكه يت. له به ر ئه وه ي پشكوى

داری بە پروو زۆر پتەو، گەرمییەکی زۆر دەبەخشیت. هەر لەبەر ئەمەشە
خۆ گەرمکردنەو لەلای سۆبایەکی دار کەوا بە داری بە پروو گەرمکراوە،
هەتا بلیی پر چێژە.

لە گەل هاتنی مانگی رێبەندان، ئاو لە دارەکان دەبردراوە و ئەو
کاتە وەک ئیسقانه رەقیان لێهات، گوندەکییەکان لە ژێر فەرمانی
مەختارەکیان کۆدەبوونەو. پێویستی دەکرد لە هەموو مایکەو کەسیک
بەشداری بکات. هەموومان پێکەو دەچووین بۆ دارستانە کە، لەو شۆنە
کەوا بەرپۆبەرایەتی دارستان مۆلەتی دابووین، دەستمان بە برینەوی
داربەرەووەکان دەکرد. هەر خێزانیکی کەسیکی پەوانە برینەوی دار
نەکردا، داریان پینەدەدا. هەربۆیە لە کاتی برینەوی داردا هەموو
گوندەکیەکان ئامادە دەبوون.

ئەو کاتە دەستمان بە برینەوی دار دەکرد، گروپی ۳-۵ کەسیمان
پێکدەهێنا، بە تەور و تەوراسە دەمەزەرد کراوەکانمانەو دەنگیکی ناوازی
نەق و تۆقمان لێ بەرز دەبوویەو. ئیدی ئەو دارە زەبەلاحانە داریبەرەو،
بەکە بە یەکە دەکەوتن بە زەویدا. ئەو پارچە زەویەکی ناو دارستانە کە
کە بۆ برینەوی دارەکان تەرخان کرابوو وەک مەیدانی جەنگی لێدەهات.
رێک چۆن مەیدانی جەنگ بە لاشە سەربازەکان پر دەبوویەو، دارە
رێک کە کانی شە چەشنی جەنازی سەربازەکان لەناو بەلادا دەکەوتن. لەم
نێوئەدا کەسانیکی ناشی یان دەستی خۆیان دەبەری یاخودا قاچیان.
مەندیک جاریش کەسانیکی بە هەلە تەورەکیان لە قاچی خۆیان دەدا.
مەندیک جاریش داربەرەویە ک دەکەوت بەسەر یەکیکدا، هەندیک
جاریش لقی دارە کەوتوووەکان بە یەکیکیاندا دەدا.

به کورتی، برینهوهی داره کان کهوا ماوهی ۱۵ رۆژنکی دهخایه ند
 هه رایه کی زۆری ده نایه وه. نیوه رۆش که برسیمان ده بوو، هه موومان نهو
 نازوو خه یه مان ده رده هینا کهوا له گونده وه هینا بوومان و له گوئی چه مه که
 ده مان خوارد. له بهر نه وهی نه م کاره له مانگیکی نزیکی زستاندا بوو،
 هه ندیک جار که میکی ساردیش ده بوو. هه ربویه ناگریکی گه وره مان
 ده کرده وه و هه موو که سیکی خۆی گهرم ده کرده وه. له م کاتانه شدا سوعه بت
 و گالته یه کی زۆر ده کرا. کاتیکی کاری برینه وهی داره کان ته واو ده بوو.
 به قه د ژماره ی ماله کانی ناو گونده که داره کانمان جیا ده کرده وه. دواتر
 ناوی هه موو ماله کان له سه ر کاغه زیک ده نوسرا. دواتر هه موو کاغه زه کان
 کو ده کرانه وه و ده خزانه ناو توره که یه که وه. موختاریش توره که ی ناوه کانی
 هه لده رسته ناو کلاوه که یه وه. موختار ده چوو له لای کو مه له دارنکی
 جیا کراوه وه و ناویکی ده رده هینا و ده یخوینده وه. له م کاته دا ته واوی خه لکی
 گونده که به دوا ی موختاره وه بوون. هه ر مایکی کهوا ناوی ده خویندرا یه وه،
 به ژن و پیاویانه وه ده ستیان به گواستنه وهی داره کان ده کرد.

منیش به شداریم له دار برینکی له و شیوه یه دا کرد. له بهر نه وهی باو کم
 له و کاته دا له مال نه بوو، جگه له من که سمان له ماله وه نه بوو هه تا
 به شداریی له برینه وهی داره کان بکات. مو له تم له خویندنگه که مان وه رگرت.
 به نویندرا یه تیی مالی خو مان له گه ل خه لکی گونده که مان به شدار بووم.
 له بهر نه وهی من خویندکار بووم هه موو که سیکی به زه یی به مندا ده هاته وه.
 هه ر هینده ی له وی بووم، بو نه وان به س بوو. دیسان کاریشم کرد. به لام
 ده سه کانم ناوسان. به لام هه لی نه وه م ده سه که وت له نزیکه وه سه یری نه م
 کاره پر چیژه ی خه لکی گونده که بکه م و لییان ورد ببه وه. نه م سال نه و

بیرتھی بؤ برینہوی داره کان دیاریکرا بوو، له داری چر پیکهاتبوو. زور
 ختم بؤ نهو دارانه دهخوارد کهوا دهبردانهوه و دهکوتن. نهو دارانهی به
 تهری دهبردینه، چهشنی نهو خویننهی له مرؤف دیت، تاویان لیدیتته دهرهوه.
 بهلام نهم داره وشکهوهبووانه تاویان لیندههاته دهرهوه. نهم بؤچوونهی خومم
 بؤیه کییک له گونده کیه کان باس کرد. نهویش له وهلامدا گوتی: "نهم
 وهرزهدا داره کان وشک دهنهوه. نیستا تاویان لیدهرنایهت. له وهرزی بههاردا
 نیشقهی تاویان لیدهردهچیت، چهشنی نهوهی سهرلهنوی زیندووبویتنهوه،
 سهوز دهنهوه". جگه لهوه وتیشم "دهلین لیره گورگیشی لییه، بهلام له
 نیستادا نابیرین". "گورگ نایهته شوینیک کهوا داری لی ببردیتتهوه.
 لهو شوینانهدا دهبیریت کهوا داری چری لییه. زورینهی کات نهو کاتانه
 له مرؤف نزیک دهیتتهوه کهوا به فر باریوه".

لهبرچی باسی گورگم کرد، زستانی رابردوو خزمیکمان کهوا شوان
 برو رن بوو. کاتیک نهم شوانه دهرواته شاخ بؤ نهوهی مهره ونبووه کهی
 بلزیتتهوه، جاریکی تر نه گهپرایهوه. وپرای نهوهی زور به دوایدا گهران
 بهلام نه دوزرایهوه. دهلین خاله فازیل گورگ خواردوویدهتی. ههریویه
 کهمینک له گورگ دهرسام. بهلام گونده کیه کان گوتیان: "ههتا به فر
 نهباریت و برسی نهبن، گورگه کان پهلاماری مرؤف نادهن".

دهست به تیروپشکه که کرا، ههرکهسیک ناری دهخوینرایهوه، له
 نیو تهرهبالغیه کهی پشتی موختار دههاته دهرهوه و دهستی به چاردیتری
 دارهکانی خوی ده کرد. نهو کومه له دارهی بهر مالی نییه کهوت،
 پیک له دهمی چهمه که له نیو گزوگیاکاندا بوو. دارهکانیان له نزیک
 ناری چهمه که دانابوو. کاتیک دایکم لهلاوه بوو، به تهره کهی دهست

کهوا زۆریش تیژ نه بوو، دهستم به هه‌لپاچینی چله وشکه کان کرد. چله باریکه کانم له لایه کی ترهوه ریز کرد. قهده نهستوره کانیشم له لایه کی ترهوه دانا. دهبوو به تراکتۆریک ئەم دارانه بگوازمهوه بو ماله کهمان. به لام تراکتۆره که نهیده توانی برواته گوی چه مه که. گهر ههوللی نه وهشم بدایه داره کان به یه ک دوو باره کهر بگوازمهوه گونده کهمان، ئەوا چه ندین پرۆژی پیده چوو. هه ربۆیه دهبوو داره کان بدهین به پشتماندا و بهو شیویه بیهینه سه رهوه. ئەوانه شانسیان هه بوو که ناویان له تیروپشکه کهدا ده که وته نزیکه کهناری ریگه ی تراکتۆره که. گونده کییه کارامه و خاوهن ئەزمونه کان هه ر زوو کاره کانیان ته واو کرد بوو. دهستیان کرد بوو به گواستنه وه ی داره کان بو ماله کانیان. ئیمهش دهستمان کرد به وه ی به کو له پشتمان داره کان بیهینه سه رهوه. کاتیک ئەو دارانه م هه لگرت کهوا خۆم هه لمپاچی بوون، له ژیریانه وه ئیسقانی سه ری مرۆقیک ده رکه وت. له نیو گژو گیاکه دا بوو. ئیسقانه کان هیشتا کو مه له جلیکی رزیویان پیوه مابوو. ئەوهش ئاشکرا بوو که ماوه یه کی زۆر نییه ئەم ئیسقانه له و ئدایه.

بهراکردن هه وایم گه یانده موختاری گونده که. سه رهتا بایه خی پینه دا. ئەو هه ر خه ریکی هه لپاچینی داره کانی خۆی بوو. له هه موو حالئیکیه وه نه وه ده خوئیرایه وه کهوا من به که سیکی بیئه زموون ده زانیت. ناچار له گه لم هات و سه یرئکی کرد. گونده کییه کان له چوارده وری ئیسقانه کان خه ر بوونه وه. هه ریه که و لای خۆیه وه قسه یه کی ده کرد. گونده کییه کی پیر: ”من هه تا پیش ٤٠ سالیشم بیره کهوا لی ره دارمان بریوه ته وه. گه ر له پیش ئەو کاته وه بووایه هه تا ئیستا ده بینرا. هه ربۆیه ئەم ئیسقانه ده بیست ئیسقانی فازیلی شوان بن کهوا ئەم زستانه ون بوو. گورگه کان ئەم زستانه

خواردوویانە و لە نیو گژوگیا کەدا شار دوویانە تەو. خەلکی گوندە کەش
 ھەموویان ئەم قسەییە ئەویان قبول کرد. خالە فازیل میردی پورم بوو.
 ھارپیکە ی کەوا لەو رۆژەدا مەری لەو ھەران دەبوو گوتی: "بەلێ راستە،
 بێمە مەرە کانمان لێرە لەو ھەرانە. رەنگە ئەو کاتە بە دوای مەرە کەدا
 گەراو، لێرە رەق بوویتەو. من ئەو کاتەش پیم وت کەوا نەروات."

پورم بە شلە ژاویبەو خۆی کرد بە نیو قەرە بەلغیە کەدا و ھاتە سەر
 ئیسقانه کان. ئەو بلوسە ی تەنیشت ئیسقانه کانی ناسییەو کەوا خۆی
 چنیبوری.

بە گریانەو دەستی کرد بە "فازیل، فازیل". ھەمووان دلتەنگ بوون.
 ھەندیکیش خوشحالی خویان دەرپری و گوتیان "وئبوونی کەسیک خەمیکی
 ناخۆشتر، لایەنی کەم ئیسقانه کانی دۆزرایەو. کەواتە لێرە مردوو". مەلای
 گوندە کەش گوتی: "با ئیسقانه کانی ببینەو گوند و نوێژی جەنازی
 لەسەر بکەین". پورم ئاوری دایەو و بە گلەییەو گوتی: "چۆن بەو ھەموو
 پیاو ئیوارە رۆشتن و نەتان دۆزیبەو". ئەو کەسانە ی ئەو رۆژە بەدوایدا
 گەرابوون گوتیان: "خوشکم وەللاھی دیارە رەق بووتەو، لایەنی کەم دە
 ھار لێرەو رابوردین، ھاوارمان کرد "فازیل، فازیل"، لەو کاتەدا یان
 گورگ برینداریان کردوو و خواردوویانە، یاخود رەق بووبوویەو". پورم کوپ
 ر کچە کەشی لە گەلدا بوو. پورم گوتی: "مامۆستا ئینجا ئیسقانه کانی
 ببیندەو گوند چی لێبکەین؟ با ھەر لێرە بینێرین".

لە گوندە کەمانەو کەفیان ھینا و ئیسقانه کانیان خستە ناو کفە کەو.
 ھەسو کەسیک دەست نوێژیکی گرت، ھەندیکیان کلاویشیان لەسەر کرد.

ئەوانەشی کلاویان نەبوو، سەرپۆشی شەپقە کەیان ھەلگێراپەو. لە نیو
چەمە کەدا نوێژی جەنازەمان کرد. لاشە کەیمان خستە گۆرپیکەو کە
ھەر لەوێدا ھەلمانکە ندبوو. ھەموو کەسیک لای خۆیەو دلتەنگ بوو.
مامۆستا لەسەر گۆرپە کە ی سورەتی یاسینی خویند. تەواوی گوندە کەمان
وازیان لە ئیشی دار ھینا. ھەموومان بە منداڵ و گەورەو دوعامان دەکرد.
مامۆستا دواي ئەوێ دوعاکانی تەواو کرد، دەستی بە ئامۆژگاریکردنی
گوندەکییە کان کرد. منیش لەو کاتەدا پرسیم: ”مامۆستا! ئەم ئیسقانانە
چەشنی داربەرپووە کان و شک بوونەتەو، لە قیامەتدا چۆن زیندوو
دەبنەو؟“ مامۆستا چەند ئایەتیکی کۆتایی سورەتی یاسینی دووبارە
خویندەو. مامۆستا بەم شیۆیە دەستی بە وتارە کە ی کرد: ”نازیانم،
چۆن رەگی ئەم داربەرپووانە لە وەرزی بەھاردا زیندوو دەبنەو و سەوز
دەبن، ئەم ئیسقانانەش لە ژیانی ئاخیرەتدا بەھمان شیۆ زیندوو دەبنەو.
ئەم ئایەتانە ئەم شتانە بیری مرۆف دەخەنەو. کێ یە کەم جار ژیانی
بەم ئیسقانە رەقانە بەخشیبێت و دروستی کردبێتن، ھەر ئەویش زیندوو یان
دەکاتەو. وە ک چۆن باوەرتان بە زیندوو بوونەوێ داربەرپووە کان ھەیە لە
وەرزی بەھاردا، ئەم ئیسقانە رەقانەش لە دواي ئەوێ دەیانخەینە گۆرپەو،
لە قیامەتدا زیندوو دەبنەو، خالە فازیلیشمان لە گەل فووکردنی ئیسرافیل
بە کەرەنا کەیدا ھەلدەستیتەو سەرپێ. پشتیوان بە خودا مردنی ئەو بەم
شیۆیە دەبیتە ھۆی ئەوێ خودا لە گوناحەکانی خوش بییت“، بەم
شیۆیە قسەکانی تەواو کرد.

لە دواي چەند پۆژیک، تەواوی مالا کان، دەستیان کرد بە ھەلکۆلینی
ئەو بنەدارانە ی لە خاکە کەدا رزیبوون. ھەلکۆلینی کۆتەرە دارە کان،

کارامهیی و هیژنکی زیاتری دهویست. من ئەو هیژم له خۆمدا نەدەبینی.
 بەلام هیچ نەبیست بو بینینی گوڤری میردی پوره کەشم بیست، له گەڵ
 خزمەکانمدا رۆشتم. بەلام کاتیگ گەشتینه ئەو شوینەیی دارەکانمان
 لێرپیویەوه سەرم زۆر سوڤما. له گەڵ هەلکۆلینی بنەدارەکاندا ئەو شوینە
 راک ئەوه بوو تاشرایت. هەموو لایەک ساف و لوس بوو بوو. هیچ
 شتیگ نەما بوو کەوا چیترایت. شاخ و بەرزاییەکان بەتەواوی رووتەل
 بوون. ئیدی دەبوو چەند سالیگ ئازەل ڤوو لهو شوینە نەکات. چونکە
 گەر ئازەلیان تیبخستایە، ئەو دارانەیی له ڤه گەکانەوه سەوز دەبوونەوه
 دیانخواردن و لەناویان دەبردن. هەربۆیە دەبوو ئەم ناوچەییە پارێزیت.
 ڤای چەند سالیگ کە سەرلەنووی گەورە دەبوونەوه، دەگونجا ئازەلی
 نیدا بلەو ڤرێرتەوه. دواي بیست یان سی سال کە سەرلەنووی دەبوونەوه
 بە درەختی گەورە، دەشیا دیسان بپرێرتەوه. بەلام هەتا ئەو کاتە ڤهنگە
 چەندین کەسی تر وهک خالە فازیلم بمردنايه. دواي ئەوهی لهسەر
 گۆڤه کەیی دوامان کرد، بە خەفتهوه گەڤاينەوه گونده کەمان.

له وەرزى به هاردا، له دارستانی داربەڤووه کاندای قارچک بە شیویەکی
 بفرزان هەلدهتۆقین. پشوی کۆتایی هەفته گەڤامهوه گونده کەمان.
 مەم بە مەبەستی کۆکردنەوهی قارچک، هەم بە مەبەستی سەردانی
 گۆڤه کەیی میردی پورم، بە شیویەکی خێزانی ڤوومان له دارستان کرد.
 مەلای گونده کەشمان له گەڵ خۆمان برد. دەبوو مامۆستا لهسەر گۆڤه کەیی
 ئێزان بخوینیت. پێش ئەوهی بچینه سەر گۆڤه کە چاومان بەو شوینە
 کەرت کەوا دارەکانمان لێرپیویەوه. باوەڤم بە چاوی خۆم نەدەکرد. ئەم
 دارستانەیی کەوا زستان ڤووتەلمان کرد و تەنانەت بنەدارەکانیشمان لێ

هه لکۆلی، به ته وای سهوز بووبوویهوه. له هه موو لایه کهوه داربه پرووه کان چه کهریان کردبوویهوه. چه شنی ئه وهی به خوشحالییه وه سهریان دهرهیناییتیه وه. شوینیک نه مابوو کهوا پپی پیدا بنیین. مه لاکه دواى ئه وهی کۆتا لاپه رهی سوره تی یاسینی خوینده وه، دیسان زه رده خه نه یه کی کرده وه. پاشان هه موومان پیکه وه فاتیحایه کمان خوینده وه. مه لاکه ئاوری له من دایه وه و گوتی: ”خو ده بینیت هه موو لایه ک سهوز بووته وه و زیندوو بوونه ته وه. دهی له ژیانى ئاخیره تیشدا به هه مان شیوه زیندوو ده بینه وه. سهیری ئه و چله داره ی موختار چاندی، ئه ویش سهوز بووته وه. ئه م نه مامه ی سهوز بووه هه م گه وره ده بیته، هه م ده بیته پاسه وانى خاله فازیلمان“. هه ر به راستی چله داربه پرووه که گه لای دهر کردبوویه وه.

ساله کانی دواتر، هه رده م سهردانی ئه و شوینهم ده کرده وه و ده چوومه وه سه ر گۆری خاله فازیل. نه مامه که ی سه ر گۆره که ی، به تیپه رینی کات وه ک دره ختیکی گه وره ی لیته ات. گه ر که سیک پرسیا ری زیندوو بوونه وه ی پاش مه رگی لیبکرمایه، هه رده م ئه م دار به پرووه م به خه یالدا دهه ات. یه کسه ر ئه وه م بیه ر ده که وته وه که چۆن بوویه ئه م داره ی ئه مرۆ. چۆن ئه و چله وشکه بوویه دار و سهوز بوو، له ژیانى ئاخیره تیشدا ئیمه ش سهوز ده بینه وه و چه که ره ده کهینه وه.

به مه به ستی چاندنی باوه ر به رۆژی زیندوو بوونه وه له مناله کاندا، هه موویانم برده سه ر گۆری خاله فازیل. پیم گوتن: ”ئه مه به لگه یه که له سه ر زیندوو بوونه وه ی پاش مه رگ“. گوتیان: ”باو که لی ره گۆرپیک و دره ختیکی هدی هه، ئه مه چۆن ده بیته به لگه؟“. ئیدی باسی رووداوه که ی رابردوم بۆ کردن. ”خودا له قورئانی که ریمدا بۆ ئه وه ی له ژیانى

ئاخیرهت تیبگهین، چند نمونهیه ک بهو شتانه دههینیتتهوه کهوا له
 ژیانى دنیا دا دهیانبینین. دهیهوئت رۆژى حهشر بهینیتته پیش چاومان و
 دههفرموئت: (قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۸۰﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
 خَلْقٍ عَلِيمٌ). واته ”مرؤف دهپرسیت: باشه ئه و ئیسقانانه چون زیندوو دهبنهوه
 کهوا رزیون؟ دهی کی له سهرهتاوه دروست کردیتتن و ژیانى پیداییتن هه
 نهوش زیندوویمان دهکاتهوه“، بهم شیوهیه وهلامی پرسیاره کهیانم دایهوه.
 پاشان واتای ئایهته کهم بو روونکردنهوه. پاشان گوتم: ”هه رکهسیک
 سهوزبوونهوهی درهخته وشه کهکان و سهردهرهینانهوهی گزوگیای بههار
 بینیت باوهر به ئاخیرهت نه کات، کهسیکی بیئه قله“. منداله کانیشم زور
 دلان خویشوو بهو تاکه نمونهیهی له نیو ههزار نمونهی ژیانى ئاخیرهتدا
 پشانمدان.

هه رکهاتیک مهجالم هه بیئت سهردانی ئه و گۆره ده کهمهوه. بیر لهو
 رۆژه ده کهمهوه که خویشم زیندوو دهبنهوه. کاتیک دارنکی وشک
 دهینم، ئیسقانه رهقه کانم بیر ده کهوتتهوه. زیندوو بوونهوهی درهخته کان له
 وهزی به هاردا، به لگهیه کی جوانه له سهر ئه وهی مرؤفیش له به هاری
 هه شردا زیندوو ده بیتهوه.

چيروڻو نوورانيه کان

ئەم ڪۆمەلە چيروڻو ڪەي ليرەدا خراوتە بەرچاوي خوئەنەر، هەلگۆزراوي
بيروڻو ڪە ڪاني ناو پەيامە ڪاني نورن. دەشيت خوئەنەر وە ڪ دەستپيک بو چوونە
ناو دونياي هزري مامۆستا بەديعوزەمان سەعيد نورسي ليسان بروانيت.

يە ڪيک لەو حەقيقەتە گرنگانەي خوئەنەري پەيامە ڪان پيئي ئاشنا
دەبيت، ئەو يە ڪە ڪۆي گەردوون و پروداوہ ڪاني ژيانمان تەنھا لە پرووہ
مادديە ڪەي پيکنەھاتووہ و دەشيت چەندين پەند، وانە و واتا لە پشت
هەريە ڪەيانەوہ خويان شارديتەوہ.

مروڻ ڪاتيک سەيري خوئي و بوونەوہراني چواردەوري دەكات،
دەگاتە ئەو دەرئەنجامەي ڪە ڪۆي گەردوون ڪتيبيکە و پيکەوہ ديپرە ڪاني
ئەو ڪتيبەيان پيکەيناوہ. هەربۆيە مروڻي خوئەنەر لە پشت هەريە ڪ
لە ديپرە ڪانەوہ دەرەوشانەوہي ناو و سيفەتيکي ئيلاھي بەدي دەكات و
بە هەستە ڪاني سوپاسگوزاري و دەربريني بيگەردی بو پەروردگاري،
شکوڤە بە دل و روحي خوئي دەدات.

نرخ: ٤٠٠٠ دینار

IRFAN
Publishing